

حاجی مراد

ليۆ تۆلستۆي

ليۆ تۆلستۆي

حاجى مراد

پۆمان

وهرگيپرانى
ئەمىن گەردىگلانى

خانہى موکریانی بۆ چاپ و بلاؤکردنهوه

● حاجى مراد

- نووسینی: لیۆ تۆلستۆی
- وهرگیترانی: ئەمین گەردیگلانی
- نەخشەسازی ناوهوه: گۆران جەمال رواندزی
- بەرگ: رێمان
- پیتچین: ئەوین سلیمان جیهان
- نرخ: ٤٠٠٠ دینار
- چاپی یەکەم ٢٠١٤
- تیراژ: ١٠٠٠ دانە
- چاپخانەى موکریانی (هەولێر)
- بەرێوه‌رایه‌تی گشتی کتێبخانەى گشتییەکان ژمارەى سپاردنى (٢٥٧) سالى ٢٠١٤ ی پێی دراوه.

زنجیره‌ی کتیب (٨١٩)

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

هه‌موو مافیکی بۆ ده‌زگای موکریانی پارێزراره

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

له مه زراوه دهگه رامه وه بو مالى. دوايين مانگى به هار بوو. وهر زيړه كان گياى ميړگ و چينكانيان دوريبووه. جو زهر د بوو بوو. له و كاته ي سالد، بونى خه رمانى گولى په ميه ي و سپى و سوورى سيوه ره ولاتى داگرتبوو. بيژان و زړه مندئ به رامه يان دهرشت و گولى به يبوون و شيروه پال به په لكى سپى و نيوه راستى زهرده وه بونى خوښى به هاراتيان بلاو ده كرده وه. بنجى گوله باخ به رامه ي خوښيان ناو يته ي هه وا ده كرد و هه نگ بو كو كرده وه ي هه لاله وه خو كه وتبوون.

شليړه ي زهر د سوور، گهش و پاراو، به بالاي به رزه وه سهريان بو خاك دانه وانديبوو. ركيشه به گه لاي پان و ته روبره وه تازه خهريك بوو گولى ده كرد. چروى مهيله و بڼه وشى گه رمه شانى تازه خهريك بوو ده پشكووتن و كاكولى نهرم و ته ريان له بهر تيشكى خوړى به يانيان مهيله وشينى دنواند و لاي عه سر سيس ده بوون و هه لده پرووزان. گولى هه نجيرى كه بونى باداميان ليده هات. وهك زموود دده وشانه وه.

چه پكى گولى رهنگاو رهنم چنى و بهره و مالى ملي ريم گرت. له ناكاو له كه نارى رپگاكه و له قولكه به كدا گوله كه نگرىكى په ميه ي تازه پشكووتو، سه رنجى راكيشام. له جوړه بوو كه لاي خو مان پي ده لين قانگه لاشك. كاتى درويته، درويته وان به پاريزه وه به پاليدا

تیده پهری و کاتیگ ده که ویته بهرداسه که ی، له بندا دهیپه رینس و تووپی هه لدهدا، نه وهک درکه که ی به ده ستیدا بچی. هاتمه سه ر ئه وه ی هه لیکه نم و بیخه مه نیوه راستی چه پکه گوله که مه وه. له ریگاکه کلابووم و چوومه نیو قوولکه که وه. میشه نگوینیک به گوله که یه وه نیشتبوو و ده تگوت خه وی لیکه وتووه، هه لمفراند. ویستم گوله که ی بچنم. زور کاریکی دژوار بوو. دهره یه کیشم له ده ستم پیچا به لام هه موو پشتی ده ستم پرووشا. نزیکه ی پینچ خوله کی خایاند هه تا گولی که نگره که م چنی. ده بوو گه لا درکاوییه کانی دانه به دانه لی بکه مه وه. ساقه ته که ی ریشال ریشال بوو بوو. کاتیگ قرتاندم ئیتر ره نگ و گه شاهویه که ی له ده ست دابوو، جگه له وهش دوا ی چیننه که ی بو م دهرکه وت به هوی شه قورپه ق بوونی درکه کانیه وه له نیو چه پکه گوله که دا جیی نابیته وه و له گه لیان ناسازی. به ناچاری فریم دا. خه م دایگرتم و له دلی خو م دا گوتم بوچی ئه و گوله جوانم له نیو برد که له جیگای خو ی ئه و هه مووه جوان و سه رنجراکیش بوو؟

وه بیرم هاته وه به چ زه حمه تیک چنیبووم و چه نده ی خو راکری کرد و به ره قانی له خو ی کرد. ریگاکه م به نیو مه زرایه کی گله ره شه دا ده رویشت که تازه کیلابوو یان. کیلگه که ملکی جووتیاریکی گه وره بوو که زه ویی هه ر دوو به ری ریگاکه هی ئه و بوو. زور باش زه وییه که یان کیلابوو. ته نانه ت تا قه لقنیک رووه ک نه مابوو و هه مووی خاشه بر کرابوو؛ بیرم کرده وه مرؤف چه نده بوونه وه ریکی خراپکاره. بو تیر کردنی ورگی خو ی به زه یی به ژیانی هیچ رووه ک و ئاژه لیکدا نایه. بی ئیختیار چاوم له ده وره به ری خو م ده کرد به لکوو ئاسه واری گیایه ک له نیو ئه و کاتوره کیلدر او هدا بدو زمه وه. بستوویه ک لای راستی جاده که هه لکه وتبوو. لینی نزیک بوومه وه. چاوم به و جو ره

که نگره کهوت که تاویک له مه و بهر له نیوم بردبوو. به لام ئەمەیان سێ گۆلی پێوه بوو. یه کیان له نیو قەددا شکابۆوه. وهک چۆکی شکاوی مرووف وابوو که دهنووشتیته وه. گۆله کهی دیکه شی شکابۆوه و سیس هه لگه رابوو و ملی به لاره وه نابوو. لقی سینه میش، له گه ل ئەوه شدا بریندار و قورای بوو، به لام هیشتا راست چه قیوو. ویده چوو تایه ی عاره بانه به سه ریدا تیه ریبی و شکان دبیته وه، به لام سه ر له نو ی هه ستابۆوه. به ره و لایه ک خوار بووبۆوه. هه مو ته رای ی و شیره که ی هاتبووه ده ری. ده ستیکی قرتابوو و چاویکی ده رپه ریبوو. له گه ل ئەوه شدا به هیز و خوراکر راوه ستا بوو. ته سیلمی ئەو مروفانه نه ده بوو که براکانی ئەویان له نیو بردبوو... له دلی خۆمدا گوتم ئەوه یه هیوادار بوون به ژیان و زیندوومانه وه. مرووف دهستی به سه ر هه مو شوینیکا گرتوو و سه دان میلیۆن گیای له نیو بردوو، به لام ئەمەیان هیشتا زیندوو و خوی به دهسته وه نه داوه.

قه فقام وه بیر هاته وه که چه ند سال له مه و بهر له وی بووم؛ سه رده میک که به شیکی ئەو ولاته م به چاوی خۆم دیتبوو و زۆر شتیشم له باره یه وه بیستبوو؛ پاشماوه که شی ده متوانی بیهیمنه به ر چاوی خۆم و ههستی پی بکه م. ئەو به شه ی که له بیرم بوو و ده هاته وه به ر چاوم به م شیوه یه بوو:

يەك

كۈتايى سالى 1851 بوو، ئىۋارەيەكى ساردى سەرماۋەز. حاجى مراد بە سوۋارى ئەسپ گەيشتە گۈندى مەخمىت^۱ كە لە ژىر دەسەلاتى چېچىنىيە شەرەنگىزەكاندا بوو و پازدە ميل لەو ناۋچانە دوور بوو كە لە ژىر دەسەلاتى رۋوسەكاندا بوو. بۇنى دووكەلى كزىياك^۲ پانتاي گۈندەكەي داگرتبوو. بانگى شىۋانى دابوو. بۇرەي گاران و بارەي مىگەل كە بەرە و گۈندەكە دەگەرەنەۋە، لەگەل دەنگ و ويرەويرى گۈندىشىنەكان تىگەل بووبوو. لەلای كانياۋەكەشەۋە دەنگى ژنان و مندالان دەھاتە گۈي.

حاجى مراد جىگىرى شامىل^۳ بوو. باسى بە جەرگى و ئازايەتتى ئەو لە ولاتدا دەنگى دابۋو. هيچ كات بە بى ئالا و بەبى ھاۋرپىيەتتى گۈرۋوپىك لە ھاۋرپىكانى خۋى كە لە پىش ئەۋەۋە دەپۋىشتن، پۋوى نەدەكرە شۋىنىك. بەلام ئىستا ۋەك ئاۋارەيەك تەنيا كەوتبوو و تەنيا ھاۋرپىيەك لەگەلدا بوو، مېزەرى زەردى بە سەرەۋە و كەرەكەيەكشى بە شانيدا دابوو تەنگەكەي لە ژىرىدا ۋەدىار كەوتبوو. نەيدەۋىست بکەۋىتە بەر چاۋ. بە چاۋە رەشەكانى ھەموو ئەو كەسانەي دەخستە ژىر چاۋەدىرى كە دەھاتنە سەر پىگاكەي.

1- Makhmet □

2- Kizyak □ ناۋى ناۋچەيى تەپالە، دەۋە. □

3- Shamil

کاتیځ گه یشته گوندهکه، به جیی ئه وهی راست برّوا بو گوره پانی گشتی، به دهسته چه پدا لایدا و خووی کرد به کولانیکی باریکدا. گه یشته بهر دهرگای مالی دووهه م، ماله که له کیویک دا برّا بوو، راوهستا و چاوی له دهوروبه ری خووی کرد. بهر دهرگای ماله که که سی لی نه بوو، به لام پیاویک که لپوسیکی به سه ری خویدا ابو و له سه ربانی ماله که خه وتبوو. سه ربانه که تازه سواغ درابوو. حاجی مراد به دهسکی خه رزه نه که ی له شانی پیاوه که ی کوتا. پیره پیاویک له ژیر که لپوسه که هاته ده ری. پیلووی چاوی خه م تیزاوی پیره پیاو مژولی نه بوو. چاوی هه لگولوی بو ئه وهی بتوانی هه لیبتی.

حاجی مراد لوی میزه رکه ی له سه ر ده موچاوی لابرّد و گوتی سلاوموعلیکم» پیره پیاو که ناسییه وه وه لامی دایه وه عه له یکمه سه لام». زده دیه کی گرت. هه ستا له سه ر لاقه لاوازه کانی راوهستا. شهرواله که ی له پیکرد. پاشان به شینه یی دهستی کرد به نیو که لپوسه که یدا. پاشه وپاش به نیردیوانیکدا هاته خواری که به دیواره که وه هه لپه سیردرابوو. به ده م هاتنه خواری وه خووی پوشته کرده وه. به ده مه بی دانه که ی له ژیر لیوه وه شتیکی گوت. هه ر که پیی نایه سه ر زه وی بو ریز گرتن چوو رکیفه که ی حاجی مراد بگری بو ئه وهی دابه زی. به لام هاوری که ی حاجی مراد به په له له ئه سپه که ی دابه زی و خووی گه یانده رکیفه که و پیره پیاوی خسته ئه و لاوه و خووی جیگا که ی گرته وه.

حاجی مراد دابه زی. توژی ده شه لی. به ره و دهرگانه ی ماله که وه ری که وت. کوریکی پازده سالان به په له له دهرگا که هاته ده ری و چاوی له ده موچاوی پیاوی تازه هاتوو بری. پیره پیاو پیی گوتی:

«برۆ بۆ مزگەوت باوکت ئاگادارکە.» خۆشی بە ھەلەداوان چوو
دەرگای باریکی مالهەکه بکاتەوہ.

حاجی مراد چووہ ژووری. ژنیکی گەراوہ کہ کراسیکی زەرد و
فش و کلۆنجەییەکی سوور و دەرپیپەکی فشوفولی لە پیندا بوو، چەند
بالیفی بە باوہشەوہ، لە ژوورکەیی پشتەوہ ھاتەدەری و گوتی
بەخیریین، خیر و بەرەکەتتان ھینا.» بالیفەکانی لە بن دیوارەکہ دانا
بۆ ئەوہی میوانەکان پالی پێوہدن. حاجی مراد لەگەڵ ئەوہی کہرکە
و تەنگ و شمشیرەکہی دەدایە دەستی پیرەپیاو گوتی خودا دەست
بە عومری مندالەکانت بگری.»

پیرەپیاو تەنگ و شمشیرەکہی بەو سەنگەدا ھەلواسی کہ تەنگی
خاوەنمالی پیندا ھەلواسرا بوو. سەنگەکہ لە نیوان دوو کاسەیی
دەستشۆریدا داکوتر بوو کہ دیوارەکہی تازە سپیکاری کرا بوو.
حاجی مراد پشتینیەکہی ریکوپیک کرد. لە بن دیوارەکہ دانیشت و پالی
بە بالیفەکانەوہ دا. پیرەپیاو بە پای پەتی و بی گۆرەوی لە پال ئەودا
لە سەر چۆک دانیشت. چاوی قووچاند و دەستی بۆ ئاسمان ھەلبری.
حاجی مرادیش وای کرد. دواي دۆعا و نزا دەستیان بە دەموچاویاندا
ھینا و کیشایانە خوارئ ھەتا گەیشتە نووکی ریشیان.

حاجی مراد لە پیرەپیاوی پرسی: «خەبەر و باس چییە؟»

پیرەپیاو وەلامی دایەوہ: «خەبەر یوخ.»

بە جیی ئەوہی چاو لە چاوی حاجی مراد بکات چاوی لە سینگی
ئەو دەکرد. حاجی مراد تیگەیشت کہ پیرەپیاو نایهەوی ئەوہی
دەیزانی بۆی باس بکات. توژی سەری لەقاند و ئیتر ھیچی نەگوت.

پیره پیاو گوتی: «خه بهری باش نییه. یه کییک له خه بهر هکان ئه وه یه که رویش که کان خه ریکی راویژن بو ئه وه ی چۆن هه لۆکان له خۆیان بتارینن؛ هه لۆکانیش سه ره تا ئه میان دهخۆن و پاشان ئه وی تریان. چه ند پوژ له مه و بهر پووسه کان گوندی میتغیتیان ئاور تبه ردا. خودا غه زه بیان لیگری و له توکو تیان کا!»

هاورپیکه ی حاجی مراد هاته ژووری و به هه نگاوه به هیزه که ی به نیو ژووره که دا تیپه ری. لوی میزه ره که ی له سه ر ده موچاوی لابرده، ئه ویش وه ک حاجی مراد تفه نگ و شمشیره که ی به سنکه که دا هه لواسی و خه نجه ر و پشتینه که ی راسته و پاسته کرد.

حاجی مراد گوتی: «ئه مه ئیلداری هاورپیمه.»

پیره پیاو گوتی: «زۆر باشه به خیر بی.» هه ر له سه ر ئه و لمه ده ی حاجی مراد دانیشتبوو، جیگایه کی پیشان ئیلداریش دا دانیشی. ئیلدار نه چوو ه سه ر لمه ده که و له و لاوه چوارمه شقی دانیشته و چاوی له چاوی پیره پیاو بری. پیره پیاو بو ی باس کردن که هه وتوو ی رابردوو چۆن دوو لاوی به جه رگی گونده که یان دوو سه ربازی پووسییان گرتوو و یه کیان سه ر بریوه و ئه وه ی دیکه یان راده سته ی شامیل کردوو.

حاجی مراد هۆش و خه یالی له شوینیکی تر بوو. چاوی له ده رگا که ده کرد و گوئی بو دهنگه کانی ده ره وه شل کردبوو. له ده ره وه ترپه ی پی ده هات. ته قه ی ده رگا که هات. سادو ی خاوه نمال هاته ژووری. چل سالی ته مه ن بوو و ریشیکی قوله و لووتیکی دریژی هه بوو. ئه ویش چاوی ره ش بوو به لام وه ک چاوی کوپه

پازده سالانه‌کە‌ی که چوو بوو باوکی بانگ بکات بریقە‌ی نە‌ده‌هات. کورە‌که‌ له‌گە‌ڵ باوکی هاتبووو ژووری، له‌ پە‌نای دەرگا‌که‌دا دانیش‌ت. خاوه‌ن‌مال که‌وشه‌ دارینه‌کانی دا‌که‌ند. کلاوه‌ کۆ‌نه‌کە‌ی له‌ سه‌ر نیو چاوانی هە‌لکیشا و به‌ره‌وپووی حاجی مراد له‌ سه‌ر چۆ‌ک دانیش‌ت.

ئە‌ویش وه‌ک باوکی دە‌ستی بو‌ نزا هە‌لبێ‌ری و دوا‌ی هیندی ورتە‌ ورت دە‌ستی به‌ دە‌موچاو و ریشیدا هینا و گوتی شامل فەرمانی داوه‌ حاجی مراد مردوو یان زیندوو دە‌ستگیر بکه‌ن و راده‌ستی ئە‌وی بکه‌ن. نوینه‌ره‌که‌ی شامل پوژی رابردوو له‌و گونده‌ پویش‌تبوو. خە‌لکی نه‌یانده‌ وێ‌را فەرمانی شامل جیبه‌جی نه‌که‌ن و له‌ قسه‌ی دەرچن. گوتی: «دە‌بی زۆ‌ر به‌ پارێزه‌وه‌ هاتوچۆ‌ بکه‌ن و ئاگاتان له‌ خۆتان بی، ئە‌گەرچی له‌م ماله‌دا هیچ که‌س ناوی‌ری سووکایه‌تی به‌ میوانم بکات، به‌لام له‌ دەر‌وه‌ نازانم چی رووده‌دا. دە‌بی بی‌ری لی بکه‌ینه‌وه‌.

حاجی مراد به‌ وردی گویی بو‌ قسه‌کانی را‌گرت‌بوو. سه‌ری ده‌له‌قاند. که‌ سادۆ‌ بیده‌نگ بوو، گوتی: «گرینگ نییه‌، زۆ‌ر خۆتان سه‌غله‌ت مه‌که‌ن. به‌ پێ‌وستی ده‌زانم که‌سیک به‌ نامه‌یه‌که‌وه‌ بنی‌رم بو‌ لای رووسه‌کان. ئیلداری هاوریم ده‌چی به‌لام دە‌بی رینوینیکی له‌گە‌لدابی.»

سادۆ‌ گوتی: «باتای برامی له‌گە‌ڵ دە‌نی‌رم.» پووی له‌ کورە‌که‌ی کرد و گوتی: «بچۆ‌ باتا بانگ که‌.»

کورە‌ وه‌ک تیسکه‌ی تفه‌نگ له‌ جیی خۆی دەرپه‌ری. قو‌لی راوه‌شاند و له‌ دەرگا‌که‌ چوووه‌ ده‌ری. دوا‌ی ده‌ خوله‌ک له‌گە‌ڵ

چیچینییه کی بهله باریکه و قاچ قولله هاته ژووری که دهموچاوه تاوه سووته که ی وهک خه لووز رهش داگه رابوو. جلو به رگی کوئه و سهر قولل دراوی له بهر دا و پاپوشیکی کون و شه قیله به ستووی له پیندا بوو.

حاجی مراد به خیره اتنی پیگوت و بی ئه وهی کات به فیرو بدات لئی پرسی: «ده توانی ئه و هاور پییه ی من رینوینی بکه ی و بیگه یه نییه لای رووسه کان؟»

باتا بزیه ک نیشته سهر لیوی و وهلامی دایه وه: «به لئی قوربان ده توانم. هیچ چیچینییه ک نییه وهک من شاره زای ئه و ناوچه یه بی. که سانی تر رهنگه هه زار جور قه رار و مه دار دانین و شاتوشووت بکه ن، به لام هیچ کاریکیان له ده ست نایه؛ به لام من ئه وهی ده یلیم ده یکه م و ئه گهر سه رم دانابی پاشگه ز نابمه وه.»

حاجی مراد گوتی: «زور باشه، سی رۆبل بۆ زهمه تانه که ت وهرده گری.»

باتا به نیشانه ی حالی بوون سه ری له قاند و گوتی بۆ پاره کار ناکات. هه ر ئه وهی بتوانی خزمه تیک به حاجی مراد بکات ئه و په ری شانازییه بوی. چونکه له و کویتستانه هیچکه س نییه باسی ئازایی و قاره مانیتی حاجی مرادی نه بیستی و نه زانی چون کونه مشکی له رووسه کان کردوته قه یسه ری.

حاجی مراد گوتی: «گوریس ده بی دریژ بی و قسه ش کورت.»
باتا له وهلامدا گوتی: «به چاوان گه وره م، ئیتر زمانم ناگه ری.»

حاجی مراد گوتیشی: «لهو شوینیهی که پروباری ئارگون^۷ به پال
رِهوهزه بهردهکاندا دەرپوا، ریگایهک ههیه بو نیو لیترهوارهکه و دوو
بستووی لئیه، دهزانی له کوئییه؟

«بهلی دهزانم»

«چوار ئهسپ سوار لهوئی چاوهروانی منن.»

باتا سهری لهقاند یانی تیگهیشتووه.

«لهو سوارانه سوورخا خان محهمهد بگره. ئهوه دهزانی چی
بکات و چی به پروسهکان بلئی. دهتوانی ئهوه ببهی بو لای فهروماندهی
پروسهکان، شازاده قورونتسوف^۸ و بیهینیهوه؟»

«بهلی گهرهم دهتوانم.»

«خان محهمهد ببه بو ئهوئی و بیهینیهوه، ههتا ئهوه کاته من له
لیترهوارهکه دهیم.»

باتا دهستی له سهه سنیگی دانا و گوتی: «به چاوان گهرهم.»

حاجی مراد پرووی له خاونمال کرد و گوتی: «دهبی کهسیکیش
بنیرین بو گیخی^۹.» دهستی کرد به گیرفانه فیشهکی فانیهکهیدا، بهلام
که دیتی دوو ژن هاتنه ژووری، دهستی دهرهینایهوه.

ئهوه ژنانه یهکیان هاوسههری خاونمالهکه بوو، ههر ئهوه ژنه
گهراوهی که بالیفهکانی هینا بوو و بوئی دانا بوون، ئهوی دیکهشیان
کچیکی عازهب بوو پانتۆلیکی زهرده و سیخمهیهکی سهوزی له بهردا
بوو. ملوانکهیهکی دراوی زیو سینگ و بهروکی داپوشیبوو. دوو
دراوی زیوینی زوبلیش به سههری ههر دوو پهلهکه رهشهکهیهوه

7- Argon

8- Vorontsov

9- Chekhi. [ناوی شوینیکه.]

هه‌ل‌واسرا بوو. چاوی ئه‌ویش وهک هی باوک و براکه‌ی ره‌ش بوو، ترووسکه‌یان ده‌هات و دهموچاوه جوانه‌که‌ی سه‌رنجراکیشتر کردبوو. جوړیک هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد ده‌تگوت میوانه‌کان نابینی به‌لام هه‌ست به‌بوونیان ده‌کات. ژنه‌که‌ی سادو میژیکه‌ی چکو‌له‌ی گردی هینا که چایی و کولیره و نان و هه‌نگوین و قه‌یماخی له‌سه‌ر بوو. کچه‌ش ئه‌فتاوه و له‌گانیکه‌ی هینا بوو.

هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ژنه‌کان له‌ژووره‌که‌دا بوون و خرینگیه‌ی دراو و زیو و زه‌مبه‌ریان ده‌هات و خه‌ریکه‌ی چیننی سفره و خوانه که بوون، حاجی مراد و سادو قسه‌یان نه‌کرد. له‌ته‌واوی ئه‌و ماوه‌یه‌شدا ئیلدار وهک په‌یکه‌ره ویشک بووبوو و چاوی له‌ئه‌ژنووی خو‌ی بریبوو. کاتیک ئافره‌ته‌کان له‌ژووره‌که‌ی چوونه‌ی ده‌ری و ئیتر ترپه‌ی پیشیان نه‌ده‌هات، هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌ی هه‌لکیشا.

حاجی مراد فیشه‌کیکه‌ی له‌فیشه‌کدانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، له‌ژیر ئه‌و نووسراوه‌یه‌کی هینا ده‌ری و دای به‌سادو و گوتی: «ئه‌وه‌ بده‌ به‌ کوره‌که‌م.»

«وه‌لامه‌که‌ی بنیرم بو‌ کوئی؟»

«له‌ لای خو‌ت بی‌ هه‌تا که‌سیک هه‌لده‌که‌وی و بو‌م ده‌نیری.»

«به‌ چاوان.»

سادو نامه‌که‌ی نایه‌ نیو فیشه‌کدانه‌که‌ی خو‌یه‌وه. پاشان ئه‌فتاوه و له‌گانه‌که‌ی برد بو‌ به‌ر ده‌ستی حاجی مراد. حاجی مراد قو‌لی هه‌لکرد. سادو ئاوی ساردی کرد به‌ده‌ستیدا و ده‌ست و پلی شو‌رد، به‌خاوی وشکی کرده‌وه و چوو بو‌ لای میژی خوارده‌که‌ی. ئیلداریش هه‌ر وای کرد. هه‌تا ئه‌و کاته‌ی میوانه‌کان خه‌ریکه‌ی خواردن بوون، سادو بی‌ده‌نگ دانیش‌ت و له‌وه‌ی که‌گه‌وره‌یان کردوو و روویان له‌

ماله‌که‌ی ئه‌و کردووه زۆر دلخۆش بوو. کورپه‌که‌ی سادۆ هه‌روا له پال ده‌رگا‌که‌دا دانیشتبوو و چاوی له حاجی مراد بریبوو و به بزیه‌که‌وه له دلی خۆیدا قسه‌کانی باوکی په‌سند ده‌کرد.

حاجی مراد سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی بیست و چوار سه‌عات بوو هیچی نه‌خوارد بوو، به‌ تۆزێ نان و په‌نیر قه‌ناعه‌تی کرد. له ژیر خه‌نجه‌ره‌که‌یدا چه‌قۆیه‌کی چکۆله‌ی ده‌ره‌ینا؛ تۆزێ هه‌نگوینی به په‌نچکی ناندا ساوی و خواردی. پیره‌پیاو که دیتی حاجی مراد له هه‌نگوینه‌که‌ی ئه‌و ده‌خوا زۆری پینخۆش بوو و گوتی: «ئه‌مسال له هه‌موو سالیک هه‌نگوین زیاتره‌.»

حاجی مراد سپاسی کرد و ده‌ستی له خواردن کێشایه‌وه. ئیلدار ئه‌گه‌ر چی هیشتا تیری نه‌خوارد بوو، چاوی له سه‌رکرده‌که‌ی کرد و ئه‌ویش کشایه‌ دواوه. ئه‌فتاوه و له‌گانه‌که‌یان دیسان هینایه‌وه پیتشی و ده‌ستیان شۆرد.

سادۆ ده‌یزانی ئه‌و میواندارییه‌ بۆ ئه‌و چه‌نده مه‌ترسیداره. شامل رایگه‌یانده‌بوو هه‌ر چیچینییه‌ک حاجی مراد په‌نا بدا و میوانداریی لێ بکات، سزاکه‌ی مه‌رگه‌. به‌لام سادۆ نه‌ک ترسی له‌و میواندارییه‌ نه‌بوو، به‌لگوو زۆریش شانازی پێوه‌ده‌کرد که میوانیکی ئاوا جوامیر و قاره‌مانی هه‌یه. به‌ ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆی ده‌زانی خزمه‌ت به‌و میوانه‌ خۆشه‌ویسته‌ بکات و له‌وه‌ی که توانیبووێ ئه‌و خزمه‌ته‌ چکۆله‌ی پێ بکات هه‌ستی به‌ شادی و سه‌ر به‌رزی ده‌کرد.

به‌ حاجی مرادی گوت: «هه‌تا ئه‌و کاته‌ی له‌ ماله‌که‌ی مندا‌ی و من هه‌ناسه‌ ده‌کیشم، دلنیا و ئه‌رخه‌یان به‌.» حاجی مراد چاوی له‌ چاوی پر ترووسکه‌ی سادۆ بری و به‌ ویقاره‌وه گوتی: «خودا ئاگاداری خۆت و بنه‌ماله‌که‌ت بێ و مالت ئاوه‌دان بێ.»

سادۆ بهو دۆعایه‌ی حاجی مراد گه‌شایه‌ره و شادی له دلی گه‌را.
به نیشانه‌ی سپاس کردن دهستی له سه‌ر سنیگی دانا. هیندی ئیزنگی
خسته نیو سۆباکه‌وه و پۆیشت بۆ ئه‌و ژووره‌ی که ژن و منداله‌که‌ی
له‌وی بوون و ده‌رگاکه‌ی پێوه‌دا. ژنه‌کان هیشتا نه‌خه‌وتبوون. باسی
ئه‌و میوانه مه‌ترسیداره‌یان ده‌کرد که شه‌وی له مالی ئه‌وان
ده‌میڤتیه‌وه.

دوو

له قوزدقیژنسک^{۱۰}، نزدیکترین قه لای پرووسهکان، که تهنیا ده میل له و گونده دوور بوو که حاجی مراد شهوی لئی مابووه، سځ سهر باز و ئهفسه ریک له قه لاکه هاتنه ده ری و به ره و ئه و لای دهر وازه ی شاهگرینسک^{۱۱} وهری که وتن. سهر بازهکان وهک سهر بازانی قه فقازی ئه و سهر دمه جلو بهرگیان پو شیبوو: کوله بالی که لپوس، کلیته ی پیسته و جزه مه ی مل در یژ که هه تا چوکیان ده هات. پالتوکه یان توند له خو یان پیچا بوو. چه کیان له شان کرد بوو. سهره تا، نزدیکه ی پینجسه د مه تریان ریگا که بری. پاشان بیست مه تر به لای راستدا له جاده که لایان دا. گه لای دارهکان له ژیر پیاندا خشپه ی ده هات. کاتیک گه یشتنه ساقه ته ی نیوه سووتاوی چناریکی شکاو که له تاریکیه که دا دیار بوو، پارهستان. زیاتر له په نای ئه و داره بو سه یان دهنایه وه.

ئه سته ریهکان کاتی ههنگاو نانی سهر بازهکان به نیو دارستانه که دا، دهگوت به سهر دارهکاندا ده خوشین، به لام له جیی خو یان چه قیبوون و له نیو لق و په لی پروتی دارهکانه وه ددره وشانه وه.

ملازم پانو ف^{۱۲} تفهنگ و سهرنیزه که ی له شانی داگرت و پالی به دارچناره که وه دا. سځ سهر بازه که ش هه ر وایان کرد.

10- Vozdvizhensk

11- Shahgirinsk

12- Panov

پانوڻف به نيگه رانييه وه گوتي: «رهنگه ليم به جيمابي يان له ريگا
ليم كه وتوه.»

يه كيك له سهربازه كان به دهنگيكي گرم و به گور گوتي: «له چي
دهگه پي؟»

«سهره قه ننه كه م، نازانم چي ليها توه.»

هر ئه و سهربازه لي پرسى: «باسقه ننه كه ت پييه؟»

«ئه رى پيمه.»

«دهى بو له قوولگه يه كدا جيبه جي ناكه ي؟»

«باي زه حمه ته كه ي نيه.»

«هر ئيستا له چاو تروو كانيكدا جيبه جي ده كه م.»

كيشانى قه ننه و جگه ره له كاتى كه مين داناندا قه دهغه بو، به لام
ئه م كاره ي ئه وان ته نيا ناوى كه مين بو. پوستيك بو له و پيشه وه،
نه وه ك شور شگيرانى شاخ توپيك بينه پيشى و وهك هه ميشه به
قه لاکه يه وه بنين. پانوڻف به پيوستى نه ده زانى چاو پوشي له و چيژه ي
كيشانى دوو كه ل بكات. پيشنيارى سهربازه كه ي قه بوول كرد.
سهربازه كه چه قويه كى له گيرفانى دهره نيا و قوولگه يه كى خر و
چكوله ي له سهر عرزى دروست كرد. له په ناي قوولگه كه كونيكى
چكوله ي ساز كرد و باسقه ننه كه ي پيدا كرد. قوولگه چكوله كه ي پر
كرد له تووتن و دايشيلا، قه ننه ي ئاماده كرد. شقارته كه ي هه لكرد.
بوچر كه يه ك دهموچاوى قه له وى ئه و سهربازه رووناك بووه كه له
سهر زگ راكشا بو. تووتنه كه گرتى و سهربازه كه مژى ليذا، دواى
چر كه يه ك پانوڻف بونى تووتنى هه لمژى.

«ئاماده بو؟»

«به لى، فه رموو.»

«ئاقديف^{۱۳}، بهراستی زیرهک و لیزانی! له حاكمی شه رعیش زانتری! دا لاچۆ با مژیکی لیندهم.»

ئاقديف چووه ئه و لاوه. جیگاكهی دا به پانوڤ و دووكه ل له ده مییه وه هاته ده ری. پانوڤ له سه رزگ راکشا، به سه ر قو لی چا كه ته كه ی جیی ده مه كه ی ئاقديفی سه ری و مژیکی لیدا، دووكه ل له زا رییه وه ده رچوو. دوا ی ئه وه ی هه موویان به نو ره قه ننه یان کیشا، كه وتنه قسه كردن.

یه کیک له سه ربازه كان به ده نگیکی خه والوووه گو تی: «دیسان فه رمانده ر دهستی گه یاندۆ ته سن دووقی پا ره ی سن دووقه كه. له قوماردا دو راندووییه.

پانوڤ گو تی: «حه تمه ن ده یخاته وه جیی خۆی.»
ئاقديف به دلنیا ییه وه گو ت: «حه تمه ن دا یده نیته وه، زۆر ئه فسه ریکی باش و راسته.»

ئه و سه ربازه ی قسه كه ی دامه زران دبو و گو تی: «باشه! وایه! منیش ده لیم ئه فسه ریکی پاک و راسته، به لام ده بی قسه ی له گه ل بکه ی ن. ئه گه ر كه سیك پا ره له سن دووقه كه هه لده گری ده بی بلئ چه نده ی هه لگرتوو ه و كه نگی ده یخاته وه سه ر جیی خۆی.»

پانوڤ كه قه ننه كه ی کیشابوو، گو تی: «بیریاری ئه و کاره به ئه ستوی فه رمانده ره.»

ئاقديف گو تی وایه له خو را نالین: «ده سه لات به ده ست فه رمانده ره.»

ئەو سەربازەى كە لەو كارە نارازى بوو، پىداگرى دەكرد كە بەھارى دەبى پۆستال و جو بكن. ئەگەر پارەكان بخون هىچيان پى ناكرى.

پانوف دووپاتى كردهو: «فەرماندەر ھەر فەرمانىك بدا ھەر ئەو ھىە. خو ئەو ھە جارى يەكەم نىيە. پىشترىش ھەلگرتبوو، دوای ماو ھىەك داىنايەو.»

لەو سەردەمەدا لە قەققاز باو بوو كە يەكەى سەربازى خوى بەر پرسى كرىن و ئەمبارى پىداووستىيەكانى ھەلدەبژارد. بەر پرسى بەشى مالى مانگى شەش رۆبل و پەنجا كوچكى بە ھەر كام لە سەربازەكان دەدا بو ئەو ھى خەرجى يەكە سەربازىيەكەى پى دابىن بكەن. كە لەرميان دادەچاند. ئالىكيان كو دەكردەو ھە و لە گىشەيان دەدا. عارەبانەى خويان ھەبوو. يەكە سەربازىيەكە بە شانازى دەزانى كە ئەسپەكانيان ئالف و ئالىكى باش دەخون. پارەى يەكە سەربازەيىيەكە لە سەندووقىكا بوو كە كلىلەكەى بە دەست فەرماندەرەو ھەبوو. زور جارىش فەرماندەر لەو سەندووقە قەرزى بو خوى ھەردەگرت. فەرماندەر ديسان پارەى بە قەرز لە سەندووقەكە ھەلگرتبوو و ئىستا سەربازەكان باسى ئەو ھىان دەكرد. ئەو سەربازەى كە نىگەرانى ھىسابەكە بوو دەيوست لىپرسىنەو ھەبى. بەلام پانوف و ئاقدىف بە پىوستيان نەدەزانى.

دوای پانوف نۆرەى نىكىتىن^{۱۴} بوو لە سەر زگ راکشى و قەننە بكىشى. پالتوكەى راخست. خوى لە سەر راکىشا و شانى بە دارچنارەكەو ھە نا. سەربازەكان بىدەنگ بووبون. لە زور سەريانەو ھە

چله پۆپه‌ی داره‌کان به دهم باوه ده‌شه‌کانه‌وه و خشه‌یان ده‌هات. له ناکاو لووره و زیکه‌ی چه‌قه‌ل و گورگ تیکه‌ل خسه و هاژهی داره‌کان بوو.

«ئهو ئاژه‌له دوابراوانه، چ ده‌نگیکی ترسناکیان هه‌یه!»

سه‌ربازی سه‌یه‌می وه‌ده‌نگ هات و گوتی: «چه‌قه‌له‌کان به تو پیده‌که‌نن که ده‌مت داچه‌قاوه.»

دیشان بیده‌نگ بوون. ته‌نیا خشپه‌ی ئهو لک و په‌لی دارانه ده‌هات که به‌ده‌م باوه لیک ده‌خشان. به جوولانه‌وه‌ی لقه‌کان ئه‌ستیره‌کان بزر ده‌بوون و وه‌دیار ده‌که‌وتنه‌وه.

ئاقدیف که هه‌میشه شاد بوو گوتی: «پانۆف، بو پیاو جاری وایه له خورا دلته‌نگ و خه‌مۆک ده‌بی؟»

پانۆف به بی تاقه‌تیه‌وه گوتی: «دلته‌نگ؟ خه‌مۆک؟ بوچی؟»
«هیندی جار وام لیدی. جاری وایه هینده دلته‌نگ ده‌بم ده‌ترسم به‌لایه‌ک به سه‌ر خۆم بینم.»

«بو چی بووه؟»

«ئهو جاره‌ی هه‌ر چی پارهم پییوو دام به مه‌شرووب و خواردمه‌وه. خه‌مۆکی هاته جه‌سته‌م و وام لیهات به خۆم گوت وا باشه به ته‌واوی خۆم مه‌ست و بی خه‌به‌ر بکه‌م.»

«به‌لام هیندی جار مه‌ستی کاره‌که‌ت لی ئالۆزتر ده‌کات.»

«به‌لی ده‌زانم. هه‌روایه. به‌لام جاری وایه پیاو نازانی چیکات و چون خۆی له‌و ته‌نگژه‌یه ده‌رباز بکات.»

«بو دلته‌نگ ده‌بی؟»

«له من ده‌پرسی؟ جا دیاره، پیاو هه‌ست به غه‌ریبی و بیکه‌سی ده‌کات.»

«بارودۆخی مال و ژیانته چۆنه، رازیی؟»
«نا، دهوله‌مه‌ند نیم، به‌لام چاومان له دهستی خه‌لکیش نییه.»
بۆ چه‌نده‌مین جار دهستی کرد به باس کردنی حال و ژیانته خۆی
بۆ پانتۆف:

«من خۆم و به داخوایی خۆم هاتم بۆ سه‌ربازی. به جیی براکه‌م
هاتم. ئەو ژن و مندالی هه‌بوو. چوار مندالی هه‌یه. من تازه زاوا بووم.
دایکم پیدایگه‌ری ده‌کرد که من به جیی براکه‌وره‌که‌م بيم بۆ سه‌ربازی.
گوتم قه‌یناکا ره‌نگه دواتر پي بزائن و بۆم قه‌ره بوو بکه‌نه‌وه. چووم
بۆ لای ئاغای گونده‌که‌مان، ئاغا زۆر پیاوی چاک بوو، گوتی تۆ
کورپیکی باش و رۆحسووکی. کاریکی باش ده‌که‌ی به جیی براکه‌ته
ده‌چی بۆ سه‌ربازی. منیش به قسه‌ی ئەوم کرد و به جیی براکه‌م
هاتم بۆ سه‌ربازی.»

پانتۆف گوتی: «کاریکی باشت کرد.»

«بروام پیده‌که‌ی بیکه و نایکه‌ی مه‌یکه. هیندی جار به‌و هۆیه خه‌م
دامده‌گرئ، له خۆم ده‌پرسم بۆ چی به جیی براکه‌ته هاتی بۆ
سه‌ربازی؟ ئیستا ئەو له‌وی وه‌ک شا ده‌یگوزه‌رینی و تۆش لی‌ره ده‌بی
ره‌نج بکیشی. هه‌ر چی بیرى لیده‌که‌مه‌وه خه‌مینک دلم ریک ده‌گوشی و
به ده‌ست خۆم نییه. دلته‌نگ ده‌بم. خۆم به ده‌ستی خۆم ئەو قوره‌م بۆ
خۆم گرته‌وه و به‌ده‌خت بووم.

ئاق‌دیف بیده‌نگ بوو. دواى تاویک گوتی: «چۆنه دیسان قه‌ننه‌که
ساز که‌ینه‌وه و مژیکى لیده‌هین.»
«خراب نییه. سازی که‌وه.»

به‌لام ئەوه‌یان له بیر نه‌بوو که سه‌رباز له کاتی بۆسه‌داناندا نابێ
قه‌ننه و جگه‌ره بکیشی. هیشتا ئاق‌دیف هه‌لنه‌ستابوو بۆ ساز کردنی

قه‌ننه‌که، جگه له خشه‌ی لکی داران له لای رِیگاکه‌وه ترپه‌ی پی هاته گوی. پانۆف تهنه‌نگه‌که‌ی هه‌لگرت و به نووکی قاچی له نیکیتینی کوتا، نیکیتینیش هه‌ستا. پالتۆکه‌ی کۆکرده‌وه و سه‌ربازه‌که‌ی دیکه‌ش که ناوی بۆندرانکۆ^{۱۰} بوو له جیی خۆی هه‌ستا و گوتی: «چ خه‌ونیکي سه‌یرم ده‌دی.»

ئافدیف گوتی: «وسست!»

سه‌ربازه‌کان جووله‌یان له خۆیان بری و گویان شل کرد. ده‌نگی ترپه‌ی پی مرۆف ده‌هات که ته‌ختی که‌وشه‌کانیان نه‌رم بوو. خشپه‌ی پییان له سه‌ر گه‌لاوه‌ریوه‌کان سات به سات له‌و تاریکیه‌دا نزیکتر ده‌بوو. گوییان له ده‌نگیان بوو به زمانی چیچینی قسه‌یان ده‌کرد. ئیستا ئیتر سه‌ربازه‌کان ته‌نیا خشپه‌ی پییان نه‌ده‌بیست. تاپۆی دوو که‌سیشیان ده‌دی. نزیک بوونه‌وه. پانۆف ده‌ست به تهنه‌نگ هه‌لات بۆ سه‌ر جاده‌که و سی سه‌ربازه‌که‌ش به دوایدا:

«ئیه‌وه کین؟»

«منم. چیچینییه‌کی خۆمانه.»

باتا بوو.

«ته‌نگم پی نییه. شم شیرم پی نییه. ئاماژه‌ی به خۆی کرد و

گوتی: «کارم به شازاده قورۆنستۆفه.»

ئوه‌ی که‌له‌گه‌تتر بوو بیده‌نگ له په‌نا هاوریکه‌ی پاوه‌ستا بوو.

ئه‌ویش چه‌کی پینه‌بوو. پانۆف به سه‌ربازه‌کانی گوت: «ده‌لی

راسپارده‌یه و کاری به جه‌نابی عمیده.»

باتا گوتی: «کارم به شازاده قورۆنستۆفه. کاریکی زۆر گرینگ.»

پانۆڤ گوتی: «زۆر باشه، زۆر باشه. دهبه م بۆ لای.» به ئاڤدیڤی گوت: «تۆ و بۆندرانکۆ بیانبه ن بۆ لای عه مید. ئەوان رادهستی ئەفسه ری کیشک بکه ن و خیرا بگه رینه وه. ئاگادار بن له پیشتانه وه بن.»

ئاڤدیڤ تڤه نڭ و سه ر نیه که ی راست کرده وه و گوتی: «ئەوه له مۆغه ره ی پشتیان هه لچه قینم، چۆنه؟»
بۆندرانکۆڤ گوتی: «چیت وه گیر ده که وی.»
«باشه پیشم که ون.»

کاتیک خشپه ی پی ئاڤدیڤ و بۆندرانکۆ و دوو پیاوه چیچینییه که نه ماو دوور که وتنه وه، پانۆڤ و نیکیتین گه رانه وه شوینی که مینه که یان.

نیکیتین گوتی: «به م شه وه ئەوانه چ کاریکیان هه یه؟»
«ره نڭه کاریکی گرنگیان هه بی.»

هه واکه ی ساردتر بوو. پانۆڤ پالتۆکه ی له بهر کرد و له سه ر کۆلکه داره که دانیشت. دوو سه عات دواتر ئاڤدیڤ و بۆندرانکۆ گه رانه وه.

«راده ستان کردن؟»

«به لی، عه مید هیشتا نه خه وتبوو. ئەوانمان راست برد بۆ لای خوی. ئەو سه ر تاشراوانه که سانیکی خراپ نین. قسه م له گه ل یه کیان کرد، زۆر له که سیکی باش ده چوو.»
«که سانیکی خراپ نین. له گه ل رووسه کان هه یچ جیاوازییه کیان نییه. من شتیکم ده گوت خیرا وه لامی دهمه وه. له که سانیکی خراپ نه ده چوون.»

«به‌لئی وایه، ئەگەر به تهنیا وه‌گیریان ده‌که‌وتی، ورگ و
ریخۆله‌تیان به گۆرئ وەرده‌کرد.
پانوڤ گوتی: «هه‌واکه‌ی خه‌ریکه‌ روون ده‌بیته‌وه.»
ئاق‌دیڤ گوتی: «به‌لئی، ئەستیره‌کان خه‌ریکن ورده‌ ورده
ده‌کوژینه‌وه.»
هه‌ر له‌وئ دانیشتن و دیسان بیده‌نگ بوون.

سى

پەنجەرەى خەوگەكان و مالهكانى قەلا، ماودىهەك بوو تارىك داگەپرا بوون. بەلام پەنجەرەى بەشكۆترىن مال ھىشتا رووناك بوو. شازادە سىمۆن مىخايىلوۋىچ^{۱۶} لەو مالهدا دەژيا. فەرماندەرى يەكە سەربازىيەكەى ئەوى بوو. ياوهرى تىزار و كورپى فەرماندەرى گشتى ھىزە چەكدارەكان بوو. ژنەكەى ماریا فاسىلىيوۋنا^{۱۷} يەكەك لە ژنە شوخوشەنگەكانى سەنپترزبۆرگ بوو. ئەوان لەوى پىكەو دەژيان. تا ئىستا ھىچ كام لە دانىشتوانى ئەو قەلايە بە رادەى ئەوان گرنىگى بە رازاندنەوى مال و برىقوباق نەدا بوو. بە لای قورۇنتسۆف و ژنەكەيەو وای دەنواند كە نەك ژيانىكى ئاسايىيان ھەيە بەلكو لە زۆربەى پىداويستىيەكانى ژيانىش بىبەشن. بەلام بە لای دانىشتوانى قەلاكەو رازاوەيى و زەرقوبەرقى مالهكەيان نەك سەرسوورھىنەر بەلكوو بى وینەشى دەنواند.

ئەو شەو خانم و ئاغای خانەخوئ لەگەل دۆست و ھاوپىكانيان خەرىكى پاپەزىن بوون: لە سەر مېزىك كە بە چوار شەمدان رووناك بووبۆو، لە ژوورىكى ميواندارى پىر لە فەرش و پەردەى گرانبايى و پەيكەرە و كەلوپەلى ئەنتىكەدا، شازادە قورۇنتسۆف، بە دەموچاويكى رىژۆكە و بارىكەو، فاكسىلى ياوهرى بە سەر شانىيەو برىقەى

16- Simon Mikhailovich Vorontsov

17- Marya Vasilievna

دههات. شهريکي يارييه که شى لاويک بوو به رووخساريکي خه مباره وه. ئەو لاوه خویندنی له زانکوی پترزبورگ ته واو کردبوو و له لایه ن خیزانی قورونتسوڤه وه وهک ماموستای سهر مالیی کوره چکوله که ی خانم، که به ره می ژیا نه هاوبه شیبه که ی پیشووی بوو، دامه زرابوو. حه ریفه کانی ئەوان دوو کهس له ئەفسه رانی یه که سه ربازییه که بوون. یه کیان ده موچاویکی سوور و پانی هه بوو، ناوی پۆلتوراتسکی^{۱۸} بوو و فرمانده ری ئەو لیوایه بوو که له یه که ی گاردی سه لته نه تیبه وه ناردبوویان بۆ ئەوی. ئەوی دیکه شیان یاوه ری لیواکه بوو و راست و په پ له سهر کورسییه که دانیشتبوو. به ژن و بالایه کی جوانی هه بوو به لام نیو چاوانی گرژ بوو و ده تگوت له شى داگیراوه. شازاده خانم ماریا فاسیلیوڤنا ژنیکی بالابه رزی شوخوشه نگ و چاو و برۆ رهش بوو. له پال پۆلتوراتسکیدا دانیشتبوو. داوینی کراسه که ی له قاچی ئەو دهدرا. چاوی له په ره کانی ده کرد. قسه و زهرده خه نه و روانین و بۆنی خو شى شازاده خانم بوو بووه هۆی ئەوه ی پۆلتوراتسکی هۆش و ئیختیاری له لانه مینى و ئاگای له یارییه که ببری. گوی پینه دان و رهفتاری ناسروشتی ئەو له یارییه که دا سات له دواى سات شهريکه که ی تووره تر ده کرد.

یاوه ری لیوا رقی هه ستا و گوتی: «کوا ئەوه یارییه تو ده یکه ی؟ بۆ چی "ئاس" هکه ت فریدا؟» ده موچاوی سوور هه لگه رابوو. چه قوت لیدایه خوینی نه ده هات

پۆلتوراتسکی وهک که سیک که تازه له خه وه هه ستابن چاویکی له شهريکه یارییه که ی کرد که تینه گه یشتووی لى ده بارى.

ماریا قاسیلیوڤنا بە پیکەنینەوہ رووی لە پۆلتوراتسکی کرد و گوتی: «نەگوت؟» پۆلتوراتسکی نارەزایەتی خۆی دەبری کە ئەو شتیکی تری گوتووہ.

ژنە لیی پرسی: «کەوا یە چیم گوت؟» بزە یەکی هیندە شیرین لە سەر لیوی بوو کە پۆلتوراتسکی لە خوشیانان خەریک بوو بفری و دەستی دا پەرەکان کە بریان لیدا.

ئاجودان بە ویقارەوہ گوتی: «نۆرە ی تۆ نییە پەر دانیی.» خوشی زۆر بە پەلە هات پەر دانی.

لەو کاتەدا پیشخزمەتی شازادە قورنتسوڤ هاتە ژووری و گوتی: «ئەفسەری کیشک دەیھەوئ شتیکتان عەرز بکات.» شازادە کە رووسی بە زاراوہی ئینگلیزی بیژ دەکرد، گوتی: «هاورپیان بمبورن. ماریا، بە جیی من تۆ یاری بکە.»

شازادە خانم پرسیی: «ئێوہ رازین؟» بە پەلە هەستا و بە شیلە بزە یە کەوہ کە رەزایەتی لی دەباری لە سەر جیگای میردە کە ی دانیشت.

ئاجودان گوتی: «من هەمیشە رەزایەتم لە سەر هەموو شتیکی هە یە.»

دلخۆش بوو کە شازادە خانم کە شارەزای یاری نییە بۆتە رەقیبی و بەرەوروی دانیشتووہ. پۆلتوراتسکی هەر دوو دەستی کردووہ و پیکەنی.

شازادە قورونتسوڤ بە پیکەنینەوہ گەرایەوہ و گوتی: «کاتی ئەوہ یە شامپانی بخۆینەوہ!»

پۆلتوراتسکی گوتی: «من هەمیشە حەزم لە خواردنەوہی شامپانییە.»

ياوهر گوتى: زۆرىش ھەز دەكەين بخۆينەوہ.

«قاسىلى، شامپانى بىنە.»

ماريا قاسىليۇقنا پرسى: «كى بوو؟ چ كارىكيان ھەبوو؟»
شازادە قۇرۇنتسۇف شانى ھەلتەكاند و گوتى: «ھەموو شتىك بو
گوتن نابى.»

شازادە خانم وەلامى دايەوہ: «ھەموو شتىك بو گوتن نابى؟ دوايى
پيشانت دەدەم دەبى يان نابى!»

شامپانىيان ھىنا، ھەمووان خوارديانەوہ. حىسابى بردنەوہ و
دۇراندنيان پوون كردهوہ. كاتى خوداحافىزى شازادە لە
پۇلتۇراتسكى پرسى: «يەكە سەربازىيەكەى ئيوە سبەينى دەبى بچى
بو ليپەوارەكە.»

«بو، چى بووہ؟»

شازادە بە بزەيەكەوہ گوتى: «سبەينى دەبيينىن.»
پۇلتۇراتسكى گوتى: «زۆرىش خۇشحال دەبم.» لە خۇشيبى ئەوہى
تا چەند ساتىكى تر دەستى ماريا قاسىليۇقنا دەگوشى، پىيى وەعەرزى
نەدەكەوت.

ماريا قاسىليۇقنا، ھەروا كە عادەتى خۇي بوو، دەستى
بەرانبەرەكەى نەك ھىندىك بەلكوو زۆر بە توندى دەگوشى. ديسان
وہبىرى ھاتەوہ لە كاتى يارىيەكەدا پەپى خشتى بە ھەلە داناوہ و دللى
ئەوى بە بزەيەكى شىيرىن و دۇستانە و پىر مانا خۇش كردوہ.

حالى پۇلتۇراتسكى تەنيا ئەو كەسانە تىي دەگەن كە دايمە خەرىكى
ھاتووچۇ كردنى كۆپ و دانىشتنى گەورەكان بن و ماوہيەكى زۆر لە
سەربازخانەيەكى دوورە دەست و لە تاراوگە بژين و لە ناكاو دواى

ماوہیہ کی زور تہ نیایی، بییتہ هاونشینى ژنيک له چینی هاوشانی
خوی، ئەویش ژنیکی وهک ماریا فاسیلیۆفنا.

گه‌یشته‌وه ئەو مالەى كه له‌گه‌ل هاورپیه‌كى له‌ویدا ده‌ژیان. دیتی
ده‌رگاكه‌ گاله‌دراوه. له‌ ده‌رگای دا هیچ كه‌س نه‌یكرده‌وه. تووره‌ بوو،
شه‌قی له‌ ده‌رگاكه‌ هه‌لدا و به‌ مشتوی شمشیره‌كه‌ى له‌ ده‌رگای دا.
ئاخرى تریه‌ى پیه‌كه‌ هات. قوڤیلۆی^{۱۹} نوکهرى ده‌رگاكه‌ى له‌ پشته‌وه
گاله‌ دابوو. هات كرديه‌وه.

«هه‌تیوه‌ گه‌لحویه‌ بۆ پشتی ده‌رگاكه‌ت خستوه‌؟»

«گه‌وره‌م مه‌گین شتی وا ده‌بێ؟»

«دیسان سه‌رخۆشى؟ ئیستا پیشانت ده‌ده‌م كه‌ شتی وا ده‌بێ یان

نا.»

ویستی لیتدا، به‌لام په‌ژیان بۆوه و گوتی: «لاچۆ له‌ به‌ر چاوم.

برۆ مۆمیک هه‌لكه‌ بیهینه‌.»

قوڤیلۆ زور سه‌ر خۆش بوو. له‌ ریوره‌سمى ناودێر كردنى كورپى
وه‌کیل باشى ئیقان پتروڤیچ دا هه‌تا بینه‌قاقا ئاره‌قى خوارد بۆوه. كه‌
گه‌رابۆوه بۆ مالئ ژيانى خوی له‌گه‌ل ژيانى وه‌کیل باشى كه‌ مال و
مووچه‌ و ژن و مندالی هه‌بوو و هیوادار بوو سالیکی تر خزمه‌ته‌كه‌ى
ته‌واو بێ، هه‌لده‌سه‌نگینی. بۆیه‌ خه‌م دایده‌گرئ و هۆش و ئیختیاری
لیده‌بړئ. له‌شى داده‌گیرئ و له‌ ترسى ئەوه‌ى خه‌ویکی قورس دایگرئ
یان بیهۆش بکه‌وئ و دز بیته‌ هه‌موو مالە بپه‌چیه‌ته‌وه، هه‌لده‌ستى
ده‌رگاكه‌ گاله‌ ده‌دا و راده‌كشى. سه‌ر خۆشى و خه‌و چۆك داده‌ده‌نه
سه‌ر سنیگی و خه‌ویکی قورس دایده‌گرئ.

پۆلتوراتسكى ھېشتا مندال بوو كه قۇقىلۇي كرده خزمەتكارى خۇي. ئەو قۇقىلۇي وەك خزمەتكارى خۇي راگرتبوو و ھەموو كارەكانى پى ئەنجام دەدا. قۇقىلۇ چل سالى تەمەن بوو، بەلام ھېشتا ژنى نەھىنا بوو. دەبوو لەگەل ئاغا لاوۋەكەي واتە پۆلتوراتسكى لەم سەربازخانەوہ بۇ ئەو سەربازخانە بېروا و خزمەتى بكات. ئاغاكەي پىياويكى خراپ نەبوو، ئازارى نەدەدا، بەلام ئەو ژيانە چ كەلكىكى ھەبوو؟ پۆلتوراتسكى بەلىنى پىندا بوو لە قەققاز بگەرىنەوہ ئازادى دەكات. بەلام تازە ئازاد بوونى ھىچ كەلكىكى نەبوو، چ كارىكى لە دەست دەھات و چىي پىدەكرا. سەگ ژيانىكى لەو باشتى ھەبوو. پۆلتوراتسكى چوۋە ژوورە ھابەشەكەي خۇي و تىخۇنۇقى^{۲۰} ھاورپىي.

تىخۇنۇف كە نەخۇش بوو و لە جىدا كەوتبوو لىنى پرسى: «دىسان دۇراندت؟»

«نا، ھەقدە رۆبلم بىردەوہ!»

«تېرىشت چاۋ لە ماریا قاسىلىقۇنا كىرد؟»

«بەلى، پىر بە دل چاۋم لىكرد.»

«يەك دوو سەعاتى تر دەبى ھەستىن. بىرپار وایە سەعات شەش

دەست پىبەكەين.»

پۆلتوراتسكى ھەراي كىرد: «قۇقىلۇ لە بىرت نەچى سەعات پىنج

خەبەرم كەوہ!»

«جا ئەگەر شەپم لەگەل بکەي بۇ خەبەرت بکەمەوہ؟»

«ئەوہ پىم گوتى! سەعات پىنج خەبەرم كەوہ.»

قۇڭقۇلۇ چەكمە و جەكەنى پۇلتۇراتسكى ھەلگرت و گوتى: «بە چاوان.»

پۇلتۇراتسكى چوۋە نىۋ پىخەفەكەيەۋە. جەگەرەيەكى داگىرساند. مۇمەكەي كۇژاندەۋە و لەو تارىكىيەدا بە ژن و بالا و پوخسارى جوان و بزەتيزاۋى ماریا قاسىليۇقناي ھىنايە بەر چاۋى خۇي.

شازادە و شازادەخانم لە رىۋە نەخەوتن. دۋاي رۇيشتنى ميانەكان، شازادە خانم چوۋ لە بەر دەمى مېردەكەي راولەستا و بە شىۋەيەكى دلەندانە گوتى: «دەي ئىستا پىم بلى چ خەبەر بوۋ؟»
«بەلام، خۇشەويستەكەم...»
«من خۇشەويست و ئەو شتانه نازانم، چ ھەۋالىكىان ھىنا بوۋ، پىم بلى.»

«ۋاي دانانين ھىناۋيانە. خۇ نابی من ھەموو شتىك بە تۇ بلىم.»
«پىم نالىي؟ زۇر باشە! ھەز دەكەي من پىت بلىم؟»
«تۇ؟»

«لەلايەن حاجى مرادەۋە بوۋ، نا؟»

ماۋەيەك بوۋ ماریا قاسىليۇقنا بىستبوى دەيانھەۋى لەگەل حاجى مراد دانوستان بکەن. ئىستا پىي و ابوۋ حاجى مراد خۇي ھاتوۋە چاۋى بە مېردەكەي بکەۋى. قۇرۇنتسۇف حاشاي لى نەکرد بەلام گوتى تەنيا پەيامىك لە لايەن حاجى مرادەۋە ھاتبوۋ. حاجى مراد ھەۋالى نارد بوۋ كە سبەينى دىت و چاۋى بە شازادە دەكەۋى: ھەر لەو شوينەي لىرەۋارەكەش دەبوۋ چاۋيان بەيەك بکەۋى كە بىرپار بوۋ سبەينى سەربازەكان بچن بۇ داربرين.

لهو ژيانه يهك رهواله‌ي قه‌لادا ئه‌و ژن و مي‌رده به‌و پروداوه زور
خوشحال بوون. هه‌تا سه‌عات دووي نيوه‌شه‌و پي‌كه‌وه قسه‌يان كرد
كه باوكي شازاده به‌ بيستني ئه‌و هه‌واله‌ چهنده دلخوش ده‌بي. پاشان
چوونه سهر پي‌خه‌فه‌كه‌يان و خه‌وتن.

چوار

حاجی مراد رايکردبوو بؤ ئه وهی نه که ویتته داوی ئه و چه کدارانه وه
وا شامیل بؤ ده ستگیرگرتنی ئه و ناردبوونی. داوی سئ شه و بی
خه وی، هه ر که سادؤ پیی گوتبوو شه و خؤش خه وی لیکه و تبوو.
هه موو جله کانی هه روا له به ریدا بوو. سه ری کرد بووه سه ر ده ستی.
هه ر دوو هه نیشکی به و بالیفانه وه نابوو که خاوه نمال بؤی دانابوو.
ئیلدار هیندیک له و لاتره وه، له پال دیواره که دا له سه ر گازه رای
پشت خه و تبوو. لاقه به هیزه کانی راکیشا بوو. کراسیکی سپی سینیگی
داپوشیبوو که فیشه کدانی له سه ر قایم کرد بوو. سه ره تازه
تاشراوه که ی له سه ر بالیفه که خزیبووه خواری. لیوی سه ره وه ی که
تازه خه تی دابوو، وه ک لیوی مندال ده جوولایه وه، وه ک ئه وه ی شتیک
بمژی. ئه ویش وه ک حاجی مراد شه شللول و خه نجه ره که ی له
نیوقه دی نه کرد بؤوه. سوپاکه به ئارامی ده گرا. چرای سه ر تاقه که
گره که ی داکیشرا بوو و شوقیکی کزی به بنمیچه کدا بلاو کردبؤوه.
نیوه شه و ته رکی ژووره که ترپه ی هات. سادؤ هاته ژووری، زور
به هیواشی ده جوولایه وه.
حاجی مراد که ده تگوت خه و نه چؤته چاوی، لیی پرسی: «ها!
خه به ر چییه؟»

سادۆ له بهر قاچیدا دانیشت و گوتی: «دهبی چارهیهک بدۆزینهوه. ژنیک ئیواره له سهر سهربان بووه، چاوی به تۆ کهوتوووه و به میردهکهی گوتوووه تۆ له مالی ئیمهی. یهکیک له جیرانهکان ههر ئیستا ههوالی هینا که ریش سپیهکانی گوند له مزگهوت کۆ بوونهوه بۆ ئهوهی تهگیر و راویژ بکهن بۆ دهستگیرکردنی تۆ.»

حاجی مراد گوتی: «دهبی برۆم.»

سادۆ گوتی: «ئهسپهکان ئامادهن.» به پهلهش له ژوورهکه چووه

دهری.

حاجی مراد به سرته گوتی: «ئیلدار!»

ئیلدار به بیستنی ناوی خووی له رپوه ههستا کلاوکهی راسته و پاسته کرد.

حاجی مراد پالتۆکهی له بهر کرد، تفهنگهکهی کرده شانی و به لوی میزه رهکهی دهموچاوی داپۆشی. ئیلداریش به گورجی ئهوهی کرد و ههر دووکیان بی چرپه له مالهکه هاتنه دهری. کورپه چاو رهشهکه ئهسپهکانی هینا.

جیرانیکیان خرهمی پیی ئهسپهکانی بیست. له مالی هاته دهری و به ههله داون رۆیشت بۆ لای مزگهوت. مانگ به دهروهه نهبوو، بهلام ئهستیره به سینگی رهشی ئاسمانهوه ددرهوشانهوه. بینای مزگهوتهکه له ههموو مالهکان بهرزتر بوو. لهویوه ههروا و هۆریا و زهنازهنا دههاته گوی.

حاجی مراد به خیرایی تفهنگهکی به دهستهوه گرت و کۆلاسی کیشا. پنیهکی نایه سهر رکیفی ئهسپهکه و گورج و نهرم خووی خسته سهر مالی زین.

به خانه خۆیکه ی گوت: «خودا خیرت وهری بینن.» قاچه که ی دیکه ی له و تاریکییه دا خۆی چوووه سهر پکیفه ی دیکه. به دهسکی خهره زنه که ی ئاماژه ی به کورپه چاو ره شه که کرد وا ئه سپه کانی هینا بوو، تیگیه یاند هه و ساری ئه سپه کان به ردا. کورپه هه و ساره کانی به ردا و چوووه دواوه. ئه سپه که ی حاجی مراد به نهرمه غار به ره و کۆلانی سه ره کی گوند سه ری پیوه نا، ئیلداریش به دوایدا. سادۆش به که لپۆسه وه چند هه نگاو به دواياندا هه لات. له سه ر دوورپییانی کۆلانه که چند تارمایی وهدیار که وتن. سه ر ریگا که یان گرتبوو.

که سیک دهنگی هه لپری: «راوهسته، کئی؟»

چهند که س هاتن سه ر ریگا که یان گرت. حاجی مراد به جیی ئه وه ی راوهستی، خهره زنه ی هه لسووراند و راست رووی کرده ئه و که سانه ی سه ر ریگا که یان گرتبوو. کشانه دواوه. ئیستا ئه سپه که ی حاجی مراد به چوار نال ده ریشته. ئیلداریش به دوایدا ده هات. به په نای خه لکه که دا تیپه رین و دوور که وتنه وه. ته قه یان لیکردن. ویزه ی دوو گولله به بن گوئی حاجی مراد و ئیلداردا تیپه ری. نه پیکران. له خیراییه که یان که م نه کرده وه. دوا ی برینی مه ودایه کی کورت ئه سپه کان که وتبوونه هاسکه هاسکه. راوهستان و گوئیان شل کرد.

له دووره هاژه ی چۆمیکی خوړین ده هات. له دوايانه وه قووکه ی که له شیر ی گونده که ده هات که ئه مپه راوپه ری گوند وه لامي یه کتریان ده دایه وه. جگه له وه هه روا و گاله ی چهند ئه سپ سواریش ده هات که به دوا ی ئه واندا ده هاتن. حاجی مراد ئه سپه که ی به نهرمه غار لیخوری و ئاوری دایه وه. نزیکه ی بیست ئه سپ سوار بوون، خه لکی گونده که بوون و ده یانویست ده ستگیری بکه ن؛ یان وایان ده نواند که ده یانه وه ی ده ستیری بکه ن بۆ ئه وه ی شاملیل تۆمه تی که مته ر خه مییان

لی نه‌دا. کاتیک به ته‌واوی نزیك بوونه‌وه حاجی مراد هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌ی شل کرد و تفه‌نگه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرت. ئیلداریش هر وای کرد.

حاجی مراد ده‌نگی هه‌لینا: «چیتان ده‌وی؟ ده‌تانه‌وی ده‌ستگیرم که‌ن. ده‌ی باشه، وهرن بمگرن، چاوه‌روانی چین؟» تفه‌نگه‌که‌ی توند له ده‌ستی گرت و به‌ره‌و دۆله‌که‌ داگه‌را.

سواره‌کان وه‌دووی که‌وتن. به‌لام نه‌یانده‌وی‌را لی‌ی نزیك ببه‌وه. حاجی مراد و ئیلدار گه‌یشتنه ئه‌و به‌ری دۆله‌که. ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ دوایانه‌وه بوون هه‌رایان کرد؛ راوه‌سته، گوئ له قسه‌کانمان بگه‌ره. حاجی مراد له وه‌لامدا ته‌قه‌یه‌کی لی‌کردن و گولله‌که به‌ سه‌ر سه‌ریاندا ویزه‌ی هات. ترسی شکانده‌ گیانی گوندنشینه‌کان و به‌ چوار نال دوور که‌وتنه‌وه.

دوای ماوه‌یه‌ک راوه‌ستان. نه‌ ده‌نگی سواره‌کان ده‌هات و نه‌ده‌نگی که‌له‌شیری ده‌مه‌وبه‌یانی. خوهره‌ی چۆمه‌لی نی‌و دارستان که‌ مؤسیقایه‌کی بلاوین بوو، دل‌ی شه‌و و دارستانه‌که‌ی ده‌لاوانده‌وه. جاروباریش ده‌نگی تووته‌ک و کوند ده‌هات. په‌شایی دیوارئاسای دارستانه‌که‌ زۆر نزیکی ده‌نواند. هاو‌پیکانی له‌و دارستانه‌ چاوه‌روانی بوون.

که‌ گه‌یشتنه‌ دارستانه‌که‌، حاجی مراد راوه‌ستا. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌له‌کیشا. فیتوویه‌کی لی‌دا و گوئی شل کرد. دوای تاویک له‌ لای دارستانه‌که‌وه ده‌نگی فیتوویه‌کی هاوشیوه‌ وه‌لامی دایه‌وه. حاجی مراد له‌ ریگاکه‌ لایدا و رویشت بو نی‌و لی‌په‌واره‌که. نزیکه‌ی سه‌ده‌مه‌تر چووه‌ پیشی له‌ نی‌و داره‌کاندا چاوی به‌ ئاویک که‌وت. چوار که‌س له‌ ده‌وری ئاوره‌که‌ دانیشتبوون. یه‌کیکیان به‌ گورجی هه‌ستا و هات بو

لای حاجی مراد، هوساری ئەسپه‌که‌ی و ڕکێفه‌که‌ی گرت. خەنیفه
برای شیرینی حاجی مراد و ڕاویژکاری بوو.

حاجی مراد دابه‌زی و گوتی: «ئاوره‌که بکووژیننه‌وه!» ئەوانه‌ی له
دهوری ئاوره‌که بوون خێزا ئاوره‌که‌یان ڕژووبلاو کرده‌وه و به پیتلاقه
کوژاندیان‌ه‌وه. حاجی مراد چوو بۆ سه‌ر ئەو عه‌بایه‌ی ڕاخرا بوو و لی
پرسی: «باتا هات؟»

«به‌لێ له‌گه‌ڵ خان محهمه‌د ڕۆیشت.»

«له کام لاوه ڕۆیشتن؟»

«خەنیفه وه‌لامی دایه‌وه: «له‌و لایه‌وه» به دهستی ڕیگایه‌کی پێشان
دا. حاجی مراد دلنیا بوو. که تووشی گوندنشینه‌کان نابن.

حاجی مراد گوتی: «زۆر باشه.» تهنه‌گه‌که‌ی له شانی دامالی و
فیشه‌کی وه‌سه‌ر خسته‌وه. ڕووی کرده ئەوانه‌ی ئاوره‌که‌یان
ده‌کوژاند‌ه‌وه و گوتی: «به دوامانه‌وه‌ن. وریا بن.»

یه‌کیک له‌وان که چیچینییه‌ک بوو به ناوی گه‌مزالۆ^{٢١}؛ دهستی دا
ته‌هنه‌گه‌که‌ی، به‌رگه‌که‌ی لێ دامالی و بێ ئەوه‌ی زمانی بگه‌ڕێ ڕۆیشت
بۆ ئەو لایه‌ی دارستانه‌که که حاجی مراد پێیدا هاتبوو.

ئیلداریش دابه‌زی. هوساری ئەسپه‌که‌ی حاجی مرادی گرت و
له‌گه‌ڵ ئەسپه‌که‌ی خۆی به داریکه‌وه هه‌ر دووکیانی به‌سته‌وه. ئەویش
وه‌ک گه‌مزالۆ دهستی دا ته‌هنه‌گه‌که‌ی و ڕۆیشت بۆ لایه‌کی دیکه‌ی
دارستانه‌که. ئاوره‌که‌ گۆژابۆوه. به‌ره‌بان بوو، ئیتر دارستانه‌که زۆر
تاریک نه‌بوو، به‌لام ئەستیره‌کان هه‌روا به ئاسمانه‌وه س‌ریوه‌یان
ده‌هات.

حاجی مراد چاوی له ئاسمان کرد. که دیتی کوته رازوو گهشتووته چهقی ئاسمان، زانی کاتی نویره. ههستا داوی له خنیفه کرد ئه و قومومه ئاوهی بداتی که هه میسه پنیان بوو. عهباکهی به شانیدا دا و دهستنویره گرت، پاشان روو به قیله نویره دابهست. که سلای نویره کهی دابهوه، هاتهوه شوینه کهی خوئی دانیش و به گومی فیکر و خه یالدا روچوو.

حاجی مراد هه میسه له بهختی خوئی رازی بوو. چونکه کاتیک له زهینی خویدا پلانیکى داده رشت، دانیا بوو به شیوهیه کی سه ر که وتوانه ئه نجامی دهدا. له ته واوی ماوهی ژیانی پر له که ندوکوسی خه باتگیریدا، زور به ده گمهن هه لکه وتبوو پلانیکى قه شهل بیتى. دهیه نیایه بهر چاوی خوئی چون له گهل ئه و هیزه کی که شازاده فورونتسوف دهخاته ئیختیاریه وه هه لده کوتیه سه ر شامیل، دهستگیری دهکات و توله کی خوئی له دهکاته وه. پیی وابوو تیزاری رووس پاداشی ده داتی. نه که دیسان ده بیته وه به فه رمانه وای ئاقاریا^{۲۲}، به لکوو ته واوی چیچینییه کانیش ده که ونه ژیر فه رمانی ئه و. به و خه یالانه وه خه وى له که وت.

له خه ونیدا هاوړی گیان له سه ر دهسته کانی سروودیان ده خویند و هاواریان ده کرد: «حاجی مراد به ریه! حاجی مراد ئه وای!» ئه ویش ژن و مندالی شامیلی به دیل گرتبوو و ئه وان ده گریان و شیوه نی ژن و منداله کانی شامیل، زووقه زووق و لووره لووری رپوی و چه قه له کانی دارستانه. حاجی مراد له یه کیک له هاوړیکانی پرسى:

«خه بهرتان له خان محهممه دهيه؟» كه پييانگوت هيشتا نهگه راوده ته وه سهرى به لادا خست و هه ميسان خهوى ليكه وته وه. به دهنگى خان محهممه كه له گه ل باتا گه را بوونه وه له خه و راپه رى. خان محهممه خيرا له پاليدا دانىشت و باسى چاوپيگه تنى خوى و شازادهى بو گيرايه وه. شازاده به ديتنى زور خوشحال بووبوو و بريارى دابوو بو به يانى له و شوينهى كه سه ربازه رووسيه كان دارده برن، ئه و لاي ميتچيك و قه راغ ريگا ليره وارييه كه ي شالين، بيت چاوى به حاجى مراد بكه وي. باتاش هيندى جار قسه كه ي له دهمى خان محهممه دهساند و باسى چوينه يتى ديدار و برياره كه ي ده كرد.

حاجى مراد زياتر هه زى ده كرد گوئى له و وتانه بي كه قوروتسوڤ كاتى بيستنى هاوكارى حاجى مراد له گه ل رووسه كان ده ريبيريوو. خان محهممه و باتا يه كدهنگ گوتيان شازاده گوتويه تى وهك ميوانيك له گه ل حاجى مراد رهفتار دهكات و هه موو پيدا ويستيه كى ژيان و هيمنايه تى بو دابين دهكات.

حاجى مراد سه بارهت به ريگاكه پرسىارى كرد، خه نيغه چونكه دلنيا بوو شاره زاي ريگاكه يه، گوتى راست دهيبا بو شوينى چاوپيگه وتنه كه، جزدانه كه ي ده رهينا و ئه و سى رۆبله ي به لىنى به باتا دابوو، پيدا. پاشان داواى له هاوپيكانى كرد تهنه گه زي ركفته كه ي له خورجينه كه بو ده رهينن و جلو به رگى جوان و ريكوپيك له بهر بكن، بو ئه وهى له بهر چاوى رووسه كان جوان و ريكوپيك بنوين. كاتي ك زين و بهرگ و تيسقه وفلاسقى ئه سپه كانيان خاوين ده كرد وه، ئه ستيره به ئاسمانه وه نه ما، گزنگى به يان ئه نگوت، سپيده ولاتى زيوناژن كرد و سروهى فينكى به يان هه ليكرد.

پینج

که ره ی به یانی که هیشتا ههوا تاریک بوو، دوو دهسته سهربازی تهور به دهست، له ژیر فهرمانی پۆلتوراتسکی له دهرهوازی شاهگریسک هاتنه دهری و شهش مایل ریگیان بری. دواى ئه وهی چهند قهرهولیان له سهر پۆستهکان دانا و ههوا رۆشن بۆوه، دهستیان کرد به داربرین. نزیک کاتژمیر ههشت، له گهه دووکه لی ئه و ئاوره ی که سهربازهکان هه لیانکردبوو. تۆزی ته مومژه که رهوی؛ به لام ههواکه هه روا لیل بوو و سهربازه داربرهکان پینج ههنگاو پیش ده می خویان نه ده دی، چاویان به ئاورهکان کهوت و جاده ی نیو دارستانه که به داری برردراو گیرا بوو. خور وهک که شه فیکى ئاگرین له پشت ته متومانه وه جاروبار به دیار ده کهوت و دیسان بزر ده بۆوه.

له دهروی لی پرهواره که دا و هیتدیگ دوور له جاده که، پۆلتوراتسکی له گهه ملازم تیخونوڤ و دوو ئه فسهر له دهسته یه کی تر و بارون فریز^{۲۳} «ئه فسهری پیشوو که به هوی به شداری کردن له دوئیل نیشانه ی ئه فسهریه که ی لی سهندرابۆوه و پله ی سهربازیکی ئاسایی هه بوو، له سهر چهند ته نه که دانیشتبوون. کاغزی دراو که خوادنیان تیوه پینچا بوو، له گهه قوونچکه جگهره و بتلی به تال له

دهوربهريان بلاو بووبووه. ئهفسه رهكان برټيكيان فودكا خواردبووه. سهربازيک خهريک بوو سهري بتليکی دیکه ی هه لده پچری.

پولتوراتسکی هه چه نده شهوی رابردوو کهم خهوتبوو، بهلام شادييه که له دلیدا بوو که دهتگوت به هو ی ئه و هاتنه ی له گه ل هاوقه تاران و سهربازهکان، که هینديک ههستيان به مهترسی دهکرد، ئه و ههستی شادييه له ناخیدا سهري هه لداوه.

ئهفسه رهکان، سهرقالی ئاخافتن و دهمهتهقی بوون و باسی دوایین ههوالی مه رگی ژینرال سلپیتسو ف^{۲۴} یان دهکرد. هیچکامیان له بیری ئه و هدا نه بوون که سه بارهت به گرنیکترین کاتی ژيان . یانی ئه و ساته ی که ژيان دهگه رپهته وه بو ئه و سه رچاوه یه ی وا لیوه ی هه لقولیوه . بدوین؛ ته نیا ئازایه تیی ئهفسه ریکیان له بهر چاو بوو که دهست به شمشیر هه لده کوتیته سه ر چیانشینان و بی به زه ییانه هه موویان له ته لهت و قه لچو دهکات.

ئه گه ر چی هه موویان به تایبهت ئه و که سانه ی که ئه و کاته له شه ری قه فقاذا به شدارییان کردبوو، ده یانزانی و نه یاندهتوانی خو ی لی گیل بکه ن که شه ری دهسته و یه خه و به شمشیر پارچه پارچه کردنی مرو ف ته نیا دروست کراوی خه یال و خه ونه و هیچ کات روونادا؛ به لام به هیمنایه تیه کی ئاویتته ی جو ری ک شانازییه وه و به قه لافه تیکی ئازایانه وه له سه ر قه نه که کان دانیشتبوون و سه بارهت به مه رگیک ده دوان که دوور نه بوو ساتیکی تر . هه روا که ژینرال سلپیتسو فی تیکه وه پیچابوو . به روکی ئه وانیش بگری. له جه نگی ئاخافتندا، وه ک ئه وه ی چاوه رو انییه که یان هاتبیته دی، له لای دهسته

چه پی ریگا که وه دهنگی دلبروین و هاندهری تفهنگ هات و له نیو داره
چپرکهاندا دهنگی دایه وه. گولله یهک ویزه ی هات و ته مومژه که ی بری
و له ساقه ته ی داریک درا.

پۆلتوراتسکی به شادییه وه گوتی: «له شه رگه ی ئیمه وه یه.» پووی
له فریز کرد و گوتی: «ئه وه تا، نیو چاوانه که ت هینای! بگه ریوه بو
لیواکه ت. من هه موو سه ربازه کان کو ده که مه وه و ده یان به م بو
به ره گه ی شه ر. جهنگیکی قاره مانانه ساز ده که یین و راپوورتیکی باش و
ریکوپیکی بو ده نووسین.»

فریز گورج له جیی خو ی هه ستا و به هه نگاوی توند و خیرا
رؤیشت بو لایه ک که سه ربازه کانی له وی بوون. ئه سپه که یان بو
پۆلتوراتسکی هینا. سوار بوو و سه ربازه کانی به ره و ئه و لایه برد که
ته قه ی تفهنگه که ی لیوه هات. بایه ک له لای دارستانه که وه ده هات و
مژه که ی راده دا؛ نه ک لیژیایی دۆله که به لکوو ئه و به ری دۆله که ش به
جوانی دیار بوو. کاتیک پۆلتوراتسکی گه یشته به ره گه ی شه ر، خو ر له
پشت ته مومژ هاتبووه ده ری و دارستانه که ی پرشنگ باران ده کرد.
له و به ری دۆله که، له داوینی لیرواره که، به مه دای سیسه د مه تر،
چهند سوار وه به رچاو ده که وتن. ئه وانه ئه و چیچینیان به بوون که
هاتبوون به دوا ی حاجی مراددا تا کوو شایه دی چاوپیکه تنی ئه و و
رووسه کان بن. یه کیکیان ته قه یه کی کرد. چهند سه ربازیش له م به ره وه
ته قه یان کرد. چیچینییه کان کشانه وه دواوه و ته قه کردن ته واو بوو.

به لام پۆلتوراتسکی کاتیک گه یشته به ره گه ی شه ر فه رمانی ته قه ی
دا. هینشتا فه رمانه که ی ته واو نه بوو بوو که رووسه کان تیکرا ده ستیان
کرد به ته قه و داوینی لیرواره که یان دایه بهر ده ستریژ. سه ربازه کان
که چه زیان له سه رگه رمی و رابواردن بوو، له په ستا ته نگه کانیان پر

دهکرد و تهقه يان دهکرد. چيچينييه کانيش رقيان ههستا و چهند گولله يان به پروسه کانه وه نا. يه کيک له سهربازه کان بريندار بوو «هر ئه و ئاقديفه ي که شهوي رابردوو چوو بوو بو که مين دانان.

هاورپيکاني چوون بو لاي. دهمه وروو که وتبوو. به هر دوو دهستي برينه که ي زگي گرتبوو. که وتبووه جنيگل له خودان و هاواري دهکرد. دهينالاند. ئه و يه کيک له سهربازه کاني دهسته که ي پوالتوراتسکي بوو. پوالتوراتسکي که ديتي سهربازه کان له دهوري کو بوونه ته وه، به چوار نال چوو بو لايان و گوتي:

«چييه قاره مان! بريندار بووي؟ له کوئي؟»

ئاقديف وه لامي نه دايه وه. ئه و سهربازه ي که هاورپي بوو گوتي: «گه وره م من خه ريك بووم تفه ننگه که م پر ده کرده وه ديم رمبه يه که ههستا، که روانيم ئاقديف تفه ننگه که له دهستي که وته خواري و دهمه وروو که وت.

پوالتوراتسکي گوتي: «په ککوو! ئاقديف ژانت زوره؟»

«نا، ژاني نييه، به لام ناتوانم ههستم. گه وره م دهستور بفرموون با چورپيکم فودکا بدهني.

فودکايان هينا و پانوڤ په رداخيکي ئاوخوري پر کرد و پييدا. ئاقديف ههولي دا بيخواته وه، به لام سهري وهرسوواند و گوتي:

«ناتوانم بيخومه وه. خوت بيخوه.»

پانوڤ ناي به سهريه وه و چوره ي لي بری. ئاقديف ههولي دا ههستيه سه ر پي. به لام نه يتواني. به تانيه کيان بو راخت و له سهري رايانکيشا. وه کيل باشي به پوالتوراتسکي گوت:

«گه وره م، جه نابي عه ميد ته شريفيان دي بو ئيره.»

«زور باشه. دهچين به ره و پيريان.

خەرزەنىكى لە ئەسپەكەيدا و بەچار نال پويشت بەرەو پيرى
فۇرۇنتسۇف.

فۇرۇنتسۇف بە سواری ئەسپكى ئىنگىلىزى، لەگەل ياورىك و
وەرگىرىك كە زمانى چىچىنى شارەزا بوو، هات و پرسىي:

«ئەو لىرە چى رووى داوہ؟»

پۆلتوراتسكى وەلامى دايەوہ:

«تاقمىك ياغى ھىرشىيان كرده سەرمان.»

«شتى وا نابى. رەنگە خۆت كىشەكەت ھەلگىرساند بى!»

«نا گەورەم.» بە پىكەنىنشىيەوہ گوتى: «چۆن دەتوانم كىشەى وا

ھەلگىرسىتىم؟ خويان ويستىيان نزيك بىنەوہ، ئىمەش بەرگىرمان

لىكردن.»

«دەلىن سەربازىك برىندار بووہ، وايە؟»

«بەلى. بەداخەوہم، سەربازىكى باش بوو.»

«برىنەكەى كاريىيە؟»

«بەلى، گوللەكە لە زگى دراوہ.»

«دەزانى من دەچم بۆ كوي؟»

«نا.»

«شكىشت بۆ ھىچ نا چى؟»

«نا.»

«حاجى مراد خۆى بە دەستەوہ دەدا. دەمەھوئى بچم بۆ

چاوپىكەوتنى ئەو.»

«بە راستىتە؟ باوہر ناكەم!»

فۇرۇنتسۇف لەگەل ئەوہى نەيدەتوانى شادى و دلخۆشى خۆى

بشارىتەوہ، گوتى: «دويىنى نوينەرەكەى هات بۆ لام. چەند خولەكى تر

له دهرووی شالین^{۲۵} چاوهروانی من دهبن. چهند کهس له دهرووبه‌ری
دهرووه‌که بلاو بکوهه با له بوسه‌دا بن، پاشان له‌گه‌ل من وهره.»
«تیگه‌یشتم گه‌ورهم.»

پۆلتوراتسکی چهند تیره‌ندازی له لای راستی دهرووی دارستانه‌که
دامه‌زrand و فه‌رمانی به وه‌کیل باشی دا چهند که‌سیش له لای ده‌سته
چه‌پ جیگیر بکات.

چهند سه‌رباز ئاقدیشی برینداریان برده‌وه بو‌قه‌لا.

پۆلتوراتسکی، له کاتی گه‌رانه‌وه‌دا بو‌ی ده‌رکه‌وت که چهند سوار
به دوایدا دین. کاتیک گه‌یشتنه‌ نزیک‌ی و به‌ته‌نیشتی‌دا تیپه‌پین، دیتی
پیشه‌نگی سواره‌کان پیاویکی قورساخ و ریکوپیکه و می‌زه‌ری به
سه‌روه‌یه. تهنه‌گه‌ی زی‌رکفت بوو. زور ئازا و به‌جه‌رگی هاته‌ به‌ر
چاو. ئه‌و سوارچاکه حاجی مراد بوو، به‌سه‌ر ئه‌و ئه‌سپه‌ سپییه‌وه
ده‌تگوت په‌یکه‌ره‌یه قیت دانیشتووه. کاتیک گه‌یشته‌ په‌نا پۆلتوراتسکی
به‌ زمانی تاتاری شتیکی گوت. پۆلتوراتسکی بروی هه‌لته‌کاند و به
ده‌ستی ئاماژه‌ی کرد که له زمانه‌که‌ی تیناگات و زه‌رده‌یه‌کی گرت.
حاجی مراد وه‌لامی زه‌ده‌خه‌نه‌که‌ی ئه‌وی به‌بزه‌یه‌ک دایه‌وه و به‌و
می‌هره‌بانیه‌ مندا‌لانه‌یه‌وه پۆلتوراتسکی توشی سه‌رسوورمان کرد.
پۆلتوراتسکی چاوه‌روانی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد ئه‌م فه‌رمانده‌ره ترسناکه‌ی
خه‌لکانی چیانشین تا ئه‌و راده‌یه پاک و ساده‌ بنوینی. ئیستا له‌گه‌ل
پیاویکی رووخۆش به‌ره‌و‌وو بووبوو که لیوبه‌بزه و رو‌حسووک و
بیگه‌ردی ده‌نواند و ده‌تگوت سالانیکی زوره‌ هاوری و ناسیاییه‌تی.
قه‌لافه‌تی تایبه‌تمه‌ندییه‌کی به‌ر چاوی هه‌بوو. چاوانی له ژیر برۆ

رەشەكەيدا وەھا بە وردى و ھېمىنيەو دەپروانى كە نىگا تىژەكەى بە ناخى رۆح و گىانى مرؤفدا رۆدەچوو.

ھاوپرېكانى حاجى مراد پېنج كەس بوون؛ يەكېك لەوان خان محەممەد بوو كە شەوى رابردوو چوو بوو بۆ لای شازادە قۇرۇنتسۇف. خان محەممەد پياويكى سووركارە بوو. چاوە رەشە بى مژۆلەكانى پراوپر لە مانا و ليورپژ بوون لە حەز و ھىواى ژيان. بە دواى ئەودا خەنېفە بە برۆى پەيوەست و دەموچاوى كولكەنەو. ئەو بەر پرسى پيداويستى و مال و سامانى حاجى مراد بوو. ھەوسارى ئەسپىكى بە دەستەو بوو كە چەند تىر و خۆرجىنى لى بار كرابوو. دوو كەسەكەى دىكەش يەكيان ئىلدار، گەنجىكى لىژگى بوو بە سنىگى پان و ناوقەدى بارىكەو، دەتگوت كچى عازەبە. چاوانى زۆر جوان و تازە سمىلى بۆر كرددوو. ئەوى دىكەشيان گەمزالۆ پياويكى چىچىنىى كورته بالا بوو نە برۆى ھەبوو نە برژانگ. چاويكى كويژ بوو. جىگاي برىنىك لە سەر روومەت و كەپۆى ديار بوو. پۆلتۇراتسكى، شازادە پۇرۇنتسۇقى پيشان دا كە زۆر دوور نەبوو. حاجى مراد بۆ چاويكەوتنى شازادە چوو پيشى. دەستى راستەى لە سەر دللى دانا و بە زمانى تاتارى شتىكى گوت. ديلمانجى چىچىنى قسەكەى وەرگىرايەو.

«دەلى، خۆم تەسلىمى تىزارى رۈوس دەكەم و دەمەھوى خزمەتى پى بكەم. لە ميژ بوو دەمويست ئەو كارە بكەم بەلام شامىل نەيدەھىشت.»

دواى بىستنى قسەكانى ديلمانج، شازادە قۇرۇنتسۇف دەستى بە دەستەوانە قايشەكەيەو بۆ لای حاجى مراد دريژ كرد. حاجى مراد گتىكى گرت، پاشان تەوقەى لەگەل كرد و بە گەرمى دەستى ئەوى

گوشی. سهره تا چاوی له دیلمانجه که کرد و پاشان له قورونتسوڤی روانی. دیلمانجه که گوتی:

«دهلی نه ییده ویست خوئی ته سلیمی هیچ که سی دیکه بکات جگه له ئیوه. چونکه ئیوه کوری سهردارن و جیگای ریزن.»

قورونتسوڤ سپاس و پیزانینی خوئی دهربری و حاجی مراد دیسان شتیکی گوت و ئاماژهی به هاوریکانی کرد. دیلمانجه که گوتی:

«دهلی ئه وانه هاوری و هاوسهنگه ری منن، ئه وانیش دهیاننه وی وهک من خزمهت به تیزار بکهن.»

قورونتسوڤ چاوی لیکردن و سهری له قاند. خان محهمه دی چاوپرهش و بی مژول و دهم به پیکه نین وهک ئه و سهری له قاند. قسه یه کی کرد که ویده چوو پیکه نینی بی، چونکه خه نیفه ی سهر و چاو کولگن پیکه نی و ددانه سپییه کانی وه دیار که وتن. به لام گه مزالوی یهک چاو و قژسوور چاوی له قورونتسوڤ کرد و دیسان چاوی له گوچکه ی قوتی ئه سپه که ی بری.

کاتی که قورونتسوڤ و حاجی مراد و هاوریکانی به ره و قه لا وه ریکه وتن، سهر بازه کانیش دهستیان له کار هه لگرت و پۆل پۆل له دهوری یهک کۆبونه وه بۆ ئه وهی بیرو پای خویان دهر برن.

«مه گین خودا بزانی تا ئه مرۆ چه ند سهر باز به دهستی ئه و کابرایه کوژراوه. ئیستاش دیتووته چ پیشوازییه کی لیده کهن و ریزی بۆ داده نین!»

«ئه وه شتیکی سروشتیه؛ ئه و پیشتر دهسته راستی شامل بوو. به لام ئیستا ئیتر جیگای ترس نییه.»

«سهیره، تو ئه و قه لافه ته بییت دیوه!»

«چاو له و سووره زرتەیان که. وهک ئاژهلێ درنده دهیههوی پیاو
قوت بدا!»

«ئەو دەبی تاژی دپ و گوێرایهکی سهروکه که ی بی.»
له و شوینهی که سهربازهکان خهریکی داربرین بوون، ئەوانه ی
نزیك ریگا که کو بوونه وه و تیگرا سهیریان ده کرد.
ئهفسه رهکان ویستیان بلاوهیان پیبکه ن و بیانی نه وه سه
کاره که یان، به لام قورونتسووف نهیهتشت، زهردهیهکی گرت و گوتی:
«لییان گه رین با دوستی له میژینه ی خو یان ببین.»
پاشان پووی له نزیکتین سهرباز کرد و به هیواشی و به زمانی
ئینگیزی لی پرسی:

«ئەو پیاوه دهناسی؟»

«نا گه وره م!»

«ئەوه حاجی مراده، ناویت بیستووه؟»

«ئەوی چۆن نه مبیستووه، خودا ده زانی له شه پدا چند جارمان
شکست داوه!»

«ئەری، هیندی جار سه ری دهخسته سه ر ئیمه ش.»
سه ربازه که خو شحال بوو که فه رمانده که ی قسه ی له گه ل کردووه.
گوتی: «به لی گه وره م. راست ده فه رمووی.»
حاجی مراد تیگه یشت که باسی ئەو ده که ن. زه رده یه کی گرت.
قورونتسووف شادو دلخوش گه رایه وه بو قه لا.

شەش

قۇرۇنتسۇڧى لاۋ، لەۋەى كە حاجى مراد خۇى تەسلىمى ئەۋ كىرد بو، نەك كەسىكى تر، لە خۇشيانا پىى ۋەعەرزى نەدەكەوت. ئەۋ توانىبوۋى جەنگاۋەرىكى ۋەك حاجى مراد كە دۋاى شامىل يەكىك لە چالاكتىرىن ۋ چاۋ نەترستىرىن دوژمنى پروسەكان بو، بەرە ۋ لای خۇى راکىشى ۋ ھانى بدات بۇ ئەۋەى خۇى بە دەستەۋە بدات. تەنیا شتىك دلگرانى كىردبو، ئەۋىش ئەۋە بو كە ژىنېرال مىلېرزاكۆملىكى^{۲۶} فەرماندە لىۋاى پروسەكان بو لەۋ ناۋچەيە ۋ دەبوۋ مەسەلەى خۇبە دەستەۋە دانى حاجى مراد لە لایەن ئەۋەۋە جىبەجى بىرى. چونكە قۇرۇنتسۇڧ تەۋاۋى كاروبارى دانوستانەكەى گىرتبوۋە ئەستۋى خۇى ۋ ھىچ كەس ۋ لایەنىكى لەۋ كارە ئاگادار نەكرد بۇۋە. بۇيە ۋىدەچۈۋ كىشە ۋ دلەندى بىتە ئاراۋە. ئەم فىكر ۋ خەيالە ئاسمانى ساۋى دل ۋ ئاۋاتى لى لىل ۋ تەمومژاۋى كىردبو. كە گەىشتنەۋە قەلا، ھاورپىكانى حاجى مرادى بە ياۋەرەكەى سپارد ۋ حاجى مرادى بىرد بۇ مالاكەى خۇى.

شازادە خانم ماریا قاسىلىيۇڧنا بە جلوبەرگى رازاۋە ۋ بەژن ۋ بالای رىكوپىكەۋە، لە كاتىكدا كە دەستى كورە قۇسۋورە شەش سالانەكەى گىرتبو، لە ژوورى ميواندارى لەگەل حاجى مراد بەرەۋورو

بوو. حاجی مراد دهستی به سینگییوه گرت و دیلمانجه کهش که له گه‌لی هاتبوو قسه‌کانی ئه‌وی وهرگیرایه‌وه. حاجی مراد به یقاره‌وه گوتی:

«چونکه خۆی به دۆست و هاو‌پیری شازاده ده‌زانی و شازاده ئه‌وی هیناوه بۆ ماله‌که‌ی، به پیویستی ده‌زانی و به لایه‌وه سروشتیه که ریز بۆ بنه‌ماله‌ی شازاده‌ش دابنی و وه‌ک دۆست و که‌س و کاری نزیکی خۆی بیان‌هینیتته ئه‌ژمار.

هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاری حاجی مراد که‌وته به‌ر دلی ماریا قاسلییو‌قنا و له‌وه‌ی که به هوی ده‌ستومشتاخ له‌گه‌ل ئه‌ودا تو‌زی سوور هه‌لگه‌را بوو، زیاتر که‌وته به‌ردل و سه‌رنجی شازاده خانم. داوای لیکرد دانیشی. لیلی پرسی قاوه مه‌یل ده‌کات؟ به‌لام کاتیک هیتیان حاجی مراد نه‌خوارده‌وه زمانی رووسی نه‌ده‌زانی، به‌لام تیده‌گه‌یشته چی ده‌لین. کاتیک قسه‌یه‌کیان ده‌کرد و تینه‌ده‌گه‌یشته زه‌رده‌یه‌کی ده‌گرت. بزه‌که‌ی حاجی مراد شادی له دلی شازاده خانم گیرا بوو، هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ی که شیه‌بزه‌که‌ی شازاده خانم بالی به پۆلتو‌راتسکی ده‌گرت و ده‌یخسته نه‌شه. کو‌ره قژ سووره‌که‌ی قو‌رونتسو‌ف له پال دایکیدا راوه‌ستا بوو، هینده‌ی باسی ئازایه‌تی و جه‌نگاوه‌ری حاجی مراد بیستبوو نه‌یده‌توانی چاوی لی ب‌تروو‌کینی.

قو‌رونتسو‌ف حاجی مراد و ژنه‌که‌ی پیکه‌وه به‌جیه‌یشته و چوو بۆ ژووری کاره‌که‌ی و ده‌ستی کرد به نووسینی راپو‌رتی خو به ده‌سته‌وه دانی حاجی مراد بۆ باوکی، که له تقلیس ده‌ژیا. زور زوو نامه‌که‌ی نووسی و به په‌له گه‌رایه‌وه بۆ ژووری میوانداری، نه‌وه‌ک ژنه‌که‌ی لیلی دلمه‌ند و تو‌وره بی که ئه‌وی له‌گه‌ل غه‌ریبه‌یه‌کی ترسناک به‌جیه‌یشته‌وه. غه‌واره‌یه‌ک که له لایه‌که‌وه نابنی بی‌ریزی پیکری و له

لایه‌کیش‌وه نابی زور به خو‌شه‌ویستی و می‌هره‌بانییه‌وه په‌فتاری له‌گه‌ل بکن. حاجی مراد له سهر کورسییه‌ک دانیشتبوو و و کوره‌قژ سووره‌که‌ی فوړونتسوډ له سهر کوشی دانیشتبوو و به وردی گوښی بو دیلمانجه‌که پراگرتبوو که وه‌ته‌کانی حاجی مرادی پاچقه ده‌کرده‌وه. له‌گه‌ل هاتنه ژووره‌وه‌ی شازاده، حاجی مراد له جیی خوی هه‌ستا و کوره‌که‌ی له سهر کوشی لابرډ. بزه‌که‌ی سهر لیوی نه‌په‌وییه‌وه و به شیوه‌یه‌کی جیددی راوه‌ستا و هه‌تا فوړونتسوډ دانه‌نیشته، ئه‌وه‌روا به پیوه بوو.

له‌گه‌ل ماریا فاسیلیوډنا دريژهی به ئاخافتنه‌که‌ی دا و گوتی داب و نه‌ریتی خه‌لکی ئه‌وان ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر دؤستیک شتیکی تایبه‌تی ئه‌وی دیت و به دل‌ی بوو، ده‌بی به دیاری بیداتی: «ئیس‌تا کوره‌که‌ت دؤستی منه» ده‌ستی به سهری کوره‌که‌یاندا هی‌نا.

ماریا فاسیلیوډنا به می‌رده‌که‌ی گوت: «ئهم دؤسته ریگره‌ی تو زور مروډتیکی له دلا شیرینه! کوره‌که‌م حه‌زی له خه‌نجه‌ره‌که‌ی بوو و تاریفی کرد، ئه‌ویش له ریوه پیشکه‌شی کرد.

کوره‌خه‌نجه‌ره‌که‌ی پیشانی باوکی دا و گوتی ده‌بی زور گرانبابی بی. باوکی له ولامیدا گوتی: «ده‌بی ئیمه‌ش له دهره‌ف‌تی‌کدا دیارییه‌کی باش به ئه‌و بده‌ین.

حاجی مراد دیسان ده‌ستی به قژه سووره‌که‌ی کوره‌که‌یاندا هی‌نا و گوتی: «ده‌بیته پیاویکی مه‌زن.»

فوړونتسوډ خه‌نجه‌ره‌که‌ی له کالان دهره‌ینا. چاوی له تیغه تیژه‌که‌ی کرد و گوتی: «زور سپاس بو ئه‌و دیارییه‌ به نرخه‌ت.» داوای له دیلمانجه‌که کرد لی‌ی بپرس‌ی چ خزمه‌تیکی پیویسته بو‌ی ئه‌نجام بدری؟ حاجی مراد له وه‌لامدا گوتی پیویستی به هیچ شتیک

نېيە. ئەگەر دەكرى دەيههوى بچيټه ژوورىكى خەلووت و نوپژ بكات. قۇرۇنتسوڧ بانگى پيشخزمهتهكهى كرد و داخوازىيهكهى حاجى مرادى پىنگوت.

حاجى مراد كاتىك چووه ئەو ژوورەى كه نابوويانه ئىختيارى، خەمىك دايگرت و پەشوگا. بزه و مېهرەبانى له سەر پوخسارى پەرى و دلەخورپه و نيگەرانى جىگاكهى گرتەوه. قۇرۇنتسوڧ زياتر له وهى كه حاجى مراد چاوهپوانى دەكرد ريزى بۆ دانا و ميواندارى لىكرد. بهلام هەر چى زياتر و باشتر ريزيان بۆ دادەنا و خوشەويستيان بۆ دەردەپرى، ئەو زياتر متمانهى به قۇرۇنتسوڧ و ئەفسەرەكان نەدەما. له وه دەترسا قۇلبهستى بكن، زەنجىرى له قاچ بخەن و بينيرن بۆ سيبيريا، يان بيكووژن؛ هەر بۆيه زۆر وريا و له سەر هەست بوو. كاتىك ئىلدار هاته ژوورەكهى، له ريوه حاجى مراد لىتى پرسى هاوپرىكانيان بۆ كوئى بردوون؟ يان چهكهكانيان لى ساندوون؟ ئەسپهكانيان له كوئيه؟ ئىلدار گوتى ئەسپهكان له يەخترمهخانەى شازاده بهستراونهوه. چهكهكانيان له هاوپرىكاني نەساندووه و خواردن و چاييان پيداون؛ ديسان دلئى نەهەسايهوه و به شك و گومانهوه سەرى لهقاند. داوى دەستنويز گرتن و نوپژ كردن داواى له ئىلدار كرد خەنجەرە زيويينهكهى بۆ بينى. پاشان جلو بهرگى له بهر كرد و پشتوينهكهى بهست و خەنجەرەكهى له بهر پشتوينهكهى ناو چوارمەشقى له سەر قەنەفەكه دانىشت و چاوهپرى بوو بزانى چى روودهدا.

سەعات چوار ديلمانجهكه هات. داواى لىكرد بۆ خواردننى نيوهپۆ بچيټ بۆ لاي شازاده. تۆزى برنجى لهو شوينهى دەرەكه تىكرد كه مارييا قاسلىيۇقنا تىكردبوو. مارييا به مېردەكهى گوت: «وا دياره

دهترسی دهرماندای بکهین. راست له و شوینهی دهرهکه برنجی تیگرد
که من بو خومم تیگرد.»

پاشان قورونتسوڤ رووی له دیلمانجهکه کرد و پرسپاری له
حاجی مراد کرد کاتی نویژی دواترتان کهنگییه. حاجی مراد پینج قامکی
هه‌لینا و ئاماژهی به خوره‌تاو کرد. قورونتسوڤ گوتی که‌وايه زوری
نه‌ماوه. کاتژمیره باخه‌لییه‌که‌ی له گیرفانی دهره‌ینا. قورمیشی کرد.
زهنگی سه‌عات چواری لیندا. حاجی مراد پیی سه‌یر بوو. ویستی دیسان
گوئی له زهنگه‌که‌ی بی. قورونتسوڤ کاتژمیره‌که‌ی دایه دهستی چاوی
لی بکات.

شازاده خانم به میرده‌که‌ی گوت: «وا دیاره زور دهره‌تیکی باشه
بو قهره‌بوو کردنه‌وه‌ی دیارییه‌که‌ی.»

قورونتسوڤ کاتژمیره‌که‌ی پیشکه‌شی حاجی مراد کرد. حاجی مراد
دهستی له سه‌ر سینگی دانا و دیارییه‌که‌ی قه‌بوول کرد. چه‌ند زهنگی
پی لیندا و به نیشانه‌ی ره‌زایه‌ت سه‌ری له‌قاند.

دوای خواردنی فراوین رایانگه‌یاندا که یاوه‌ری میلییر زاکوملسکی
هاتووه. یاوه‌ر شازاده‌ی ئاگادار کرد که ژینرال هه‌والی
خوبه‌دهسته‌وه‌دانی حاجی مرادی پیگه‌یشتووه و له‌وه‌ی ئه‌م کاره به بی
ئاگاداریی ئه‌و ئه‌نجام دراوه زور دلته‌نگ و توورپه‌یه. چاوه‌روانه هه‌ر
چی زووتر حاجی مراد ببه‌ن بو لای ئه‌و. قورونتسوڤ گوتی که
فه‌رمانی ژینرال جیبه‌جی ده‌کری. داوای له دیلمانج کرد حاجی مراد
ئاگادار بکات که ده‌بی له‌گه‌ل ئه‌وان بچیت بو لای ژینرال.

ماریا فاسلییوڤنا کاتییک له قسه‌کانی یاوه‌ر ئاگادار بوو، بوئی
ده‌رکه‌وت بارو‌دوخه‌که ئالوزه. له‌وانه‌یه کیشه‌یه‌ک له نیوان ژینرال و

میرده کهیدا ساز بی. سهره پای دژایه تی میرده کهی بریاری دا له گه لیان
بچیت بۆ لای ژینرال.

میرده کهی گوتی: «ئو کاره پیوه ندیی به منه وه هیه. وا باشه تو
خۆتی تیوه نه دهی و له مالی بمینییه وه.»

خانمیش گوتی: «من دمهه وی چاوم به خیزانی ژینرال بکه وی و
ئویش هیچ پیوه ندیی کهی به جه نابتانه وه نییه.»

«ده توانی خۆت له کاتیکی دیکه دا بچی.»

«نا، هر ئیستا دمهه وی بچم.»

له کهلی شهیتان نه ده هاته خواری. قورونتسوڤ به ناچاری رازی
بوو. هر سیکیان وه ری که وتن.

کاتیگ گه یشتن، ژینرال خاکه رایانه و به ریزه وه ماریا فاسلییوڤنای
برد بۆ لای ژنه کهی و به یاوه ری گوت حاجی مراد بیات بۆ ژووری
چاوه روانی و هه تا ئو کاته فرمانیان پیده کا، له وی بمینیته وه.

دەرگای ژووره کهی خوی کرده وه و به شازاده ی گوت: «فهرموو.»
که چوونه ژووره وه بی ئه وه ی خولکی قورونتسوڤ بکات له سه ر
کورسییه ک دانیشی، هر وا به پیوه گوتی: «فهرمانده ری ئیره منم.
که وایه هر چه شنه دانوستانیک له گه ل دوژمن ده بی له لایه ن منه وه
ئه نجام بدری. بۆ چی پیت رانه گه یاندم که حاجی مراد هاتوو و
ده یه وه ی خوی به ده سته وه بدات؟»

قورونتسوڤ وه لامی دایه وه: «نوینه ریکی هات و گوتی حاجی مراد
ته نیا به و مهرجه خوی به ده سته وه دها و دیته ریزی هیزه کانی
ئیمه وه که خوی ته سلیمی من بکات.» رهنگی بزپرکابوو. ئه و
هه ل سوکه و ته توند و لووتبه رزانه یه ی ژینرال شه ل ژانده بووی و

توورپهیبیه کهی ژینرپال کاردانه وهی له سهر ئه ویش هه بوو. ههر بویه
رقی ههستا و سوورهه لگه را.

بارون چاوی له چاوی قورونتسووف بری و دهنگی هه لینا:

«دهلیم بو چی ئه و هه واله گرنیگهت پی رانه گه یاندم؟»

«بارون، ده مویست پیت رابگه بینم.»

«له مه ولا به من مه لی بارون! بلی جه نابی ژینرپال!»

بارون رقه کهی که لاوریژی کرد و له ناکاو ئه وی به ده میدا هات

گوتی و پیی لی هه لبری:

«من بیست و حهوت ساله خزمهت به ولات و تیزار ده کهم، قهت

ریگه نادم هه رزه کاریکی ده مرووت و ژیر دهستی خوم، به پشتیوانی

که سوکار و مالباته کهی، هینده چاوقایم بی گوی به پله وپایه و

فهرمانه کانی من نه دات و خوی بکاته که وچک به دهست. یان خوی له

کار و باریک هه لقوتینی که هیچ پیوه ندییبه کی به ئه وه وه نییه و...

قورونتسووف قسه کهی پی بری و گوتی:

«جانه بی ژینرپال! تکایه هیندهی پی لی هه لمه بره و هیندیکی تیدا

بهیله وه. داواشت لیده کهم شتی که نه لی که به پیچه وانه ی راستیه کانه.»

«ژینرپال توورپه تر بو بوو، به رقه وه لیوی خوی ده کوروشت و

سوورهه لگه را بوو؛ گوتی: «ئه وهی من ده یلیم راسته و ریگه نادم...»

به لام له و کاته دا ماریا قاسیلیوؤفنا به ته شک و داوینی شلپ و شوپره وه

له گهل ژنیکی گه راوه که خیزانی ژینرپال بوو، هاتنه ژووری.

ماریا قاسیلیوؤفنا گوتی: «بارون، سیمون قهستی ئه وهی نه بووه بی

ریزی به ئیوه بکات.»

«شازاده خانم خو مه بهست ئه وه نییه...»

«باشه، وا باشه واز لهو باسه بئین! نه تیبستوه ده لئین ناشتی خراپ له شه ری باش چاکتره؟ خودایه گیان خوشم نازانم ده لئیم چی.»
ماریا دهستی کرد به پیکه نین.

ژینرالی توورپه و تۆسن، پیکه نینی شیرین و دلرفینی شازاده خانمی شوخوشه ننگ خاوی کرده وه و دللی نهرم بوو. بسکه ی سمیلی هات و سه ری داخست.

قورونتسوڤ گوتی: «دانی پئیداده نیم هه له م کرد.»
میلیر گوتی: «منیش له خورا به که وچکه ئاو یک که وتمه مه له.»
چووه پینشی و تهوقه ی له گه ل شازاده خانم کرد.
بریاریان دا حاجی مراد به شیوه ی کاتی له لای ژینرال بمینیتیه وه و پاشان بینیرن بو تفلیس و رادهستی فه رمانده ری بالی چه پی بکه ن.

حاجی مراد له ژوورکه کی ته نیشته دانیشته بوو. نه یده زانی باسی چی ده کهن، به لام دهیزانی سه باره ت به ئه و قسه ده کهن. چه زی ده کرد بزانی باسی چی ده کهن. دیزانی جیابوونه وه ی ئه و له شاملیل بو رووسه کان زور گر نیگه. بو ی ده رکه وت ده مه ته قی و مشتومره که یان له سه ر ئه وه. دهیزانی رووسه کان نه ک نایکوژن به لکوو خواسته کانیشی وه دی ده وئینن. ده شیزانی که میلیر و زا کومسلکی سه ره رای ئه وه ی ژینرالی کی گوره یه و ئه فسه ری کی پایه به رزی ئه رته شه، به لام به قه د قورونتسوڤی ژیر دهستی ده سه لاتی نییه و له حکومه تدا دهستی ناروا؛ هه ر بو یه گرینگ قورونتسوڤه نه ک ژینرال. هه ر بو یه کاتی ک ژینرال فه رمانی دا بیبه ن بو ژوورکه کی و پرسیری لیکرد، لووتبه رزانه وه لامی دایه وه و گوتی له کویتانه وه به پیی خوی هاتووه بو ئه وه ی خزمه ت به تیزار بکات. ته نیا له گه ل سه ردار یانی فه رمانده ی گشتی شازاده قورونتسوڤی پیر له تفلیس دانوستان ده کات.

حهوت

ئاقديقيان به بريندارى گهيانده خهستهخانه: بينايهكى چيويى
چكوله بوو و له نزيك دهروازهى قهلاكه ههلكهوتبوو. له سهر تهخيكي
بهتالى بهشى گشتى خهوانديان. ئەو بهشه چوار نهخوشي ليبوو.
يهكيان گرانهتاي گرتبوو و تاوياويكي قورسى ههبوو. ئەوى ديكهيان
نۆبهتاي گرتبوو، رهنكي بزركابوو و بهر چاوى شين بووبۆوه.
دهترسا ديسان چهقوچۆ دايجرئ و لهپهستا باويشكي دىدا. دوو
كهسهكهى ديكهش له شهري دوو ههوتوو لهمهوبهردا بريندار
بووبوون. يهكيان دهستى بريندار بووبوو و ئەوى ديكهشيان شانى.
ئوهوى شانى بريندار بوو له سهر تهختهكه دانىشتبوو. ههموويان جگه
لهو نهخوشهى كه گرانهتاي گرتبوو، برينداره تازه هاتوو كهيان دايه
بهر ليشاوى پرسيار.

يهكيك لهو كهسانهى كه ئاقديقى هينابوو گوتى:

«هيندى جار گولله وهك باران دهبارئ، بهلام هيچ كهس ناپيكرئ.

ئهمجارهيان تهنيا پينج «شهش تهقهيان كرد و...»

«بهخت و ناوچاوانهكهت چوني هينابى ههر ئهوهيه و ناتوانى لىي

دهرباز بى.

کاتیځ ویستیان ئاڤدیځ له سهه ره ویله که ږاکیشن له بهر ژان و نازاری برینه که ی هاواری ده کرد. به لام کاتیځ ږایانکیشا، ئوقره ی گرت و ئیتر بیده نگ بوو. به لام نیوچاوانی گرژ کردبوو و به ردهوام قاچی ده جوولانده وه. دهستی له سهه برینه که ی زگی دانا بوو و چاوی له پیش خوی ږیوو.

ږیشک هات. دهستووری دا ئاڤدیځ وه رگیږن، بو ئه وه ی بزانی گولله که دیوادر بووه یان نا، ئاماژه ی به جیگه برینه کانی سهه پشته ئاڤدیځ کرد و گوتی: «ئوه چییه؟»

ئاڤدیځ گوتی: «قوربان ئه وه هی سالانی ږاږدووه.»

جیی قه مچی بوو که چه ند سال له مه وه بهر لییان دا بوو.

ئاڤدیځیان وه رگیږایه وه و له سهه پشته ږایانکیشا. ږیشکه که نیو برینه که ی پشکنی و ئاخری گولله که ی دوزیه وه، به لام نه ی توانی ده ریهنی. مه له می له سهه برینه که دامنا، به سستی و له ژوره که چووه ده ری. له ته واوی ئه وه ماوه ده دا که ږیشکه که بو گولله که ده گه ږا و مه له می له سهه برینه که ی دانا و پیچای، ئاڤدیځ چاوی قووچاندبوو و توند ددانی به یه کدا نابوو. دوا ی ږویشتنی ږیشک چاوی هه لینا. به سهه سووږمانه وه له ده ور و به ری خوی ږوانی و چاوی به نه خو شه کانی دیکه که وت. چاویکی له یاریده ری ږیشکه که ش کرد. به لام ده تگوت نایانینی. له شتیک سهه ری سووږما بوو.

هاوږیکانی پانوڅ و سیروژین^{۲۷} هاتنه ژووری. به لام ئاڤدیځ هه روا له سهه گازه رای پشته ږاکشا بوو و به واقوږمانه وه

ده پړوانی. ماوه یه کی پېچوو هه تا هاورپیکانی ناسییه وه. به لام دیسان ده تگوت نایانبینی و هه روا ماق مابوو.

پانوف لئی پرسى: «پیتیتیر ئاقدیث، په یامیکت نییه بینیرم بؤ بنه ماله که ت؟»

ئاقدیث ئه گه رچی چاوی له چاوی پانوف بریبوو به لام وه لامی نه دایه وه.

پانوف دهسته ره قه ل و ساردوسر هکانی ئاقدیثی گرت و دیسان لئی پرسى: «په یامیکت نییه بؤ که سوکاره که تی بنیرم؟»

ئاقدیث وهک ئه وهی له خه و راپه ربیئ؛ گوتی:

«ئا! پانیتف! ئه وه توی؟»

«به لئی خوم. هاتم بؤ سهردانت. په یامیکت نییه بؤ مالى؟ میروژین

خوی نامه که ت بؤ دهنوسی.»

ئاقدیث به بیوازییه وه چاوی له سیروژین کرد و گوتی: «نامه

دهنوسی؟ که وایه بنوسه کور هکه ت پیتروخا له خودا ده پارپته وه

ژیانیکى خوش و پر به خته وه ریتان هه بی. ئه مرو پیمگوتن که ئیره یی

به براکه م ده به م، به لام ئیستا خوم دلخوشم. خه به ری ناخوشیان

مه دهنی. لیانگه رین با ژیانى خویان رابویرن و نیگه ران نه بن. له خودا

ده پارپتمه وه حالیان باش بی. من رازیم و هیچ کیشه و گرفتیکم نییه.

ئه وه بنوسه.»

دواى ئه و قسانه بیدهنگ بوو. چاوی له پانوف بریبوو. له ناکاو

لئی پرسى: «پیه که ت دوزیه وه؟»

پانوف وه لامی نه دایه وه.

ئاقدیث دووپاتی کرده وه: «پیه که ت ده لیم، پیه که ت لئون بووبوو

دوزیته وه؟»

«به‌لئى دۆزيمه‌وه له نيو جانناكه‌مدا بوو.»
 ئاقدىڭ گوتى: «زۆر باشه. ئىستا مۆمىكم بدەنى با به دەستمه‌وه
 بىگرم. خەرىكه دەمرم.»
 له‌و كاته‌دا پۆلتۆراتسكى هات بۆ لای و گوتى: «چۆنى كورم؟
 حالت باش نيه؟»
 ئاقدىڭ چاوى قووچاند و به نيشانه‌ى نكوولئى سەرى هەلته‌كاند.
 رەنگى رۆخسارى هەلبزپكا بوو، بى تاقەت بوو. وه‌لامى نەدايه‌وه.
 به‌لام ديسان به پانوڤى گوت:
 «مۆمىكم بۆ بىنه. خەرىكه دەمرم.»
 مۆمىكى بارىكيان دايه دەستى. نەيدەتوانى مۆمه‌كه راگرئى. توند له
 مشتى گرت. پۆلتۆراتسكى رۆيشته دەرى. پىنج خوله‌ك دواتر
 ياريدەرى پزىشك سەرى نا به سىنگى ئاقدىڭه‌وه و گوتى: «ته‌واو
 بوو، خودا لئى خوشبى.»
 پۆژى دواتر مەرگى ئاقدىڭيان له به‌ياننامەى ئەرتەشدا به‌م شىوہيه
 راگەياند:

«بىست و سىهەمى نۆقامبر دوو مەفرەزه له ليوای كورين^{۲۸} بۆ
 بېنى دار چوون بۆ دارستان. نزيك نيوەرۆ له لايەن تاقمىكى زۆر له
 شەرخوازانى كوستانه‌وه هيرشيان كرايه سەر، مەفرەزه‌ى دووهەم
 به سەر نيزه‌وه هەليانكو تايە سەريان و لەم شەپ و پىكدادانە‌دا دوو
 كەس له سەربازەكان بريندار بوون، له ئاكامدا يەكيان به‌هۆى قورس
 بوونى برينه‌كه‌يه‌وه گيانى له دەست دا. نزيكه‌ى سەد كەس‌يش له
 شەرخوازه هيرشكەرەكان كوژران و بريندار بوون.»

ههشت

ئەو پوژەى كە پىتتير ئاقدىف لە نەخۆشخانە كۆچى دوايى كرد، باوكە پىرهكەى لەگەل ژنى ئەو برايهى كە ئاقدىف بە جيى ئەو سەربازيى دەكرد و كچە جحيلەكەيان كە كاتى شوو كردنى بوو، خەريكى لاتيل كردنى كۆشى جۆ بوون لە سەر خەرمانە بەستەلەكەكە.

شەوى رابردوو بەفريكى قورس بارىبوو و بەرى بەيانى توفوبەند بوو و تفت هەلاويشتبايه دەببەست. پىرهپياو كاتىك كە لەشیر سىتھەم جار خویندى، لە خەو هەستا. لە پشت شووشەى بەستوى پەنجەرەكەو. چاوى بە مانگەشەو كەوت. لە سەر تەنوورەكە هاتە خوارى و كەلپۆسەكەى لە بەر كرد. كەلاوەكەى لە سەر نا و پویشت بۆ سەر خەرمانەكە. دواى دوو سەعات كاركردن گەراپاوه بۆ مالى. كوپ و بووكەكەى لە خەو هەستاند. بووكەكەى و كچەكەى كاتىك گەيشتنە سەر خەرمانەكە، دىتيان بە جوانى گەسك دراوه. بیل و وەرورەى لە بەفرەكە چەقاندبوو. لە پال ئەویشدا گەسكى گەزىچار لقەكانى بۆ سەرى هەلگەراپوونەو. باقى جۆ بە لۆدە لە سەر خەرمانەكە ريز كرابوون و ئامادە كوتان و گيرە كردن بوو. جەنجەرە دەستىيەكانيان هەلگرت و دەستيان كرد بە ورد كردنى كۆشەكە. پىرهپياو جەنجەرە قورسەكەى بە

سەر کلۆشه که دا دهگیرا و وردی دهکرد. کچه که ی به شه نه قه راغی بو تیده کرده وه. بوو که که شی به په یاغیک له به ره وه دهیکوتایه وه. مانگ ئاوا بوو بوو. سپیده ولاتی زیونان کرد بوو و کلۆشه که خه ریک بوو ورد ده بوو که کوره گه وره که ی، تاکیم^{۲۹} که لپوس له کول و کلاو له سهر هات بو لایان.

پیره پیاو راوهستا، پالی به جهنجه ره که وه دا و دهنگی هه لبری:

«تا ئیستا به ملی شکاوت له کوئی بووی؟»

«خه ریکی تا قهت کردنی ئه سپه کان بووم.»

«خه ریکی تا قهت کردنی ئه سپه کان بووم!» دهمه لاسکه ی کرده وه.

«ئه وه کاری پروپی ریژنانه. وه ره ئه وه جهنجه ره لیخوره دهی! هه تیوه

خویرییه ی ئاره قخوره، ته نیا له بیری زگ له وه راندن دایه!»

کوره له بنه وه بولاندی: «بو قسه م پین ده لئی؟»

باوکی به تووره بییه وه گوئی: «چیت گوئی؟»

کوره بی ئه وه ی وه لامی باوکی بداته وه دهستی دا جهنجه ره که و به

سهر کلۆشه که دا گیرای. پیره پیاو چاوی لیکرد و گوئی: «چاوی لیکه،

ملی ته ور نایبری! منیش وه ها کز بووم پانتول که به نیوقه دمه وه

گیرنابی!»

گیره کردن ته واو بوو. ژنه کان به شه نه خه ریکی هه لدانه وه ی

خویانه که بوون.

پیره پیاو له بهر خویه وه دهییولاند: «پیتروخا خوی گه وج کرد و به

جیی تو چوو بو سه ربازی. بریا خوت بچووبایه ی جا ئه و کاته دهمزانی

چۆن دعتكه نه بنیادهم! ئەو له مالى بووايه به قهد پینج كهسى وهك تۆ
كارى دهكرد. داوهشئى.»

بووكه كهسى له گهل ئەوهى خهريكى كردنه وهى خامووتى جه نه چه ره كه
بوو گوتى:

«مامه گيان، تكايه بهسى كه ن!»

«شهش كهس نانخور و جيگر، به هه موويان به قهد يهك كهس كار
ناكه ن! پيتروخا دوو هيندهى ئيوه كارى دهكرد. ئەو كوا وهك ئيوه بوو:
دايكى ئاقديف له لای مالىوه هات. په روى له كه وشه كانى پینچا بوو بو
ئوهى نه خزى. به فرده كه له ژير پیندا كره پى دههات. پياوه كان باقه گيره
نه كراوه كانيان له سه ر يهك هه لده چنى؛ بووك و كچه كهش دهورى
خويانه كه يان گهسك ده دا.»

ژنه هاته پيشى و گوتى: «گزير دهستورى داوه هه مووان بچن بو
سه ر كارى ئاغا. ده بى بچن بو خشت پینژان. ناشتايى ئاماده يه، وهرن
نانه كه تان بخون.»

پيره پياو به ئاكيمى گوت: «قه يناكه، ئەسپه ئەبله ق هه وسار كه و برۆ.
به لام وريابه وهك جارى پيشوو دهرده سه ريم بو ساز نه كهسى. قه زای
پيتروخات ليكه وئ!»

ئاكيم به تووره يى گوتى: «ئەويش لي ره بوو وهك من دهردت پینده دا،
ئىستا دووره بو يه له بهر چاوت شيرين بووه و داخى خوت به من
ده رپيژى!»

دايكى به له بزىكى توند و تووره وه گوتى: «باوكت راست دهكا؛ تۆ
هيچكات وهك پيتروخات پیناكرئ.»

«باشه باش، دهستم لي هه لگرن.»

«ئىستا كه زگت تير بووه ده لئى باشه باش!»

بووکه که یان هه لیدایه و په ریه نیو قسه کانیان: «باشه به سی کهن،
ئیوه بو نازانن بی قره کار بکهن؟!»

ماوهیه کی زور بوو باوک و کورکیشه یان له بهیندا بوو. له و کاته وه
پیتروخا به ویستی خوئی و خو به خشانه بریاری دا به جیی براکه ی
بچیت بو سه ربازی. کیشه که دهستی پیکرد. پیره پیاو پیی وابوو
هه لویه کی داوه و قازوویه کی به جیی ئه و وهرگرتووه. هه لیه ت ئه وه شی
دهزانی که باشتر وایه ئه و برایه ی که ندالی نییه به جیی برا خاوه ن ژن
و منداله که ی بچیت بو سه ربازی. ئاکیم چوار مندالی هه بوو، به لام
پیتروخا مندالی نه بوو. ئه و وهک باوکی ئازا و به کار و زهمه تکیش
بوو؛ زور به تاقت و شارهزا و سه ره رای ئه وانه ش سه بوور بوو.
کاتییک به شوینیکا تیده په ری و دهیدی که سیک خه ریکی کاره،
دهسته و به جی ده چوو بو یاریده ی، باوکی شی هه روا رو حسووک بوو.
دروینه ی ده کرد؛ کوئی ده کیشا؛ داری ده بری؛ ئیزنگی ده شکاند؛ له و
سه رده مه دا چوونه سه ربازی به رانه بر بوو له گه ل مه رگ. که سیک که
ده چوو بو سه ربازی، وهک لقه داریک وابوو که ده شکیته وه و گیزه لووکه
رایده مالی. پیره پیاو هه ر کاتییک پیتروخای وه بیر ده هاته وه کزه له
جه رگیه وه ده هات. زور جار وهک ئه مرؤ باسی ده کرد و تاریفی به
کاری و ماندوویی نه ناسیی پیتروخای ده کرد بو ئه وه ی کوره گوره که ی
غیره تی بیزوی. دایکی شی بو ساتیکیش کوره سه ربازه که ی له بیر
نه ده چوو وه هه میشه له بهر چاوی بوو. ماوهیه کی زور، نزیکه ی
ساله وه ختییک بوو داوای له میرده که ی ده کرد هیندیک پاره ی بو بنیری،
به لام پیره پیاو پیمل نه ده بوو و هه ر جاری بیانویه کی ده هینایه وه.

بنه ماله ی ئافدیف زوریش ده سکورت نه بوون. پیره پیاو بری پاره ی
پاشه که وت کرد بوو، به لام دهستی له دلی نه ده بووه لئی خه رج بکات.

ئەمپۇش كە باسى كۆپ سەربازەكەيان ھاتە گۆرۈ ئۇنە ديسان بېرىرى
دا داوا لە مېردەكەى بكات دواى فرۇشتتى جۆيەكە، لانىكەم يەك رۇبلى
بۇ بىئىرى.

كاتىك گەنج و لاوھكان چوون بۇ بىگارىى ئاغا و پىرەكان مانەو، ئۇنە
دەستى كەرد بە پارانەو. دواى ئەوەى نەو دوشەش بوشل ۳۰ جۆى
شەن و كەو كراوىان كەردە گوئىنيەو و خستىانە سەر كاشە، ئۇنە ئەو
نامەيەى دايە دەستى مېردەكەى كە داواى لە نووسىارى كلىسا كەردبوو
بۇ كۆرەكەى بنووسى و داواى لە مېردەكەى كەرد يەك رۇبلى بخاتە نىو
پاكەتەكەو و بە پۇستەدا بىئىرن بۇ كۆرە سەربازەكەيان. مېردەكەى
بەلىنى دا ھەركە گەيشتە شار ئەو كارە دەكا.

پىرەپىاو كەلپۇسى نوپى لە بەر كەردبوو، بەلەكپىچى سىپى و گەرمى لە
قاچى بەستبوو. نامەكەى لە ئۇنەكەى وەرگرت و خستىە نىو جزدانەكەى
باخەلىئەو. دۇعايەكى خويند و سوارى كاشەكە بوو. لە شارى داواى
خاوەنى مسافىرخانەكە كەرد نامەكەى بۇ بخوئىتەو، بەوردى گوپى بۇ
راگرت و دەقى نامەكەى بە دل بوو.

دايكى پىترۇشكا^{۳۱} سەرەتا دۇعا و سلاوى بۇ نووسىبوو. لە زمانى
ھەمووانەو سلاوى گەياندبوو. ھەوالى مەرگى باوگەورەى پىدابوو.
نووسىبووى ئاكىسنىاي^{۳۲} ئۇنى لە لای ئەوان نەماو و چوو بۇ شوئىتىك
و بۇتە كلفەت، بەلام زور بە پاكى و رۇوسوورى و ھەياو كار دەكات
و قسەى نەھاتوتەو سەر. ئاماژەى بەو يەك رۇبلىش كەردبوو كە بېرىار
بوو مېردەكەى بىخاتە نىو پاكەتەو. لە كۇتايى نامەكەدا ئۇنە ئىختىارى لە

پىوانەى دانەوئىلە نىكە سى و شەش كىلو. 30- Bushel

31- Petrushka

32- Aksinya

دهست دابوو و داوای له نووسیاری کلیسا کرد بوو و تهکانی وشه به وشه بۆ کورپهکهی بنووسی:

«کورپه خوشه ویسته کهم، شتیکی تر، کوتره جوانه کهم. پیترۆشکا گیان! هینده له دووری تو گریاوم سوّمایی له چوانم براوه. زور بیرم کردووی و بی تو ژیانم لی تال بووه. بۆ چی به ته نیا جیت هیشتم و رویشتی؟» که گه یشتبووه ئیره، ژنه دابووی له پرمه ی گریان و گوتبووی: «هه ر ئه وهنده به سه.» نامه که نووسرا، به لام مهرگ مه و دای نه دا پیترۆشکا نامه که بخوینیته وه و پاره که وه رگری، یان له حال و ژیانی ژنه که ی ئاگادار بی و دوایین قسه کانی دایکی بیستی.

دوای ماوه یه که نامه که و یه ک رۆبله که ی له نیویدا بوو گه راپه وه و هه والی هینا بوو که پیترۆشکا له شه ردا گیانی له دهست داوه: «ئاقدیف گیانی خو ی له پیناوی تیزار و ولات و کلیسای ئورتودۆکسدا کردۆته قوربانی.»

کاتی که ئه وه هه واله گه یشت دایکی ئاقدیف ئه وهنده ی توانی گریا. پاشان خو ی به کار و باره وه سه رقال کرد. رۆژی یه کشه ممه ش چوو بۆ کلیسا. رپوره سمی پرسه و نزای بۆ کورپه که ی دانا و نانی ته به پروکی به سه ر خه لکیدا دابه ش کرد، تاکوو به یادی کورپه که ی بیخۆن و دوعای بۆ بکه ن.

ئاکیسنا بوو به بیوه ژن. له پرسه دو تازیه باری میرده که یدا زور گریا و هاواری کرد و لالایه وه که ته نیا سالی که له گه ل میرده که ی ژیاوه. گله یی و سکالاشی له میرده که ی ده کرد که بوته هوی چاره ره شی و تال بوونی ژیانی و بۆ ئه وه ی خو شه ویستی خو ی بۆ برا که ی دهر بری، به جیی ئه و چۆته سه ربازی و ژن و ژیانی خو ی به جیه یشتوو و به پیی خو ی چۆته نیو گیزاوی مهرگه وه.

نۆ

میخاییل سیمینوۋیچ ۳۳ قورونتسوف ۳۳ چونکه کورپی بالویزی پروسیا بوو و له بریتانیا بار هاتبوو، خاوهنی فهرهنگی ئەوروپی بوو و له نیوان ئەفسەرانى پایەبەرزى ئەو سەردەمەدا بى وینه بوو. پیاویکی بەرزەفر و مەقام خواز، بەلام هیدی و لەسەرەخو بوو. کاتی ویکەوتن لەگەل ژیر دەستەکانی زۆر بە نەرمى و خاکەپایی رەفتاری دەکرد. کاتی بەرەوروو بوون لەگەل بالا دەستەکانیش دەیزانی چۆن هەلسوکەوت بکات. ژیان بە لای ئەووە فەرمان پیدان و فەرمانبەری بوو. بالاترین نیشان و پلەوپایەى وەرگرتبوو. وەک فەرماندەیهکی زیرەک چاوی لیدەکرا و تەنانهت ناپلیونی لە کریستۆیە ۳۴ شکست داوو.

ئێستا، کەسالی 1853 یە، زیاتر لە حەفتا سالی تەمەن بوو، بەلام لاوتری دەنواند. پیاویکی توندوتۆل و گورجوگۆل بوو. لە هەموو ئەوانەش گرینگتر خاوهنی بیر و زەینیکی چالاک بوو کە لە جیی خویدا کەلکی لێوەدەگرت و بەردەوام توانایی و خۆشەویستییهکانی لە زیاد بوون بوو. زۆر ساماندار بوو، مال و سامانەکەشى تایبەتی

33- Michael Semenovich Vorontsov □

34- Krasnoye □

خۆی و کۆنتس برانیتسکی^{۳۵} ژنی بوو. وهک جیگری تیزار مووچهیهکی زۆری وهردهگرت و بهشیکی زۆر له داهااتی خۆی بو دروستکردنی کۆشک و باخیک له پۆخی باشووری کهریمه تهرخان کردبوو.

عهسری پۆژی چوارهمی دیسامبری 1852 گالیسکهیهکی سی ئەسپهی تهتهر له ههمبهر کۆشکهکهی ئەودا له تفلیس راوهستا. ئەفسهریک بوو که تووژیک تهپوتۆزی ریگا لی نیشتبوو، پهيامیکی له لایهن ژینرال کارلوفسکیهوه هینا بوو که حاجی مراد خۆی تهسلیمی رووسهکان کردوه. ئەفسهر گهیشته سهرسهرا بهرینهکه و بهبهر دهمی پاسهوانهکاندا تیپهپری. شهکهت و ماندوو بوو و ههموو ماسوولکهکانی لهشی گیرابوون. سهعات شهشی دوانیوهپۆ بوو. قۆرۆنتسوۆف دهیویست بچیت بو ژووری نان خواردن که ههوالی گهیشتنی تهتهرهکهیان پی راگهیانند. لهپیهوه تهتهرهکهی بانگ کرده ژووری و پهيامهکهی لیوهرگرت. چهند خولهک درهنگتر چوو بو ژووری نان خواردن.

کاتییک چوووه ژووری میوانداری سی کهس که بانگهیشتن کرا بوون لهگهڵ ئەو شیو بخۆن، لهگهڵ شازاده خانم ئیلیزابیت کساویرییوونا قۆرۆناسوفا^{۳۶} دانیشتبوون، چهند کهسیش له دەوری یهک و له بهر پهنجهرهکه راوهستا بوون. که هاته ژووری ههمویان روویان تیکرد. قۆرۆنتسوۆف وهک ههمیشه یونیفۆرمی رهشی ئەفسهریی له بهر دا بوو بهلام فاکیسس و پاگۆنی بهسهر شانوه

35- Branitcki

36- Elizabeth Ksaweryevna Vorontsova

نه‌بوو؛ ته‌نیا خاچی سپیی «نیشانی سینت جورجی» به‌ملیدا
هه‌لواسیبوو.

بزه‌یه‌کی گه‌ش نیشتبووو سه‌ر ده‌موچاوه تیف‌تیه‌ده‌راوه ریوی
شیوه‌که‌ی. چاوی چکۆله‌ کرده‌وه و له‌ئاماده‌بووانی روانی. به‌هه‌نگاوی
ورد و له‌سه‌ره‌خۆ هاته‌ ژووری. داوای لی‌وردنی له‌هه‌موو خانمه‌کان
کرد که وه‌دره‌نگ که‌وتووو. چاکو‌خۆشیی له‌گه‌ل پیاو‌کانیش کرد و
چوو بۆ لای شازاده‌ خانم مانانا ئوربیلیانی^{۳۷} که ژنیکی بالا به‌رز و
شۆخوشه‌نگ و به‌ناز بوو، به‌ جوانییه‌کی پۆژه‌لاتیانه‌وه و نزیکه‌ی
چل و پینج‌سالی ته‌مه‌ن بوو. قۆلی خسته‌ قۆلی و پیکه‌وه‌ پویشتن بۆ
سه‌ر میزی نان خواردن. شازاده‌ خانم ئیلیزابیت کساویرییو‌فنا
قۆرۆنتسو‌فاش قۆلی له‌ قۆلی ئه‌فسه‌ریکی سمیل بابری سوور هه‌ول
خست که هاتبوو چاوی به‌ شاری تفلیس بکه‌وئ. ئەمیری گورجیش
قۆلی له‌ قۆلی کوئتس شوئازول^{۳۸} خست که هاورپی شازاده‌ خانم
قۆرۆنتسو‌فا بوو. دوکتۆر ئاندریژیوسکی^{۳۹} و یاوه‌ر و ئاماده‌ بووانی
دیکه‌ش له‌گه‌ل خانمه‌کانیان یان به‌ بی‌ هاورپی خانم به‌ داوی ئه‌واندا
چوون بۆ سه‌ر میزه‌که. پینسخزه‌ت که جلی فه‌رمی و مه‌لیله‌ دۆزی و
که‌له‌دوون کراوی له‌به‌ردابوو، کورسیی میوانه‌کانی کیشایه‌ داوه‌ بۆ
ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ر جیگا‌که‌یان دانیشن. سه‌ر پینسخزه‌تیش به‌ ئه‌ده‌ب و
ریزه‌وه‌ سووپی گه‌رمی بۆ کردنه‌ نیو ده‌فره‌ زیوینه‌کانه‌وه.
قۆرۆنتسو‌ف له‌ به‌ریک له‌ سه‌ر کورسییه‌کی نیوه‌راست دانیشت و
ژنه‌که‌شی به‌ره‌وووی ئه‌و له‌و به‌ری میزه‌که‌ دانیشت. لای ده‌سته

37- Manana Orbelyani

38- Choiseuil

39- Andrejewski □

پاستى قۇرۇنتسۇف، شازادە خانمى شوخوشەنگ ئۇرپىلىنى و لای دەستە چەپپىشى ژنىكى كولمە سوورى گورجى دانىشت كە بە ھەموو چەشنە زىپ و زەمبەرىك خۇى رازاندېوۋە و بەردەوام بزەى لە سەر لىو بوو.

قۇرۇنتسۇف لە وەلامى ژنەكەيدا كە سەبارەت بە تەتەرەكە پرسىياری لىكرد، گوتى:

"Excellentes, Chere amie! Simon a eude la chance!"⁴⁰

پاشان پووى لە ئەفسەرەكان كرد و ھەوالى گەرمى خۇ بە دەستەوهدانى حاجى مراد «جەنگاورترىن ئەندامى رېكخراوھى شامىلى بە دەنگى بەرز راگەياند و گوتىشى ھەتا يەك - دوو پوژى تر دەيھىنن بۇ تفلېس.

ھەمووان «تەنانەت ئەو ئەفسەر و ياوھرانەى لە لای خوارووى مېزەكەش دانىشتبوون و سەرقالى قسە و باسى خۇيان بوون «بېدەنگ بوون و گوتىيان شل كرد.

دوای ئەوھى وتەكانى قۇرۇنتسۇف كۆتايى ھات، شازادە خانمىك كە شان بە شانى ئەفسەرە سوورھوولەكە دانىشتبوو لىى پرسى:

«جانابى ژينرال؛ تۆ تا ئىستا چاوت بەو حاجى مرادە كەوتوۋە؟»

«بەلى چەند جارم ديۋە، شازادە خانم!»

۴۰- ھەوالىكى گرېنگ نازىزم! سىمۆنى كورپ نىوچاوانەكەى ھىناوئەتەى. (بە زمانى فەرەنسى)

ژینرال گېرپایه وه که دواى دهست به سهرداگرتنى گيرگييل⁴¹ سالى 1843 چوَن ئه و حاجى مراده هيرشى کردوته سهر ليواکهى عهמיד زولوتاخين⁴² و ئهوى له بهر چاوى ئه و کوشتووه.

قورونتسوڤ له وهى که ژينراليش هاتوته نيو وتويژه که وه بسکهى سميلى دههات. بهلام له ناکاو رهنگى تیکچوو و به حاله تيکى ئالوز و په شوکاوه وه چاوى له سووچیک برى.

ژينرال که به گهرمى قسهى دهکرد، باسى دووهه م جارى به ره و پروو بوون له گه ل حاجى مرادى ده گيرپايه وه: «گه وره م! ئه گه ر له بيرت بى ئه و حاجى مراده بوو که بو سهى بو مه فرزهى پزگارى نايه وه و...»

ئه وهى که ژينرالى سوور هوول وهک مه فرزهى پزگارى باسى دهکرد، داستانى خويناوى دارگو⁴³ بوو که له و تیکه له چو نه دا ليوايه کى ته و او ته فروتوونا بوون. ئه ویش ئه و مه فرزه يه بوو که قورونتسوڤ فه رماندهى بوو. له ئاکامدا ئه گه ر هيرزى يارمه تيدهر نه هاتايه به هانايانه وه هه موويان تيدا ده چوون و له و شه رده ا که سيان ده رباز نه ده بوون. هه موو ده يانزاني ئه و شه رده ي دارگو فه رمانده ييه کهى له ئه ستوى قورونتسوڤ بووه و وهک ئاوينه يه ک ديمه نى به زين و شکستى سه رشورانهى پووسه کانى پيشان ده ا. له و شه رده ا جگه له وهى زوربه ي سه ربازه پووسيه کان کوژران و بريندار بوون، چهنده زگا توپ هاويژيش ده ستى به سه رده ا گيرا و چه کوچولئى زور که وته ده ست هيرزه کانى شامل، بويه باس کردنى ئه و پرووداوه له هه نته شى قورونتسوڤ دا ده يشله ژاند و برينى ده کولانده وه؛ مه گين

41- Gergebel □

42- Zolotakhin

43- Dargo □

گېرانه‌وهی پروداوه‌که به پېی ئه‌و راپورته بوايه که بۆ تيزاريان نارد بوو.

ئهو شکسته پر شوورهييهی راپورته‌که‌ی وهک داستانيکی پر شانازی و سه‌رکه‌وتوانه بۆ تيزار به‌رئ کرا بوو و له‌ودا باسی ئازاریه‌تی و قاره‌مانيتی هیزه‌کانی ئه‌رته‌شی پروس کرابوو. به‌لام به‌کارهينانی وشه‌ی مه‌فره‌زه‌ی رزگاری ئه‌وه‌ی وه‌بیر ده‌هينايه‌وه که تیکه‌له‌چوونه‌که نه‌ک سه‌رکه‌وتوانه نه‌بووه به‌لکوو زوريش سه‌رشوران و پرشوورهيی بووه. هه‌موو ئاماده بووان له‌ چوئيه‌تی ئه‌و شه‌ره‌ ئاگادار بوون. چهند که‌سیان وایان ده‌نواند که له‌ مانای وته‌کانی ژينرال تیناگه‌ن؛ هينديکيشيان خه‌می ئه‌وه‌يان بوو که بلای چي پرو بدات؛ چهند که‌سیش چاویان له‌ يه‌کتر ده‌کرد و ته‌وسه‌به‌زيان له‌ سه‌ر ليو بوو. ته‌نیا ژينرالی سمیل بابر نه‌یده‌زانی چي ده‌کات و چي ده‌بيژئ. که‌وتبووه چه‌نه‌وي‌رغه و نه‌یده‌برييه‌وه. له‌ سه‌ر ئه‌وه سوور بوو که هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی ئه‌و شه‌ر و تیکه‌له‌چوونه بۆ ئاماده بووان بگيرته‌وه و باسی مه‌فره‌زه‌ی رزگاری ده‌کرد.

ژينرال ده‌يگوت حاجی مراد توانیبوو به‌ زیره‌کی و لیزانی لیواکه‌ی ژیر فه‌رمانده‌ی قورونتسوڤ بکات به‌ دوو که‌رته‌وه: «ئه‌گه‌ر هي‌زی یارمه‌تیده‌ر له‌ کاتی خويدا نه‌گه‌يشتايه‌نه‌ته شوینی تیکه‌له‌چوونه‌که (ده‌تگوت چيژ له‌ وشه‌ی رزگاری و یارمه‌تیده‌ر وه‌رده‌گرئ) ته‌نانه‌ت يه‌ک سه‌ربازی پروسی له‌و شه‌ره‌ ده‌رباز نه‌ده‌بوو. چونکه‌...» به‌لام قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد، چونکه‌ شازاده خانم ئارئييلیانی که‌ بۆ ده‌رکه‌وتبوو چۆن کۆرپه‌که‌ باری نائاسایی له‌ خو‌گرتوو و له‌وانه‌يه پروداویکی لی بکه‌ويتته‌وه، قسه‌که‌ی پيیری و به‌بی پيشه‌کی لیی پرسى له‌ شوینی مانه‌وه‌ی خو‌ی له‌ تقلیس رازيه‌ يان نا؟

ژینرال که تووشی سه‌سورپمان بووبوو، چاوی له ده‌ورو به‌ری
خوی کرد. چاوی به یاوه‌ره‌که‌ی که‌وت که له‌و به‌ری می‌زه‌که
دانیشتبوو، له خالیکی نادیارای ده‌روانی و جارجار چاویکی ماناداری
لیده‌کرد. ژینرال تیگه‌یشت که تووشی هه‌له بووه و به‌وته‌کانی
سنووری به‌زاندوو. بی‌ئوه‌ی وه‌لامی شازاده خانم ئاریلیانی بداته‌وه
بی‌ده‌نگ بوو و ده‌ستی کرد به‌خواردنی ئه‌و خوراکه‌ی له‌ده‌ورییه‌که‌ی
به‌ده‌ستیدا بوو، بی‌ئوه‌ی تیگا چ‌تامیکی هه‌یه.

هه‌مووان شله‌ژا بوون، به‌لام ئه‌میری گورجی که له‌پال شازاده
خانم قورونتسوف‌دا دانیشتبوو و پیاویکی گه‌ژه‌ بوو، به‌لام له‌فیلبازی
و جامه‌لووسکی‌دا هیچ‌که‌س ده‌سکی له‌دوو نه‌ده‌کرد، به‌بی‌پیشه‌کی
ده‌ستی کرد به‌باس کردنی رووداوی ر‌فاندنی ژنه‌که‌ی ئه‌حمه‌د خانی
مه‌ختوولی له‌لایه‌ن حاجی مراده‌وه:

«شه‌وی هیرشی کرده‌سه‌ر گونده‌که‌ و ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بوو
پیچایه‌وه و له‌گه‌ل سواره‌کانی تییان ته‌قاند.»

شازاده خانم لی‌پرسی: «بو‌چی ئه‌و ژنه‌ی ر‌فاند؟ چ‌مه‌به‌ستیکی
هه‌بوو.»

«له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی دوژمنایه‌تیان بوو، به‌لام هیچ‌کات له‌گه‌لی
به‌ره‌وروو نه‌بوو. کاتیکی ئه‌حمه‌د خان مرد به‌ر‌فاندنی ژنه‌که‌ی ویستی
توله‌ی لیتکاته‌وه.»

شازاده خانم ئه‌و وتانه‌ی بو‌کوونتس شو‌ئازولی هاوری
وه‌رگه‌ی‌په‌وه‌ که له‌په‌نا ئه‌میری گورجی دانیشتبوو. کوونتس گوتی: «به‌
راستی کاریکی بی‌به‌زیبانه‌یه!»

قورونتسوڤ به بزهيه كه وه گوتى: «نا؛ من ئاگادارم له گه‌ل ديله كه‌ى زور به پيز و شه‌رافه‌تمه‌ندانه جوولاولوه‌ته‌وه و پاشان ئازادى كردووه.»

«كه‌وايه بو ئازاد كردنى حاجى وه‌رگرتووه!»

«به‌لى وايه، به‌لام سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ش به شي‌وه‌يه‌كى شه‌رافه‌تمه‌ندانه ره‌فتارى له‌گه‌ل ئه‌و ژنه‌ كردووه.»

ئهم وتانه‌ى قورونتسوڤ بو‌ارى دريژه‌ پيدانى قسه‌كانى روون كرده‌وه. هه‌مووان تيگه‌يشتن كه هه‌ر چى زياتر باسى ئازايه‌تى و جواميرى حاجى مراد بكه‌ن و په‌سنى كار و چالاكيه‌كانى بدن. قورونتسوڤ زياتر پيى ده‌گه‌شيتته‌وه و كه‌يفى ساز ده‌بى.

«ئازايه‌تى و جواميرى حاجى مراد بو ته‌واوى خه‌لك ده‌ر كه‌وتووه.»

«سالى 1849 به‌ روژى رووناك هيرشى كرده سه‌ر ئه‌نجومه‌نى تيميرخان» و له به‌ر چاوى هه‌مووان دووكانه‌كانى تالان كرد.»

پياويكى ئه‌رمه‌نى كه له‌وه سه‌رى ميژه‌كه دانيشتبوو له‌وه كاته‌دا له ئه‌نجومه‌نى تيميرخان بووبوو و به‌ چاوى خوى رووداوه‌كه‌ى ديتبوو، ده‌ستى كرد به‌ گيرانه‌وه‌ى چوڤيه‌تیی هيرشه‌كه‌ى حاجى مراد.

باسى ئازايه‌تییه‌كانى حاجى مراد بووبوو به‌ نوڤلى كۆپه‌كه‌.

هه‌ر كه‌س به‌ نۆره‌ى خوى باسى جواميرى و ئازايه‌تى و ليزانى حاجى مرادى ده‌كرد. يه‌كيان گوتى جارېك حاجى مراد فه‌رمانى قه‌لاچۆكردنى بيست و شه‌ش هه‌زار كه‌سى دا‌بوو؛ هه‌ر له‌وه كاته‌شدا

لەگەل ئەو وەلامە بەرەوروو بوو: «ناچاربوو، جگە لەوە چیی پیدەکرا؟
شەر شەرە!»

«پیاویکی مەزنە!»

«ئەگەر لە ئەوروپا لە دایک بووایە، رەنگە بووبووایتە ناپلیۆنیکى
تر.»

ئەمە قسەى ئەو گورجییه ماستاوی و خاپینۆکە بوو کە دەیزانى
هەر چەشنە ناو هینانیکى ناپلیۆن قۇرۇنتسۆڤى پى دەگەشیتەو.

قۇرۇنتسۆڤ گوتى: «ناپلیۆن نا، بەلام دلنیا بە فەرماندیەکی
کارامەى سوارە نیزام دەبوو.»

«ئەگەر نەبوایەتە ناپلیۆن، خۇ دەبوو موورات^{۱۰}!»

«ناویشى حاجى مراد.»

یەکیکی دیکە لە میوانەکان گوتى: «ئىستا کە حاجى مراد خۆى بە
دەستە داو، ئىتر شامیل پشتى دەشکى.»

یەکیکی تریش گوتى: «ئىستا تیدەگەن (مەبەستى لە ئىستا
ئامادەبوونى قۇرۇنتسۆڤ بوو) کە دنیا لە دەستى کىدایە!»

مانانا ئاریبلیانى پرووى دەمى لە قۇرۇنتسۆڤ بوو گوتى: «ئەمانە
هەمووى لە سایەى سەرى جەنابتانەوہیە.»

شازادە قۇرۇنتسۆڤ هەولى دا ئەو جامەلووسکى و ماستاوکردانە
دەرەق بە خۆى کەم بکاتەو، بەلام پىشى ناخۆش نەبوو، هەر بۆیە بە
ورەیهکی بەرز و دلکی خۆشەوہ میوانەکانى بۆ ژوورى میواندارى
رینوینى کرد. دواى شیو خواردن و کاتى خواردنەوہى قاوہ، شازادە

قۇرۇنتسۇڭ لەگەل يەك بە يەكى ميوانەكان قسەى كرد و بە پروى
ژينرالى سمىل بابريدا نەدايه وه كه قسەيه كى نابەجىي كرددوه.

دواى ريزدانان بۇ ميوانەكان لە سەر ميژى پاپەزىن دانىشت و
پەرى بلاو كرده وه. شەريكەكانى قۇرۇنتسۇڭ، ئەميرى گورجى و
ژينراله ئەرمەنييه كه بوون و ھەروھە دوكتور ئاندرىڤسكى كه بە ھوى
دەستپويشتووي ريزى بۇ دادەنرا. شازادە قۇرۇنتسۇڭ نشووكدانى
(انفيەدان) ئالتونىي خوى دەرھىنا كه وينەى تيزارى لە سەر پەسم
كرابوو، لە بەر دەستدا دايئا. بەستەيەك پەرى لە نيو پەردانە
زيرينەكەى دەرھىنا. دەيوست پەركە دانى كه پيشخزمەتى ئيتاليابى
نامەيەكى لە سەر كەشەفى زيوين ھىئا و دايە دەستى.

شازادە دواى ئەوھى داواى لىيوردنى لە ھاوياريبەكانى كرد.
نامەكەى ھەلچىرى و دەستى كرد بە خويندەنەوھى. نامەكە لە لايەن
كورەكەيەوھ بوو، چۆنيەتتى خو بە دەستەوھدانى حاجى مراد و
كىشەكەى لەگەل ژينرال ميلير زاكوملسكىي بۇ باوكى نووسييوو.
ژنەكەى ھاتە پيشى و سەبارەت بە ناوھروكى نامەى كورەكەى
پرسيارى ليكرد. شازادە بە زمانى فەرەنسى، ئماژەيەكى كورتى بە
روداوه كرد و پاشان لەگەل ئەوھى نامەكەى دەدايه دەست
ھاوسەرەكەى، بە زمانى ئينگليزى گوتى: «... بەلام ھيوادارم ئاكامىكى
باشى لى بكويتەوھ» پاشان بە ھاوياريبەكانى گوت: «تكايە پەر
ھەلگرن.»

كە دەستى يەكەمى پەرەكان دابەش كران. كارىكى كرد كە ھەميشە
لە كاتى سەر خوښيدا دەيكد: بە دەستە سپى و چرچولۇچەكانى
تۆزىكى نشووكى فەرەنسى ھەلگرت، لە بەر لووتيدا رايگرت و
ھەلئيمزى.

پوژى دوایی، کاتی هاتنى حاجى مراد، ژوورى چاوه پوانى
 كوشكى شازاده قورونتسوف زور قهره بالغ بوو: ژينرالى سميل بابرى
 دوينى به جلوبه رگى فهرمى و هه موو ميداليا و نيشانه كانىيه وه،
 هاتبوو بو مائاوايى؛ فهرماندهى تابوورىك به هوى گهندهلى و
 پاشقلدانى پاره له سندووقى داينكارى، مه ترسىي ئه وهى هه بوو
 محاكه مهى نيزامى بكرى؛ ئه رمه نىيه كى ساماندار (كه دوكتور
 ئاندرىفسكى پشتيوانى ليده كرد) ده يو يست ده ولت سه رپشكى
 سنووردارى قودكاي بو تازه بكاته وه؛ بيوه ژنىكى ره شپوش كه
 مي رده كهى ئه فسه ر بوو و له تيكه ه لچوونىكى سه ربازيدا گيانى له
 ده ست دابوو، هاتبوو مووچهى مانگانهى مي رده كهى وه رگرى و
 هه روه ها ده خوازيى ئه وهى هه بوو فهرمانگهى فير كردن و باره ينان
 چاوپوشى له مانگانهى قوتابخانهى منداله كانى بكات؛ شازادهى
 مايه پووچى گورجى كه جلوبه رگى گورجيايى سه رنجراكىشى له بهر
 دابوو، ده يو يست به شيك له ملكى ده ست به سه رداگيراوى كليسا به
 ناوى خو يه وه تا پو بكات؛ ئه فسه رىك كه باوه شيك كاغز و خه رىتهى
 هينا بوو تاكوو پيشنيارى خو ي بو ده ست به سه رداگرتنى هه موو
 خاكى قه فقاز ئاراسته بكات؛ خانىكىش ته نيا به و هوى هاتبوو كه
 كاتىك ده گه رپىته وه بو گونده كهى خو ي بلنى چوه بو ديدارى شازاده
 قورونتسوف.

هه‌موو چاوه‌پروانی نۆره‌ی خۆیان بوون تا‌کوو یاوه‌ری گه‌نج و سه‌روپوو‌خۆشی شازاده بیاننیریتته ژووری.

کاتیک حاجی مراد به هه‌نگاوی خیرا هاته ژووری، که توزیک ده‌شله‌ی، ته‌واوی چاوه‌کان بۆ لای ئه‌و سووپان و ناوه‌که‌ی به‌سرته دەم به دەم به نیو ژووره‌که‌دا گه‌را.

چه‌رکه‌سییه‌کی سپی و درییژی له به‌ر دابوو. به‌سه‌ر ئه‌ویشدا کوله‌بالیکی قاوه‌یی له‌به‌رکردبوو. ده‌وری کۆبه‌ی کوله‌باله‌که‌ی زی‌دوۆزی کرابوو. به‌له‌کپیچ و چه‌کمه‌ی ره‌شی له‌پیدا و به‌قاچییه‌وه نووسابوو. میزه‌ری له‌سه‌ر به‌ستبوو. هه‌ر ئه‌و میزه‌ره‌ بوو که به‌هۆی شه‌یتانی کردنی ئه‌حمه‌د خانه‌وه، ژینرال کلووگنائو^{٤٦} قۆلبه‌ستی کرد و هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه هۆی ئه‌وه‌ی بچیتته ریزی هیزه‌کانی شامیله‌وه.

به‌سه‌ر ته‌رکی چینی ژووری چاوه‌پروانیدا تیپه‌ری. قه‌لافه‌تی باریکی به‌هۆی شه‌لین و کورتر بوونی لاقیکی، به‌ئاسته‌م سووپری ده‌خوارد. به‌چاوانی که هیندیک له‌یه‌ک دوور بوون، به‌شیوه‌یه‌کی هیمنا‌نه له‌به‌ر پیی خۆی ده‌پروانی و ده‌تگوت هه‌چ که‌س نابینی.

یاوه‌ری جوانچاک و په‌زا شیرین به‌په‌زه‌وه پیشوازی لی‌کرد و داوای لی‌کرد له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشی تا هاتنی به‌شازاده راده‌گه‌یییی؛ به‌لام حاجی مراد دانه‌نیشته. ده‌ستی له‌سه‌ر خه‌نجه‌ره‌که‌ی دانا. قاچیکی برده‌ پیشی و به‌بی موبالاتیه‌وه چاوی له‌ئاماده‌ بووان کرد.

شازاده تارخانوف^{٤٧} دیلمانجی شازاده قوړونتسوڤ، هات بۆ لای حاجی مراد و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد. حاجی مراد به‌کورتنی و قورس و

46- Klugenau

47- Tarkhanov

قایم وهلامی دایه وه. ئاغازادهیه کی ناوچهیی که هاتبوو سکالای خوی به دژی ئهفسهریک بهرز بکاته وه له ژووری شازاده قورونتسوڤ هاته ده ری. یاوه ناوی حاجی مرادی خوینده وه و ریئوینی کرد بو ژووری فه رمانده.

فه رمانده ی گشتی له پال میزه کهیدا راوه ستا بوو که حاجی مراد چوه ژووری. ئیتر ئه و بزه پر نه شه یه ی دوینی له سه ر لیوی نه بوو و زیاتر جیددی و نا ئارامی ده نواند.

حاجی مراد له گه ل چوونه نیو ژووره به رین و به شکوکه وه که میژیکی گه وره و په رده ی هه وریشمینی په نجه ره کانی سه رنجراکیش بوون، هه ر دوو دهستی له سه ر سینگی دانا و چاوی له به ر پیی خوی بری. به شینه یی و به وشه ی دانار دانا ر به زمانی کوومیک^ه که زور به باشی لئی شاره زا بوو، گوتی: «خوم ته سلیمی تیزاری به هیز و ئیوه ده که م. سویندیش ده خوم به دل و گیانه وه خزمه ت به تیزار بکه م و ئه گه ر پیویست بی هه تا دوایین دلۆپی خوینم له ریگای ئه ودا تیده کو شم و سه رم له پیناوی ئه ودا ده به خشم. هیوادارم له شه ردا به دژی شامیل که دوژمنی منیشه، بتوانم جه نگاوه ریکی به که لک و لیوه شاهه بم.

قورونتسوڤ دوا ی ئه وه ی به وردی گوئی له وته کانی دیلمانج گرت، چاویکی له حاجی مراد کرد. حاجی مرادیش چاوی له چاوی ئه و بری. نیگای چاوی هه ر دووکیان بو چهند چرکه یه ک لیک گریدرا. نیگایه ک که زور له وته کانی دیلمانج پر مانا تر بوو: قسه ی وای تیدا بوو که هیچ کامیان به زمان ده ریان نه بریبوو. چاوانی قورونتسوڤ

دەيگوت باوەر بە يەك وشە لە قسەكانى حاجى مراد ناكا. دەشيزانى حاجى مراد ھەتا ئەو كاتەى زىندوو بى نەيارى تىزار و ھەموو ڤووسيا و ڤووسەكانە. ئىستاش كە خۆى بە دەستەو ە داو ە بەر ناچارىيە. حاجى مرادىش دەيزانى شازادە قۇرۇنتسۆڤ لە ويستى دەروونىي ئەو تىدەگا. سەرراى ئەو ەش بەلىنى پىدەدا و سويىدى بۆ دەخوارد كە وەفادار دەمىنيتەو ە. نيگاشى دەيگوت: «ئەم پىرەپىاوە ڤووسىيە كە لاقتىكى لە گوئى قەبرە، ھىشتا بىر لە شەر ڤ كوشتن دەكاتەو ە؛ بەلام زۆر پىاويكى زىرەك و لە بنەو ەبرە. دەبى زۆر وريابم.» قۇرۇنتسۆڤ ھەموو ئەوانەى دەزانى، بەلام واى قسە دەكرد كە پىتى وابوو بەرژەو ەندىيەكى باشە بۆ خەبات و سەر كەوتن لە شەڤدا.

قۇرۇنتسۆڤ بە دىلمانجەكەى گوت: «پىتى بلى: ئىمپراتۆرى ئىمە زۆر بە ھىزە، بەلام بەو ڤادەيەش بەخشنەيە؛ منىش داواى لىدەكەم گەورەيى بنوئىنى و لىتى خۆشبى بۆ ئەو ەى خزمەت بە ئىمپراتۆر بكات...» پاشان گوتىشى: «ھەتا ئەو كاتە، ئەو ميوانى من دەبى و ھەول دەدەم بە جوانى ميوانداریى لى بكەم.»

حاجى مراد ديسان ھەر دوو دەستى لە سەر سىنگى دانا و بە تىن و گۆرەو ە گوتى سالى 1839 كە فەرمانڤەواى ئاقاريا بوو ە ڤاستى و دلپاكىيەو ە خزمەتى بە ڤووسەكان كرددوو ە و ئەگەر ڤووسەكان ئەويان نەدايەتە دەست دوژمنەكانى و ژينرالى كلوگناؤ لە سەر داواى ئەحمەد خان ئەوى قۆلبەست نەكردايە، ئەوان ئاوا نىوانەكەيان ئالۆز نەدەبوو.

قۇرۇنتسۆڤ گوتى: «دەزانم، دەزانم.»

خوی دانیشت و داوای له حاجی مرادیش کرد دانیشتی. به لام حاجی مراد دانه نیشت؛ شانی هه لته کاند و گوتی: «ئه وهنده رووه لالدرای نییه له هه نته شی پیاویکی پایه به رزی وهک شازاده قورونتسوفدا دانیشتی.» پاشان رووی له دیلمانجه که کرد و دریزهی به قسه کانی دا:

«ئه حمه د خان و شامیل هه ر دوکیان دوژمنی منن. به شازاده بللی ئه حمه د خان مردووه و ناتوانم تولهی لی بکه مه وه، به لام شامیل زیندووه و من هه تا تولهی لی نه ستینم، ئه م دنیا به جی ناهیلیم.» نیو چاوانی گرژ کرد و بیده نگ بوو.

قورونتسوف به ئارامی له دیلمانجه که ی پرسی «دهی باشه، چون دهیه وهی توله له شامیل بستینی؟...» پپی بللی ده توانی دانیشتی.»

حاجی مراد دیسان دانه نیشت و گوتی ئامانجی سه ره کیی من بو هاتنه پال رووسه کان، له نیو بردنی شامیله.

قورونتسوف گوتی: «به لی، به لی، به لام دهمه وهی بزائم دهیه وهی چبکات و چ پیلانکی بو ئه و کاره ههیه؟»

حاجی مراد دانیشت. گوتی ئه گه ر بینین بو به ره ی شه ر له لیزگی و هیزی چه کداری له ئیختیار دابی، به لین ددها هه موو داغستان راپه رینی و شامیل له نیو ببات.

قورونتسوف گوتی: «فیکریکی خراب نییه. ده بی بیر لی بکه مه وه.»

دیلمانج و ته کانی قورونتسوفی بو حاجی مراد وه رگی راوه. حاجی مراد چوو له مالی فیکره وه. پاشان رووی له دیلمانجه که کرد و گوتی: «به شازاده بللی کیشه یه کی تر له گوریدایه. ئیستا بنه ماله که م له چنگی دوژمن دایه؛ هه تا ئه و کاته ی بنه ماله که م له کویتانن، ده ستم

بهستراوه و ناتوانم کاریک بکه‌م. ئە‌گەر به ئاشکرا به دژی شامیل هه‌ستم، ژنه‌که‌م و دایکم و مندالە‌کانم ده‌کووژن. شازاده سه‌ره‌تا ده‌بی ئە‌وان له‌گه‌ل دیله‌کانی هیزی شامیل بگوریته‌وه؛ ئە‌و کاته به‌لین ده‌ده‌م یان شامیل له‌ نیو ده‌به‌م یان له‌ و ریگایه‌دا سه‌رم داده‌نیم.»

شازاده‌ گوتی: «زۆر باشه‌ له‌ و باره‌شه‌وه‌ بیر ده‌که‌ینه‌وه. بابچی بۆ لای سه‌ره‌وکی سه‌ر کردایه‌تی و بارودۆخی خۆی و کاروبار و ویسته‌کانی ئیمه‌ی به‌ وردی بۆ باس بکات.»

به‌م شیوه‌یه‌ یه‌که‌م دانیشتنی حاجی مراد له‌گه‌ل شازاده‌ فۆرۆنتسوڤ کۆتایی پێ هات.

ئە‌و شه‌وه‌ له‌ ته‌ماشاخانه‌ی نویی شار که‌ به‌ شیوازی پۆژه‌ه‌لاتی رازاندبوویانه‌وه، ئوپیرایه‌کی ئیتالیایی نمایش ده‌درا. ئە‌و کاته‌ی که‌ قه‌لافه‌تی سه‌نجراکتشی حاجی مراد به‌ میزه‌ره‌وه، له‌ سه‌ر بانجیله‌ی ته‌ماشاخانه‌که‌ ده‌رکه‌وت، شازاده‌ فۆرۆنتسوڤ له‌ لۆژه‌که‌ی خۆی دانیشتبوو؛ له‌گه‌ل لۆریس ملیکو^{٤٩} که‌ هه‌م یاوه‌ری شازاده‌ بوو و هه‌م به‌رپرسیایه‌تی میوانداری کردن له‌ حاجی مرادی له‌ ئە‌ستۆ بوو. حاجی مراد په‌رده‌ی یه‌که‌می شانۆکه‌ی به‌ قورساختیه‌کی تایبه‌تی پۆژ هه‌لاتیه‌ موسولمانه‌کانه‌وه‌ چاو لینه‌کرد. پاشان هه‌ستا چاوی له‌ ده‌رووبه‌ری خۆی کرد و له‌ ته‌ماشاخانه‌که‌ چووه‌ ده‌ری.

پۆژی دوایی دووشه‌مه‌ بوو. به‌پێی دابی ئاسایی خۆیان له‌ کۆشکه‌که‌ی فۆرۆنتسوڤدا کۆری سه‌ما به‌رپوه‌ ده‌چوو. له‌ تالاری گه‌وره‌ و رۆوناکی کۆشکدا، گرووپیکی مۆزیک که‌ له‌ نیوان لق و پۆپی داره‌کاندا دیار نه‌بوون، هه‌وایه‌کیان ده‌ژنی. ژنه‌که‌ی شازاده

قۇرۇنتسۇڭ ئەگەر چى تەمەنىكى رابواردبوو، بە نيوەپروتى لە نيوان
 ميوانەكاندا دەگەرا و بە پىكەنىنەو بە خىراھاتنى دەگردن؛ چەند
 وشەيەكيش لەگەل حاجى مراد دوا. حاجى مراد ھەر ئەو ساردوسپرى
 و ناھۇگريپەي دويىنى تەماشاخانەي لە خۆي نیشان دا و چاوى لە
 دەوروبەرى خۆي کرد. دواي خاتونى خانەخۆي، ژنانى نيوەپروتى
 دىكە، بەبى ئەوہى شەرم بيانگرى، دەھاتن بۆ لاي حاجى مراد و
 ھەمويان پرسىارىكيان ليدەکرد و بىرو راي ئەويان سەبارەت بە كۆر
 و ميواندارىپپەكە لى دەپرسى. تەنانت قۇرۇنتسۇڭ خۆشى بە
 سەرشانى ئالتونى و پۇلىك نیشان و ميداليای سەرسىنگىيەوہ، ھات
 بۆ لاي حاجى مراد و ئەو پرسىارەي لىکرد. ئەويش وەك ئەوانى تر
 پىيى وابوو حاجى مراد زۆرى كۆرەكە بە دلە و چىژى ليوەردەگرى.
 وەلامى حاجى مراديش ھەر ئەو وەلامە بوو كە بە ئەوانى دىكەي
 دابوۋە: لە نيو گەلى ئىمەدا ئەم جۆرە دابونەريتانە نيپە. بىر و راي
 خۆشى دەرنەدەپرى كە ئەوہى دەبىيى بە شتىكى باشى دەزانى يان نا.
 لە جەنگەي سەما كىردنەكەدا، حاجى مراد ويستى سەبارەت بە
 بنەمالەكەي لەگەل شازادە قۇرۇنتسۇڭ قسە بكات، بەلام ئەو وای
 نواند كە گوپى لى نەبووہ. دواتر لۆرىس مليكوڭف حاجى مرادى حالى
 كرد كە لەو جۆرە كۆرانەدا باو نيپە كە باسى كارىك بكرى. حاجى
 مراد كە چاوى لەو كاتژمىرە كرد وا قۇرۇنتسۇڭى لاو بە ديارى پىيدا
 بوو، بۆي دەركەوت سەعات يازەدە لايداوہ، لە لۆرىس مليكوڭفى
 پرسى دەتوانى بىروا؟ لۆرىس ميكوڭف گوتى دەتوانى، بەلام واباشترە
 نەپوات. بەلام حاجى مراد گوپى بە قسەي ئەو نەدا. سواری
 گالىسكەيەك بوو كە نابوويانە ئىختىيارىپپەوہ و پۇيشت بەرەو خەوگە
 و شوپىنى حەسانەوہكەي.

يازده

رۆژى پىنجه مى مانه وهى حاجى مراد له تفلېس، لۆريس مليكوڤ،
ياوهرى شازاده قورونتسوڤ، فهرمانيدا حاجى مراد بچيت بۆ لاي.
حاجى مراد هەر بهو له بزە سياسه توانانه و زاتيهى خوئيه وه گوتى:
«سەر و گيانم له پىناوى شازادهى به پىزدايه.» هيدى و له سهرهخو
به نيشانهى پىز گرتن سهرى داخست: «دهستور بفرموو قوربان!»
پاشان به چاويكى دۆستانه له روخسارى لۆريس مليكوڤ رامان.

لۆريس مليكوڤ له سهر قهنه فهى پال مېزه كه دانىشت، حاجى
مراديش له سهر كورسييه كى پووبه رووى ئه و دانىشت، دهستى له
سهر چۆكى دانا و به وردى گوئى بۆ وته كانى لۆريس مليكوڤ شل
كرد. لۆريس مليكوڤ كه به سهر زمانى تاتارىدا زال بوو، گوتى
ئه گهرچى شازاده له وردەكارىيه كانى ژيانى رابردووى حاجى مراد
ئاگاداره به لام دهيهه وي سهر بردهى ئه و سهر له بهرى و مووبه موو
له زمانى خوئى ببيستى: «بۆم بگيره وه و منيش هه مووى به رووسى
بۆ وهرده گيرمه وه و شازادهش دهينووسيته وه و ئاراستهى خاوهن
شكو تىزارى دهكات.»

حاجى مراد ماوه يهك بىدهنگ بوو (هېچ كات قسهى به كه سىك
نه ده بېرى؛ راده وهستا هه تا رووبه رووه كهى قسه كانى ته واو ده بوو)

پاشان سهری هه لبري، كلاوه كه ي له سهر نيوچاواني هه لكيشا. ئه و
بزه منداله نه يه ي كه دلي خاتوو مارييا فاسيليوفنای رڤاندبوو، ديسان
نيشته سهر ليوي و گوتي: «گرينگ نيه، به سهر چاو.» و یده چوو
هه ست به شانازی بکات كه تيزار سهر برده كه ي ده خوینيته وه.

لوريس مليكوڤ دهفته ريكي له گيرفاني دهرهينا و گوتي: «تو ده بي
هه موو شتيك به بي زيادو كه م به من بليي.» (له زماني تاتاريدا به
هه موو كه س ده لين تو و به هيچ كه س نالين ئيوه.)

«کيشه نيه. به لام به سهرهاته كان هينده زورن دوايي نايه. هينده م
رووداو و کاره سات ديوه به م دهموده سته ناگوتري.»

«ئه گهر به روژيک نه تتواني بيگيرييه وه، پاشماوه كه ي ده خهينه
روژيكي تر.»

«له سهره تاوه ده ست پييكه ين؟»

«به لي، له نوو كه وه. له كوئ له دايك بووي و له كوئ ژياوي؟»
حاجي مراد سهری داخست. ماوه يه ك به و حاله مايه وه. پاشان
چيلكه يه كي هه لگرت كه له پال كورسيه كه دا كه وتبوو؛ چه قويه كي تيژ
كه ده سكه كه ي به عاج و ئالتون رازا بووه، دهرهينا و ده ستی كرد
به تاشني چيلكه كه و گوتي:

«بنووسه له گونديكي چكو له به ناوي تسيلميس^٥ له دايك بووم
كه به وته ي ئيمه ي لاديني چيانشين به قه د سهری گوئدریژيک ده بوو.
له نزيك ئه و گونده و به مه ودای هاويشنتي به رديك، خوونزاخ^٦
هه لکه وتوو، شويني ژياني خانه كانه. بنه ماله ي ئيمه له خانه كان نزيك
بوو و هاموشوي گهرموگورپان هه بوو.»

50- Tselmess

51- Khunzakh (ئافاريا) داغستان پيته ختي □

کاتیک براگه وره که م عوسمان له دایک بوو، دایکم دایه نی ئه بوو نووتسال خان^{۵۲} کورپه گه وره ی خان بوو. پاشان بوو به دایه نی ئومماخان^{۵۳} کورپی دووه می خان و ئه وی گه وره کرد؛ به لام ئه حمده - دووه مین برام - مرد. وابوو کاتیک خان خانم، هاوکات له گه ل له دایک بوونی من کورپه چکوله که ی واته بوولاج^{۵۴} خانی بوو، دایکم رازی نه بوو بیته دایه نی منداله که ی و ئیتر نه چوو بو مالی خان. باوکم رقی هستا و فه رمانی پیدا بچی، به لام دایکم به قسه ی نه کرد، گوتی: «ئه گهر بچم ئه م منداله شم ده مرئ؛ که وایه ناچم.» باوکم به توورپه ی خه نجه ری لی هه لکیشا و زه بریکی له سینگی دا و هه ره شه ی لیکرد ئه گهر نه چئی ده یکوژی. له گه ل ئه وه شدا دایکم له سه ر قسه ی خوئی سوور بوو و منی به جئ نه هیشت. پاشان گورانییه کی ساز کرد که ئه وه ی به سه رم هاتبوو له ودا باس کرابوو... به لام ئیستا پیویست به گوتنی ناکات...»

«نا، تو ده بی هه موو شتیک باس بکه ی، مووبه موو.»

حاجی مراد خه یال هه لیگرت. وه بییری هاته وه که دایکی ئه وی ده برده سه ربانی خویان و له پال خویدا ده یخه واند و که لپوسیکی پیدا دها؛ ئه ویش داوای له دایکی ده کرد ئه و برینه ی جئ ده می خه نجه ره که ی پیشان بدات که باوکی له سینگی دابوو، ئه ویش پیشانی دها. حاجی مراد گورانییه که ی دایکی گوت: «خه نجه ری تیژت سینگی هه لدریم

به لام من روله م، جگهر گو شه که م گرته باوه شم

52- Abu nutsal □

53- Umma

54- Bulach □

گوشیم به سینگی نەرمی خۆمەوہ
 ئەوم بە خوینی سینگی خۆم خووساند:
 زامم ساریژ بوو، بێ هیچ مەرھەمی
 ئیتر کۆرەکەم وەکوو خۆم باکی لە مردن نای...
 ئیستا دایکم دیلی دەستی شامیلە... دەبی ھەرچۆنیکە رزگاری
 بکەم...»

حاجی مراد کانیاوی داوینی گەردەکە ی وەبیر ھاتەوہ، ئەو کاتە ی
 وەبیر ھاتەوہ کە لەگەڵ دایکی دەچوو بۆ ئەو کانیاوہ ئاوی بینن و ئەو
 دەستی بە داوینی کراسە فەشەکە ی دایکی دەگرت و بە دوایدا
 ھەلدەھات. وەبیری ھاتەوہ چۆن بە دیتنی کەللە سەری خەر و چکۆلە
 و تاشراوی خۆی لە نیو تەشتۆکە مسەکەدا کە بە دیواردا ھەلواسرا
 بوو، سەری سوورما؛ ئەو کاتە ی دایکی بۆ یەکەم جار سەری بۆ
 تاشیبوو. ئەو سەگە کز و رپوہلە یە ی وەبیر ھاتەوہ کە فیر بووبوو
 دەھات و دەموچاوی دەلستەوہ؛ بۆنی خۆشی نانی گەرم کە دایکی
 پێیدەدا «بۆنیکە ئاویتە ی دووکەل و بۆنی شیرێ ترشاو. وەبیری
 ھاتەوہ کە دایکی چۆن دەیخستە نیو سەوہتە یە کەوہ و دەیدا بە کۆییدا
 بە دۆل و ھەورازی کویستاندا سەردەکەوتن و دەچوون بۆ لای
 باوہگەورە ی لە زۆزان. باوہگەورە ی زیوگەر بوو، حاجی مراد
 ئیستاش دەموچاوی چرچولۆچ و سەر و ریشی سپیی ئەوی لەبەر
 چاوی بوو. کاتی ک بە دەستە بە ھیزەکانی لە سەر زیوہ کەندەکاری
 دەکرد.

حاجی مراد لەگەڵ ئەوہ ی سەری رادەوہشاندا، گوتی: «بەلێ، دایکم
 بە هیچ شیوہ یە ک پیمڵ نەبوو ببیتە دایەنی بوولاج خان و خان خانم
 دایەنیکە ی دیکە ی گرت، بەلام ھەروا ھۆگری دایکم بوو. دایکم زۆر جار

ئىمەى دەبرد بۆ ديوەخانى خان خانم و ئىمە لەگەل مندالەکانى خان ياريمان دەکرد. خان خانم زۆر مئهرەبان بوو لەگەلمان. ئەو سى مندالى بوو: ئەبوو نووتسال خان که برای شيرى عوسمانى برام بوو، ئوماخان که برای شيرى من بوو، بولاج خان که له ههموان کهم تەمەنتر بوو. هەر ئەو کورەى که شاميل له سەر چياوه هەلداشت و هەپروون بە هەپروون بوو. بەلام ئەم رووداوه دواتر پووى دا.

نزيكەى شازده سالم تەمەن بوو که مريدهکان پتيان بۆ گوندهکەمان کرايهوه. بە خەنجەرى دارين له بەردهکانيان دەدا. هاواريان دەکرد: «موسولمانان کاتى غەزايه!» چيچينييهکان ههموو بوونه لايهنگرى مريدهکان. ئاڤارهکانيش دەسته دەسته دەچوونه ريزى ئەوانهوه. ئەو کاته وهک براکانم له کۆشک و ديوەخانى خانەکان دەژيام. پوژگارىكى خۆشم رادەبوارد: دەولەمەند بووين. ئەسپم هەبوو. چەک و پارەم هەبوو. زۆر خۆشم رادەبوارد؛ هەتا ئەو کاتەى ئىمام قازى مەلا کوژرا و هەمزە بوو بە جيگرى. هەمزە نوينهري خۆى بۆ ههموو ناوچه و مەلبەنديک نارد و هەرهشەى ليکردن ئەگەر نەچنە ريزى هيزهکانىيهوه مال و ژيانيان دەسووتيني. راسپاردهى نارد بۆ گوندهکەى ئىمە و هەرهشەى کردبوو ئەگەر نەچنە پالى خاکی خوونزاخ بە توورەکه دەکيشى.

بريارىكى ئاسان نەبوو. خانەکان له سوپای پووس دەترسان. له لايەكى دیکەشەوه ترسەتوک بوون و نەياندەوئرا بچنە ريزى چەکدارانى جيهادهوه. خانى گەورە منى لەگەل ئاغاخان نارد بۆتفليس تاکوو يارمەتى له فەرماندەى پووسەکان بارۆن پوژين^{۵۵} بخوازين.

ئەو بەلېنى دا يارمە تيمان بدات، بەلام بەلېنەكەى بەجى نەھىنا. تەنيا ئەفسەرەكانى بە پۇژدا لەگەل ئىمە دەھاتن بۇ ئەسپ سواری و لەگەل ئاغاخان پاپەزىنيان دەکرد. شەرابيان دەرخوارد دەدا بۇ ئەوہى سەر خۆش بى و دەيانبرد بۇ شوينى نەشیاو. ئەوى بووى لە چنگيان دەرھىنا. ھەموو مال و سامانەكەى پى دۆراندن. قەلافەتى دەتگوت ورچە، ئازا و بە جەرگ و دلشیر بوو، بەلام كەسايەتییەكى رووخاو و ئابرووتكاو بوو. لە بەر دەستى ئەواندا وەكوو میوورپۆنى لى ھاتبوو. ئەگەر پېشم پى نەگرتايە دوایین ئەسپ و تەنگەكەشى لە قوماردا دەدۆراند. دواى سەفەرى تفلیس بوو كە بیرورام گۆرا. داوام لە خانى گەرە کرد بچیتە ریزی خەباتكارانى جیهادەوہ.

لۆریس ملیکوۆف لىی پرسى: «بۆ چى بیرورات گۆرا و رقت لە رووسەکان ھەستا؟»

حاجى مراد توزى مات بوو. پاشان چاوى قووچاند و بە توندی گوتى: «ھۆكارىكى دیکەشم بوو بۆ چوونە پال چەكدارانى جیهادەوہ.»

«چ ھۆكارىك؟»

«كە گەیشتنە ناوچەى تفلیس لەگەل سى كەس لە مریدەكان بەرە و روو بووین. دوو كەسیان ھەلاتن، یەکیانم بە گوللە پىكا. كاتىك چووم تەنگەكەى ھەلگرمەوہ ھىشتا زیندوو بوو. چاوى لىكردم و گوتى: «منت پىكاو شەھىدت كردم، بەلام دلخۆشم. تۆ موسولمان و گەنج و بەتواناى؛ خودا دەخوازى ببیە جەنگاوەرى ھیزی جیهاد.»

«بووى؟»

«نا، بەلام كەوتمە بیىر كردنەوہ لىى و ئەو قسەییەم لە دل دەرئەدەچوو.»

حاجی مراد دریژهی به گِیرانه‌وهی سه‌برده‌که‌ی دا: «هم‌مزه به‌ره‌و خوونزاخ هات. که‌یخودا و ریش سپییه‌کانمان نارد بو لای و گوتمان ئە‌گەر مه‌لایه‌کی زانا بنیرن بۆمان و رینونینیمان بکات دینه پال هیژی جیهاده‌وه. هم‌مزه فه‌رمانی دا سمیلی ریش سپییه‌کانمان بتاشن و لووتیان کون بکه‌ن؛ ئە‌لقه‌ی له‌ لووتیان کرد و به‌و شیوه‌یه ناردیاننه‌وه بو گونده‌که. ریش سپییه‌کان هه‌والیان هیئا که شیخ ئاماده‌یه که‌سیک بنیری بو گونده‌که‌مان بو ئە‌وهی رینونینیمان بکات و غه‌زا و جیهادمان فیر بکات به‌و مهرجه خان خانم، گه‌نجترین کورپی خوی وه‌ک بارمه‌ بنیری و له‌ لای ئە‌وان بمینیته‌وه. خان خانم قه‌بوولی کرد و بوولاج خانی نارد بو لای ئە‌وان. هم‌مزه میواندارییه‌کی باشی لیکرد و براهه‌ی دیکه‌شی بانگه‌یشتن کرد بچن بو لای. هه‌والی نارد که ده‌یه‌ه‌وی وه‌ک باوکی که خزمه‌تی به‌ خانی گه‌وره‌ی ئیمه‌ ده‌کرد، ئە‌ویش خرمه‌ت به‌ ئیمه‌ بکات. خان خانم، وه‌ک هه‌موو ئە‌و ژنانه‌ی که خاوه‌نیان نییه، نه‌زان و خۆپه‌رست بوو. ده‌ترسا هه‌ر دوو کوره‌که‌ی بنیری؛ ته‌نیا ئومما خانی نارد. منیشی له‌گه‌ل نارد. پیش ئە‌وه‌ی بگه‌ینه ئە‌وی، مریده‌کان هاتن به‌ره‌ و پیرمان. به‌ ده‌وروبه‌رماندا ته‌راتینیان ده‌کرد و تیریان ده‌هاویشت و گورانینان ده‌گوت. هم‌مزه له‌ خیوه‌ته‌که‌ی هاته‌ ده‌ری و هات بو لای ئومما خان، رکیفه‌که‌ی گرت و ماوه‌یه‌ک وه‌ک خان ره‌فتاری له‌گه‌ل کرد. پاشان گوتی: «هیچ کات ده‌ره‌ق به‌ خانه‌دانی ئیوه‌ بی‌ ریزیم نه‌واندوه‌ و ئیستاش ئە‌و کاره‌ ناکه‌م. ته‌نیا چاوه‌روانی ئە‌وه‌م لیتان هه‌یه‌ دوژمنایه‌تیم له‌گه‌ل نه‌که‌ن و رینگه‌م بده‌ن خه‌لگی بو جیهاد هان بده‌م و بو ئە‌و رینگایه‌ رینونینیمان بکه‌م. به‌ هه‌موو چه‌کداره‌کانمه‌وه - هه‌ر ئە‌و جوړه‌ی خزمه‌تم به‌ باوکتان کردوه - خزمه‌تی ئیوه‌ش ده‌که‌م.

رېگه م بدن له گه ل ئيوه بژيم. به لېن ددهم نه ک سووډيکي باشم
بوټان دهبي و ده بمه راويزکارتان، به لکوو هر کار يکي پيتانخوشه
ده توانن بيکن.»

ئومما خان که زمانى دهیگرت، زمانى که وته ته ته له کردن و
نه يده زانى چ وه لام يکي بداته وه. ئه و کاته بوو که من گوتم و اباشتره
همزه خوئى بيت بو خونزاخ تا خان خانم و خانه کاني کوپى
ميوانداري لى بکن، به لام هيشتا قسه که م ته واو نه کرد بوو، شاميل
که له پال ئيمامدا دانىشتبوو. - يه که م جار بوو چاوم به شاميل
ده که و ت. - پيى گوتم: «هيچ که س له گه ل تو قسه ي نه کردووه. ئيمه
له گه ل خان قسه ده که ين.»

من بيدهنگ بووم. ئومما خان چوو بو نيو خيوه ته که ي همزه.
دواتر همزه بانگي کردم تا له گه ل نوينه ره کاني ئه و بچين بو
خوونزاخ. چووم. نوينه ره کان داويان له خان خانم کرد کوپه
گه وره که شى بنيرى بو لاي همزه. هه ستم کرد پلانک له گورپدايه.
به خان خانم گوت نه ييرى، به لام له قه ديمه وه گوتوويانه ژن ئه قلى
له کوشيدايه! داواى له کوپه که ي کرد بچيت. ئه بوو نووتسال خان
نه يده ويست بچى. دا يکي گوتى: «وادياره ده ترسى.» خان خانم وه ک
زه رگه ته ده يزاني به کوپه بدات زورتر ژانى هه يه. به و قسه يه ي
دا يکي ئه بوو نووتسال سوور هه لگه را و ئيتر هيچى نه گوت، فه رمانى
دا ئه سپه که ي بو زين بکن و منيش له گه ليدا چووم.

گه يشتمه خيوه ته که. ديتم ئومما خان به جه سته ي خويناوييه وه له
سه ر زه وى که و تبوو. ئه بوو نووتسال خان له گه ل مريده کان شه رى
ده کرد. لاروومه تيکي بريندار بوو و گوشته که ي شوپبوو بووه. به
ده ستيکي زامه که ي گرتبوو و به ده سته که ي ديکه ي هه ر که سيک لى

نزیك ده‌بووه برینداری ده‌کرد. دیتم براهی هه‌مزهی دا به‌زه‌ویدا. هات زه‌بر له دانه‌یه‌کی تر بوه‌شینی، به‌لام له‌گه‌ل ته‌قه‌ی مریده‌کان که‌وت به‌زه‌ویدا.»

حاجی مراد بیده‌نگ بوو. ده‌موچاوه تاوه‌سووته‌که‌ی سوور سوور هه‌لگه‌را و چاوانی بوون به دوو کاسه‌ی خوین.

«ترسا بووم... له ده‌رفه‌ت که‌لکم وهرگرت و رامکرد...»

لوریس ملیکوڤ گوتی: «به‌راستیه؟ من بیستبووم که تو هیچ کات نه‌ترساوی.»

«دوای ئه‌وه ئیتر هه‌رگیز نه‌ترسام. له‌و ساته‌وه بو هه‌میشه خۆم به شه‌رمه‌زار ده‌زانم. هه‌ر کاتی‌ک ئه‌و پرووداوه‌م وه‌بیر دیته‌وه ترسه‌که‌م ده‌شکی...»

پاشان گوتی: «ئیتتر به‌سه. کاتی نویژ کردنه.»

کاتژمیتره قورمیش داره‌که‌ی له گیرفانی به‌رسی‌ینگی چه‌رکه‌سییه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و قورمیشی کرد. سه‌عات دوازه‌ه و چاره‌کی نیشان دا. حاجی مراد گویی بو زه‌نگی گاتژمیتره‌که راگرت و شادییه مندالانه‌که‌ی خۆی شارده‌وه.

به بزیه‌که‌وه گوتی: «ئه‌وه دیاریی قورونتسوڤی هاوړیمه.»

«کاتژمیتریکی باشه. برۆ نویژه‌که‌ت بکه. من مالتت ده‌بم.»

حاجی مراد له وه‌لامدا گوتی: «زور باشه» و رویشت بو ژووره‌که‌ی خۆی.

دوازده

لؤريس مليكوؤف كه به تهنيا مابؤوه سهر جهمی ئه و بابه تانهی حاجی مراد گوتبووی، هه مووی له دهفته ره كه ییدا یاداشت كرد. پاشان جگه ره یه کی داگیرساند و له نیو ژووره كه دا دهستی كرد به پیاسه كردن. كه گه یشته بهر دهرگاكهی رووبه پووی گوئی له ئاخافتن بوو به زمانی تاتاری. زانیی دهبی هاوړییانی حاجی مراد بن. دهرگاكهی كردهوه و چوو بؤ لایان.

ژووره كه پر له بؤنی چه رمیك بوو كه تایبه تی خهلكی كوستانه. گه مزالۆی قژسووری یه ك چاو له سهر عه بایه ك دانیشتبوو كه له تهرکی ژووره كه دا راخرابوو. به شمیتتیکی كۆن و چه ور و چلیکی له بهر دابوو. خه ریکی هؤنینه وهی هه وساریك بوو و به سه رسووړمانه وه باسیکی دهگیرایه وه. به دیتتی لؤريس مليكوؤف قسه كهی بری و بی ئه وهی گوئ به هاتنه كهی بدات، دريژهی به كاره كهی خؤیدا.

به ره و پووی گه مزالۆ. خان محه ممد كه یفساز و به نه شه چاوه رهش و بی مژۆله كانی دهره وشانه وه و قسه یه کی له په ستا دووپات ده كرده وه. ئیلداری به ژن و بالا جوان قۆلی هه لكردبوو و بازۆله قه و یوقۆل و پر ماسوولكه كهی وه دهر كه وتبوو و خه ریکی سپرین و بریقه دار كردنی ته نگه و پالووی ئه سپه كهی بوو كه به بزماريک به

دیواردا هه‌ل‌واسرا بوو. خه‌نیفه سه‌ر ده‌سته و راویژکاری حاجی مراد بوو، له چیش‌تخانه‌که خه‌ریکی لیتانی شیو بوو.

لوریس ملیکوڤ د‌وای سل‌او و چاکوچونی پرس‌ی: «کیش‌ه‌که‌تان له سه‌ر چییه؟»

خان مح‌م‌م‌د ده‌ست‌وم‌شت‌اخ‌ی له‌گه‌ل لوریس ملیکوڤ گرد و گوتی: «ئه‌وه له په‌ستا تاریفی شامل ده‌کات و به شاخ و بالیدا هه‌ل‌ده‌لی. ده‌لی شامل مرؤڤیک‌ی گه‌وره و خوینده‌وار و به جه‌رگه؛ یه‌ک‌یک له گه‌وره پی‌اوانه و پی‌اوی خودایه!»

«مه‌گین له لای ئه‌و رای نه‌کرد‌وو، چون تاریفی ده‌کات و به شاخ و بالیدا هه‌ل‌ده‌لی؟»

«له لای ئه‌و رای کرد‌وو و به شاخ و بالیشیدا هه‌ل‌ده‌لی.»

لوریس ملیکوڤ لینی پرس‌ی: «هه‌ر به راستی ئه‌و به پی‌اوی خودا ده‌زانی؟»

گه‌م‌زالو له ری‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌گه‌ر پی‌اوی خودا نه‌بو‌وا یه خه‌ل‌کی پیره‌وییان لی نه‌ده‌کرد.»

خان مح‌م‌م‌د گوتی: «شامیل پی‌اوی خودا نییه. به‌لام مه‌نسور پی‌اوی خودا بوو! به راستی پی‌اوی خودا بوو! کاتیک ئه‌و پیش‌ه‌ا بوو، خه‌ل‌کی به راستی جوړیک‌ی تر بوون. جیا‌وازیی ئه‌و سه‌رده‌مه له‌گه‌ل ئیستا زه‌وی تا ئاسمان بوو. هه‌ر کاتیک به گوندیک‌دا تیده‌په‌ری خه‌ل‌کی ده‌هاتن ئاته‌گی عه‌باکه‌یان ماچ ده‌کرد و تۆبه‌یان له سه‌ر ده‌ستی ده‌کرد. ئه‌و کاته هه‌موو خه‌ل‌کی، وه‌ک ئه‌و پیره‌پی‌اوه، به چه‌ش‌نی پی‌اواچاکان ده‌ژیان. شه‌رابیان نه‌ده‌خوارده‌وه. جگه‌ره‌یان نه‌ده‌کیش‌ا. هیچ که‌س نو‌یژی نه‌ده‌چوو. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر خوینی که‌سیک ده‌رژا له تاوانی یه‌کتر خو‌ش ده‌بوون. ئه‌گه‌ر که‌سیک پاره یان شتیکی به‌نرخ‌ی

بدون زیبايته و به سهری داریکییه و ده به ست و له قه راغ ریگا دهیچه قاند.
ئو سهردهمه خودا مرادی هه مووانی حاصل ده کرد؛ نهک وه کوو
ئیتستا...»

گه مزالو گوتی: «ئیتستاش له کویتستان خه لکی نه شه راب ده نووشن، نه
جگه ره ده کیشن.»

خان محهمه چاویکی له لوریس ملیکوؤف قرتاند و گوتی: «شامیل
کیوییه!»

گه مزالو وه لامی دایه وه: «به لئ، کیوییه، هه لؤکانیش کیوین!»
خان محهمه که وه لامه به جی و ده موده سته که ی گه مزالوی زور به
دل بوو گوتی: «ماشه لالا له و حازر جواییه ت!»

خان محهمه که قوتووی زیوینی جگه ره ی به دهستی لوریس
ملیکوؤفه وه دیوو، داوی جگه ره ی لیکرد. لوریس ملیکوؤل پرسی: «مه گین
جگه ره کیشنان بو ئیوه هه رام نییه؟»

خان محهمه چاویکی قرتاند و به سهری ئاماژهی به و ژووره کرد
که حاجی مرادی لیوو و گوتی: «ئه گه ر حاجی مراد چاوی لی نه بی
هه رام نییه.» جگه ره که ی لی وهرگرت و به په له کیشای. به لام نه یه ده زانی
دووکه له که ی قووت بدات. ناشاره زایانه به لیوه سووره کانی مژی له
جگه ره که دها و دووکه له که ی دهرده دایه وه.

گه مزالو به بق هه ستاوی گوتی: «تاوان ئه نجام ده ده ی!» پاشان له
ژووره که چوو ده ری.

خان محهمه چاویکی له لوریس ملیکوؤف قرتاند و گوتی له کوئ
ده توانی به شمیتی هه وریشمین و به نرخ و شه وکلای سپی بکری؟
«مه گین ئه وه ندهت پاره پییه؟»

«خان محهمهد ديسان چاويكي قرتاند و گوتي: «ئەرى، ئەوئەندەم

پيئيه.»

ئيلدار بە روخسارى بزه تيزاو و رەزاسووكەوہ پووى لە لۆريس
مليكوڤ كرد و گوتي: «لە ئەو بېرسە لە كوئي هيتاوه؟»

خان محهمهد لە ريوە وەلامى دايەوہ: «بەردمەوہ!» گيئرايەوہ كە
رۆژى رابردوو كاتى گەران لە شەقامەكانى تفليس تووشى تاقيميك
ئەرمەنى و پووسى بووہ كە خەرىكى يارىي شيروخەت بوون. بېرى
پارەكەش زۆر بووہ. سى دراوى ئالتون و بېرىكى زۆر دراوى زيو.
خان محهمهد خيرا چووبووہ نيو ياربيەكەوہ. خرينگەى لە پارە
مسيهەكانى گيرفانى هينا بوو و گوتبووى ديههوى لە سەر هەمووى
گريو بكات.

لۆريس مليكوڤ پرسى: «چۆنت ئەو كارە كرد؟ مەگين ئەوئەندەت

پارە پيئوو؟»

خان محهمهد بە پيئەننەوہ گوتي: «نا، تەنيا دوازده كوئيكم پيئوو.»

«ئەگەر بتدۆراندبايە چيت دەكرد؟»

خان محهمهد ئاماژەى بە بەروانكەكەى كرد.

«يانى بەروانكەكەت پيئەدان؟»

«پيئەدان؟ نا بابە! هەلەهاتم. ئەگەر كەسيكيش بە دوام بكەوتايە

دەمكوشت. فاتيحا!»

«دەى بردتەوہ؟»

«بەلى، هەموو پارەكەم بردهوہ؛ هەلمگرت و بوى دەرچووم!»

لۆريس مليكوڤ تازە بوى دەرکەوتبوو خان محهمهد و ئيلدار چ

جۆرە مروڤيكن. خان محهمهد كەسيكى سەرچل و فيئرى ئاوى بى

لەغاو بوو؛ حەزى لە خۆش گوزەرانى و هەلەخەرجى بوو. نەيدەزانى

چی له و جوش و کول و سهره پوښی خوی بکات. هه میشه پیده کهنی. که مترخه م و نا دهرؤست بوو. میثیکیشی میوان نه بوو که یاری به ژیان خوی و خه لکی تر بکات. به هوی ئه و سهرچلی و گوئی نه بیسییه وه بوو که ئیستا لیره بوو. ئه گهر مهیلی لی بووايه و بوئی هه لکه تبايه سبهینی پشتی له رووسه کان ده کرد و ده بووه لایه نگر و هاوسه نگره شامیل. ئیلداریش به ئاسانی ده کرا تیگه ی. مریدی گیان له سهر دست و سهر له پیناوی حاجی مراد بوو، کورپکی هیدی و به توانا و خاوهن و هره بوو.

گه مزالوی قزسووریش هیچ کهس سهری له کاره کانی دهنه ده چووه. دیار بوو ددانی خیر به شامیلدا نانی و پیی وه فادار نییه. له لایه کی تریشه وه له هه موو رووسه کان بیزار بوو و نه فرته لی ده کردن. به و هوی هه موریس میکؤف نهیده توانی تیگه بو چی ئیستا هاتوته پال رووسه کانه وه. وای به خه یالدا هات که ده بی خو به دهسته وه دانی حاجی مراد و چیرۆکی دوژمنایه تی له گه ل شامیل فیل و پیلان بی و زوربه ی ئه فسه ره کانیش هه ر به و شیویه یان بیر ده کرده وه. پینان و ابوو حاجی مراد هاتوته پال رووسه کان بو ئه وه ی خاله لاوازه کانیان بدوژیته وه و له دهرفته یکی له باردا ده گه رپته وه بو کوستان و به پیی ئه و زانیاریانه ی به دهستی هیناوه هیزه کانی ئاماده ده کات. ئیستاش که سایه تی گه مزالو و هه لسوکه وتی، ئه و گومانه ی لوریس ملیکوئی زیاتر کرد بوو.

حاجی مراد و هاورپیکانی ده یانزانی چوون ویسته دهر وونییه کانی خو یان بشارنه وه، به لام ئه و رق و نه فرته ی گه مزالو له رووسه کانی هه بوو، نیشانده ری پیلان و ویسته دهر وونییه کانی ئه وان بوو.

لوریس ملیکوؤف ویستی سهری قسه له گه ل گه مزالو بکاته وه، لیی

پرسی بی تاقت نه بووه؟

گه مزالۆ، به مؤره كردن و به منجه منج و له بن ليوه وه وه لآمی دایه وه: «نا، بی تاقهت نه بووم.» هه موو پرسیاره کانی لۆریس ملیکوژی به و له بزه وه لآم ده دایه وه.

هیشتا لۆریس ملیکوژ له ژووره که بوو که چواره مین هاوړی حاجی مراد، ئاقار خه نیفه هاته ژووری. ده موچاو و مل و سینیگی کولکن و ئالۆزاو بوو. پیاویکی به توانا و زهحمه تکیش و هه میشه سه ر قالی کار و ئه رکه کانی بوو، وهک ئیلدار گویرایه ل و سه ر له پیتاوی حاجی مراد بوو. هاتبوو برینج به ری. لۆریس ملیکوژ لی پیرسی خه لکی کوئییه و له که نگیوه چۆته ریزی هیزه کانی حاجی مراده وه.

خه نیفه وه لآمی دایه وه: «پیتنج سآله. خه لکی گونده که ی حاجی مرادم. باوکم مامی خوی کوشتبوو. ده یانویست من بکووژن.» به ئارامی ده دوا و راست چاوی له چاوی لۆریس ملیکوژ بریبوو. «بۆیه داوام له حاجی مراد کرد بمکات به برای خوی.»

«یانی چی، بتکات به برای خوی؟»

«دوو مانگ سه رم نه تاشی و نینۆخم نه کرد. پاشان چووم بۆ لایان.» له ژووره که ی ته نیشته وه ده نگی حاجی مراد هات. ئیلدار وه لآمی دایه وه. دهستی سه ری و به هه نگاوی توند و خیرا رۆیشت بۆ ژووری میوانداری.

که راپیه وه و به لۆریس ملیکوژی گوت که حاجی مراد ده یهه وی بچیت بۆ لای.

لۆریس ملیکوژ جگه ره یه کی دیکه ی دا به خان محه مده ی شاد و به نه شه و رۆیشت بۆ ژووری میوانداری.

سۆزده

له ته لاره كه، حاجى مراد به دهموچاويكى كراوه و پوويه كى
خوشه وه پيشوازيى له لوريس مليكوڤ كرد.

له سهر قه نه فه يه ك دانىشت و گوتى: «درىژه ي پى بدين؟»
«به لى، با درىژه ي پيبندين. چووم له گه ل هاورىكانت قسه بكه م.»
حاجى مراد گوتى: «خان محهمه د پياويكى هه له شه و گه مژه يه.»
«ئه و گه نجه جوانچا كه م زور كه وته به ر دل.»
«مه به ستت ئيلداره؟ گه نجه، به لام زور به جه رگ وره به رزه! چهند
چركه يه ك بيبندينگ بون.»

«ده ته ويى درىژه ي پيبنده م؟»

«به لى، به لى، فه رموو.»

«بوم باس كردى خانه كانيان چون كوشت. دواى كوشتنيان هه مزه
هات بو خوونزاخ و له كوшке كه ي ئه واندا نيشته جى بوو. خان خانم
ته نيا كه سيك بوو له و بنه ماله يه زيندوو مائه وه. هه مزه ي سه ركونه
كرد و تووك و نزاى ليكرد. هه مزه ش چاويكى له عه سه لدارى⁶⁶
مريدى قرتاند. عه سه لدار له پشته و به زه بريك سه رى په راند.»
لوريس مليكوڤ لى پرسى: «ئه ويان بو كوشت؟»

«ئەى چۆن نايكووژن! ئەوانە ماريژ و تينووى دەسەلات بوون. بۆيە ھەموو بنەمالەكەيان قەلاچۆ كرد. ئەو خانەى لە ھەمووان گەنجتر بوو شاميل بە دەستى خۆى كوشتى. ئەوى لە رەوەزيكەو ھەلدېرا. ئەو كاتە ھەموو ئاقاريا خۆيان تەسليمى ھەمزە كرد، بەلام من و براكەم تەسليم نەبووين. بە روالەت وامان دەنواند كە تەسليمى بووين، بەلام ھەميشە لە بېرى ئەو ھەدا بووين ھەليكمان بۆ ھەلكەوئ و خوئنى بېرژين. لەگەل باو ھەگەورەمان راوئژمان كرد. بېارمان دا دەست راگرين ھەتا لە كوئشك ديتە دەرى و ئەو كاتە كەمىنى بۆ دانئين و ھەياتى لى بېرين. كەسيك گوئى لە قسەكانمان بوو بوو و خەبەرى بە ھەمزە دا بوو. ھەمزە كەسيكى نارد بە دواى باو ھەگەورەمدا و پئى گوت: «جوان گوئ راگرە! ئەگەر راست بئ كە نەو ھەكانت قەستى كوشتنى منيان ھەيە، بە كاريتەى بەر ھەيوانى ئەو كوئشكە دا ھەلتان دەواسم. من خەرىكى ئەنجام دانى ئەو ئەركەم كە خواو ھند لە سەر شانى دانوم، ھىچ كەسئش ناتوانى ببئتە كوئسپى سەر رېگام. ئئستا برۆ و لە بېرت بئ چيم پئگوتى!»

باو ھەگەورەم ھاتەو ھەموو مالى و قسەكانى ھەمزەى بۆ گيرائنەو ھە. ئەو كاتە بوو كە بېارمان دا رۆژى يەكەمى جئژن لە مزگەوت كارەكە يەكلایى بكەينەو ھە. يەكى دوو دانە شەشلوولمان ھەلگرت، دەموچاومان دا پۆشى و چووین بۆ مزگەوت. ھەمزە لەگەل سى كەس لە مریدەكانى ھات بۆ مزگەوت. ھەموویان شەمشير بە دەست بوون. ھەسەلدار، كە يەكئك لە مریدە باو ھەرپئكراو ھەكانى ھەمزە بوو، (ھەر ئەو كەسەى سەرى خان خانمى پەراندبوو) چاوى بە ئئمە كەوت. گوراندى دەموچاومان بكەينەو ھە و ھات بۆ لای من. خەنجەرەكەم بە دەستەو ھەبوو؛ دەستەو ھەجئ ئەوم كوشت و

په لاماری همزهم دا. پيش ئه وهی بگه مه سه ری، عوسمانی برام ته قه له ده مانچه که ی هه ستا و هه مزه ی پیکا. به لام نه که وت. ده ست به خنجیر ئاوقای عوسمانی برام بوو. نه مه یشت لینی نزیك بیته وه گولله یه کم له ته ختی نیوچاوانی دا. ئه وان سی مرید بوون و ئیمه دوو که س بووین. عوسمانی برام کوژرا، به لام من خوڤاگریم کرد و ده رفه تم هیئا له په نجه ره که وه بازم دا و خوڤم ده رباز کرد.

کاتیک خه لگی له کوژرانی هه مزه ئاگادار بوون، راپه رین. مریده کان راپانکرد و ئه وان ه ی نه یان توانی خو یان ده رباز بکه ن کوژران.»

حاجی مراد بیده نگ بوو. هه ناسه یه کی قوولی هه لکلشا و دریژه ی به قسه کانی دا: «هه تا ئیره بارودوخه که باش بوو. به لام دواتر هه موو شتیک شیوا. شامیل جیگای هه مزه ی گرته وه. هه والی نارد بچمه پالی و پیکه وه هه لکو تینه سه ر پووسه کان و بیانکوژین؛ ئه گه ر قه بوولیشی نه که م هیرش ده کاته سه ر خونزاخ ئاگری تیبه رده دا و منیش ده کوژی.»

لوریس ملیکوڤ لینی پرسی: «ده ی بو نه چوویه پالی؟»

حاجی مراد نیوچاوانی گرژ کرد و هه ر ئه و ساته وه لامی دایه وه. «نه مده توانی. ئه و ده ستی به خوینی براکه م و ئه بوونووتسال خان سوور بوو. چوون ریگه به خوڤم ده ده م بچمه پال که سیکی ئاوا درنده و خوینرپیژ. ژینرال رۆزین نیشانه ی ئه فسه ریی پیدام و فه رمانی دا ببه حاکمی ئاقاریا. به لام رۆزین، سه ره تا محهمه د میرزا و پاشان ئه حمه د خانی کرده خانی کازی کوومووخ^{۵۷}. ئه حمه د خان دوژمنی من بوو. کاتی خو ی ده یویست سه لته نه ی کچی خان خانم بخوازی بو

کورپه‌که‌ی، به‌لام خان خانم رازی نه‌بوو. پیی واپوو خه‌تای منه. هر بویه خان رقی لی هه‌لگرتم و بوو به نیارم. چه‌کداره‌کانی نارد بمکووژن. به‌لام من خوم دهر باز کرد. دوی ئه‌وه له لای ژینرال کلؤگنائو زه‌می کردم، بوی تی چاندبووم. گوتبووی من فه‌رمانم به ئاواره‌کان کردووه هی‌زنگ و سووته‌مه‌نی به سه‌ربازانی رووس نه‌دن. گوتبووی می‌زهرم له سه‌ر ناوه (حاجی مراد ده‌ستی له می‌زهرکه‌ی سه‌ری دا) می‌زهر له سه‌ر به‌ستنیش مانای واپوو که من چوومه‌ته ریزی هی‌زه‌کانی شامیله‌وه. ژینرال بروای به قسه‌کانی نه‌کردبوو. هر بویه فه‌رمانی دا هی‌چ که‌س کیشه و گرفتم بو ساز نه‌کات. به‌لام کاتیک ژینرال چووم بو تفلیس، ئه‌حمه‌د خان سه‌ربه‌خو ده‌سته‌یه‌ک چه‌کداری نارد و قولبه‌ستیان کردم. به زنجیر ده‌ست و لاقیان جه‌ره‌بابه دام و له به‌ر لووله‌ی توپ‌هاویژ رایانگرتم.

شه‌ش روژ به‌و شیوه‌یه به‌ستیانمه‌وه. روژی هه‌وته‌م ده‌ست و قاچیان کرده‌وه و ویستیان بمبه‌ن بو ئه‌نجومه‌نی تیمیرخان. چل چه‌کداری ئاماده‌م له‌گه‌لدا بوو. ده‌ستیان توند شه‌ته‌ک دابووم و ده‌مزانی فه‌رمانیان پی‌دراوه بمکووژن.

کاتیک گه‌یشتینه نزیک مه‌نسوخا^ه ریگاکه زور باریک ده‌بووه. ده‌سته‌راستی ریگاکه دولتیکی چر بوو که نزیکه‌ی سه‌دوبیست یارد قوول بوو. خوم له قه‌راغی ریگاکه نزیک کرده‌وه. چوومه لی‌تواری هه‌لدیره‌که. سه‌ربازیک هات پیشم پی‌بگری. پیلیم گرت و ئه‌ویشم له‌گه‌ل خوم کیشا و له ره‌وه‌زه‌که‌وه هه‌لدیردراین. سه‌ربازه‌که هه‌ر له ریوه گیانی له ده‌ست دا. منیش ئه‌وه ده‌بینی هیشتا زیندووم. ده‌ست

و سەر و لاق و پەراسووہکانم شکان. ویستم بە سینگەخشکی برۆم و خۆم دەر باز بکەم. سەرم لە گێژەوہ ہات؛ لە ھۆش خۆم چووم. کاتیک بە ھۆش ہاتمەوہ ھەموو گیانم شەلتانی خوین بوو. شوانیک چاوی پیم کەوت؛ خەلکی بانگ کرد و بردیانم بۆ گوندەکەیان. دەست و قاچ و پەراسووہکانیان بۆ ھەلبەستەوہ و برینەکانیان بۆ پێچام. دەستە شکاوہکەم و برینەکانم چاک بوونەوہ؛ لاقیشم چاک بووہ و ژانی شکا، بەلام یەکیان خواری گرتەوہ، بۆیە ئیستا توزیک دەشەلم.» حاجی مراد لاقە شکاوہکە ی کہ خواری گرتبووہ رایکیشا و گوتی: «بەلام ھیشتا کہلکی ماوہ و لە کار نەکەوتووہ؛ لە خودا بەزیاد بی. پاشان خەلکی ئاگادار بوون. چاک بوومەوہ و چووم بۆ تسلمیس. ئاقارەکان ویستیان دیسان بیمەوہ بە حاکمیان.» بە ھیوری و جورئ لووتبەرزییەوہ درێژە ی بە قسەکانی دا: «منیش قەبوولم کرد.»

بەپەلە لە جیی خۆی ھەستا. جانتایەکی چکۆلە ی لە تیرەکە ی دەرھینا. دوو نامە ی چرچولۆچ و رەنگ بواردووی دەرھینا. یەکیانی دایە دەست لۆریس ملیکوۆف. نامەکە ھی ژینرال گلوگنائو بوو. لۆریس ملیکوۆف نامەکە ی خویندەوہ. ناوەرۆکەکە ی بەم شیوہ یە بوو:

«ملازم حاجی مراد، لە ژیر فەرمانی مندا خزمەتت کردووہ و لیت رازیم، ھەر بۆیە بە کەسیکی باش و ھیژات دەزانم. ماوہ یەک لەمەوہ بەر ئەحمەد خان پیی راگەیاندم کہ تۆ بوویەتە کەسیکی خیانەتکار. دەلین میزەرت لەسەرناوہ. لەگەل شامیل پتوہندیت ھە یە و خەلکی بە دژی دەولەتی رۆوسیا ھان دەدە ی. فەرمانم دا قۆلبەستت بکەن و بتھینن بۆ لام، بەلام بۆ راتکردووہ. نازانم ئەمانە بۆ تۆ باشە یان خراپ. نازانم تاوانباری یان بی تاوان.

وته کانم له بهر چاو بگره. ئەگەر ویژدانت ئاسوودەیه و خیانهنت به تیزار نه کردوو، وەرە بۆ لام و خاترجەم به پارێزراو دەبی. خۆم بهره‌قانیته لێده‌که‌م. خان ناوی‌ری ئازارت پی بگه‌یینی. ئەو له ژیر فرمانی مندایه و له قسه‌م دهرناچی؛ که‌وایه‌ خه‌می هه‌یجت نه‌بی.

گلوگناؤ گوتی‌ووشی هه‌میشه‌ له‌ سه‌ر به‌لینه‌که‌ی خۆی سوور ده‌بی و پیداه‌گری کرد بوو که‌ حاجی مراد له‌ زووترین کاتدا بچیت بۆ لای.

لۆریس ملیکوؤف ئەو نامه‌یه‌ی خوینده‌وه. حاجی مراد به‌ر له‌وه‌ی نامه‌ی دووه‌می بداتی گوتی یه‌که‌م نامه‌ی به‌م شیوه‌یه‌ وه‌لام داوه‌ته‌وه:

«نوسیم: ئەگەر می‌زهرم له‌ سه‌ر ناوه‌ له‌ به‌ر دلای شامیل نه‌بووه. ده‌مویست دوا‌ی مردم‌ خودا له‌ تاوانم‌ خو‌ش بی. نه‌ حه‌زم لیبوو نه‌ ده‌مویست بچمه‌ پال شامیل. ئەو بووه‌ هۆی مه‌رگی باوکم و براکانم و هه‌موو خزم و که‌سه‌کانم. ئیتر چۆن ده‌توانم‌ پالی ویده‌م؟ ئابرووم چوو بوو، (له‌ خوونزاخ کاتیک قولبه‌ست کرا بوو، که‌سیکی خویری تفی له‌ نیو چاوانم‌ کرد و هه‌تا ئەو بۆره‌که‌ی خویرییه‌ نه‌کووژم ناتوانم‌ له‌ لای ئیوه‌ سه‌ر هه‌لینم). به‌لام له‌ هه‌موو ئەوانه‌ زیاتر ترسی ئەحمه‌د خانی درۆزن و ناپاکم له‌ دلدا بوو.»

حاجی مراد کاغه‌زیکی چرچولۆچی دیکه‌ی له‌ باخه‌لی دهره‌ینا، دای به‌ لۆریس ملیکوؤف و گوتی: «ئهو کاته‌ ژینرال ئەم نامه‌یه‌ی بۆ ناردم: «له‌وه‌ی که‌ وه‌لامی نامه‌که‌ت دامه‌وه‌ سپاست ده‌که‌م. نوسیبووه‌ ده‌ترسی بیی بۆ لامان چونکه‌ بۆره‌پیاویکی خویری سووکایه‌تی پیکردوی و هه‌ر ئەوه‌ش ده‌بیته‌ هۆی ئەوه‌ی له‌ هاتن خۆت ببویری. به‌لام دلنیاته‌ ده‌که‌م یاسای رووسه‌کان ئەو هه‌له‌ته‌ بۆ دهره‌خسینی که‌

ئەو بۆرەپپاۋە خورپىيە لە بەر چاۋى خۆت سزا بدرى. ھەر ئەمپرۆ
فەرمانم داۋە پىۋوشوئىنى ئەو مەسەلەيە بگرن و ئەو خوئىرىيە
قۆلبەست بگەن.

حاجى مراد، باش سەرنج بدە. من ناھەقم نىە گلەيىت لىبگەم كە
بپروا بە وتەكانى من و شەرەفى من ناكەى. بەلام تەنيا بەو ھۆيە لە تو
خۆش دەبم چونكە دەزانم ئىۋە خەلكى كوئىستان لە ھەموو شتىك
بەگومان.

ئەگەر وئىژدانىت ئازارت نادات، ئەگەر تەنيا بەو قەستە ميژەرت لە
سەر ناۋە كە خودا لىت خۆشبي، ھەقت بەدەستە و دەبى بتوانى بە
دلىيايى و بەبى دوۋلى لەگەل ڤووسەكان بەرەۋڤروو بى. بەلىنىشت
دەدەمى ئەو كەسەى سووكايەتتى پىكردوۋى سزا دەدرى و ھەموو
مال و سامانە زەوت كراۋەكەت بۆ دەگىرپنەۋە. جا ئەو كاتە تىدەگەى
ياساى ڤووسەكان چۆنە و بە چ شىۋەيەك ھەق بە ھەقدار دەدرى.
جگە لەۋەش دەبى ئەۋە بزانى كە ڤوانگەى ئىمەى ڤووس سەبارەت
بەڤوۋداۋەكان لەگەل ڤوانگەى ئىۋە جىاۋازە. ئەگەر كەسىكى سووك
و خوئىرى سووكايەتتى بە تو كردوۋە، ڤىز و گەۋرەيى تو لە لاي
ئىمە كەم ناكاتەۋە. من خۆم ڤىگەم بە خەلكى گىمىرىن داۋە ميژەر لە
سەر بنىن و ئەو كارەى ئەۋانىش بە كارىكى باش دەزانم. كەۋايە لەۋ
بارەۋە خەمى ھىچت نەبى. لەگەل ئەو كەسەدا كە نامەكەت بۆ دىنى
ۋەرە بۆ لام. ئەو كەسىكى دلسۆز و ۋەفادارى منە و نوڤكەرى
دوژمنەكانى تو نىيە. ئەو دۆستى كەسىكە كە دەۋلەت ڤىزىكى تايىبەتى
بۆ دادەنى.» لە درىژەى نامەكەدا كلوگنائو ديسان حاجى مرادى ھان
دابوو بچىتە پالى.

دوای ئەوێ لۆریس ملیکۆف نامەکەى خویندەو، حاجی مراد گوتی: «لەگەڵ ئەوەشدا نەچووم بۆ لای کلووگنائۆ. دوژمنی سەرەکیی من ئەحمەد خان بوو و دەبوو تۆلەى لى بکەمەو. کاریک کە پروسەکان لە دەستیان نەدەهات. پاشان ئەحمەد خان تسلمیسی گەمارۆدا. دەیویست دەستگیرم بکات و بمکوژى. ئیە چەند کەس بوین. نەماندەتوانی گەمارۆکە تیک بشکینین و خۆمان دەرباز بکەین. هەر ئەو کاتە نوینەرى شامل هات بۆ لام و نامەیهکی شاملی دایە دەستم، بەلینی دابوو یارمەتیم بدات بۆ شکست دانى ئەحمەد خان و کوشتنى و هەر وەها نووسیبوو دەمکاتە حاکی ئاقاریا. ماوێهەک بیرم لى کردەو. ئاخى چوومە ریزی هیزهکانی شامل و لەو کاتەو لەگەڵ پروسەکان دەستم کرد بە شەر.»

پاشان حاجی مراد بە وردی دەستی کرد بە گیرانەوێ داستانى تیکهه‌لچوونە قارمانانەکانى خۆى لەگەڵ پروسەکان. لۆریس ملیکۆف داستانى زۆربەى ئەو شەر و قارەمانیتییانەى بیستبوو. تەواوى تیکهه‌لچوون و شەویخوونەکانى ئەو بە هۆى خیرایى لەپادەبەدەر و بویری و ئازایەتى و هەلمەت بردن، سەرکەوتوانە بوون.

لە کوتایى سەربردەکەیدا حاجی مراد گوتی: «هیچ کات لەگەڵ شامل دۆست نەبوو. ئەویش هەم پێویستی بە منە و هەم لیشم دەترسى. ماوێهەک لەمەوبەر کەسیک لى پرسیم دوای شامل کى دەبیتە ئىمام؟ لە وەلامیدا گوتم: «هەر کەس شمشیرەکەى تیژتر بى.» ئەو قسەیان بۆ شامل گیرابۆو. بۆیە دەیویست بە هەر شیوێهەکە من لە سەر رینگای خۆى لابه‌رى. منى نارد بۆ تەبساران^۹. منیش

چووم هزار سهر مهر و سیسهه ئه سیم سانده. به لام ئه و گوتی کاره کم به باشی ئه نجام نه داوه و پلهی جیگری خوی لی سهنده وه. فه رمانی دا هه موو پاره کانم بو ئه و بنیرم. منیش هزار دراوی ئالتوونم بو نارد. مریده کانی نارد. هه موو مال و سامانه کیهان به تالان بردم. فه رمانی دا بچم بو لای؛ ده مزانی ده یهه وی بمکوژی، بو یه نه چووم. مریده کانی نارد قولبه ستم بکه ن؛ خو م به ده سته وه نه دا و به ره به کانیتم کرد. پاشان خو م ته سلیمی قورونتسو ف کرد. کیشه کesh له وه دایه بنه ماله کم له گهل خو م نه هیناوه. دایکم و هاوسه ره کم و منداله کانم له ژیر دهستی ئه ودان. به سهر دار بلی هه تا ئه و کاته ی بنه ماله کم دیلی دهستی شامل بن من هیچ کاریکم له دهست نایه.»

«باشه پیی ده لیم.»

«ئه و زه حمه ته م بو بکیشه و هه ر کاریک له دهست هات بیکه؛ هه ر چی هه مه پیشکه شت بی، به و شه رته ی یامه تیم بده ی و کاریک بکه ی شازاده متمانه م پی بکات و لیم تیگات. چونکه من به گورسیک به ستر او هه وه که سهره که ی تری به دهستی شامله وه یه.» به و رسته یه، حاجی مراد وته کانی خوی کوتایی بیهینا.

چاردە

پۇژى بېستەمى دىسامبر قۇرۇنتسۇف راپۇرتىكى بە زمانى
فەرەنسى بۇ چىرنىشۇف^{6۰} ۋەزىرى جەنگ نوسى:

«شازادەى خۇشەويست! بە پۇستەى پېشودا نامەيەكم بۇ بەرپى
كردى، سەرەتا دەمويست برىار بدەم چى لە حاجى مراد بكم. دوو
سى پۇژى رابردووش نەخۇش بووم.

لە نامەكەى پېشودا پېم راگەياندى كە حاجى مراد ھاتوۋە بۇ
ئىرە. پۇژى ھەشتەم گەيشتە تفلېس و پۇژى دوایى چووم بۇ
چاوپېكەۋتنى. لە ماۋەى ھەوت ھەشت پۇژى رابردوودا قسەم لەگەل
كردوۋە و بىرم لى كردۆتەۋە كە لە داھاتوودا چۇن كەلكى لىۋەرگرم.
بەتايبەت ئىستا چىى لەگەل بكم. لە رادەبەدەر پەرۇشى
بنەمالەكەيەتى ھەر جارىك چاوم پىى دەكەۋى راشكاۋانە دەلى ھتا
بنەمالەكەى لە چنگى شامىلدا بى، دەستى لە گۆزەدايە و ناتوانى ھىچ
خزمەتېكمان پى بكات، تاكوۋ قەرەبوۋى ئەو مىواندارى و پەفتارە
گەرموگور و دۇستانەيە بكاتەۋە كە لەگەلىدا كردوومانە، رېزمان بۇ
داناۋە و چاوپۇشيمان لە تاۋانەكانى كردوۋە.

خەم و پەرۇشىى بنەمالەكەى زورى خەمۆك و دلئەنگ كردوۋە.
ئەو كەسانەى رامسپاردوون لەگەلىدا بژين پىيان راگەياندووم كە

شهوانه خه و ناچيته چاوى. خه و خوږاكي له خوږى حه رام كړدوه. له پهستا نويژ دهكا. ته نيا داخوازيشى ئه وهيه رُوژانه رِيگه ي پيښدري له گه ل چه ند كه سى كا زاخ غاره ئه سپ و ته راتين بكات. ته نيا سه رگرمى و وه رزشيك كه خوږى پيگرتوه و ناتوانى وازى لينيئى، ئه و ئه سپ سواريبه يه. هه موو رُوژيك ديت بو لاي من بو ئه وه ي بزاني هه والى بنه ماله كه يم هه يه يان نا. داوا دهكا ئه وي به نديى سياسيمان هه يه له هه مبه ر بنه ماله كه يدا له گه ل شامليل ئالوگورپان پيښكه ين. هينديك پاره شى هه يه و ئاماده يه بو ئه و كاره خه رجي بكات. كه سانيكش هه ن كه ئاماده ن بو ئه و كاره يارمه تىي بدن. به رده وام داوا دهكات و ده لئى: «بنه ماله كه م رزگار بكه ن بو ئه وه ي بتوانم خزمه تان پيښكه م». (خوشى هه ز دهكا له به رده گه ي شه رى ليزگيبه كان خه بات بكات.) ده لئى ئه گه ر له ماوه ي مانگيكا خزمه تيكي به ر چاوم پيښه كړدن، چونتان به باش زانى سزام بدن. له وه لاميدا ده لئيم: هه موو ئه و قسانه وايه، به لام له نيو ئيمه رووسه كانيشدا كه سانيك هه ن كه تا ئه و كاته ي بنه ماله كه ي له به ر ده ستي شامليدايه . نه ك وه ك بارمته له لاي ئيمه . به روا و متمانه ي پيښا كه ن. بو كو كړدنه وه ي به ندييه سياسيبه كان هه موو توانايى و ده سه لاتى خو م به كار دئيم. ياساكانى ئيمه جگه له و به ر پاره يه ي خوږى ده توانى بيدات، رِيگه يان پيښادا پاره ي ديكه بو ئازاد كړدن بارمته كان خه رج بكه ين. له گه ل ئه وه شدا من هه ولى خو م ده دم. پاشان به راشكاوى پيم گوت به به رواى من شامليل به هيج شيوه يه ك رازى نابى بنه ماله كه ي ئه و ئازاد بكات. په يامى بو ده نيږى بگه رپته وه بو لاي؛ به لينيئش ددا لئى ببوورئ و پله وپايه كه ي پيشووى پيښه داته وه. ته نانه ت له وانه يه هه رده شه له حاجى مراد بكات ئه گه ر نه گه رپته وه بو ريزى هيزه كانى شامليل دايكى و

ژنه‌که‌ی و شه‌ش مندال‌ه‌که‌ی ده‌کووژئ. داوام لیکرد راشکاوانه پیم بلئ ئه‌گه‌ر شامیل په‌یامیکی له‌و شیوه‌یه‌ی بۆ بنیرئ چی ده‌کات. سه‌ری هه‌لبه‌ری ده‌ستی به‌ره و ئاسمان به‌رز کرده‌وه و گوتی هه‌موو شتیک له‌ ده‌ستی خواوه‌ند دایه. به‌لام هه‌یچ کات خۆی به‌ ده‌سته‌وه نادات و ترسه‌نوکانه ناچیتته به‌ر ده‌ستی دوژمنه‌که‌ی. دلنیا‌یه که شامیل هه‌رگیز لیبی خوش نابئ، چونکه ته‌مه‌نی هه‌نده‌ی به‌ به‌روه نه‌ماوه. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ له‌ نیو بردنی بنه‌ماله‌که‌ی ده‌لی شامیل ئه‌و کاره‌ ناکات. له‌ لایه‌که‌وه نایه‌ه‌وئ له‌وه زیاتر حاجی مراد بکاته دوژمنی خۆی؛ له‌ لایه‌کی تریشه‌وه زۆربه‌ی خه‌لکی ده‌ستپویشتووی داغستان ریگه‌ ناده‌ن شامیل ئه‌و کاره‌ بکات. له‌ کو‌تایشدا چه‌ند جار دووپاتی کرده‌وه که هه‌ر چاره‌نووسیک خواوه‌ند بۆ داهاتووی ئه‌وی مقده‌ر کردبئ به‌ باوه‌شی ئاواله‌وه قه‌بوولی ده‌کات. له‌ ئیستادا فیکر و زیکری له‌ لای بنه‌ماله‌که‌یه‌تی. داوای لیکردم له‌ به‌ر په‌زای خودا ریگه‌ی پینده‌م بچیت بۆ گروژنی^{٦١}. ده‌لی له‌وئ ده‌توانئ به‌ یارمه‌تی و په‌زایه‌تی فه‌رمانده‌رانی ئیمه‌ پپوه‌ندی به‌ بنه‌ماله‌که‌یه‌وه بکات و له‌ حالوبالیان ئاگادار ده‌بئ و ریگایه‌ک بۆ پزگار کردنیان ده‌وژیتته‌وه. ده‌لی زۆربه‌ی خه‌لکی ئه‌وئ، ته‌نانه‌ت ئه‌و کاربه‌ده‌ستانه‌ی له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی دوژمنانی ئیمه‌دا حوکمرانی ده‌که‌ن، هۆگری ئه‌ون و له‌ قسه‌ی ده‌رناچن. ده‌توانئ به‌ یارمه‌تی ئیمه‌ له‌گه‌ل ئه‌و خه‌لکه‌ پپوه‌ندی بگری که ئیستا له‌ ژیر فه‌رمان و ده‌سه‌لاتی پووسه‌کاندان یان بی لایه‌نن و ده‌توانن بۆ پزگاریی بنه‌ماله‌که‌ی یارمه‌تی بده‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌ دلئیکی ئاسووده‌وه خزمه‌تمان پینکات و متمانه‌ی ئیمه‌ به

دهست بڻڻ. داواڪاره له گهل دهستههڪ ڪازاخ بينڙين بڻ گروڙني، بڻ
 ٽوهي له مهترسيي دوڙمنهڪاني به دوور بي و ٽيمهش دلنيا بين ڪه
 له ڙير فهرماني ٽيمه دايه.

شازادهي بهڙين، حهتمهن تيدهگهي له گهل چ ڪيشهيهڪي ٽالون
 بهرهوڙووم و چ بهرپرسايهتبييهڪي قورسم له سه شانه. ٽهويهري
 كهمهترخهميميه ٽهگر سهتاسهت متمانهي پڙيڪهين. ٽهگر بثمانهوي
 به راستي خهيالمان ٽاسووده بي و دلنيا بين راناکات، هيچ
 رڳهچارهيهڪمان نييه جگهي لهوهي زينداني بکهين. ڪاريڪ ڪه به
 برواي من نهڪ زالمانهيه بهلڪوو زوريش ڪاريڪي ناجواميرانهيه.
 ههنگاونانيڪي لهو شيويه ڪه ههوالهڪهي له سهرانسهری داغستاندا
 بلاو دهبيتهوه، زيانيڪي زورمان پڙدهگهبيئي. چونڪه زورن ٽه و
 كهسانهي به ٽاشڪرا يان به نهيني دڙبهري شاميلن و گوي قولاخن بڻ
 ٽوهي بزائن له گهل بويترين و بهجهرگترين هاوسهنگهري ٽيمام ڪه
 خوي تهسليمي ٽيمه ڪردووه چون ههلسوڪهوت دهڪهين. ٽهگر حاجي
 مراد بهند بکهين، ههموو بهرڙهوهندييهڪان وزٽهوهه لانهي بومان
 رخصاوه قهشهل ديئي.

کهوايه به برواي من ٽه و سياسهتانهي تا ٽيستا به ڪارمان هيناوه
 باش و دروست بووه. ڪاريڪي ديکهشمان پڙنهدهڪرا. بهلام دهزانم
 ٽهگر حاجي مراد پهڙيوان بيتهوه و رابڪاتهوه بڻڪويستان به تاواني
 ههلهڪردن تومهتبار دهڪريم. له بواري نيزاميدا، بهتاييهت له
 بارودوخيڪي ٽاوا ههستياردا، ٽهگر مهحاليش نهبي، لانيڪهم زور به
 دڙواري پياو دهتواني رڳاي بي ههله ههلبڙيري و بهرپرسايهتي
 بگريته ٽهستو. بهلام ٽهگر رڳايهڪت به باش زاني وا باشه دريڙهي
 پڙدهي و چاوهرواني ٽاڪامهڪهي بي.

شازادهی به‌پریزا! وی‌پرای له بهر چاو گرتنی هه‌موولایه‌نه‌کان، داواکارم ئەم عه‌ریزه‌یه‌م بۆ سه‌رنج پیدان و متالاً ئاراسته‌ی هه‌نته‌شی خاوه‌ن شکۆ ئیمپراتۆر بکه‌ن؛ چونکه بۆ من ئەو په‌ری شانازییه‌ ئه‌گه‌ر ئەو سیاسه‌ته‌ی گرتومه‌ته‌ پيش به‌ دلێ به‌پریزان بی. هه‌موو ئەو شتانه‌ی له‌م نامه‌یه‌دا هاتوو به‌ بۆ ژینرال ژافادوؤفسکی^{٦٢} و ژینرال کازلوؤفسکی - یش م نووسیوه، بۆ ئەوه‌ی کاتی دیتنی حاجی مراد له‌ بارو‌دۆخه‌که‌ ئاگاداربن؛ به‌تایبه‌ت داوام له‌ حاجی مرادیش کردوو به‌ وردی گو‌پرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی ژینرال کازلوؤفسکی بی. هه‌ر وه‌ها پيشم راگه‌یاندوو که‌ واباشتره‌ له‌گه‌ل نوینه‌ره‌کانی ئیمه‌ وه‌پری بکه‌وی. چونکه‌ شامیل له‌وانه‌یه‌ ده‌نگۆ بلاو بکاته‌وه‌ که‌ ئیمه‌ حاجی مرادمان زیندانی کردوو. شایانی باسه‌ به‌ حاجی مرادیشم گوتوو ته‌نانه‌ت له‌ قۆزدویژنسک نزیک نه‌بیته‌وه‌. چونکه‌ کورپه‌که‌م، که‌ حاجی مراد سه‌ره‌تا خۆی ته‌سلیمی ئەو کرد و ئەو به‌ هاو‌پری خۆی ده‌زانی، ئیتر فه‌رمانده‌ی ئەوئ نییه‌ و ده‌ترسم بیته‌ هۆی خراب لیک تیگه‌یشتن و دلێ لیم بیشی. دیاره‌ قۆزدویژنسک زۆر له‌ ناوچه‌ی نیشه‌جی بوونی ده‌ژمنانی ئیمه‌وه‌ نزیکه‌، به‌لام گرۆزنی جیگایه‌کی گونجاوتره‌ بۆ ئەو دۆستانه‌ی حاجی مراد ده‌یه‌ه‌وئ پیوه‌ندیان پیوه‌ بکات.

جگه‌ له‌و بیست کازاخه‌ی که‌ له‌ سه‌ر داوای حاجی مراد له‌گه‌لی هاو‌پری ده‌بن، ملازم لۆریس ملیکوؤفیش که‌ ئەفسه‌ریکی وریا و به‌توانایه‌ و شاره‌زای زمانی تاتارییه‌، له‌گه‌لی هاوسه‌فه‌ر ده‌بی. حاجی مراد له‌گه‌ل ملازمی ناوبراو زۆر نیوانیکی خوشی هه‌یه‌. له‌ ماوه‌ی ئەو ده‌ رۆژه‌دا که‌ حاجی مراد لی‌ره‌ بوو، له‌و ماله‌دا ده‌ژیا که‌ عه‌مید

دووهه م شازاده تارخانۆف له ودا نیشته جی بوو. ئه و فه رمانده ی ناوچه ی شوشین - ه و بو کاروباری ئیداری هاتبوو بو تفلیس. ئه فسه ریکی قابیل و متمانه پیکراوه. ئه ویش توانیویه تی متمانه ی حاجی مراد به دهست بینئ و هه ر وه ها به ته وای شاره زای زمانی تاتارییه.

ناسکترین و مه حره مانه ترین نهینیمان له گه ل یه کتر هیناوه ته ه گوڤی. سه باره ت به حاجی مراد له گه ل شازاده تارخانۆف راویژم کردوو. ئه ویش له گه ل من هاو رایه و پی ی وایه یان وا باشه به شیوه ی من له گه ل حاجی مراد ره فتار بکری یان به ندی بکه ین و به وردی چاومان به سه ریه وه بی، چونکه ئه گه ر خراپه یان بی ریزییه کمان لی ببینی، ئیتر ناتوانین به ئسانی له لای خومان راگیری بکه ین. ریگای دووهه م ئه وه یه شار به ده ری بکه ین و به یه کجاری له م ولاته ی دوور بخه ینه وه. به لام جگه له وه ش ئه و دوو ریگایه ی دوایی نه ک قازانج و به رژه وه ندیییه کان به هوی کیشه ی نیوان شامیل و حاجی مراد له نیو ده بات، به لکوو له داهاتو ودا به رگری له هه موو جو ره شوڤش و سه ریچییه کیش به دژی شامیل ده کری. شازاده تارخانۆف له ئاکار و وته کانی حاجی مراد خاترجه مه و متمانه ی ته وای پی ده کات. دلنیا یه حاجی مراد ده زانی شامیل هه رگیز لی ی خو ش نابئ، ئه گه ر چی قه رار و بریه ی لیخو شبوونیشیان دانا بی، ئاخری دهستی خو ی ده وه شینی و سه ری به گو مدا ده کات. سه باره ت به حاجی مرادیش ته نیا شتیک که به لای تارخانۆفه وه ده کرا جیی نیگه رانی و مه ترسی بی ت بیرو باوه ری دینی و مه زه بیی ئه و بوو. تارخانۆف پی ی وابوو شامیل به هه ر له ونیک بی که لک له و خاله لاوزه ی حاجی مراد وه رده گری و دزه ده کاته نیو

بیروباوه‌پییوه. به‌لام هەر وهک باسم کرد شامیل هیچ کات ناتوانی
حاجی مراد خاترجه‌م بکات که دوا‌ی گه‌پانه‌وه‌ی دره‌نگ یان زوو
تۆله‌ی لیناکاته‌وه و به هەر له‌ونیک بی سهری به گۆمدا ناکات.
شازاده‌ی به‌ریز! ئه‌وه ئه‌و بابته بوو که سه‌بارته به
رووداوه‌کانی ئه‌م چه‌ند رۆژه ده‌بوو پیتانی رابگه‌یینم.

پازدە

راپۇرتەكە، رۆژ بېست و چوارەمى دىسامبرى 1851 لە تىفلىسەۋە بەرپىكرا. تەتەر كە يەك - دوو جوت ئەسپى لە پى خستبوو و پىش تەتەرەكانى تر كەوتبوو، بەيانى رۆژى يەكەمى سالى نوئ گەيشتە شوينى مەبەست و راپۇرتەكەى رادەستى چىرنىشۇف، ۋەزىرى بەرگرى كرد. چىرنىشۇفپىش رۆژى يەكەمى ژانۋىيە 1852 راپۇرتەكەى قۇرۇنتسۇفى لەگەل باۋەشنىك كاغەز و بەلگەنامەى تر بۇ ئىمپراتور نىكولا برد.

چىرنىشۇف زۆرى رىق لە قۇرۇنتسۇف بوو. نەك بە ۋە ھۆيەى قۇرۇنتسۇف لە لاي ھەمووان رىزى ھەبوو و زورىش ساماندار و يەككە لە خانەدانە رەسەنەكان بوو - لە حالىكدا چىرنىشۇف تازەپياكەوتوويەكى نوكيسە بوو - بەلكو ئىرەيى بەو رىز و متمانەيە دەبرد كە ئىمپراتور دەرھەق بە قۇرۇنتسۇف ھەيىبوو. ھەر بۇيە لە دەرھەتتەك دەگەرا زەبرىك لە قۇرۇنتسۇف بوەشىنى و لە بەر چاۋى ئىمپراتور سووكى بكات.

دوايىن جار كە راپۇرتىكى سەبارەت بە كاروبارى قەفقاز پىدا بوو، توانىبووى كارىك بكات كە ئىمپراتور لە قۇرۇنتسۇف دلمەند بى. چونكە بە ھۆى كەمتەرخەمىيە فەرماندەرانەۋە چىانشىنەكان توانىبوويان مەفرەزەيەكى سوپايى رۋوس تەفروتوونا بكەن. ئىستاش

قەستى ئەۋەدى بوو رەفتارى قۇرۇنتسۇڭ لەگەل حاجى مراد چەۋاشە
بنوینى و بۇى تېپچىنى.

دەيوست ئىمپراتور وا تېنگىنىنى كە كارەكانى قۇرۇنتسۇڭ
ھەمىشە بە زىانى پۈوسەكانە و لایەنگرى لە خەلكانى دانىشتوۋى
كوۋىستان دەكات؛ ئەۋەش كە رېگەى بە حاجى مراد داۋە لە قەفقاز
بمىنىتەۋە مەترسىيەكى گەورەيە بۇ سەر بەرژەۋەندىيەكانى سوپاى
رۈوس و ھەموو بەلگەكان نىشاندىرى ئەۋەن كە ئەو كابرا ياغىيە بۇ
سىخورى ھاتوۋە و دەيھەۋى لە بارودۇخ و توانىيەكانى سوپاكە
ئاگادار بى. بۇيە و اباشترە بىننېرن بۇ ناۋچەكانى ئاسىياى ناۋەندى ھەتا
ئەو كاتەى بنەمالەكەى لە دەست چىانشىنەكان رزگار دەكرىن و
يەكپەنگى و ۋەفادارىى ئەۋمان بۇ دەردەكەۋى.

بەلام پلانەكەى چىرنىشۇڭ سەرى نەگرت، ئەۋىش بەۋ ھۆيە بوو
كە لەۋ پۇژەدا و لە سەرەتاي سالى نويدا، بە ھۆى سەرقالى و
كاروبارى سوپاۋە زور بىتاقەت بوو، ھەر بۇيە بە چەقى نەحلەتا
چوۋبوو و پىشنىارى ھىچ كەسى ۋەرنەدەگرت، لە لایەكى ترىشەۋە
حەزى بە دىتنى چىرنىشۇڭ نەدەكرد و رقى لىبىوو. ئەگەر بە ھۆى
ھىندى كاروبارى سەربازىيەۋە نەبوۋايە كە بوونى ئەۋ پىۋىست بوو،
چاۋى بەرايى نەدەدا بىبىنى. ۋەك پىاۋىكى خويپرى و بەدزاتى دەھاتە
بەر چاۋ، چونكە لە كاتى دادگايى كردنى دىكامبرىستەكاندا^{۶۳} ھەۋلى
دابوو زاخارى چىرنىشۇڭ سزا بدرى بۇ ئەۋەدى دەست بە سەر مال
و سامانەكەيدا بگرى. ھەر بۇيە بە ھۆى بىتاقەتى و بەدخولقى
نىكۇلاۋە حاجى مراد توانىى لە قەفقاز بمىنىتەۋە؛ رەنگە ئەگەر

چیرنیشوڤ له هه لومه رجیکی تر دا ئه و راپوړته ی پښ رابگه یه ندبايه، تووشی باروډوڅیکي تر بووايه.

سهعات نو و نیو بوو و فهیتوونه وانی زه به لاج و ریش دريژي چیرنیشوڤ که کلاویکی مهخمه ری شینی نووک تیژی له سه ر نابوو و له وه تاغی فهیتوونه که یدا که وهک وه تاغی فهیتوونه که ی نیکولا و ابو، قیت دانیشتبوو و به نیو ته مومژی چر و ساردی زستاندا، که له کاته دا قیرات سیزده پله ژیر سیفری پیشان دها، تیپه ری و گه یشته کوشکی زستانی ئیمپراتور. به سه ر و دهستی سلای له هاوکاره که ی کرد که فهیتوونه وانی پرهنس ډولگارووی⁶⁴ بوو. ئه ویش پرهنسی هیئا بوو بو کوشک و ماوه یه کی زور بوو پالتویه کی ئه ستوری له خوئی پیچا بوو و دهستی لیک هه لده ساوی بو ئه وهی گه رمی بیته وه.

چیرنیشوڤ که رکه یه کی دريژي به شانیدا دابوو که دهوری ملیوانه که ی پیستی زهد و مه یله و زیوینی سموره بوو، کلاویکی سی سووچیشی به پیی ریسا له سه ر نابوو. پاپوشی پیستی نیو عاره بانه که ی له لاقه سر و سه رما تیزاوه کانی پیچا بوو، چونکه کلاش و به له کپیچی له پیدا نه بوو. (یه کیک له شانازییه کانیشی ئه وه بوو که کلاش و پووزه وانه له پی ناکات.) ته قه ی له مامزه ی که وشه کانی هیئارو ره پ و راست به قالد رمه کاندا وه سه رکه وت. پیشخزمه ت به ریزه وه ده رگای ته لاره که ی بو کرده وه. چووه ژووری. که رکه ی له شانی دامالی. چوو بو به ر ئاوینه که و کلاو پرچه لووله که ی راسته و پاسته کرد. به پیی خووخده دهستیکی به فوکه و ریشیدا هیئا.

چاوی له میدالیا و نیشانه‌کانی سهر شانی و سینگی کرد و به کاوه‌خۆ له قالدومه فهرش کراوه‌کان چووه سه‌ری. لاقه سر و که‌سیره بووه‌کانی به بی هیزییه‌وه له پلله‌نه‌وییه‌کان وه‌سه‌ر که‌وتن. ریزیک خزمه‌تکاری دیوه‌خان کړنوشیان بو کرد و نه‌و به به‌رده‌میاندا تیپه‌ری. چووه ژووری چاوه‌روانی. یاوه‌ری نویی ئیمپراتور که یوینفورمی پر زریقه‌وبریقه‌ی له به‌ردابوو و سه‌ردووشی و پاگونه‌کانی کۆبه‌ی تازه‌ی تیگیرا بو، به‌ریزه‌وه هات به‌ره‌وپیری. دهموچاوی جوان و تیف‌تیه‌درا بو. سمیلی کورت و ره‌ش و مووی سه‌ر لاجانگی به شیوه‌ی ئیمپراتور بو لای چاوی شانه کرد بو. شازاده فاسیل دۆلگارووی، جیگری وه‌زیری به‌رگری که قه‌لافه‌ته ژنانه‌که‌ی خه‌مباری ده‌نواند و سمیل و کاکولی وه‌ک ئیمپراتور رازاندبووه، به گه‌رمی به‌خیره‌هاتنی کرد.

چیرنیشوڤ چاویکی پر پرسیری له ژووره‌که کرد و له یاوه‌ری ئیمپراتوری پرسی: «خاوه‌ن شکو ئیمپراتور؟»

یاوه‌ر که دیار بوو زوری ده‌نگی خوی پیخوشه، وه‌لامی دایه‌وه: «خاوه‌ن شکو هه‌ر ئیستا ته‌شریفی هینا.» پاشان هینده به ئارامی رویشت بو لای ده‌رگا که نه‌گه‌ر په‌رداخیکی لیوریژ له ئاوت له سه‌ر سه‌ری دابنایه دلۆپیکی لی نه‌ده‌رژا. که گه‌یشته ده‌رگا که و چووه ژووری سه‌رتاپای ریز و کړنوشی لی ده‌باری و دیار بوو نه‌و شوینه به پیروژترین شوینی دنیا ده‌زانی. دۆلگارووی په‌روه‌نده‌که‌ی ژیر باخه‌لی لیک کرده‌وه بو نه‌وه‌ی دلنیا بی هه‌موو به‌لگه‌نامه پیویسته‌کانی هیناوه. چیرنیشوڤ گرژ و بی تاقه‌ت به نیو ژووره‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد بو نه‌وه‌ی خوین له نیو قاقوقوله سر و که‌سیره بووه‌که‌یدا وه‌گه‌ریان بکه‌وی. له بیرری نه‌و راپورته‌دا بو که ده‌یه‌ه‌وی

سەرىيەكدا نابوو، مليوانە پانەكەي كە چەناگەي لە سەرى پراوەستا بوو، بەو دەموچاوە گۆشتن و پيشە تازە تاشراوھيەو، شەكەتي و نارەزايەتي پيۋە ديار بوو.

بى تاقەتپيەكەي بە ھۆي ماندوو بوونەو بوو. شەوي رابردوو چوو بوو بۆ بالماسكە. ھەر ئەو جۆرەي كە باو بوو، يۋنپۆرمى گاردى سوارى لە بەر كرد بوو كە لە سەر كالاوخوودەكەيان پەيكەرەي چكۆلەي مەليك چەقاو. ئاپۆرەي خەلكەكەش ترسەنۆكانە ريگيان بۆ قەلافەتە زلحۆرت و شكۆمەندەكەي دەكردەو. ھەميسان تووشى ئەو ژنە دەمامكدارە بووبوو كە لە بالماسكەي پيشوودا دەمامكەكەي بۆ ئيمپراتۆر لانە برد بوو و لەشولارى جوان و لەبار و دەنگى نەرم و پەنگى سپى و مەرپەپىي ژنە بوو بوو ھۆي بزوانى ھەوھەسى لە كار كەوتوى. ئەو خانمە لە بالماسكەي پيشوودا بەر لەوھى خۆي ون بكات بەليني پيدا بوو كە لە بالماسكەي داھاتوودا چاويان بە يەكتر دەكەوي.

لە بالماسكەي دوينيديا ئەو خاتوونە خۆي ھاتبوو بۆ لاي نيكۆلا. ئەمجارەيان ئيتەر نەپھيشتبوو خۆي بشاريتتەو. بردبووي بۆ لۆژى تايبەت. دەيوست لەوئ لەگەل خانم بە تەنيا بى. كاتيگ گەيشتە بەر دەرگاي لۆژەكە نيكۆلا بۆي دەرکەوت كە پيشخزمەتي لۆژەكە لەوي نيبە. نيۆچاوانى تىك نا، خۆي دەرگاكەي كرددەو و گوتى خۆ ئيرە چۆل نيبە. لۆژەكە خالى نەبوو. لە سەر كورسييەكي مەخمەرى چكۆلە ئەفسەريكي سوارە نيزام و كچيكي قژ لوول بە كەرکەي بالماسكەوھ لەگەل ئەفسەرەكە توند باوھشيان بەيەكدا كرد بوو. كچە دەمامكەكەي لابردبوو، بە ديتنى قەلافەتي زلحۆرت و پوخسارى گرژ و توورپەي نيكۆلا خيرا دەمامكەكەي لە پوخسارى دايەوھ؛ بەلام ئەفسەرى

سواره نیزام له ترسانا ئەژنۆی شكا و له جیی خۆی ویشك بوو. سەری داخست و ئەیتوانی له سەر كورسییەكە هەستی.

نیکۆلا حەزی دەکرد ترس بشکینیتە دلی ژیر دەستەکانی. ئەو جۆرە هەیبەت و ترساندنەش بوو ئەو مایە شادی و دلخۆشی بوو. هیندی جاریش كە خۆر له لایەکی ترهوه هەلدهات و گۆرانیکی بە سەردا دەهات، له گەل هەمووان بە نەرمی دەجوولایهوه و بە چەند وشە دلی كەسە رەنجاوهكەى چاك دەكردهوه و خۆشەویستی خۆی بوو دەردهبری. ئیستا له و كاتانە بوو. بە ئەفسەرەكەى گوت: «هاورپی بەرپیز! تۆ له من گەنجتری؛ هەر بۆیە ئەدەب و گەورە و چكۆلەیی وا حوكم دەكات كە تۆ جیگاكەى خۆت بدەى بە من.» ئەفسەرەكە واقی بردهوه و رەنگی هەلبزرکا. پاشان وهك چەوئەندەر سوور هەلگەرا. كرتۆشیکی بوو برد و خەریك بوو لووتی بگاتەوه ئەژنۆی. له گەل كچه له لۆژەكە چوونە دەرئ و نیکۆلا و خاتوونیان پیکهوه بە جی هیشت. دەرکهوت كە خانم بیست سالی تەمەنە و كچی دایەنیکى سویدییه. كچه گوتی له مندالییهوه كە وینەكەى نیکۆلای دیتووه شەیدای بووه. هەر بۆیە بریاری داوه بە هەر لهونیک بیست سەرنجی ئەو بوو لای خۆی راکیشی. ئیستاش بە ئاواتی دلی خۆی گەیشتبوو و ئیتر هیچ ئارزوویەكى دیکەى نەبوو.

كچهیان برد بوو كۆشكێك كە نیکۆلا ژنانی دەبرده ئەوی. نزیكەى كاتژمێرێك له گەل كچه راییوارد. كاتیك گەراپیهوه بوو ژووری خەوهكەى خۆی. له سەر چرپایەكى رەق و باریك كە شانازی پێوه دەکرد، خۆی له گەزدا. كەرکهكەى . كە پێی وابوو وهك كلاًوهكەى ناپلیۆن بە ناوبەنگە . بە خۆیدا دا. ماوهیهكى زۆری پێچوو تا خەوی لیکهوت. هیندی جار رۆخساری ترس تیزاو و هەلبزرکاوى كچه

سویدییه‌که‌ی وه‌بیر ده‌هاته‌وه. ئه‌وی به‌و شان و مله‌ سپی و سۆل و گوش‌تنه‌وه له‌گه‌ل گراوه‌ فه‌رمییه‌که‌ی خۆی واته‌ نیلیدۆقا⁶⁵ هه‌لده‌سه‌نگاند. به‌ خه‌یالیشیدا نه‌ده‌هات که‌ تۆلازی و داوینته‌ری بۆ پیاویکی خاوه‌ن ژن و مال ئاکاریکی ناحه‌ز و نه‌شیاو بی. ئه‌گه‌ر که‌سیکیش ئه‌وی به‌و هۆیه‌وه‌ سه‌ر کۆنه‌ بکردایه‌ تووشی سه‌ر سوورمان ده‌بوو. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ی خۆی به‌ هه‌له‌ نه‌ده‌زانی، به‌لام هه‌ستیکی تال دلی ریک ده‌گوشی. بۆ ره‌واندنی ئه‌و هه‌سته‌ تاله‌ش خۆی به‌ فیکر و خه‌یالیکه‌وه‌ سه‌رقال ده‌کرد که‌ هه‌میشه‌ هه‌منایه‌تی پیده‌به‌خشی: ئه‌ویش شکۆ و گه‌وره‌یی خۆی بوو و پیی وابوو زۆر مروۆفیکی مه‌زن و بی وینه‌یه!

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی شه‌وی زۆر ده‌رنگ خه‌وی لیکه‌وتبوو به‌ر له‌ سه‌عات هه‌شت خه‌به‌ری بۆوه. سه‌هۆلی به‌ جه‌سته‌ گوش‌تن و قه‌له‌وه‌که‌ی خۆیدا هه‌ینا. دۆعاکه‌ی خویند. (ئه‌و وشه‌ و رستانه‌ی له‌ مندالییه‌وه‌ دووپاتی ده‌کرده‌وه‌، بی ئه‌وه‌ی یه‌ک وشه‌ له‌ ماناکه‌یان تییگا.) کلاو و که‌رکه‌ی ئه‌فسه‌ری له‌ به‌ر کرد و له‌ ده‌رگانه‌ی کۆشکه‌که‌ هاته‌ ده‌ری و رۆیشت بۆ پۆخی رووباره‌که‌. له‌ که‌ناری چۆمه‌که‌ تووشی گه‌نجیک بوو که‌ خویندکاری زانکۆی ماف و وه‌ک خۆی قه‌له‌و و زه‌به‌لاح بوو. به‌ دینتی یونیفۆرمی تایبه‌تی ئه‌و زانکۆیه‌ که‌ به‌ ئازادخوازی به‌ناوبانگ بوو، نیو چاوانی گرژ کرد، به‌لام قه‌لافه‌ت و هه‌لسوکه‌وتی گه‌نجه‌که‌ و ریز و کړنۆش بردنه‌که‌ی که‌ وای ده‌نواند به‌ شیوه‌ی سه‌ربازی ریزی بۆداده‌ن، گریی نیوچاوانی پیکرده‌وه‌ و گوتی:

«ناوت چییە؟»

«پلۆسۆیۆف⁶⁶، خاوەن شکۆ.»

«وادیارە گەنجیکی بە جەرگی!»

کۆرە ھەروا بە شیۆەدی وریا و سلۆوی سەربازی راوەستا بوو.
نیکۆلا لە بەر دەمی راوەستا و گوتی: «حەز دەکەم بییته ریزی

سوپاوە؟»

«نا، خاوەن شکۆ!»

«بێ میشک...»

نیکۆلا گەرایەووە و درێژەدی بە پیاسەکردنەکەدی دا، یەکەم وشە کە
بە میشکیدا ھات بە دەنگیکی بەرز دەریبیری: «کۆپیرقاین⁶⁷... (ناوی
کچە سویدیەکەدی دوینی بوو). شوورەدی... شوورەدی...» خۆشی
نەیدەزانیدی چی دەلی. بەلام بە بیستنی دەنگی خۆدی سەرپۆشی بەسەر
ھەستەکانیدا دەدا.

دیسان ھەستی نارەزایەتی میشکی داگرتبوو. لە دلی خۆیدا گوتی:
«من نەبم پووسیا چیدی بە سەردی؟ نەک ھەر پووسیا بەلکوو
ئەورووپاش! ئەگەر من نەبووایەم خودا دەزانیدی ئەورووپا تووشی چ
بارودۆخیک دەبوو!» نەزانیدی و لاوازیی ئاوەلزاواکەدی خۆدی، واتە
شای پووسی وەبیر ھاتەووە. سەری لەقاند. کە گەیشتە بەر دەرگانە
چکۆلەکەدی کۆشک، چاودی بە گالیسکەکەدی خاتوو ھیلینا پاولوڤنا⁶⁸
کەوت لیخوڤرێک بە جلو بەرگی فەرمییەووە بەرە و لای دەرگای چوونە
ژوورەویدی کۆشک پالی پێو دەنا.

66- Polosatov

67- Kopervine

68- Helena Pavlovna

هیلینا پاولوڤنا به لای ئەوهوه ئاخیزگه و سهر چاوهی ئەو دهستهیه له خه‌لک بوو که دهیانویست به وړینه و قسه‌ی ههرچی و په‌رچی نه‌ک سه‌بارهت به ئەدهب و زانست به‌لکوو سه‌بارهت به شیوه‌ی به‌رپوه بردنی کۆمه‌لگا و په‌رپوه‌یی گشتی حکوومه‌تیش بیروپرای خویان دهربرن. ئەو بۆچوونه هه‌له‌یه‌ش وای لیکردبوون که پێیان وابوو ئەوان چاکتر له نیکۆلا ده‌توانن کار و باری ولات به‌رپوه به‌رن. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ده‌یزانی به ههر شیوه‌یه‌ک ئەو جووره مروڤانه ته‌فروتوونا بکات، دیسان سهر هه‌لده‌ده‌نه‌وه. میخاییل پاولوڤیچی⁶⁹ برای وه‌بیر هاته‌وه که ماوه‌یه‌ک له‌مه‌و به‌ر مرد بوو. هه‌ستی به‌خه‌م و توورپه‌یی ده‌کرد. ده‌موچاوی ره‌ش داگه‌را. دیسان ده‌ستی پیکرده‌وه و ئەوه‌ی به‌زه‌ینیدا ده‌هات به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ریده‌ب‌ری. کاتیک پینی نایه‌ نیو کۆشکه‌وه ئینجا بیده‌نگ بوو.

که‌گه‌یشته ژووره‌که‌ی سه‌ره‌تا ریشی لاجانگ و لاروومه‌ت و کلاو پرچ و میلوانه‌که‌ی راسته‌وپاسته‌ کرد. سمیلێ بۆ لای سه‌ره‌وه‌ بادا، له‌ ئاوینه‌که‌دا چاوی له‌خوی کرد و رۆیشت بۆ وه‌رگرتنی راپۆرته‌کان. سه‌ره‌تا چیرنیشۆڤ چووه ژووری. چیرنیشۆڤ به‌دیتنی نیکۆلا له‌ رپوه‌ بۆی ده‌رکه‌وت توورپه‌ و بی‌تاچه‌ته. تیزار به‌ساردوس‌ری وه‌لامی سلاوه‌که‌ی دایه‌وه‌ و داوای لیکرد دانیشی و به‌چاویکی کز و خه‌م تیزاووه‌ تیی روانی. یه‌که‌م مه‌سه‌له‌ که‌ چیرنیشۆڤ باسی کرد گه‌نده‌لیی کۆمیساریای ئەفسه‌ران بوو که‌ په‌ته‌یان که‌وتبووه‌ سهر ئاو. دوا‌ی ئەویش مه‌سه‌له‌ی جوولانی هیزه‌چه‌کداره‌کان بوو له‌سنووری پروس. پاشان لیسته‌ی ناوی ئەو ئەفسه‌رانه‌ی پێ ر‌اگه‌یاند که‌ شیاوای

69- Pavlovich

بەرز کردنەوہی پلەوپایەن و ناویان لە قەلەم کەوتووہ. لە کۆتاییشدا راپۆرتەکەى فۆرۆنتسۆف سەبارەت بە حاجی مراد و پووداوى داتەزینى ئەو خویندکارەى زانکۆى پزشکی بوو کە ویستبووی مامۆستاکەى خۆى بکووژى.

تیزار گویى بۆ پووداوى گەندەلییەکە شل کرد بوو، لیوی بە سەر یەکدا دەگوشى و بە قامکە سپییەکەى (قامکى چوارەمى ئەنگوستیلەى تیدا بوو) لە کاغەزەکەى بەر دەستى دەدا. چاوى لە نیوچاوانى چیرنیشۆف و فۆکلەى سەر تەویلى بریبوو. نیکولا سوور سوور دەیزانى ھەمووان دزی دەکەن. دەیزانى ئیستا دەبى ئەفسەرانى کۆمیساریا سزا بدات. بریاری دا چەک و نیشانى ھەموویان دامالئ و بیاننیرئ بۆ سەربازخانە. بەلام لەگەل ئەوہشدا دەیزانى ئەو کارە نابیتە ھۆى ئەوہى کەسانى جیگرەوہى ئەوانە دزی نەکەن و دەرووی گەندەلى کویر بکەنەوہ. تاییەتمەندیى فەرمانبەرى دەولەت دزی و گەندەلى بوو. بەلام ئەو بە ئەرکى سەرشانى خۆى دەزانی سزایان بدات و ھەولئ دەدا لە ئەنجامدانى ئەرکەکانى دریغى نەکات. گوتى: «وادیارە لە سەرانسەرى پووسیا دا تەنیا کەسیکی راست و پاک ھەیە.»

چیرنیشۆف تیگەیشت کە نیکولا مەبەستى خۆیەتى. سەرى بە نیشانەى سەلماندن لە قاند و گوتى: «وادیارە ھەق بە خاوەن شکۆیە.»

«لئى گەرئ باوایى ھەتا بریار دەدەم.»

کاغەزەکەى وەرگرت و لە لای دەستەچەپى میزەکە داينا. دواى ئەوہ چیرنیشۆف مەسەلەى بەرز کرنەوہى پلەى ئەفسەران و جوولانەوہى سوپای لە سنوورى پرۆس ھینایە گۆرئ. نیکولا

چاوی له لیسته که کرد. هیندیک له ناوهکانی خهت کیشا و به شیوهیهکی کورت و لیبراوانه فهرمانی دال له شکریک بۆ سنووری پرۆس بنیرن.

نهیده توانی له شای پرۆس خووش بی که دواى پوداوی 1848 له گه‌ل حکوومه‌تی مه‌شرووته یه‌ک که وتبوو. هه‌ر بۆیه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی دۆستانه‌ترین نامه‌ی بۆ ئاوه‌لزاواکه‌ی ده‌نارد، به‌ پیوستی ده‌زانی هیزه‌کانی نیشته‌جیی ئه‌و سنوره‌ زیاتر و په‌رداختر بکات بۆ ئه‌وه‌ی له‌ کاتی خویدا به‌ کاریان به‌یتى. ئه‌گه‌ر خه‌لکی پرۆس شوپشیان بکربایه‌ ئه‌و هیزانه‌ پیوست بوون، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانی یارمه‌تی ئاوه‌لزاواکه‌ی بدات. (نیکولا هه‌موو شوینیکی به‌ شیاوی شوپش کردن ده‌زانی.) هه‌ر وه‌ک هیزی چه‌کداری بۆ ئه‌وی نارد بوو. بوونی ئه‌و سپایه‌ له‌ سه‌ر سنور ده‌بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی شای پرۆس به‌ شیوهیه‌کی باش و قورس و قایمتر گوی بۆ ئامۆژگاری و رایژه‌کانی ئه‌و شل بکات. دیسان بیری کرده‌وه: خودا ده‌زانی ئه‌گه‌ر من نه‌بووایه‌م پووسیا چیی به‌ سه‌ر ده‌هات!

«ده‌ی، چیدیکه‌ت پییه‌؟»

چیرنیشوڤ گوتی: «ته‌ته‌ریکیش له‌ قه‌فازه‌وه‌ هاتووه‌» و راپورتی خو به‌ ده‌سته‌وه‌دانی حاجی مرادی ئاراسته‌ی تیزار کرد که قورونتسوڤ ناردبووی.

نیکولا گوتی: «خه‌به‌ری خووش ئه‌وه‌یه! به‌راستی ده‌ستپیکیکی

پیرۆزه!»

چیرنیشوڤ گوتی: «پوون و ئاشکرایه که پلانی خاوهن شکو زور باش و سه‌رکه‌وتووانه بووه.»

نیکولا زوری هه‌ز ده‌کرد تاریفی مرخ و لی‌هاتووییه ستراتیژییه‌کانی بکه‌ن و به بیستنی ئه‌و په‌سن و تاریفانه شانازیی به خۆیه‌وه ده‌کرد. ئه‌گه‌ر چی له ناخی خۆیدا ده‌یزانی له‌و بواره‌دا هیچ مرخ و لی‌هاتووییه‌کی نییه، به‌لام به‌و تاریفانه دل‌خۆش ده‌بوو و ده‌گه‌شایه‌وه.

له چیرنیشوڤی پرسی: «مه‌به‌ستت چییه؟»

«مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر پیشتر پلانه‌کانی خاوهن شکویان جیبه‌جی بکرده‌یه، یانی ئه‌و پلانه‌ی که به پیتی ئه‌و بریار بوو به‌ره به‌ره بچنه پیشی و دارستانه‌کان له نیو به‌رن و سه‌رچاوه‌ی بژیوی خه‌لک کویر بکه‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌یان بکرده‌یه له میژ بوو قه‌فقاز خۆی به ده‌سته‌وه دابوو. به بروای من حاجی مراد بۆیه خۆی به ده‌سته‌وه داوه، بۆی ده‌رکه‌وتووه له‌وه زیاتر توانایی به‌ر به‌ره‌کانیی نییه.»

پلانی له نیو بردنی لیره‌واره‌کان و برینی سه‌رچاوه‌ی بژیوی خه‌لک، هی ئیرمیلوڤ^{۷۰} و ویلیامینوڤ^{۷۱} بوو. راست به پیچه‌وانه‌ی پلانی نیکولا که ده‌یویست شوینی ژیان و مانه‌وه‌ی شامیل و چه‌کداره‌کانی ژیره‌وژوور بکات و خاکی به تووره‌که ببیژی. هه‌ر ئه‌و پلانه‌ی که ساڵی 1845 مه‌فره‌زه‌یه‌ک بۆ دارگو به‌رئ کرا و گوشت و گوشتاریکی زوریان وه‌رئ خست. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا نیکولا خۆی به

70- Ermolov

71- Velyaminov

دارپژهری پلانی له نیو بردنی به ره به ره ی لیږه وار و فه وتاندنی مه زرا
 و باخ و کانی و ناوی خه لکی قه فقا ز ده زانی. ده یگوت باوه پری کردووه
 که خو ی دارپژهری ئه و پلانه ی برینی دارستان و فه وتاندنی
 سه رچاوه ی بژیوی خه لک بووه، چونکه پیویستی به وه بوو بۆ ئه وه ی
 ئه و راستیه له بیر خو ی به ریته وه که بۆچی جیبه جی کردنی پلانی
 1845 که راست به پیچه وانه ی ئه م پلانه بوو و ئه و زوری پیدا گری
 له سه ر کرد بوو؟ به لام له گه ل ئه وه شدا ئه و پلانه ی دیکه شی
 نه ده شارده وه و شانازی به پلانه که ی 1848 یشه وه ده کرد. هه ر ئه و
 جوړه ی که شانازی به پلانی برین و فه وتاندنه که وه ده کرد. له
 حالیکدا که هه مووان ده یانزانی ئه و دوو پلانه زور جیاواز و ته نانه ت
 زوریش دژی یه کن. ته شیرییسی و ماستا و چیتی ده ورو به ریبه کانی
 وه هایان چه واشه کرد بوو دژوازیی کار و کرده وه کانی خو ی
 نه ده دی. هه موو راستیه کان و به لگه مه نتیقیه کان و دیارده
 ساکاره کان نه ده بوونه هۆی ئه وه ی به خۆدا بیته وه و له ناسازگاریه
 وتاری و رهفتاری و کرداریه کانی خو ی تیگیات. دلنیا بوو که
 فه رمانه کانی ئه و، هه ر چه نده ش بی مانا و زالمانه و دژوازیی بن،
 ئه و په ری دادگه ری و زانیاری و تیگه یشتوویان پیوه یه و هه لبه ت
 ته نیا هۆکاریشی ئه وه بوو که ئه م فه رمانانه ئه و ده ریده کات.
 برپاره که شی له مه ر ئه و پووداوه خویندکاریه ی زانکۆی پزشکیه وه
 یه کیک له و برپارانه بوو.

مه سه له که ش به و شیوه یه بوو که خویندکاریک دوو جار له
 تاقیکاریدا ده رنه چو بوو؛ بۆ سیهه مین جار له تاقیکاریدا به شداریی
 کرد بوو، به لام ئه مجاره شیان ماموستا قه بوولی نه کرد بوو.
 خویندکاره که رقی هه ستا بوو و به چه قو ی قه له متراش هیرشی

کردبوو سەر مامۆستا و لە چەند جێوہ پووک و پێست برینداری کردبوو.

نیکۆلا پرسیی: «ناوی چی بوو؟»

«بژۆفسکی»^{۷۲}

«پۆلۆنیاپییە؟»

«باوباپیرانی پۆلۆنیاپیی بوون، بەلام خۆی کاتۆلیکە.»

تیزار نیوچاوانی گرژ کرد. ئەوەندەى توانیبوو پۆلۆنیاپییەکانی ئازار دابوو و دەرەق بە خەلکی ئەو ولاتە ستەمی نواندبوو، بۆ پاکانەش بە خۆی سەلماندبوو کە تەواوی پۆلۆنیاپییەکان بەدزات و خاپینۆکن. بەو رادەییە کە زولمی لیکردبوون رقی لییان بوو. چاوی نووقاند، سەری داخست و گوتی: «تۆزى پراوەستە و پەلە مەکە.»

چیرنیشۆف کە یەكەم جار نەبوو نیکۆلای لەو حالەتەدا دەدى، تیگەیشت کە ئیمپراتۆر دەیههوی بریاریک بدا و بۆ بریاردانەکەش دەبى بىر و هزرى چربکاتەوہ بۆ ئەوہى باشتەرىن بریار، وەک بانگیکی دەروونی پىی ئیلهام بکری. بیری دەکردەوہ چ فەرمانیک دەربکات کە رقی و نەفرەتى خۆی لە پۆلۆنیاپییەکان پيشان بدات و داخى دلى خۆی بە ئەوان بریژی. بەم شیوہیە ئیلهامەکەى بۆ هات؛ راپۆرتەکەى هەلگرت و لە پەراویزەکەیدا بە خەتیکى درشت و بە لانیکەم سى هەلەوہ، ئاواى نووسى: «سزای مەرگ بۆ ئەو شیاوہ. بەلام شوکر بۆ خودا سزای لە سیدارەدانمان لابردووە و نامانەوئ جاریکى تر ئەو یاسایە و سزای مردن جى بکەویتەوہ. هەزار پیاو هەر کام دوازده قەمچیی لیدەن بۆ ئەوہى تەممى بى.» وازۆیەکی

زۆر گورەشى لە ژيەرەكەى دا. نيكولا زۆر باش دەيزانى تامل كردنى دوازدە ھەزار زەبرى قەمچى، ئەويش بە قەمچى دەولەتى، يانى مەرگى حەتمى لە ژيەر ئەشكەنجەدا - ستمىكى لەپادە بەدەر و بى ھۆ. پىنج ھەزار زەبرى قەمچى بە ھيژترين و پۇلابىنترين پياو بەرگەى ناگرى. بەلام زۆرى چيژ لەو ستمە گەورە و دلرەقانەيە وەردەگرت؛ دلشى بەوە خوڤ بوو كە سزاي كوشتنى ياساغ كردووە.

دواى واژو كردنى فەرمانەكەى، داىە دەستى چيەرنيشوڤ و گوتى:

«فەرموو؛ بيخوينەوہ.»

چيەرنيشوڤ خويندییەوہ و بە نيشانەى سەرسام بوون بەو بپيارە حەكىمانەيە سەرى دانەواند. نيكولاى گوتيشى: «فەرمان بەدەن ھەموو خويندكارانى زانكو لە كاتى بەرپووەبردنى حوكمەكەدا لە گورەپانى ريزە ئامادە بن.» لە دللى خویدا بيري كردووە كە زۆر بە سوود دەبى بۆيان. «بۆ ھەميشە بيري شوڤش لە ميتشكيان دەردەھاویم و بنەبرى دەكەم.»

دەستوور نافەرموون چ وەلاميك بە قورونتسوڤ بەدەمەوہ؟»

«فەرمانى بپينى دارستان و لە نيوبردنى مەزرا و كيلگەكان جيبەجى بكەن. مەھيلن خوراك و بزيو بگاتە چيچينيبەكان. ھيرش بكەنە سەريان و تەفروتوونايان بكەن.»

چيەرنيشوڤ پرسىي: «ئەى لە مەر حاجى مراد چى دەستوور دەفەرموون؟»

«مەگين قورونتسوڤ نەينووسيوە دەيھەوئ لە قەفاز كەلكى ليوەرگرئ و بيكاتە گرکانى ئاورى براكوژى؟»

چيەرنيشوڤ كە چاوى لە چاوى نيكولا نەدەكرد گوتى: «پيتان وانيبە ئەوہ كارىكى مەترسیدار بى؟ من بەشەحالى خوم دەترسم و

زۆرىش نىگەرەنم؛ شازادە قۇرۇنتسۇف ھىندى جارى كارى مەترسىدار دەكات و بە پارىزەوہ ھەلسوكەوت ناكات.»

نىكۇلا كە بۇى دەرکەوتبوو چىرنىشۇف دەخوازى راپۇرتەكەى قۇرۇنتسۇف بى كەلك و خراب بنوئى لى پىرسى: «بىروپاى تۇ چىيە؟»

«گەرەم پىم وايە ئەگەر ئەو بۇ ئاسىيائى ناوەرپاست دووربخەينەوہ كارىكى بە چىيە و تووشى دلەراوكىش نابىن.» نىكۇلاى بە تىتال و تەوسەبزەيەكەوہ گوتى: «ئەوہ بىروپاى جەنابتانە، بەلام من وا بىر ناكەمەوہ. فەرمان بدەن بە پىي وىست و فەرمانى قۇرۇنتسۇف بجولئىنەوہ.»

چىرنىشۇف ھەستا سەر پى و گوتى: «بەلى فەرمانتە گەرەم! دەستى بە سىنگىيەوہ گرت و بە كىرئوشەوہ چوودەدرى. دۇلگارووكىش دەست لە سەر سىنگ و بە كىرئوشەوہ چوودەدرى. لەو ماوہيەدا تەنيا چەند وشە سەبارەت بە جوولانەوہى يەكەكان (لە وەلامى نىكۇلادا) باس كرا.

نىكۇلا دواى رۇيشتى چىرنىشۇف، بابىكۇف، پارىزگارى وىلايەتى رۇژئاواى بانگ كىردە ژوورى. دواى رەزايەت دەربرىن بۇ چالاكىيەكانى بابىكۇف دژ بەو گوندنىشانەى كە مەزەبى ئۇرتودۇكسىيان قەبوول نەكردبوو، فەرمانى دا تەواوى لادىنەكان بدرىن بە دادگاي نىزامى . ماناكەشى ئەوہ بوو كە ھەموويان بە توندترىن شىوہ سزا بدرىن. ھەر وەھا فەرمانى پىدا سەرنوسەرى ئەو رۇژنامەيەى كە نووسىبووى چەند ھەزار وەرزىريان بۇ بىگارى بردووہ بۇ ملكەكانى پاشايەتى، ناچارى بكەن وەك سەرباز لە ئەرتەشدا خزمەت بكات.

نیکولا گوتی: «بۆیه ئه‌و فه‌رمانانه ده‌رده‌که‌م چونکه به پێویستی ده‌زانم. هه‌ر بۆیه پاشگه‌ز بوونه‌وه و که‌م کردنه‌وه‌ی نییه.»

بابیکۆف ئاگاداری ئه‌و سته‌مه‌ بوو که له سه‌ر نه‌گۆرینی مه‌زه‌هب له گوندنشینه‌کان ده‌کرا. هه‌ر وه‌ها بردنی گوندنشینه‌کان بۆ کاری زۆره‌ملی له ملکه‌کانی پاشایه‌تی، به‌لام نه‌ده‌کرا دژایه‌تی له‌گه‌ڵ فه‌رمانی ئیمپراتۆر بکات. دژایه‌تی کردن له‌گه‌ڵ ئیمپراتۆر به مانای له ده‌ست دانی په‌وپایه‌ به‌رزه‌که‌ی بوو که دوا‌ی چل سال خزمه‌ت و تیکۆشان له ریزی ئه‌رته‌شدا به ده‌ستی هینابوو، ئیستا که‌لکی لێوه‌رده‌گرت. هه‌ر بۆیه به شیوه‌یه‌کی مه‌راییکارانه سه‌ری دانه‌واند بۆ ئه‌وه‌ی نیشان بدات که فه‌رمانی زالمانه و گه‌وجانه و ویستی ناپاک و ده‌سه‌لاتدارانه‌ی تیزار به‌رپۆه ده‌بات.

دوا‌ی به‌رپی کردنی بابیکۆف، نیکولا وه‌ک که‌سیک که ئه‌رکی خۆی به باشترین شیوه ئه‌نجام دابی خۆی با‌دا و رۆیشت. پاشان چاویکی له کاتژمیره‌که‌ی کرد و چوو خۆی بۆ رێوه‌په‌سمه‌که ئاماده بکات. یونیفۆرمیکی سه‌رشانه‌داری له به‌ر کرد و نیشانه و قردیله‌کانی به سینگی‌دا هه‌لواسی. پاشان چوو بۆ ته‌لاری میوانداری که زیاتر له سه‌د که‌س ژن و پیاو - پیاوه‌کان به یونیفۆرمه‌وه و ژنه‌کانیش به کراسی درێژ و پێسیری ئاوه‌لاوه - پاوه‌ستا بوون و چاوه‌روانی؛ ئه‌و بوون. کاتیک به چاوی لێل و سینگی ده‌رپه‌ریو و زگی هه‌لمه‌ساوه‌وه گه‌یشه‌ ته‌لاره‌که و ئاماده بووانی دی به چاوی ترس تیزاو و به شیوه‌یه‌کی ریا‌بازانه‌وه چاویان تێپه‌ریوه، زیاتر له هه‌موو کاتی هه‌ستی به سه‌رکه‌وتن ده‌کرد. کاتیک چاوی به که‌سیک ده‌که‌وت که ناوه‌که‌ی ده‌زانی و ده‌یزانی کێیه، راده‌وه‌ستا، به روه‌وسی و فه‌ره‌نسی هیندیك

له‌گه‌لی د‌ه‌د‌وا و به چاویکی ساردوسر گوی بی و ته و پرسیاره‌کانیان راده‌گرت.

دوای ئه‌وه‌ی هه‌مووان، پیروژ بااییان لی‌کرد، به‌ره‌و کلیسا وه‌ریکه‌وت. له شوی‌نیک که خواوه‌ند وه‌ک هه‌موو خه‌لکی تر له زمانی خزمه‌تکاره‌کانییه‌وه - قه‌شه‌کان - پیروژبایی له نیکولا کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌وه‌موو پیروژبایی و پیا‌ه‌ل‌دانه ماندوو بو‌وبوو، چونکه خوی به شایانی ئه‌وه‌ده‌زانی، قه‌بو‌ولی کرد. دیاره ئاسایش و به‌خته‌وه‌ریی هه‌موو دنیا به هوی بوونی ئه‌وه‌وه بوو. هه‌مووانیش ئه‌ویان به پشتیوانی خویان ده‌زانی! سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش که ماندوو بو‌وبوو نه‌یده‌توانی چاوپوشی له‌وه‌جیهانه بکات که پیویستی به ئه‌و بوو.

له کوتایی ریوه‌ره‌سمه ئایینییه‌که‌دا، که ئوسقوف به جلو‌به‌رگی شکودار و سه‌ر و پرووی رازاوه‌وه، له‌گه‌ل ئاوازی شکومه‌ندی گوروپی کومیژان ده‌ستی کرد به چینی ئاوازی «سالیانی سال»، نیکولا چاویکی له ده‌وربه‌ری خوی کرد. له پر چاوی به نیلیدوفا و شان و مله جوانه‌که‌ی که‌وت که له پال په‌نجه‌ره‌که‌دا راوه‌ستا‌بوو و دلنیا بوو که ئه‌م کچه له چاو کچه‌که‌ی دویشه‌و زور جوانتر و دل‌رفیتتره. دوای به ئه‌نجام گه‌یاندنی ریوه‌ره‌سمی ئایینی چوو بو‌لای بنه‌ماله‌که‌ی و چه‌ند خوله‌کیک له‌گه‌ل منداله‌کانی به گالته‌وه‌گه‌پ و یاری کردن رایبوارد. پاشان له هیرمیتاژ^{۷۳} تیپه‌ری و چوو چاوی به وه‌زیری ده‌ربار فالکونسکی^{۷۴} بکه‌وی و هیندیک فرمان ده‌ربکات؛ یه‌کیک له فه‌رمانه‌کانی ئه‌وه‌بوو که له کوی خه‌رجه تاییه‌ته‌کان،

73- Hermitage

74- Valkonski

مووچه يه کی سالانه بۆ دايکی کچه که ی دويشه و بېر نه وه. له ويشه وه. وهک هه ميشه رويشت بۆ سوارکاری.

ناني نيوه روي له ته لاري پومپين خوارد. جگه له منداله کاني نيکولا، ميخاييل بالويزي پروس و ياوهري شاي پروسيس له وي بوون و شانازيان به و ديدار و هاوريه تيبه وه ده کرد.

کاتيک بارون ليون و بالويزي پروس چاوه رواني ئيمپراتور و شاژنيان ده کيشا، سه بارهت به هه واله ناخوشه کان که له پولونيا وه ده گه يشتن، و توويژيکی سه رنجراکيش له نيوانياندا دهستي پيکرد:

«پولونيا و قه فقاز دوو بريني قوولن به جهسته ی پروسيا وه. له هه ر کام له و دوو ناوچه يه، لانیکه م سه د هه زار سه ربا ز پيوسته.»
بالويزي پروس وای نواند که سه ري سوورپماوه و گوتي: «گوت پولونيا؟»

«به لي، نه وه يه کيک له شاکاره کاني مي تي ريخ^۷ بوو که نه و ده رده سه ري به ی بۆ ئيمه به جي هيشت.»

لي رده دا بوو که شاژن به سه ر له قاندين و بزده يه کی سارده وه هاته ژوورئ و ئيمپراتور به دوايدا. له کاتي خواردني ناني نيوه رودا، ئيمپراتور هه والی خو به دهسته وه داني حاجي مرادي راگه ياند و گوتي شه ري قه فقاز به م زووانه کوتايی پي دي، نه ويش به هوي نه و پلانه وه بووه که بۆ بريني دارستانه کان و له نيو بردني کشتوکال و بينا کردني راده يه کی زور مولگه و سه ربا زخانه ی چکوله دامرشتووه.

بالويز و ياوه ره که ی له بنه وه چاويکيان له يه کتر کرد. هه ر نه و روژه سه ر له به يانی سه بارهت به لاوازيی رويحي نيکولا و

خۇھەلكىشەننى . كە خۇي بە پلان دارىژىكى مەزن دەزانى . قسەيان كىردىبوو. بالۆيز بە گەرمى باسى ئەو پلان و چالاككىيەى كىرد و گوتى دارىشتى ئەو پلانە و جىبەجى كىردى نىشانەى مدرىكى و بلىمەت بوونى پلان دارىژىكى مەزنى وەك نىكۆلايە.

دوای خواردن فراوین نىكۆلا چوو بو بالە. نىكەى سەد ژنى نىوەرپووت بە كراسى تەنكەوہ سەمايان دەكىرد. يەكىان سەرنجى نىكۆلاى راکىشا. فەرمانى بە بەرپىسى با دا لە لایەن ئەوہوہ ئەنگوستىلەيەكى ئەلماس بەن بەو خاتوونە.

پۆژى دوایى چىرنىشۆف بو پىشكەش كىردى راپۆرت و بەجى هىنانى ئەرك و خزمەتى خۇي هات بو دىدارى تىزار، نىكۆلا دىسان پىداگرى كىرد كە چىرنىشۆف فەرمانەكانى بە قۇرۇنتسۆف راگەيىنى. فەرمانى پىدا ئىستا كە حاجى مراد خۇي بە دەستەوہ داوہ، زىاتر لە پىشوو بە چالاكى و ئوپەراسىون و جىبەجى كىردى پلانەكانى ئەو تەنگ بە چىچىنىيەكان ھەلچىن و بە چۆكىاندا بىنن.

چىرنىشۆف ئەو فەرمانانەى بو قۇرۇنتسۆف نووسى و دىسان تەتەرىك دوای گۆپىنى چەندىن ئەسپ و ماندوو كىردى عارەبانەچىبەكان گەيشتە تىلىس.

شازده

به فرمانی نیکولا، دهسته و به جی و له ریکه وتی ژانویه 1852دا هیرش کرایه سهر چیچینییه کان. مه فرزه یه کی پیکهاتوو له چوار لیوای پیاده و دوو مه فرزه ی کازاخ و ههشت عه راده توپ به ره و ناوچه که وه ری که وتن. هیزه کان به که ناری جاده دا درویشته پیشی. له هر دوو به ری جاده که دوو ریز تیره ندازی موئه نگیوی جزمه له پی و که لپوس له بهر به کلاوی دریژوکه وه چه که له شان و به فیشه کلگی راست و چه په وه به سواری و به پیاده به ره و شوینی مه به ست وه ری که وتن.

کاتی وه ری که وتن، له و ناوچانه ی که له ژیر فرمان و دهسه لاتی دوژمندا بوون، ئاساییه سهر بازه کان هه تا شوینی مه به ست زمانیان نه ده گه را. هیندی جار ته قوکتی تایه ی عه راده توپیک که له جوگه یه که ده په ریبه وه و پر مه و حیله ی ئه سپیک ده هات که نه یده زانی فرمانی بیده نگی راگه یه ندراره. جاروباریش هاواری تووره و توسنی فرمانده ری که ده هاته گوئی که ده نگی ژیردهسته کانی دها و داوای لیده کردن سهر بازه کان نه زور له یه که دوور که ونه وه و نه زوریش نزیک ببه وه بو ئه وه ی ریزه که یان ریکوپیک بی. ته نیا جاریک بیده نگیه که شکا، ئه ویش کاتیک بوو که مامزیک بی به رزگ سپی و پشت خو له میشین له نیو چه ند ده وه نی توودرک ده ره پری و کار مامزیک هاوهرنگی خو ی به دواوه بوو. ئه و ئازله جوان و جریپانه کاتیک خو یان ویک ده هینایه وه و بازیان دها وها له ریزی سهر بازه کان نزیک ده بوونه وه، سهر بازه کانیان خستبووه پیکه نین و

قربوه و به سه‌رنیزه‌وه ده‌که‌وتنه داویان و ده‌یانویست بیانگرن. به‌لام مامز و به‌چکه‌که‌ی به لایه‌کی دیکه‌دا تییان‌ته‌قاند و به نیو ریزی ته‌ک تیره‌ندان‌ه‌کاندا تیپه‌رین. چهند سه‌ربازی سواره و سه‌گه‌کانی گوردان دم له سه‌ر پشت و ده‌دوویان که‌وتن. به‌لام مامزه‌کان وه‌ک تیسکه‌ی تفه‌نگ ده‌رپه‌رین و دوور که‌وتنه‌وه.

هیشتا زستان بوو. نزیک نیوه‌رۆ، مه‌فره‌زه‌که سی میل پریگیان بریبوو. به‌یانی زوو وه‌رپکه‌وتبوون. ئیستا خۆر به ته‌شقی ئاسمانه‌وه تیشکی ده‌باراند و هه‌مووان جه‌سته‌یان گه‌رم داهاتبوو. پرشنگی خۆر له سه‌رنیزه و رووکاری برنجی توپ‌هاویژکانی دها و ترووسکه و بریقه‌یان چاوی ئازار دها. مه‌فره‌زه‌که له چۆمیکي رووناک و زوالل تیپه‌ریبوو. گه‌هیشتبوونه کیلگه‌ی شیوکراو و می‌رگ و پاوان و شیو و دۆلی پر دار و ده‌وه‌ن؛ له‌ولاتره‌وه گردیکی رازاوی به دار و بنچک داپوشرابوو و ره‌ش ده‌چۆوه، له‌ولای ئه‌ویشه‌وه شاخ و لووتک سپی و به‌فرپۆشه‌کان وه‌ک ئه‌لماس له ژیر پرشنگی خۆردا ده‌دره‌وشانه‌وه. ئه‌فسه‌ریکی بالابه‌رز و قه‌لافه‌ت ریکوپیک به‌ناوی بووتلیر^۶، به که‌رکه‌یه‌کی ره‌ش و کلاویکی دریژۆکه‌وه بووبوو به‌پیشه‌نگی مه‌فره‌زه‌ی پینجه‌م و تفه‌نگه‌که‌ی نابوو سه‌رشانی. ناخی لیورپژ بوو له هه‌ستی شیرینی ژیان و ترسی مه‌رگ و چه‌زی شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوون. هه‌ستی ده‌کرد به‌شیک له‌و سروشته به‌رین و به‌ربلاوه‌یه و وزه‌یه‌کی تاک و نادیار هه‌لیده‌سورپینی دووه‌م جار بوو که له ئۆپه‌راسیوندا به‌شداریی ده‌کرد. نه‌ک هه‌یچ باکیکی له گولله و ته‌قه و ویزه نه‌بوو، به‌لکوو سه‌ری هه‌لدینا و به‌روویه‌کی خۆش و

دهم به پیکه نینه وه چاوی له هاوکاران و سهربازهکانی دهکرد و به دهنگیکی هیدی و نهرم سهبارت به مهسهلهی جورا و جورا دهدوا.

ریزی سهربازهکان له جادهی سهرهکی کلابوون و چوونه سهه ریگایهکی باریک و خاکی که به نیو کیلگهیهکی گهنهشامیدا تیدهپهپی. خهریک بوون له دارستانهکه نزیک ببنهوه ویزهه شوومی گوللهیهک هات و مهعلووم نهبوو له کام لاهه تهقهیان کردووه و گوللهکه به ویزهویز به نیوان عارهبانهی تفاق و کهلوپهلهکانیاندا تیپهپی و له قهراغ ریگاکه له زهوی درا.

بووتلیز به بزیهکهوه رووی له هاوریکیهکی کرد که لهگه لیدا پیاسهه دهکرد و گوتی: «دهستی پیکرد.»

ههرواش بوو. دوا ویزهه گوللهکه، دهستهیهک سواری چیچینی ئالا به دهست له ژیر سییههری دارهکان هاتته دهی. له نیو پوولی سوارهکاندا، ئالایهکی سهوزی گهوره وهبهه چاو دهکوت. ملازمیکی خاوهن نهزموون و چاوتیز هات بو لای بووتلیزی زلکویر و گوتی پیموایه دهی شامیل خوئی لهوی بی. سواره چیچینییهکان له گردهکه هاتته خواری و له لای دهسته راستی ریگاکه و له بهرزترین شوینی زال به سهه مهفرهزهکه دا جیگیر بوون. ژینرالیکی وردیله به کهرکهیهکی رهش و کلایکی دریزوکهوه و به سواری نهسپیک، به ویرغه کردن هاته پیشی و له دهستهکهی بووتلیز نزیک بووه و فرمانی پیدان بهرهو لای راست برونه پیشی و لهگه ل نهو سوارانه بهره و رووبن که دههاتته خواری. بووتلیز به خیرایی هیزهکانی بهرهو نهو لایه برد که فرمانی پیدرابوو، به لام بهر لهوهی بگاته دو لهکه له پشت سهرییهوه گرمهه دوو گولله توپ هات. ئاوپری دایهوه. دوو باقه دووکه لی خو له میشین له لوولهی دوو توپ هاویژهکه

دهاته دهري و وهك ههور سهر دۆلهكهى تهنى. سوارانى چيانشين، كه ويدهچوو چاوهپوانى ئهوه نهبووه لهگهلهگهله توپ هاويژ بهرهو رووبن، پاشهكشيان كرد. هيزهكانى بووتليز تهقهيان ليكردن. بوئى بارووت ههموو دۆلهكهى داگرتبوو. چيانشينهكان به پهله پاشهكشيان كرد و به قوونهشهر له دۆليكى تر تپهپرين و گهيشتنه گرديكى ديكه. هيزهكانى بووتليز چيانشينهكانيان رتهاند و له دۆليكى تر دا گهيشتنه گونديك.

بووتليز و سهربازهكانى و به دواى كازاخهكاندا چوونه نيو گوندهكه و ديتيان چۆلوهۆله. فهرمانيان به سهربازهكان دا مهزرا و گيشه و مالهكان ئاور تپهبردهن. بوئى دووكهله و بوكرپوز ئاسمانى گوندهكهى تهنى. له نيو ئه و چهره دووكهله دا سهربازهكان له مال و كۆلانان وهربوون. ئهوهى دوزيبانهوه هينايانه دهري. بهر له ههموو شتيك ئه و مريشك و كهلهشيرانهيان به گولله پيكا كه گوندنشينهكان فريا نهكهوتبوون لهگهله خويان بيانبهن. ئهفسه رهكان دوور له گونده ئاور تپهبراووهكه دانيشتن و دهستيان كرد به خواردن و خواردنهوه. ملازميك له سهر تهخته داريك شانهيكه ههنگونى بو هينان. چيچينييهكان له هيچ كوئى ديار نهبوون. فهرماني گهراوهوه راگهيهندرا. سهربازهكان له دهرهوهى گوندهكه ريزيان بهست. بووتليز يهكيك له وهفسهرايه بوو كه دوابه دواى هيزهكان دهرپويشت. لهگهله وهريكه و تنيان چيچينييهكان پهيدا بوون. وه دووى سهربازهكان كه وتن و تهقهيان لي دهكردن. بهلام كه گهيشتنه دهشتايى دهستيان له شوين گرتن و تهقه كردن ههلهدگرت.

دواى تپهپرين له و چۆمهى كه بهياني لى پهرپيوونهوه، سهربازهكان به ميترگ و مهزراكاندا بلاو بوونهوه و گورانيبيژانى هه

دوو دهسته که هاتنه پیشی و دهستیان کرد به خویندنی سرود و گورانی.

سهربازدهکان سرودیان دهچری. ئەسپهکهی بووتلیز به هه‌وای سروده‌که هه‌نگای هه‌لدینایه‌وه. تریزورکا^{۷۷}، سه‌گه کولکنه‌که‌ی سه‌ربازخانه، له پیشه‌وه هه‌لدهات و کلکی له سه‌ر پشتی قانگله کردبوو. ده‌نگوت ئەویش وه‌ک فه‌رمانده‌ر به‌رپرسایه‌تی هه‌زه‌کانی له ئەستویه. بووتلیز به‌نه‌شه و که‌یف ساز و ئارام بوو. ئەو پیی وابوو شه‌ر یانی چون به‌ره‌وپی‌ری مه‌ترسی و گیان له ده‌ست دان؛ مه‌رگی‌ک که ده‌بووه هه‌وی پاداش و پیزی هاوقه‌تاره‌کانی لی‌ره و له پووسیا. ئەوه‌ش جیی سه‌ر سوورمان بوو که له خه‌یالی ئەودا هه‌یج کات لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی شه‌ر خویان نه‌ده‌نواند؛ یانی ئەو گرینگی به کوژران و بریندار بوونی سه‌رباز و ئەفسه‌ره‌کانی و چیانشینه‌کان نه‌ده‌دا. بۆ ئەوه‌ی خه‌یالی شاعیرانه و ناراسته‌قیینه‌ی خوی بۆ جه‌نگ له ده‌ست نه‌دات، بی ئیختیار خوی له بینینی کوژراو و برینداره‌کان ده‌دزییه‌وه. ئەو رۆژه سی که‌س کوژرا بوون و دوازه‌که‌سیش بریندار بوو بوون. به‌لام کاتیک به‌لایاندا تی‌په‌رین بووتلیز پووی وه‌رگی‌را و نه‌یویست چاوی پیان بکه‌وئ. نه‌ پاره‌ستا و نه‌چاوی له تهرمه‌کان کرد. ته‌نیا بارودۆخی سه‌یر و مؤم شکلی ده‌ستی کوژراویکی دیتبوو که په‌له‌ خوینیکی ره‌شی پیوه مه‌ییوو.

عه‌مید پیی گوت: «هاورپی به‌ریز! ژبانی ئیره له‌گه‌ل پترزبورگ جیاوازه. له‌وئ ته‌نیا مه‌شق و به‌راست و به‌چه‌پ و وریابن هه‌یه، به‌لام لی‌ره خوی و مه‌رگ و گولله هه‌یه. ئیمه‌ش ئه‌رکی خومان به

جی هیناوه و ئیستا دهگه پینهوه بو مالن. ماشا که یکمان بو دینن و پاشان ناشی خووش و به تامی که له رم له بهر دهممان داده نی. به وه دهلین ژیان!« دواى ئه وه له گه ل سروودی سه ربازه کان هاوده نگ بوو. با سربوهی نه دههات. ههوا هینده تازه و ساف و سامال بوو، گرد و کیوه به فر گرتوو دهکان له دووره وه به جوانی ده بیندران. له گه ل دهنگی سروودی سه ربازه کان خر مه ی پوستانال و ته قو کو تی توپ هاویژه کان دههات و له و دۆله دا ئاویتته ده بوون. سروودیک که له دهسته که ی بووتلیردا ده یانچری یه کییک له خویندکارانی زانکو ی ئه فسه ران ئاوازه که ی دانا بوو و به هه وایه کی شاد و تایبه تی سه ما، کو تایبی پی دههات.

بووتلیر له گه ل عه مید پتروؤف، ههنگاوی دهنا که ئه فسه ریکی له خوی پله بهر زتر بوو و پیکه وه له مالنکدا ده ژیان. پیی وابوو ناتوانی شوکرانه بژیی بی که له گاردی سه لته نه تی هاوتته ده ری و چۆته ریزی سوپای شه رگه ی قه فقاژه وه. هوی سه ره کیی گو پینی شوینی خزمه ته که شی ئه وه بوو هه رچی هه بیوو له قوماردا دۆراند بووی. ده ترسا نه توانی واز له قومار بیینی و ئیتر هیچیشی نه بوو بیدۆرینی. ئیستا بارودۆخه که به ته وای گوپا بوو و چیژی له م جو ره ژیا نه پر ئازایه تی و به جه رگانه یه وه رده گرت و ههستی به به خته وه ری ده کرد. له بیرى نه مابوو مایه پووچ بووه و ئه فسه رانی بویر و پوحو سووک و هه میشه مه ست و عه مید پتروؤف خوی، هینده شیرین و له دل وه نزیکیان ده نواند که هیندی جار پیی وابوو ئه م هه موو خو شیه ده بی خه ون و خه یال بی و ئه و هیشتا له پتربو رگه و له ژووری پر له دوو که لی جگه ردها چاوی له په ره کان بریوه و خه ریکی قومار کرده و رقی په قیبه که ی، دلای داگرتوو و به هوی ژانه سه ریکی قورسه وه

سەرى پىچاۋە. باۋەرى نەدەكرد لە ناۋچەيەكى پىشكۆى قەققازە و لەگەل ھاوسەنگەر و ھاوقەتارە بەجەرگەكانى دانىشتووہ.

عەمىد لەگەل كچى خرمەتكارىكى سەربازخانە، كە پىشتەر ناوى ماشا بوو و ئىستا ناوىكى خانەدانانەى لە خۆى نابوو و بە ماریا دىمىترى يۇقنا بانگيان دەكرد، وەك ژن و مىرد پىكەوہ دەژيان. ماریا ژنىكى كەزىە زىرپىن و خوین شىرىن و شوخوشەنگ بوو، زگى نەدەكرد. سى سالى تەمەن بوو. رابردوى ھەر چۆنىك بوو، ئىستا ھاوپى وەفادارى عەمىد بوو، وەك پەرسىتارىكى دلسۆزىش خزمەتى دەكرد «ھەلبەت عەمىدیش پىۋىستى بە پەرسىتارىكى دلسۆز ھەبوو، چونكە زۆربەى كات مەشرووبى دەخواردوہ و ھىندە سەرخۆش دەبوو ھۆش و ئىختىارى لانەدەما.

كاتىك گەيشتنە سەربازخانە ھەموو شتىك بەو شىۋەيە بوو كە عەمىد پىشېبىنى كىردبوو. ماریا دىمىترى يۇقنا^{۷۸} شىۋىكى خۆش و بەتامى بۆئەو و بووتلىر و دوو ئەفسەرى تر لىنابوو كە بانگەپىشتن كرابوون. عەمىد ھىندەى خوارد و خواردوہ ئىتر نەيدەتوانى قسە بكات. ھەر بۆيە ھەستا و رۆيشت بۆ ژوورەكەى خۆى.

بووتلىرىش زىاتر لە ھەدى خۆى خواردبوويەوہ. كاتىك چوو بۆ ژوورەكەى خۆى ھەستى بە شەكەتییەكى خۆش و چىژبەخش كىرد. بە بى تاقەتییەوہ جەكانى داكەند و لە سەر قەرەوئىلەكەى خۆى راکىشا و خەوىكى قورس و شىرىن داىگرت.

حه قده

گونده خاپوور كراوه كه، ئه و گونده بوو كه حاجى مراد شهوى پيش خۇبه دهسته وه دانه كهى له وى مابووه. سادو و بنه ماله كهى پيش ئه وهى هيزه كانى رووس بگه نه گونده كه هه لاتبوون و خويان دهرباز كرد بوو. كاتيک گه رايه وه ديتى ماله كهيان رووخاندووه، سه ربانى ماله كهى له به ريهك هه لوه شاوه و ده رگا و په نجه ره و ده ستهك و ئالودارى ميچى خانوه كهى هه مووى سووتيندراوه و بوته خو له ميش. هه وشه كهى پر بووه له پيسى و زبلوزال. تهرمى كورپه كهى، ئه و گه نجه چاورهش و جوانچا كه كهى به ديتنى حاجى مراد گه شا بووه و ترووسكهى شادى دهموچاوى داگرتبوو، له سه ر ئه سپيک بوو و به مه فره شبار به ره و مزگه وت ده يانه ينا. له پشته وه به سه ر نيزه ليياندا بوو و كوشتبوويان. ژنيكى مه ند و له سه ره خو كه ئه و شه وه ميوانداريى له حاجى مراد و ئيلدار كردبوو، له ژوورسه رى تهرمى كورپه كهى دانىشتبوو. قزى ئالوزا بوو و هيندهى دهموچاوى خوى رنيبوو خوين به چه نه و روومه تيبه وه وشك بوو بووه. ده گريا و فرميسكى هه لده وه راند. سادو ده ستي دابووه قولينگ و پيمه ره و له گه ل خزمه كانى چووبوو قه بر بوو كورپه كهى هه لكه نى. باوكه پيره كهى سادوش پالى به ديواره رووخاوه كه وه دابوو به چه قو

چیلکه یه کی ده تاشی و به سهرسامییه وه چاوی له پروبه پرووی خوی بریبوو. تازه له شوینی پلووره ههنگه کانی گه رابوو. دوو خویان کا و گزره ی هه بوو، ئه ویشیان ئاور تیه ردابوو. داری قه یسی و به لالووکه کانشی که خوی چه قاندبوونی و تازه هاتبوونه بهر، شکاند بوویانن و ئاوریان تیه ردابوون. له وهش خراپتر هه موو پلووره ههنگه کانیان به ههنگوین و میشه کانه وه سووتاند بوو. زیره ی مندال و گریان و هاواری دایکان و باره باری مه پ و به رخ له برسانا، ئاویتته بووبوون و له و گونده سووتاو و خاپوورهدا دهنگیان ده دایه وه. ئه و مندالانه ی فامیان کرد بووه به چاوی ترس تیزاو و دلای پر و به کوله وه له گه وره کانیان ده روانی. دیار بوو ئاوی کانیاهه که بیان رمووده کردووه بو ئه وه ی که لکی لی وهرنه گیری. مزگه وته که شیان پیس کردبوو و مه لا و مجیور خه ریکی خاوین کردنه وه ی بوون. ههستی چیچینییه کان، به گه نج و پیره وه، لپاولپ له رق و نه فره تیکی زور بوو. ئه و رق و نه فره ته به شیوه یه ک بوو که نه ته ده زانی چ ناویکی لی بنیی، چونکه ئه وان ئه و رووسییه گلاوانه یان به مرؤف نه ده زانی که رقییان لییان بی. ئه و ههسته ی به هوی زولم و سته می ئه و درنده مرؤف ئاسایانه وه ناخیانی داگرتبوو، هینده به لایانه وه قیزه ون و دزیو بوو، دلای ریک ده گوشین و وهک ویست و ئاره زووی له نیو بردنی مشک و کاکله میشان و گورگ به لایانه وه سروشتی ده نواند - چه شنی غه ریزه ی ژیان.

گوندنشینه کان، ته نیا دوو ریگیان له بهر بوو: یان له گوند بمیتنه وه و ئه وه ی له ماوه ی ژیاناندا به کاری بهرده وام و تاقه تپرووکین سازیان کردبوو و ئاوا بی به زه بییانه خاپوور کرابوو، سه ر له نوی دروست بکه نه وه و بیر له وه نه که نه وه که دیسان ئه و

به لایه یان به سهر دیتته وه. یان به پیچه وانه ی دین و ئیمانیا، کاریک
بکن که زور به لایانه وه ناخوش و قیزه وهن بیت، یانی خویمان
ته سلیمی پووسه کان بکن. که یخودا و ریش سپییه کان کوریکیان
پیکهینا، نویژیان کرد و پاشان چهند نوینه ریان نارد بو لای شامل
تابیت به هانایانه وه. دواى ئه وهش دهست به کار بوون تا گونده کاول
کراوه که یان سهر له نوی نۆژهن و ئاوه دان بکنه وه.

ههژده

پوژی دوايي، سهر له بهياني، بووتليز له دهركاي دواوهي مالهكهي هاته دهري. دهويست بهر له خواردني ناشتا. كه ههميشه له گهل پتروڤ دهخوارد. پياسهيهك بكات و ههوايهكي تازه ههلمزي. خوژ تازه له پشت كيوه بهرزهكان هاتبووه دهري و تيريژهكهي له ديواره سبييهكاني دهسته راستي دابوو و چاوي وهشهواره دهخست. بهلام وهك ههميشه چاوليكردي گرده پر دار و دهوهنهكاني دهسته چهپ و هيلى ليلى لووتكه به بهفر داپوشراوهكان وهك ههور دهچون و دلگر و هيمنايهتي بهخش بوون.

بووتليز چاوي له كيوهكان كرد و ههناسهيهكي قوولي ههلكيشا. دلخوش بوو كه زيندووه و له شويينيكي ئاوا جوان و دلگر دهزي. بيري له ههوالهكاني پوژي رابردووي دهكردهوه و تيكههچوون و پاشهكشي كردنهكهي به دل بوو و ههستي به رهزايهت دهكرد. وهبيري هاتهوه ماريا چهنده به ميهرهبانبيهوه له گهليان بهرهوړوو بووبوو و بهتاييهت ريزيكي زوري بوو و دانابوو و به ديتني گهشابووه. پهلكه و كهزيه زيرينهكهي ماريا ديميتري يوقنا بهو بزه شيرين و پرشنگ هاويژهوه و به دهموچاوي سبي و ناسك و سهر كولمهي توزي شلهوه، بي ئيختيار سهرنجي بووتليزي گهنج و دلتهري راكيشابوو. هيندي جار پيي وابوو ماريا دلي بو

دهكوركينى، بهلام نهیدهويست خيانهت به هاوړئ پړوحسووک و دلپاکهکهى خووى بکات. لهوهى که پړيزى بوئو ژنه دادهنا و نهیدههيشت دلى گهرد بگرئ، ههستى به پهزايهت و سهربهزى دهکرد.

سهرقالىئو جوړه خيال و بيړوکانه بوو که خرمهى سمى چهند ئەسپ له پړيگا خاکيهکهى رووبهروويهوه هات و ههوداى خهيالکاني لئئالوزاند. چهند سوار لهو لايهوه دههاتن. دوو سوار چاک له پيش دستهيهک کاذاخهوه دههاتن. يهکيان چهرکهسييهکى سپى لهبهردا و ميژهريکى گهورهى به سهروهوه بوو. ئهوى دیکهشيان ئهفسهريکى رووسى بوو: پهشتاله و لووت قهلهنگى و چهند نيشانهى زيويى به سينگهوه بوو. پياوه ميژهره به سهرهکesh سوارى ئەسپه شپيهکى جوان بووبوو. يال و کلکى ئەسپهکه کالتر بوو، سهرى چکوئه و چاوهکانيشى گesh و پر ترووسکه بوون. ئەفسهري رووسى سوارى ئەسپکى گهوره و خوشرهو بووبوو. بووتلير که ئاشقى ئەسپ بوو لهپړيوه هيز و توانايى و پهسهن بوونى ئەسپى يهکهمى بو دهرکهوت و راوهستا بوئوهى بزانيئو سوارانه کين.

ئەفسهرهکه لئى پرسى: «ئهمه مالى ئەفسهري فهمانديه؟» به زارواکهيدا ديار بوو به پهچهلهک بيانويه.

بووتلير لهوهلاميدا گوتى: «بهلى، مالى ئەفسهري فهمانديه». له ئەفسهرهکه چووه پيشى و به ئاماژه لئى پرسى ئو کابرا ميژهره به سهره کتبه؟

«ئوه حاجى مراده. هاتوه له لاي ئەفسهري فهمانديه

بمينيتهوه.»

بووتلیئر ئاگاداری خۆبه دهسته وه دانه که ی حاجی مراد بوو، به لام
چاوه پروانی ئەوه نه بوو لیڤه و له م سه ربازخانه بچوکه چاوی پیی
بکه وئ. حاجی مراد به چاویکی دۆستانه وه ته ماشای بووتلییری کرد.

بووتلیئر به زمانی تاتاری گوتی: «خوش گیلدی!»

حاجی مراد سه ری له قاند و گوتی: «ساغ ئۆل». پاشان ئەسپه که ی
بو لای بووتلیئر رادا. دهستی راداشت و خه ره زه نه که ی به دوو قامکیدا
شۆر بوو بوۆوه، لیی پرسی: «سه رۆک؟»

بووتلیئر وه لامی دایه وه: «نا. سه رۆک له وییه، ئیستا ده چم بانگی
ده که م.»

به قالدرمه کاندا وه سه ر که وت و ده رگا که ی کرده وه، به لام ئەو
ده رگایه ی که ماریا دیمتیری یۆقنا ده رگای میوانانی پییده گوت،
داخرابوو. ته نانه ت دوا ی ئەوه ی چه ند جاری له ده رگا که دا، هیچ
که س نه هات بیکاته وه. دیسان له ده رگا که ی دا، که دیتی ناکریتته وه، له
ده رگای دوا وه چو وه ژووری. بانگی خزمه تکاره که ی کرد به لام
ئەویش وه لامی نه دایه وه. کاتی که هیچ کام له خزمه تکاره کانی به
ده نگییه وه نه هاتن، رۆیشت بو چیشته خانه که. ماریا به ده موچاوی
سووره له گه راپ و له چکه به سه ر و قۆلی هه لکرا وه وه باسکه سپی و
ناسکه که ی وه ده رخستبوو و خه ریکی هه ویر شیلان بوو بو شیرینی.
هه ویره که له ره نگی باسکی بوو.

بووتلیئر لیی پرسی: «خزمه تکاره کان له کوین؟»

«چوون بو شهرباب خواردنه وه. چکاریکت پییانه؟»

«بین ده رگای پییشه وه بکه نه وه. پۆلیک خه لک له کوستانه وه
هاتوون و له بهر ده رگای ده ره وه چاوه پروانن. حاجی مراد هاتوو.»

ماريا ديميتري يوقنا به بيكه نينه وه گوتى: «ئەمەش يەككى تر له درۆكانتە؟ چلدرۆ!»

«نا، گالته ناکەم. له بەر هەيوانە که پراوەستاوه.»

«بەراستیتە؟»

«ئەى خۆ درۆ ناکەم. برۆ خۆت چاو ليکه.»

ماريا ديميتري يوقنا قولى دادايە وه. دەستىكى بە سەر و قژيدا هينا بۆ ئەوهى دلنيا بى دەرزىله و قردىله كان رىكوپيكن يان نا و گوتى:

«كەوايه واباشتره بچم ئيفان ماتفيئىچ له خەو هەستينم.»

«نا خۆم دەچم.»

خزمەتکارە که بەپەله هاتە ژوورى و بە بووتلير گوت:

«باندارنکوڤ برۆ زوو دەرگا که بکەوه.»

ماريا ديميتري يوقنا گوتى: «ئەوه باشتره» ديسان چوو بە لای

هەيروه کەيه وه و دەستى کرد بە گونتک گرتن.

عەميد ئيفان ماتفيئىچ که ئاگادار کرا حاجى مراد هاتوو ه بۆ

ماله کەى، چونکه زانيبووى گەيشتۆته گرۆزنيا، بە وه هواله تووشى

سەرسورمان نەبوو.

له سەر قەرەويلاهە کەى دانىشت. جگەرەيه کى داگيرساند. بە دەنگى

بەرز گەرووى ساف کرد و له وهى که کار بە دەستانى بالائە وه

دەردەسەرييه يان بە تووشه وه کردوو، دەستى کرد بە پرته و بۆله و

له بەر خۆيه وه قسهى دەکرد.

که خۆى ئاماده کرد بچيئت بۆ لای ميوانەکانى، داواى له

خزمەتکارە کەى کرد «دەوا»ى بۆ بينى. خزمەتکارە کەى دەيزانى

مەبەستى له دەوا «ڤودکا»يه. له پيوه چوو هينايى.

عەمىد لە گەل ئەو دەى فۆدكاكهەى نا بەسەر يەوہ گوتى: «هەيچ شتيك لە مەشرووبى تيگەل خراپتر نىيە. دۆينى چۆر يكم خوار دەوہ، ئىستاش سەرم ژان دەكا.» هەستا و چوو بۆ ژوورى ميواندارى. بووتليز حاجى مراد و ئەفسەرەكەى هاوړپى بردبوو بۆ ئەوئ. ئەفسەر، فەرمانەكانى فەرماندەى بالى چەپى پى راگەيانند. فەرمانەكەش ئەوہ بوو كە ريز لە حاجى مراد بگري و بە گەرمى ميواندارى لى بكات، هەر وەها بواريك برەخستينى و بە هوى سيخوړەكانەوہ پيوەندى بە بنەمالەكەى حاجى مرادەوہ بگري، بەلام هەيچ كات ريگە نەدات حاجى مراد بەبى تاقميك كازاخى چاوەديز بۆ شوينيك بچيت.

عەمىد دواى خویندەوہى فەرمانەكان چاويكى لە سەرتاپاي حاجى مراد كرد و ديسان سەرنجى كاغەزەكەى داىەوہ. دواى چەند جار دووپات كردنەوہى ئەو كارە چاوى لە حاجى مراد بړى و گوتى: «ياخچى، بەيگ، ياخچى (باشە، قوربان باشە). با ليرە بمينيتەوہ. بەلام پى بلين من ريگەم پى نەداروہ بهيلم بە تەنيا بەملاوہ و بەو لادا بړوات و دەبى گويرايەلى فەرمانەكان بم. باشە بووتليز، تۆ پيت وايە كوئ بۆ نىشتەجى كردنى ئەو شياوہ؟ نووسينگەكەت پى چۆنە؟» بووتليز دەر فەتى وەلام دانەوہى نەبوو. ماریا ديميتري يۇقنا كە لە چيشتخانەكەوہ هاتبوو و لە پال دەرگاكدە راوہستا بوو گوتى: «هەر ئيرە باشە. ژوورى ميوان و ئەمبارەكە بۆ نىشتەجى بوونى دادەنئين. چونكە ئيرە بەر چاوترە و هەميشە چاويان بە سەريەوہ دەبى.» بووتليز گوتى: من قسەكەى ماریا ديميتري يۇقنام بە دلە و زۆر فيكريكى باشە.»

عەمید نۆچاوانی گرژ کرد و گوتی: «ژنەکه تۆ خو له و کارانه هەلمەقوتینە. ژنان نابێ خو له هەموو کاروباریک وەردەن.»

لەو ماوەیەدا که سەرقالی دەمەتەقی بوون، حاجی مراد دەستی لە سەر مشتووی خەنجەرەکهی دانابوو، بزەیه‌کیشی لە سەر لێبوو. بەبێ تاقەتییه‌وه مات و بێدەنگ دانیشتبوو. گوتی: بۆ ئەو گرینگ نییه له کوێ نیشته‌جێ دەبێ. هیچ شتیکی نەدەویست جگە لەو شتانە‌ی سەردار رێگە‌ی پێدا‌بوو، یانی پێوه‌ندی له‌گە‌ڵ چیانیشنان. که‌وا‌یه دە‌ویست به ئاسانی و به‌بێ کۆسپ و ته‌گه‌ره بتوانن چاویان پێی بکه‌وی.

عەمید گوتی هەروا دەبێ. داوای له بووتلیز کرد تا ژووره‌کان ئاماده‌ ده‌کەن و خواردنی ساز دەبێ، میوانه‌کان سەر گه‌رم بکات. خوشی چوو بۆ نووسینگه‌که‌ی و دەستی کرد به ئاماده‌ کردنی راپۆرتی پنیوست و ده‌رکردنی فرمانی تاییه‌تی.

ته‌کلیفی پێوه‌ندی حاجی مراد له‌گە‌ڵ ناسیاوه نوێیه‌کانی هەر له‌رێوه‌ روون بۆوه. هەر له‌ سه‌ره‌تاوه عەمیدی نه‌که‌وته به‌ر دڵ. لووتبه‌رزانه هه‌لسوکه‌وتی له‌گە‌ڵ ده‌کرد و رقی لێی بوو. زۆری ماریا دیمتیری یۆفنا خۆشده‌ویست، جوانی و ساکاربیه‌که‌ی که وه‌ک ژنانی بیانی ده‌چوو، سه‌رنجی راکیشا بوو. که‌وتبووه ژێر کاریگه‌ریی ئەو ژنه‌ خوین شیرینه‌وه و بی ئیختیار دلی بۆ جوانبیه‌که‌ی لێده‌دا و بۆ لای راده‌کیشرا. هه‌ولێ ده‌دا چاوی لێنه‌کات و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل‌ئیشیدا نه‌دوێ، به‌لام بی ئیختیار چاوی بۆ لای ده‌فری و ره‌وت و رۆبینی ده‌خسته‌ ژێر چاوه‌دی‌ری.

له‌یه‌که‌م کاتی ئاشنایییه‌وه بووتلیزێ که‌وته به‌ر دڵ. زۆر زووش پیکه‌وه بوونه هاورێ. به‌ تامه‌زۆرییه‌وه قسه‌ی له‌گە‌ڵ ده‌کرد و چیژی

له وته کانی وهرده گرت. سه بارهت به ژيانی پرسياری ليده کرد. دهرده دله کانی خوئی بو باس ده کرد. نه و هه والانهی سيخوره کان بویان ده هینا له گه ل نه و ده هینایه گورئی و ته نانهت ته گبیر و راویژی شی پیده کرد و داوای لیده کرد پیی بلی چون هه لسوکه وت بکات.

هه والی سيخوره کان باش نه بوون. له چوار رۆژی سه ره تادا که له سه رباخانه بوو، دوو جار هاتن بو چاوپیکه وتنی و هه ر دوو جاره که ش هه والی ناخوش و دل تاسینیان پيدا.

تۆزده

دوای چوونی حاجی مراد بۆ نیو ڤووسه‌کان، چه‌کداره‌کانی شامیل بنه‌ماله‌که‌یان ده‌ستبه‌سه‌ر کرد و بردیانن بۆ قیڤریتو^{۷۹} هه‌تا شامیل بیت و بریار بدات چییان لیبکه‌ن. ژنه‌کان یانی دایکی و دوو ژنه‌که‌ی له مالی یه‌کیک له سه‌ر کرده‌کانی هیژی شامیل که ناوی ئیبراهیم ڤه‌شید بوو، به‌ند کرابوون. یۆسفی کوری حاجی مراد که لاویکی هه‌ژده سالان بوو، له سیاچالیکا که هه‌وت پا قول بوو له‌گه‌ل هه‌وت کهس جینایه‌تکار زیندانی کرابوو. چاوه‌ڤوان بوون شامیل له شه‌ڤری ڤووسه‌کان بگه‌ڤیته‌وه و بریار بدات چی لی بکه‌ن.

شامیل ڤۆژی شه‌شه‌می ژانوییه دوای شه‌ڤ و پیکدادانیکی قورس له‌گه‌ل ڤووسه‌کان، گه‌ڤایه‌وه بۆ قیڤریتو. به‌ قسه‌ی ڤووسه‌کان شامیل له‌و شه‌ڤه‌دا شکستی هینا بوو، زۆر به زه‌حمه‌ت توانیبوو پاشه‌کشی بکات و خۆی بگه‌ییته‌وه قیڤریتو. به‌لام به قسه‌ی شامیل و چه‌کداره‌کانی له‌و شه‌ڤه‌دا زۆر بویرانه له‌گه‌ل ڤووسه‌کان تیکه‌له‌چووبوون و توانیبوو یان هیژه‌کانی ڤووس ته‌فروتونا بکه‌ن. له‌و شه‌ڤه‌دا شامیل خۆشی ته‌قه‌ی کردبوو، کاریک که هیچ کات نه‌یده‌کرد و ته‌نیا فه‌رمانی به هیژه‌کانی هه‌دا و خۆی ته‌قه له تفه‌نگیه‌وه نه‌ده‌هات. شمشیره‌که‌ی له کالان ده‌رکیشا بوو و

ویستبووی هه لکو تیتته سه ر پوسه کان. به لام مریده کانی
 نه یانه یشتبوو. دوو کهس له مریده کانی هه ره له پتوه کوژرابوو.
 نزیک نیوه پو شامیل و هیزه کانی گه یشتته وه گوندی قیدینتو،
 مریده کانی دهوریان گرتبوو و بو خوناندن ته قه یان ده کرد.
 ته وای دانیشتووانی ئەو گونده گه وره یه به ورد و درشته وه
 رژابوونه کو لان، یان چو بوونه سه ربان بو ئەوه ی فه رمانده ره
 لیها توه که ی خو یان ببینن. بو ریزگرتنی ئەو به تفهنگ و شه شه ئاگر
 ته قه یان ده کرد. شامیل سواری ئەسپکی سپی بو بوو. ئەسپه که هه تا
 له مائی نزیکتر ده بووه زیاتر گوشاری بو له غاوه که ی ده هیتا و
 ده گوت گازی لیده گری. زین و رهختی ئەسپه که سلسله و پلپله ی زیو
 و ئالتوونی پیوه نه بوو و زور ساکار بوو. نیوه راستی قایشی
 هه و ساره که ی به ورده کارییه وه ته نزیلیکی سووری پیوه قایم کرا
 بوو. رکیفه کانی وهک قاپی کانزا ده چوون. له ژیر زینه که یدا لویه کی
 شالیکی سوور به ده رکه و تبوو. ئیمام که رکه یه کی قاوه یی له بهر
 دابوو، دهوری ملیوانه و سه رقوله کانی به کو به یه کی تیسکن رازابوو،
 پشتینیکی رهشی له نیو قه ده باریکه که ی به سستبوو و خه نجه ریکی له
 بهر پشتینه ی چه قاندبوو. کلاویکی رهشی له سه ر نابوو نوو که که ی
 تۆزی خوار بوو بووه و گولینگیکی رهشی پیوه هه لواسرابوو.
 میزه ریکی له دهوری کلاوه که ی هالاندبوو و لکه یه کی به ردا بووه.
 چه کمه ی قایشی توخی له پیدا و پووزه وانه ره شه کانی قردیله یه کی
 رهش و باریکی پیدا درووابوو. هیچ شتیکی به نرخ وهک زیو و زیوی
 به خویدا نه کردبوو. له شولاری له بار و که له گهت و به هیزی به و
 جلوه رگه ساکار و به بی سلسله و پلپلانه وه له نیو مریده کانیدا که
 هه موویان زیو و زه مبه ریان به جلوه رگ و چهک و رهخته کانیا نندا

هه‌ل‌واسیوو، ئەو شوینەى لەسەر خەلکى دانابوو کە خۆى دەیویست و دەیزانى کارىگەرىى باشى لە سەریان هەیه. دەموچاوى ڕەنگ بزرکاوى بەو ڕدینە تاشراو هەو دەتگوت و شک بوو و چاوه چکۆلەکانى و نیوچاوانە گرزەکەى هیندە سارد و بى جوولە بوو دەتگوت پەیکەریەکی بەردینە و لەو شوینە چەقیو.

بنەمالەى حاجى مراد وەک خەلکى تر هاتبوونە بەر هەیانەکە و سەیری هاتنى ئیمامیان دەکرد. تەنیا پاتیمات^٨ دایکى حاجى مراد نەهاتبوو دەرى و بە پرچى سپییه‌وه لە نیو ژوورەکەدا لە سەر عەرزى مات و دلته‌نگ بە قۆلە دريژ و کزەکانى، لاقە ڕەقەلەکانى لە باو‌هش گرتبوو، چاوه‌رەش و بى سۆماکەى لە سەلکە‌بزوتى نیو کۆماجەکە بریوو. وەک کورپەکەى دلى لیۆرپيژ بوو لە ڕق و نەفرەتى شامیل. ئیستاش زیاتر لە هەموو کاتیک ڕقى ئەوى لە ناخیدا کۆکردبوو و چاوى لە هاتنى سەر کەوتوانەى شامیل نەبوو. لە سیاچالیکى تاريک و بۆگەندا گویى لە گۆرانى و تەقەى شادى بوو، ئەشکە‌نجەیه‌کى تامل دەکرد کە هەموو گەنجیکى وریا و بزۆز و بیبەش لە ئازادى هەستى پیدەکا. تەنیا هاوبە‌ندە داماوەکانى خۆى دەدى لە ژیر گوشارى ئەشکە‌نجە و تۆق و زەنجیردا دەیاننالا‌ند و بەو حالە‌شەوه لە یەکتەر بیزار بوون. لە ناخى دل‌وه ئیره‌بیان بەو کەسانە دەبرد کە لە هەواى ئازاد و ڕووناکدا بە شادى و دلخۆشیه‌وه سواری ئەسپى خۆش‌بەز بوون و بە نیو کۆلانه‌کانى گوندا خەریکی جلیتین و تەراتین و هەوه‌ون.

شامیل به گورپانی گونده که دا تیپه‌ری و خوی کرد به حوشه‌ی به‌رینی قه‌لادا. دوو چه‌کداری له‌زگی دهر وازه‌ی حوشه‌که‌یان کرده‌وه که ئاپوره‌ی خه‌لک له‌ویدا شه‌پولی ده‌دا. تا قمیک له‌ ریگای دووره‌وه هاتبوون بۆ ئه‌وه‌ی ویست و داخوازی خویانی پی بلین. ده‌سته‌یه‌ک هاتبوون بۆ سکالا و داوای دادپه‌روه‌رییان ده‌کرد. چه‌ند که‌سیش شامیل خوی فه‌رمانی دابوو بیانیه‌ین بۆ سزدان و محاکمه‌ کردن. کاتیک ئیمام هاته ژووری، هه‌مووان ده‌ستیان له‌ سه‌ر سینگیان دانا و به‌ریزه‌وه کرنۆشیان بۆ برد و سلاویان کرد. تا قمیکیش چۆکیان دادا و هه‌تا له‌ حوشه‌ی دهره‌وه تیپه‌ری و چوو حوشه‌ی ژووره‌وه هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ مانه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له‌ نیو ئه‌و خه‌لکه‌دا که‌سانیکی ده‌دی که‌ حه‌زی به‌ چاره‌یان نه‌ده‌کرد، به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ش که‌م نه‌بوون که‌ داخوازی و سکالایان هه‌بوو و چاوه‌پروانی دادپه‌روه‌ریی ئه‌و بوون؛ هه‌ر بۆیه‌ به‌و حاله‌ته‌ سارد و به‌ردینه‌یه‌ی خوی مایه‌وه هه‌تا خوی کرد به‌ حوشه‌ی ژووروودا. له‌به‌ر ده‌رگانه‌ی دیوه‌خانه‌که‌ی له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی دابه‌زی. به‌ هوی گوشاری شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوونه‌که‌وه رۆح و جه‌سته‌ی شه‌که‌ت بووبوو. چونکه‌ سه‌ره‌رای راگه‌یانندی سه‌رکه‌وتن، ده‌یزانی شه‌ر و پیکدادانه‌که‌ سه‌ر که‌وتووانه‌ نه‌بووه و چه‌ندین گوندی چیچینییه‌کان کاول بوون و له‌ ئاگردا سووتاون. ده‌یزانی چیچینییه‌ پارایی و حولولیه‌کان لئی دلسارد بوونه‌ته‌وه و له‌وانه‌یه‌ ئه‌وانه‌ی له‌ نزیک سنوور ده‌ژین پشتی تیکه‌ن و بچنه‌ پال رووسه‌کانه‌وه.

ئه‌وانه‌ هه‌مووی له‌ سه‌ر دللی قورسایییان ده‌کرد و دل و هه‌ستیان ریک ده‌گوشی. له‌و کاته‌دا نه‌یده‌ویست بیر له‌و شتانه‌ بکاته‌وه. ته‌نیا یه‌ک شتی ده‌ویست: پشوودان و چیژوه‌رگرتن له‌ ژبانی ژن و

میردایه تی و له ئامیز گرتنی ژنه جوان و شوخوشه ننگه که ی، ئامینه ی
 هه ژده سالان و رهوهک، که له و کاته دا ده تگوت کامامزی سلوک که چند
 ههنگاو له و لاتره وه له گه ل ژنان له پشت لاجامه کانه وه ده پروانی.
 شامیل دهیزانی ئه ویش له گه ل ژنه کان له نیوان که لینی لاجامه کانه وه
 چاوی تیبریوه. به لام له و کاته دا نه ک نهیده توانی بچیت بو لای ژنه
 ناسک و نازداره که ی به لکوو نهیده توانی دانیشی و بو تاویک پال
 بداته وه و شه که تی له له شی ده رچی. ده بوو نویژی نیوه رۆ بکات
 به لام تاقتی نه بوو، له لایه کیشه وه وه ک پیشه وای ئایینی نهیده توانی
 چاوپوشی له نویژه که ی بکات و جگه له وهش خو ی وه ک نانی شه وی
 به پیویستی ده زانی و پیی وابوو ئه رکیکی واجب و ئاسمانییه و پشت
 گو ی خستنی تاوانیکی گه وره یه. هه ر بو یه ده سنویژی گرت و ئه و
 که سانه ی چاوه پروانی بوون بانگی کردن.

یه که م که س که هات جه ماله دین خه زوور و ماموستای بوو؛
 پیره پیایکی جوانچاک، ریشی ده تگوت چۆری شیره و سه ر
 کولمه کانی سوور و خوین تیزاو بوون. دوعایه کی خویند و سه باره ت
 به تیکه ه لچوونه که پرسیری له شامیل کرد، ئه و پروداوانه شی بو
 گێرپایه وه که له کاتی نه بوونی ئه ودا له گونده که پرویان دابوو.

له میانه ی ئه و هه موو پروداوه جوړاوجۆرانه دا و له وانه کوشتن و
 کیشه و خوینخوازی و دزینی مه پومالات و خراپه کاری، که سانیک
 تومه تبار بوون که به پیچه وانه ی یاسای بنه رته ی جوولابوونه وه و
 په نایان بو کیشانی ماده ی سر که ر و مه شرووباتی ئه لکۆلی بردبوو.
 هه روه ها جه ماله دین به وردی باسی کرد که حاجی مراد چۆن
 که سانیکی ناردوو ئه ندامانی خیزانه که ی به رن بو لای پروسه کان.
 به لام له وه ئاگادار بوون و بنه ماله که یان ده سته سه ر کردوو و

هیناویانه بو قیدیئۆ تا ئیمام بریار بدات چۆنیان هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل بکری. که‌یخودا و ریش سپییه‌کان له ژووریکی ته‌نیشت گۆرپه‌پانه‌که کۆ بووبوونه‌وه و سه‌باره‌ت به‌و مه‌سه‌لانه‌ خه‌ریکی ئاخافتن بوون. جه‌ماله‌دین داوای کرد چونکه‌ سی پۆژه چاوه‌روانی ئه‌ون واباشتره هه‌ر ئیستا کاروباره‌کانی ئه‌وان یه‌کلایی بکاته‌وه بو ئه‌وه‌ی دلنیا بن و بچنه‌وه سه‌ر کار و ژیا نی خۆیان.

زیدات ژنه‌گه‌وره‌که‌ی خواردنی بو هینا، ژنیکی ره‌شتاله‌ی دهمولوت باریک و ره‌قه‌له‌ بو، شامیل خو‌شی نه‌ده‌ویست به‌لام ریز لیتانی ئه‌وی به‌ پیویست ده‌زانی. شامیل نانی خوارد. پاشان چوو بو ژووری میوانداری. شه‌ش که‌یخودا که‌ ئه‌ندامانی شو‌رای گونده‌که بوون و ریشیان سپی و ماش و برنجی یان سوور بو، کلاوی قووچ یان میزه‌ریان له‌سه‌رنا‌بوو. هه‌موویان به‌شمیت و چه‌رکه‌سی نو‌ییان له‌به‌رکردبوو، خه‌نجه‌ریان له‌ به‌ر پشتینه‌یان هه‌لچه‌قاندبوو. له‌گه‌ل وه‌ژوور که‌وتنی شامیل هه‌موویان قرچه‌پی هه‌ستان و سه‌ری ریزیان بو دانه‌واند. شامیل له‌ هه‌موویان که‌له‌گه‌تتر بو. که‌ هاته‌ ژووری، هه‌موویان ده‌ستیان هه‌لبری و چاویان قووچاند و ده‌ستیان کرد به‌ دوعا خو‌یندن، پاشان هه‌ر دوو ده‌ستیان به‌ دهموچاویاندا هینا. داوی ئه‌وه‌ دانیشتن. ئیمام له‌ سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌ دانیشتن، پالی دایه‌وه‌ و ده‌ستیان کرد به‌ راویژ و هینانه‌ گۆری مه‌سه‌له‌ و کیشه‌کان.

به‌ پیی یاسا و شه‌رع بریاریان له‌ سه‌ر جینایه‌تکاره‌کان دا. دوو که‌س که‌ دزیان کرد بوو حوکی په‌راندنی ده‌ستیان بو دهرکرا. بریار بوو پیاویک که‌ که‌سیکی کوشتبوو سه‌ری به‌رینن. سی که‌سیش فحیل بوون و حوکی به‌خشینیان بو دهرکرا. پاشان چوونه‌ سه‌ر

باسی سهره‌کی: چبکه‌ن که چیچینییه‌کان نه‌چنه پال پروسه‌کانه‌وه. جه‌ماله‌دین پیشنیاری کرد ئەم ئاگادارییه‌ی ژیره‌وه بلاو بکریته‌وه:

«خه‌لکی به‌شهره‌فی چیچین؛ ره‌حمه‌تی خوداتان لی بی. وه‌ک بیستوومانه پروسه‌کان ئامیزیان بو گرتوونه‌وه و داواتان لیده‌که‌ن بچنه پالیان و له ریزه‌کانی ئەواندا خه‌بات بکه‌ن. باوه‌ریان پی مه‌که‌ن. خۆتان به‌دهسته‌وه مه‌ده‌ن. ئازا و به‌جهرگ بن و دژوارییه‌کان تامل بکه‌ن. ئەگه‌ر له‌م دنیا‌یه‌ش پاداش وهرنه‌گرن خودا له‌و دنیا لیتان خۆش ده‌بی و پاداشتان ده‌داته‌وه. خۆ له‌ بیرتان ماوه له‌ رابردوودا چه‌کتان دانا و خۆتان به‌ دهسته‌وه‌دا ئەو ئەو پروسه‌ شه‌ره‌نگیزانه‌ چ به‌لایه‌کیان به‌ سهرتان هیتا. ئەگه‌ر سالی 1848 خودا ئەقلی پی نه‌دایه‌ن و ریگای راستی نه‌خستایه‌ته به‌ریپتان ئیستا سهربازی ئەوان بوون و به‌ جیتی خه‌نجهری خۆتان، سهرنیزه‌ی ئەوانتان به‌ نیوقه‌دتاندا هه‌لده‌واسی و چه‌کی ئەوانتان له‌ شان ده‌کرد و ژنه‌کانتان بی ده‌رپی و لاقوقول رووت و بی ئابروو بوون.

عیبره‌ت له‌ رابردوو وهرگرن. واباشتره‌ نه‌یاری پروسه‌کان بن و له‌ ریگای به‌رگری کردن له‌ خاک و ناموسی خۆتاندا شه‌هید بن نه‌ک بچنه ریزی کافره‌کانه‌وه. هیندیک سه‌بر بگرن هه‌تا به‌ شمشیر و قورئانه‌وه دیم و ریبهریتان ده‌که‌م و به‌ دژی نه‌یاران راده‌پهرین. به‌لام ئیستا فه‌رمانتان پیده‌ده‌م که‌ بیری خۆبه‌دهسته‌وه‌دان و ته‌سلیم بوون له‌ سهرتان ده‌رکه‌ن متمانه‌ به‌و پروسه‌ دپندانه‌ مه‌که‌ن.»

شامیل ئاگادارییه‌که‌ی په‌سند و ئیمزا کرد و ناردی بلاوی بکه‌نه‌وه. دوای کوتایی پی‌هینانی ئەو بابته‌هه‌ چوونه‌ سهر مه‌سه‌له‌ی حاجی مراد که‌ به‌ لای شامیله‌وه زۆر گرینگ بوو؛ ئەگه‌ر چی نه‌یده‌ویست به‌ ئاشکرا دانی پیدا بنی. به‌لام ده‌یزانی ئەگه‌ر حاجی مراد به‌و لیزانی و

ئازايەتى و لىبوردوويىەو لەگەل ئەو بووايە، ئىستا ئەو دوو پۆيى و سارد بوونەوويە لە نىو چيچينيىەکاندا سەرى ھەلنەدەدا. ئەو بەرژەوہندی کار و بزووتتەوہکەى لە سازان و ئاشتبوونەوہ لەگەل حاجى مراددا دەدى و دەويست ديسان کەلک لە خزمەت و ئازايەتییەکەى وەرگرى. بەلام چونکە ئەو سازان و يەگرتنە نەدەلوا، نەيدەويست ڤووسەکانيش کەلک لەو ئازايەتى و تايبەتمەندیانەى حاجى مراد وەرگرن. ھەر بۆيە پيوست بوو ھەليخەلەتيني بۆ ئەوہى بگەریتەوہ و سەرى بە گومدا بکات. بۆ گەيشتن بەو ئامانجە يان دەبوو کەسيک بنيرى بۆ تڤليس و لەويى بيکوژى يان بە زمانلووسى ھەليڤريوئى و وای ليبيکات بە پيى خوئى بيت بۆ قوربانگاکەى. ڤيگای گەيشتن بەو ئامانجەش، کەلک وەرگرتن لە بنەمالەکەى و بەتايبەت کۆرەکەى بوو کە شاميل دەيزانى حاجى مراد ڤۆح و گيانى لەگەليەتى؛ ھەر بۆيە بريارى دا لەو ڤيگايەوہ بۆي بچيت.

دوای کۆتايى ھاتنى ئەو باسانە لە لايەن ئەندامانى ئەنجومەنەوہ، شاميل چاوى قووچاند و بيدەنگ بوو. ئەندامانى ئەنجومەن دەيانزاني ئەو کارەى شاميل مراقيب مان و گوئى شل کردنە بۆ ڤەرمايشتەکانى پيغەمبەر کە ڤەرمانى پيئەدا چيبکات و چۆن بۆ ئەو کارە پيروزە ھەنگاو ھەلگرى.

دوای پينج خولەک بيدەنگى، بە شيوہيەكى ھيدى و بە قورساخى و يقارەوہ، چاوى ھەليئا، زياتر لە کاتى ئاسايى خوئى توورە کرد و گوتى: «کۆرەکەى حاجى مراد بينن.»

جەمالەدين گوتى: «قوربان ليترەيە.»

يوسف کورە لاواز و رەنگ بزړکاو و جل شەرەکەى حاجى مراد، ئەگەرچى بۆگەنى ليئەھات، بەلام دەموچاو و قەلافەتى جوان و دلگر

بوو. چاوه پشه‌کانی وهک چاوی پاتیماتی دایه‌گه‌وره‌ی ترووسکه‌ی دهات. له پال دهرگای حه‌وشه‌که‌دا راوه‌ستا بوو بۆ ئه‌وه‌ی بانگی بکه‌ن.

هه‌ستی یوسفیش دهره‌ق به‌ شامیل کتومت وهک باوکی وابوو. نه‌یده‌زانی له‌ رابردوودا چی روویداوه. ئه‌گه‌ر بیشیزانیبایه‌ چونکه‌ به‌ چاوی خۆی نه‌یده‌یبوو و هه‌ستی پینه‌کردبوو، نه‌یده‌توانی تیگا بۆچی باوکی ئاوا داخی شامیلی له‌ دلدايه و به‌ خوینی سه‌ری تونیه‌. بۆ ئه‌و ته‌نیا ئاره‌زووی ژیان، ئاسووده‌یی و رابواردن بوو، ده‌یویست وهک کوپری نایب ژیانیکی خۆش و به‌خته‌وه‌رانه‌ی هه‌بی و خه‌لکی خوونزاخ ریژی بۆ دانین، دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل شامیل و داروده‌سته‌که‌شی به‌ لای ئه‌وه‌وه‌ کاریکی هه‌له‌ و بی مانا بوو. به‌تایبه‌ت به‌ هۆی سه‌ر بزێوی و دژایه‌تی کردنی باوکی له‌گه‌ل شامیل، له‌ ناخه‌وه‌ ئاکار و کرده‌وه‌کانی شامیلی به‌لاوه‌ په‌سند بوو و به‌ چاوی ریژه‌وه‌ لێ ده‌روانی و کاره‌کانی باوکی به‌ هه‌له‌ ده‌زانی. ئه‌ویش وهک چیانشینه‌کانی تر ئاشق و شه‌یدای شامیل بوو و ئه‌وی به‌پیشه‌وا و ریبه‌ری رۆحیی خۆی ده‌زانی. به‌ هه‌ستیکی تایبه‌ت و دل‌ه‌دواییه‌کی ئاویتته‌ی ریژ و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه‌ پێی نایه‌ ژووری میوانداری. که‌ چووه‌ ژووری شامیل نیوچاوی گرژ کرد و چاوی له‌ چاوی بری. یوسف گتیکي گرت. پاشان رۆیشت بۆی لای شامیل و ده‌ستی سپی و درێژۆکه‌ی شامیلی ماچ کرد.

«تو کوپری حاجی مرادی؟»

«به‌لێ ئیمام.»

«ده‌زانی باوکت چیی کردووه‌؟»

«ده‌زانم ئیمام؛ من خۆم به‌ شه‌رمه‌زار ده‌زانم.»

«نوسین دہزانی؟»

«دہرسی فہقییہ تیم خویندووہ.»

شامیل گوتی: «کہ وایہ نامہیہک بؤ باوکت بنووسہ و پینی بلی
ئہگہر پیش بایرام^{۸۱} بگہریتہوہ بؤ لای من لئی خووش دہبم و وہک
رابردوو چاوی لیدہکہم و دلم لئی پاک دہبیٹہوہ. بہلام ئہگہر
نہگہریتہوہ و لہ ریزی رووسہکاندا بمینیٹہوہ. لیرہدا شامیل نیو
چاوی تیگ نا. دایہگہورہت و دایکت دہنیرم بؤ گوندیکی تر و سہری
توش دہپہرینم.»

یوسف چاوی لہ چاوی شامیل بری و بہبی ئہوہی
چاوبترووکیٹی، بہ نیشانہی تیگہیشتن سہری کرنوشی بؤ شامیل
دانہواند.

«ئہوہ بنووسہ با بیدہم بہ تہتہرہکہ بیگہینی.»

شامیل بیدہنگ بو؛ ماوہیہک بہ بیدہنگی چاوی لہ یوسف بری.
«ئہوہ بنووسہ. بالی بہزہییت و سہرہدہکیشتم و سہرت ناپہرینم
بہلام وہک ہہموو ناپاک و خہیانہ تکارہکان ہر دوو چاوت
دہرہہینم.»

یوسف لہ بہر دہمی شامیل ہیمنایہتی خوئی پاراست، بہلام کاتیک
ہاتہ دہری ہومہنی بؤ پاسہوانہکہی ہاورپی برد و خہنجہرہکہی لہ
بہر پشتینہی دہرکیشا و ویستی بیکات بہ زگی خویدا، بہلام
دہستہوبہجی ہہلیانکوتایہ سہری و دہست و لاقیان بہست و
خستیانہ سیاچالہوہ.

۸۱- بایرام: جہژن

عەسر بەر لە نوێژی شیوان، شامیل کەرکە کەلبەدوون کراو و
میلوانە تیسکنەکەى دا بە شانیدا و پۆیشت بۆ ئەو دیوی
شیشبەندەکان، ئەو شوینەى ژنەکانى لێى نیشتهجى بوون. راست
پۆیشت بۆ ژوورەکەى ئامینە. لەوێ نەبوو. شامیل چونکە
نەیدەویست هیچکەس ببینی، لە پشت دەرگاگە خۆى هەشاردا و
چاوەرۆان مایەو. بەلام ئامینە لێى زویر بووبوو؛ چونکە پارچەى
هەوریشمینی بۆ زیدات هینا بوو بەلام هیچى بە ئەو نەدابوو. چاوی
لێبوو شامیل چوو ژوورەکەى، بەلام بە ئانقەست نەچوو بۆ لای؛
ماوەیهک لە ژوورەکەى زیدات راوەستا و چاوی لە قەلافەتى سى
پۆشى شامیل برى دەچوو ژوورى و دەهاتەو دەرى، لە دلى خۆیدا
پێى پیکەنى.

شامیل دواى ئەوێ ماوەیهک چاوەرۆانى کیشا و بۆى دەرکەوت
چاوەرۆانییەکەى بێهوودەیه، گەرایەو بۆ ژوورەکەى خۆى. ئیتر هەوا
تاریک داھاتبوو و کاتى نوێژی خەوتنان بوو.

بیست

حاجی مراد ماوهی حه وتوویهک له قه لا میوانی عه مید بوو. ماریا دیمیتری یوڤنا له گه ل خه نیفه ده مقره یان لی په یدا بوو بوو (حاجی مراد ته نیا دوو کهس له هاوړپیکانی - خه نیفه و ئیلدار- ی له گه ل خوئی هیئا بوو) و له چیش-تخانه که ده ریکرد بوو، دیار بوو ریژ و خوشه ویستییه کی تاییه تی بو حاجی مراد هه یه. هه ر بوئی له ده رفه تیک ده گه را له ته نیاییدا چاوی پیی بکه وی و خزمه تیکی پی بکات. زوری حه ز ده کرد گوئی له باس و به سه رهاتی بنه مالله که ی حاجی مراد بی. ده یزانی چه ند ژن و چه ند مندالی هه یه و هه ر کام چه ند سالیان ته مه نه. هه موو جاریک که سیخوره کان ده هاتن، هه تا ئه و جییه ی له توانایدا بوو، هه ولی دها له ئاکامی دانووستانه کان ئاگادار بی و بزانی به کوئی گه یشتوو.

له و ماوه یه دا بووتلیریش به ته واوی له گه ل حاجی مراد بوو بووه هاوړی و خو مانه هه لسوکه وتی له گه ل ده کرد. هیئدی جار حاجی مراد ده چوو بو ژووره که ی و جاروباریش ئه و ده هات بو لای حاجی مراد. زور جار به یارمه تی دیلمانچ پیکه وه ده دان، بری جاریش - هه تا ئه و جییه ی له توانایدا هه بوو- به ئاماژه و بزده و زه رده خه نه تییده گه یاند و خوشه ویستی خوئی بو درده بری. به هه لسوکه وتی ئیلداردا دیار بوو حاجی مراد بووتلیری که وتوته بهر دل. کاتیک

بووتلیز دهچووه ژوورهکه‌ی حاجی مراد ئیلدار ده‌گه‌شایه‌وه، به بزیه‌کی شیرین ددانه سپییه‌کانی به دیار ده‌که‌وت و به گهرموگوپی پیشوازی لیده‌کرد. خیرا پال‌وپشته‌که‌ی بۆ راسته و پاسته ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی پالی پیوه‌دا و شمشیزه‌که‌ی لیوه‌رده‌گرت.

بووتلیز له‌گه‌ل‌خه‌نیفه‌ی تیسکن، برای شیریی حاجی مرادیش نیوانی خو‌ش بوو. خه‌نیفه زۆربه‌ی ئاواز و گۆرانی چیانشینه‌کانی ده‌زانی، به‌ده‌نگیکی خو‌ش ده‌یچری و بووتلیز که‌یفی پی‌ده‌کرد. جاروبار حاجی مراد داوای له‌خه‌نیفه ده‌کرد گۆرانی بلای و فه‌رمانی پی‌ده‌دا چ گۆرانیه‌ک بچری. خه‌نیفه ده‌نگیکی گری هه‌بوو به‌لام زۆر خو‌ش و نه‌رم و دل‌زوین بوو. به‌تایبه‌ت یه‌کیک له‌و گۆرانیه‌ی وا حاجی مراد پیی خو‌ش بوو سه‌رنجی بووتلیزیشی راکیشا بوو. ده‌نگیکی پی‌اوانه و خه‌ماوی و هه‌ست بزوینی هه‌بوو. بووتلیز داوای له‌دیلمانه‌که‌ کردبوو بۆی وه‌رگیریته‌وه.

ناوه‌روکی گۆرانیه‌که، چیرۆکیکی خه‌ماوی و تۆله‌خو‌ازانه بوو. په‌یمانیکی قایم بوو وه‌ک ئه‌و په‌یمانه‌ی حاجی مراد و خه‌نیفه پی‌که‌وه به‌ستبوویان و ته‌نیا مه‌رگ له‌یه‌کی جیا ده‌کردنه‌وه:

دایه...دایه!

خاکی گۆره‌که‌م ویشک ده‌بیته‌وه

تۆش له‌بیرم ده‌به‌یته‌وه.

باوکه...باوکه!

پۆلی گیاوگژ له‌سه‌ر گلکۆکه‌م ده‌رسکیت و

تۆ داخ و خه‌می نه‌بوونم له‌سه‌ر دلت ده‌سپیته‌وه.

تۆش ئه‌ی خوشکه‌که‌م!

ئه‌و کاته فرمیسکی چاوت ویشک ده‌بی

خەمی منیش بال لیدەدا و گوئسوانەیی دلت جی دیلی.
 بەلام تۆش ئەی برای گەرەم!
 هەتا تۆلەم لە دوژمنان نەکەیتەو
 دلنیام من لە بیرى خۆت نابەیتەو.
 تۆش ئەی برای میرمندالم!
 هەتا لە پالما رانەکشیی
 تەمی خەم ناپەرەوی لە سەر شووشەیی دلت.
 ئەی گوللەیی گەرەم! ئەی پەییام هینی مەرگ و نەمان!
 خۆ لە بیرتە عومریک گویریایەلی من بووی.
 تۆش ئەی خاکی رەشی گلکۆم!
 خۆ لە بیرتە ئەسپەکەیی من
 چۆن دەیشیلای بەزەبری سم،
 لە سەر سینگت ویرغە و سمکولانی دەکرد.
 ئەی مەرگ تۆش
 هاتووی هەناسەیی ساردی خۆت
 بە گەرەومدا بدەمینی!
 ئەو نەم دەتەزینم:
 خاک جەستەم لە تۆ دەستینیتەو.
 خودای ئاسمانیش رۆحم.

حاجی مراد هەمیشە کاتی بیستنی ئەو گۆراننیه چاوی دەقووچاند
 و رۆحی دەکەوتە سەر بالی خەیاڵیکی ئاسمانی و بە زمانی رۆوسی
 دەیگوت: «گۆراننیه کی دلبروینە؛ ئاوازیکی ژیرانەیه.»
 بووتلیز، دواى هاتنی حاجی مراد و هاودل بوون لەگەل خوی و
 مریدەکانی، شیعری ژیانی پر لە راز و ئەشق و هەستی چیا نشینەکان،

کاری له پوچی کرد و ههستی خو شه ویستی ئه وان دلی داگرت. هه
بویه به شمیتیک و چه رکه سی و به له کپیچی کرپی و خوئی به چیانشین
دهزانی و وهک ئه وان دهژیا و هه لسوکه وتی ده کرد.

پوژی هاتنی حاجی مراد، عه مید چه ند ئه فسه ری دیکه ی
بانگه یشتن کرد و بو پیشوازی کردن میوانیه کی پر شکوی ساز کرد.
چه ند که س له دهوری ئه و میزه کو بو بو ونه وه که ماریا دیمتری
یو قنا سه ماوهره که ی له سه ر دانابوو؛ چه ند که سیش له دهوری میزیک
دانیشتبوو که فودکا و چیخیر و ساردی و بیرهی دیکه یان له سه ر
چنیبوو. حاجی مراد جلو به رگی سه فه ری له به ردا و به هه نگاوی
گورج و خیرا هاته ژووری.

هه مووان له به ری هه ستان و ده ستومشتاخیان له گه ل کرد. بو وتلییر
قه نه فه یه کی پیشان دا و داوای لیکرد له سه ری دانیشی؛ به لام حاجی
مراد له سه ری دانه نیشت؛ سپاسی لیکرد و چوو له سه ر
کورسیله یه کی به ر په نجه رکه دانیشت.

ئه و بیده نگیه ی داوی هاتنی ئه و کو پره که ی داگرت، نه تووشی
خه جلانی کرد و نه وای لیکرد هه ست به شه رمه زاری بکات. به وردی
چاوی به ئاماده بوواندا گیرا. به ساردوسپی چاوی له و میزه ش کرد
که سه ماوهره که و خواردنی دیکه ی له سه ر بوو.

پیترۆکوفسکی^{۸۲} ئه و ئه فسه ره سه روپوو خو شه ی بو یه که م جار
بوو چاوی به حاجی مراد که وتبوو، داوای له دیلمانجه که کرد لیتی
پیرسی تفلیسی پی خو شه یان نا؟
به زمانی خوئی گوتی: «به لئ» و دیلمانجه که وه رگیزایه وه.

«چ شتیکی ئیرهت به دله؟»

حاجی مراد له وهلامدا گوتی زیاتر له هه موو شتیک لیتره شانۆ سهرنجی راکیشاوه.

«کوڤی هه لپه پکئی و سهمای مالی فه رماندهری گشتی چی؟»

حاجی مراد تۆزی نیوچاوانی گرژ کرد و گوتی: «هه ر گه لیک ریورپه سم و داب و نه ریتی خوئی هه یه. ژنانی ئیمه جلو به رگی له و شیوهیه له بهر ناکهن و له لای ئیمه باو نییه.» به دهم وتنی ئه و قسانه وه چاوی له ماریا دیمیتیری یو قنا کرد.

«ئه وانت به دل نه بوو؟»

حاجی له لایهن دیلمانجه که وه وه لامی دایه وه: «ئیمه په ندیگمان هه یه ده لئ: گویدرئژ سه گی بانگه یشتن کرد و ئالیکی کرده به ری، سه گیش له مالی خوئی یه سقانی بو گویدرئژ که دانا؛ هه ر دووکیان به برسییه تی سه ریان نایه وه.» پاشان زهرده یه کی گرت و گوتی: «ریورپه سم و داب و نه ریتی هه ر نه ته وه یه ک به لای خوئی وه پیروزه.»

ئیتیر درئژه یان به ئاخافتن نه دا. چه ند که س له ئه فسه ره کان چاییان هه لگرت و هیندیگیشیان شتی دیکه. حاجی مراد په رداخی چایی که بو یان هینا هه لیگرت و له بهر دهمی خوئی داینا.

ماریا دیمیتیری یو قنا داوای له حاجی مراد کرد نانی خامه دار هه لگری. حاجی مراد سه ری ریژی بو دانه واند.

بووتلیر گوتی: «وادیاره کاتی ئه وه یه خودا حافیزی بکه یین.»

حاجی مراد به پیکه نینه وه و به زمانی پرووسی گوتی: «هاورپی باشم! کات چه نده زوو تیده په ری!» به سه ری ئامارده ی بو ئه و لایه کرد که ده بوو لیوه ی برۆنه ده ری.

ئىلدار ھات و لە نىو دەرگانەكەدا پراوہستا. پووبەندىكى درىژى بە دەستىكەوہ و شمشىرىكى بە دەستەكەى دىكەيەوہ گرتبوو. حاجى مراد ئاماژەى بۆ كرد. ئىلدار بە ھەنگاوى خىرا و پتەو ھات بۆ لای و پووبەندە سىپىيەكە و شمشىرەكەى پىدا. حاجى مراد ھەستا. پووبەندەكەى دا بە سەر دەستىدا و شتىكى بە دىلمانجەكە گوت، پويشت بۆ لای ماریا دىمىترى يۇقنا و پووبەندەكەى پيشكەش كرد. دىلمانجەكە گوتى: «دەلى ئىوہ دلتان لەو پووبەندە چووہ؛ دەيھەوى ئەو ديارىيەى لى وەرگرن.»

ماریا سوور ھەلگەرا و گوتى: «بۆچى؟ من ئەوہ چى لىكەم؟»
 «دەبى وەرگىرى، ئەوہ پيشكەشىيە و نابى دەستى رەد كەيەوہ.»
 ماریا پووبەندەكەى وەرگرت و گوتى: «زۆر سپاس. ھىوادارم كورەكەت پزگار بى و بنەمالەكەشت نەجاتيان بى.»
 حاجى مراد چاويكى لە ماریا كرد و بە نيشانەى رەزايەت سەرى لەقاند. پاشان شمشىرەكەى لە ئىلدار وەرگرت و داى بە عەمىد. عەمىد بە دىلمانجەكەى گوت: «منيش دەمھەوى ئەو جوانوہ ئەسپە كوئتەى پيشكەش بكەم، ھەز دەكەم لىم قەبوول بكات. ھىچى دىكەم نىيە پيشكەشى بكەم.»

حاجى مراد دەستى پاتەكاند بۆ ئەوہى تىبىگەيىنى پىويستى پىي نىيە و ھىچى لى وەرناگرى. پاشان ئاماژەى بە كوستان و دلى خوى كرد و لە دەرگاكە چووہ دەرى. خىزانى مالەكە ھەتا بەر دەرگا بەرپىيان كرد. ئەو ئەفسەرانەى لە ژوورەكەدا مابوونەوہ شمشىرەكەيان لە كالانەكەى دەرھىنا و بەوردى چاويان لىكرد، ھەمووشيان ئوبالايان كيشا كە ئەسلە و شمشىرى جەوھەردارە.

بووتلیږ هه تا بهر هه یوانی مالله که حاجی مرادی به پری کرد. له و کاته دا له ناکاو پووداویک قهوما، نه گهر حاجی مراد وریا نه بووايه و خوی نه پاراستبایه گیانی له دهست ددها.

دانیشتووانی گوندی تاش کیچوو^{۸۳}، له گه ل پووسه کان هاوړا بوون و ریژیکی تاییه تیان بو حاجی مراد ددهنا. هه موو هاتبوون له نریکه وه نه و ناییه به ناوبانگه بیینن. سی پوژ له مه و بهر هه والیان ناردبوو که پوژنی ههینی ده چیته مزگه و ته که یان و له گه لیان کو ده بیته وه. به لام ناغاکانی دانیشتووی تاشکیچوو دوزمنی قهسته سهری حاجی مراد بوون و به خوینی سهری تینوو بوون. کاتیک ناگادار بوون بریار وایه حاجی مراد بچیت بو مزگه وتی گونده که، به خه لکیان راگه یاندبوو ریگه نادهن نه و پی بنیته مزگه و ته که وه. خه لکه که ش به و هه ره شهیه ی ناغاکان تووپه بوو بوون و شهر و تیکه لچوون دهستی پیکردبوو. کاربه دهستانی پووسی خه لکه که یان هیور کردبووه و به حاجی مراد یان راگه یاند بوو نه چیت بو مزگه وتی گونده که.

حاجی مراد رازی بوو بوو نه چیت بو مزگه وت. هه مووان پییان و ابوو کیشه که دامرکاو و کوتایی پی هاتوو، به لام له و کاته دا که حاجی مراد پیی نایه دهر گانه ی مالله که و پویشت بو لای نه سپه کان که له وی راگیرابوون و چاوهروانی بوون، یه کیک له ناغاکانی ناوچه - به ناوی نه رسه لان خان که دوستی بووتلیږ و عه مید بوو، هاتبوو بو بهر دهر گای مالله که «هه ر که چاوی به حاجی مراد که وت شه شلوه که ی له بهر پشتینه ی دهر هینا و سیره ی له حاجی مراد گرت. به لام بهر له وهی قامک به په له پیته که دا بنی، حاجی مراد

سهره‌پای شه‌لین، وهک تیسکه‌ی تفهنگ له بهر هه‌یوانه‌که‌وه بازی دا خوارئ و گولله‌که‌ی ئه‌رسه‌لان خان له دیواره‌که درا. حاجی مراد به ده‌ستیکی هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌ی ئه‌رسه‌لان خانی گرت و به ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی خه‌نجه‌ری هه‌لکیشا و به زمانی تاتاری ده‌نگی هه‌لب‌ری و گوراندی به سهریدا. بووتلیز و ئیلدار هه‌ریه‌ک به‌لایه‌کدا هه‌لیانکوتا سهری و قۆلیان گرت.

عه‌مید به بیستنی ته‌قه‌ی شه‌شلووله‌که له مائی ده‌رپه‌ری. که رووداوه‌که‌ی بۆ ده‌رکه‌وت گوتی: «ئه‌رسه‌لان، ئه‌وه کاره؟ شه‌رم ناکه‌ی له ماله‌که‌ی خۆمدا هه‌رش ده‌که‌یه سهر میوانه‌که‌م؟ ئه‌گه‌ر پیاوی له مه‌یدانی شه‌ردا له هه‌مبه‌ریدا راوه‌سته و چۆنت پینخۆشه و ابکه، به‌لام شه‌رمه بۆ تۆ ده‌ته‌هوی له ماله‌که‌ی مندا خوین برپه‌ژئ.» ئه‌رسه‌لان خانی کورته بالا و سیمیل ره‌ش، به ره‌نگی بزکاو و ده‌ست و لاقی له‌رزۆکه‌وه له ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و به رقه‌وه چاوی له حاجی مراد کرد و شان به شانی عه‌مید ره‌ویشت و چووه ژووری.

بووتلیز له دیلمانجه‌که‌ی پرسی: «بۆ ده‌یویست بیکووژئ؟» دوا‌ی وه‌لام دانه‌وه‌ی حاجی مراد دیلمانجه‌که گوتی: «ئه‌وه یاسای ئه‌وانه. کۆنه رقه و خوین و خوینخوازییان له نیواندایه. هه‌ر بۆیه ئه‌رسه‌لان خان ویستی بیکووژئ و تۆله‌ی لی بکاته‌وه.» بووتلیز لی پرسی: «ئه‌گه‌ر له ریگا تووشی بووایه چی پووی ده‌دا؟»

«دیاره ئه‌گه‌ر منی بکوشتایه نیشانه‌ی ئه‌وه بوو خواستی خودایه و له‌گه‌ل ویستی خودا هه‌چ ناکرئ.»

جاریکی تر به زمانی رووسی خودا‌حافیزی کرد. هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌ی گرت. چاویکی به هه‌موو ئه‌وه که‌سانه‌دا گیرا که بۆ به‌رئ

کردنی هاتبوونه ده‌ری. کاتیک چاوی به ماریا دیمیتری یوڤنا که‌وت،
گوتی: «خودا حافیز کچه‌که‌م. زور سپاس بو میوانداریه‌که‌ت.»
ماریا گوتی: «خودات له‌گه‌ل بی. له خودام داوایه بتوانی
بنه‌ماله‌که‌ت رزگار بکه‌ی.»

حاجی مراد له قسه‌که‌ی ماریا تینه‌گه‌یشته به‌لام هه‌ستی به
میهره‌بانیه‌که‌ی کرد و سه‌ری له‌قاند.

بووتلیز گوتی: «دوستی خوت له بیرنه‌که‌ی.»

حاجی مراد داوای له دیلمانجه‌که‌ کرد تیی گه‌ینی که‌ ئه‌و دوست و
هاوپی راسته‌قینه‌یه‌تی و هیچ کات له بیرى ناکا.

سه‌ره‌پای شه‌لینه‌که‌ی، گورج و خیرا خوی هه‌لدا و له سه‌ر زینه‌که‌
قیت و قوز دانیشته. هیشتا لاقی له سه‌ر رکیفه‌که‌ دانه‌نابوو بی
ئیختیار ده‌ستی برد بو خه‌نجره‌که‌ی و شمشیره‌که‌ی راسته‌وپاسته
کرد. پاشان به شیوه‌یه‌کی لووتبه‌رزانه که‌ ته‌نیا تاییه‌تی چیانشینه‌کانی
قه‌فقازه، جوریک له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی دانیشته که‌ ده‌تگوت سوار و
ئه‌سپ بوونه‌ته یه‌ک په‌یکه‌ره. له مالى عه‌مید دوور که‌وته‌وه. خه‌نیفه و
ئیلداریش که‌ سوار بووبوون به شیوه‌یه‌کی دوستانه‌ مالئاواییان له
خانه‌خویکه‌یان کرد و به یورغه به‌ دواى سه‌رکرده‌که‌یاندا رویشتن.
هه‌ر وه‌ک باوه، دواى رویشتنی حاجی مراد ئه‌وانه‌ی هاتبوونه
ده‌ری و به‌رئیان کرد، ده‌ستیان کرد به‌ باس کردنی.

«به‌راستی پیاویکی به‌ جه‌رگ و دل شیره!»

«وه‌ک گورگ شالاوی بو ئه‌رسه‌لان خان برد. دیتت چوون

قه‌لافه‌تی گورپا؟»

پتروکوڤسکی گوتی: «له‌و فیله‌بازانه‌یه که‌ هیچ که‌س ده‌سکی له

دوو ناکا!»

« بریا لهو پروسه فیله بازانه زورمان هه بووایه!»
له ناکاو ماریا دیمیتری یوڤنا وهدهنگ هات و گوتی: «ئهو پیاوه
حه وتوویهک له گهله ئیمه ژیا، جگه له چاکه و ئهدهب و ئهقل و ویژدان
چ شتیکی دیکه تان پیوه دی؟»
«هه موو ئهوانهت چون بو دهرکهوت؟»
«من هه ر به راستی وا تیگه یشتم.»
عهمید لهو کاته دا هاته ژووری و گوتی: «به جاری شهیدای
بووه.»

«دهی گریمان شهیداشی بوو بیتم، به ئیوه چی؟ بو پاشمله باسی
که سیکی ئاوا باش و نه جیب دهکه ن؟ راسته پیاویکی تاتاره، به لام
مروڤه و مروڤیکی باشیشه.»
بووتلیر گوتی: «ماریا دیمیتری یوڤنا! به راستی هه ق به تویه
شهیدای بی و لایهنگریی لئ بکهی.»

بیست و یهک

بارودوخی بهره‌گهی شهر له چیچین به شیوهی ئاسایی بوو. له کاتی قه‌ومانی ئەو رووداووه که باس کرا، دوو جار شووتهی مه‌ترسی لیدرا بوو. دوو لیوا له حالی ئاماده باشدا بوون و هیزی تایه‌تیا هینابوو بۆ به‌رگری. به‌لام هەر دوو جار هکه له هه‌مبەر پلان و ئازایه‌تی چیا نشیناندا خۆیان نه‌گرتبوو و ناچار بووبوون پاشه‌کشی بکهن. جاریکیش له ویزدویژنسک توانییان کازاخیک بکووژن و ئەو هه‌شت ئه‌سپه‌ی هینا بووی ئاویان بدات ده‌ستیان به سه‌ردا بگرن. دوا‌ی ئەو هیرشه‌ی که بووه هۆی کاول بوونی گونده‌که ئیتر ویزه‌کانی رووس ئۆپه‌راسیونی دیکه‌یان ئه‌نجام نه‌دا. چونکه سازاده باریاتینسکی⁸⁴ کرابوو فه‌رمانده‌ی بالی چه‌پی سپاکه و خه‌ریکی دارشنتی پلانیکی توکمه و به‌ربلاو بوو. باریاتینسکی له دۆستانی له میژینه‌ی نایب سه‌لته‌نه و یه‌کیک له فه‌رمانده‌رانی پیشووی لیوای کابارادا⁸⁵ بوو. کاتی که وه‌ک فه‌رمانده‌ری بالی چه‌پ گه‌یشه‌ گروژنی، له‌ریوه ده‌سته‌یه‌ک سه‌ربازی ئازا و چاونه‌ترسی پرچه‌ک و ئاماده کرد بۆ ئەوه‌ی فه‌رمانی تیزار به‌ریوه به‌رن، که له لایه‌ن چیرنیشو‌فه‌وه به‌ ویزنیتو‌ف راگه‌یه‌ندرا بوو. ئەو هیزه‌ی له ویزدویژنسک کو‌بووبوونه‌وه له قه‌لاکه هاتبوونه ده‌ری و له

84- Baryatinski

85- Kabarada

نزيك كوورين^{۸۶} جيگير بووبوون. لهوئ هوردوويان ليڊا و دهستانيان
کرد به بريني دارستانه که.

ڦوروتسوڦي لاهو له خيوهتيكي پر شڪودا نيشته جي بوو و زوربه ي
کاته کان ماري ا قاسيلييوقناي ژني دههات بو لاي و شهوانه له لاي
دهمايه وه. پيوهندي ماري ا قاسيلييوقنا و بارياتينسكي بووبوه بنيشته
خوشکه ي سهرزاران. هه موو سهر بازه کان و تهنانهت هئو هئفسه رانه ي
له چيني خانه دانيش نه بوون باسي هئو که ينوبه ينه پر شووره ي و
ناحزه يان ده کرد. هئو شهوانه ي ژنه دههات بو هوردوو هئوان ناچار
دهکران له خيوهته کان دوور بکه نه وه و له بوسه دا بن بو هئوه ي هئوان
خهريكي که يف و نه ههنگي خويان بن و به خوشي راييويرن.
چيانشينه کان هيندي جار توپه کان يان زور نزيك ده کرده وه و به جواني
ده يانتواني هوو دووگا که توپاران بکه ن. توپه کان که م وابوو ئامانجه که
بيکي؛ که وايه له کاته ئاساييه کاندا پنيويست نه بوو بو به رگري کردن له
توپاراني چيانشينان ههول بدن. به لام ئيستا سهر بازه کان ده بوو له
دهر وه ي هوردووگا که مين دانين و نه هيلن چيانشينه کان نزيك بينه وه و
بينه هوئ ترس و دل هه راو کيي خاتوو ماري ا قاسيلييوقنا. هه موو شهوئ
هه تا به ياني سهر بازه کان له بوسه دا ده مانه وه، تهنيا له بهر هئوه ي هئو
خاتوونه خانه دانه دلي ئاسووده بي و که يف و رابواردنه که ي لي تيک
نه چي. هه ر بويه هئو سهر باز و هئفسه رانه ي ريگه يان نه بوو له کوږ و
کوږوونه وه ي خانه دانه کاندا به شداري بکه ن، پاشمله باسي خاتوو ماري ا
قاسيلييوقنايان ده کرد و دداني خيريان پيدا نه ده هينا.

بووتلیږ مۆلّه تی له خزمه تکر دنی نیو قه لا وەرگرت و هات بو
هوردو وگا تاکوو چاوی به هاوسه فەر و هاوریکانی مەدرسه ی نیزام و
ئەفسه رانی هاوقه تاری بکه وی که له کورینسک له گه ل یه ک ئاشنا
بووبوون. سه ره تا زور خو شی رابوارد. له خیوه ته که ی پۆلتوراتسکی دا
نیشته جی بوو و دوستان و هاوریانی پیشووی زور به گه رمی
پیشواز بیان لی کرد. چوو بو سه ردانی قورونتسو ف که ماوه یه ک له
لیواکه ی ئەوان خزمه تی کردبوو و سووکه ئاشنا یه تییه کیان هه بوو.
قورونتسو ف به روویه کی خو شه وه به خیره اتی کرد و به باریاتینسکی
ناساند. باریاتینسکی، بووتلیږی بو میوانیه ک بانگه یشتن کرد که بو
ریزگرتن له ژنیرال کازلو فسکی ساز کرابوو. کازلو فسکی هه تا کاتی
هاتی باریاتینسکی فه رمانده ی به ره گه ی چه پ بوو.

میوانیه که زور خو ش و ریکوپیک بوو. ریزی ک خیوه تی تاییه تیان
هه لدا بوو. کورسییه کانیان به ریز له به ریکی خیوه ته که دانا بوو. له سه ر
میزه کان، قاپ و دهوری و که وچکی نان خو اردن و هه موو جوری ک
بتری مه شرووب و ساردی ریز کرابوون. هه موو شته کان وه ک شیوه
ژیانی گاردی سه لته نه تی له پترزبو رگ ده چوون. سه عات دوو له سه ر
کورسییه کان دانیشتن. کازلو فسکی له نیوه راستی ریزه که و باریاتینسکی
به ره ورووی دانیشتبوو. قورونتسو ف و هاوسه ره که شی له م شان ه و
شانی کازلو فسکی دانیشتبوون. له هه ر دوو به ری میزه کیان، ئەفسه رانی
لیوای کابارادا و کوورین دانیشتبوون. بووتلیږ شان به شانی
پۆلتوراتسکی دانیشتبوو. شاد و به ده ماخ و سه رخو ش له گه ل
ئەفسه ره کانی ته نیشتی گالته و گه پیان ده کرد و پیک له دوای پیک
شه راب و قودکایان هه لده دا.

کاتیک که بابی به رخیان خوارد و خزمه تکاره کان په رداخه کانیان پر
کرد له شامپانی، پۆلتوراسکی رووی له بوولتیر کرد و به نیگه رانییه وه
پیی گوت: «ئیسستا کاتی ئه وه یه جه نابی (چونکه) به چه کمه وه تیی
که وی!»

«چون؟!»

«چونی ناوی، ده بی وتار پیشکesh بکات! به لام کوا ئه ویان گوتوه و
وتاردان؟ وتاردان له گه ل شکنندی ریزی دوژمن له ژیر پیژنه ی گولله و
ئاگر دا، جیاوازه. ئه ویش کاتیک که شازاده شان به شانی دانیشتی و
ئهو هه موو ئه فسه ره خانه دانه به رده نگی بن.»

ئه فسه ریک که له ته نیشتیان دانیشتبوو گوتی: «ته نانه ت چاو
لیکردنیشی کاریکی دژواره.»

کاتی دیاری کراو هات. باریاتینسکی هه ستا، په رداخه که ی هه لگرت و
هیندیک له مه ر کازلؤفسکییه وه دوا. دوا ی ئهو کازلؤفسکیش هه ستا و به
دهنگیکی به رز گوتی:

«به پیی فرمانی خاوه ن شکو حه زره تی تیزار من له خزمه تی ئیوه
مه ره خه س ده بم. دابرا ن له ئیوه بو من زور دژواره به لام دلنیا بن
هه میشه له بیر ی ئیوه دام و له دلما ده ژین. به ریژان په ندیک هه یه ده لی:
«پیاویک که له به ره گه ی شه ر ته نیایه ئیتر خه با تگی ر نییه.» هه مووتان
ئهو په نده تان بیستوه و له و راستییه ئاگادارن. که وایه چونکه ئه وی
پاداشی پی م دراوه، چونکه که ره می له راده به در و دل فراوانیی خاوه ن
شکو، ده ریائاسایی به سه رمدا رژاوه، چونکه هه موو نیشانه و
پله و پایه کانم، چونکه هه موو ناوی باش و چونکه هه موو شتی کم و چونکه
هه رچی هه مه (لیرده دا زمانی که وته ته ته له و دهنگی له رزی) له سایه ی
سه ری ئیوه و ته نیا ئیوه وه یه، هاو پییانی به ریژم!»

دەموچاوه چرچولۇچەكەي چرچولۇچتر و دللى پر بوو و ئۇناقئىك
 گەرووى گرت. فرمىسك بە چاويدا هاته خوارى: «چلۇن لە ناخى دلمەوه
 گەرمترىن سپاس و پىزانىنى خۇمتان پىشكەش بكم...»
 كازلۇفسكى ئىتر نەيتوانى درىژەي پىندا؛ دەستى كرد بە دەستومشتاخ
 و لە ئامىز گرتنى ئەو ئەفسەرەنەي لە دەوروبەرى بوون. ھەموويان
 ھەستيان جوولابوو. شازادە خانم دەسرهەكى بەبەر دەمولووتىيەو
 گرتبوو. شازادەكەوتە چاوترووكاندن و دەمى قووچاند؛ ديار بوو دللى پر
 بوو. زۆربەي ئەفسەرەكان چاويان فرمىسكى تىزابوو. تەنەت
 بووتلىرىش كە كازلۇفسكى نەدەناسى، نەيتوانى ددان بە خۇيدا بگرى و
 نەگرى. ھەموو ئەوانەي بە دل بوو. پاشان بادەنۇشى دەستى پىكرد: بە
 خۇشى بارىاتىنسكى، بە خۇشى قۇرۇنستۇف، بە خۇشى ئەفسەرەن و
 سەربازان. لە كۇتايىدا ميوانەكان لە سەر مېزەكان ھەستان. مەستى
 شەراب و مەستى ھەستى شادى بزوينى نيزامى بوون و بۇ ئەو چەشەنە
 مەستىيە بە گيان و دل ئامادە بوون.

ھەواكەي زۆر خۇش بوو: تاووسا، ئارام و نەشەبزوين. لە ھەموو
 لايەكەو دەنگى ئاگرىبازى و بەزم و گۇرانى دەھاتە گوى. دەتگوت
 ھەمووان پروداويكى خۇش و ويژدان بزوينيان كردووه بە جيژن.
 بووتلىر بەو پەرى شادى و سەرخۇشىيەو چوو بۇ لاي پۇلتوراتسكى.
 چەند ئەفسەر لەوئى كۇبوو بوونەو و خەرىكى يارىي پاپەزىن بوون و
 ۋەرەقيان بلاوكرىدبوو. ياۋەرىك يەكسەد رۇبلى دانا و كردييە بانكى
 يارىيەكە. بووتلىر دوو سى جار لە خىۋەتەكە چوو دەرى. دەستى لەو
 كىسە پارەيەدا كە لە گىرفانىدبوو، بەلام ئاخىرى نەيتوانى لە ھەمبەر
 ۋەسۋەسەي خۇيدا خۇراگرى بكات. بە پىچەوانەي ئەو بەلینەي بە خۇي
 و براكەي دابوو، دەستى كرد بە قومار كردن. ھىشتا سەعاتىك

تینه‌په‌ریبوو، سوور هه‌لگه‌را و عاره‌قه‌ی دهردا و هر دو هه‌نیشکی له سهر میزه‌که دانا و دهستی کرده کۆله‌که‌ی چه‌نه‌ی و ده‌یویست ئه‌و گوژمه پاره‌یه بژمی‌ری که دۆراند‌بووی. هینده‌ی دۆراند‌بوو له ترسانا نه‌یده‌و‌ی‌را حیسابی بکات، به‌لام ده‌شیزانی ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ته‌واوی مووچه‌ی مانگانه‌که‌ی وهرگری و ئه‌سپه‌که‌شی بفرۆشی ناتوانی قهرزی ئه‌و یاوه‌ره بده‌ته‌وه که قوماری له‌گه‌ل کرد‌بوو، ئه‌وه‌ی زیاتر له دۆراند‌نه‌که ئازاری ده‌دا، ناسیاو نه‌بوونی ئه‌و یاوه‌ره بوو. ئه‌گه‌ر یاوه‌ره‌که به هۆی دۆراندنی له راده‌به‌دری بووتلیز وازی له قوماره‌که نه‌هینایه، بووتلیز هه‌روا درێژ‌ه‌ی پیده‌دا و له پووی هه‌لنه‌ده‌هات بکشیته‌وه. به په‌شو‌کاوی گوتی ئه‌و گوژمه پاره‌یه‌ی پی نییه و ده‌بی له بنه‌ماله‌که‌ی وهرگری و بیداتی. که‌وت‌بووه ژیر باری قهرزیک‌ی زۆر قورسه‌وه. بۆشی دهرکه‌وت دوا‌ی ئه‌و قسه‌یه ته‌نانه‌ت پۆلتۆراتسکیش نایه‌ه‌وی چاو له چاوی بکات و نیگای خۆی لی ده‌دزییه‌وه. دوا‌یین شه‌وی مانه‌وه‌ی بوو و له ئه‌وی و بی‌ری ده‌کرده‌وه و اباشتر بوو خۆی له قهره‌ی ئه‌و قوماره نه‌دایه. خوزگه به جیی قومار، بچوا‌یه‌ت بۆ لای فۆرۆنتسۆف که بانگه‌یشتنی کرد‌بوو. ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ی بکر‌دایه، تووشی ئه‌و کیشه‌یه نه‌ده‌بوو؛ به‌لام ئیستا تووشی بارودۆخیک‌ی زۆر خراپ بوو‌بوو و نه‌یده‌توانی له ژیر باری ئه‌و قهرزه قورسه بیته ده‌ری.

مالئاوایی له دۆستان و هاو‌پێانی کرد. به سواری گه‌رایه‌وه بۆ مالی و یه‌کسه‌ر چوو‌ه سهر پێخه‌فه‌که‌ی خه‌وی لیکه‌وت. وه‌کوو هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که گوژمه‌یه‌کی به‌رچاو پاره ده‌دۆرینن، هه‌ژده سه‌عاتی ره‌به‌ق خه‌وت. ماریا دیمتری یۆفنا به چاوپیکه‌وتنی بووتلیز و ره‌نگ بزرکانی بۆی دهرکه‌وت خه‌میک‌ی له دل‌دایه؛ کاتیک داوای په‌نجا کۆپکی لیکرد بۆ

ئەوھى بىدات بەو كازاخەى لەگەلیدا ھاتبوو، تىگەيشت لە قوماردا دۆراندووئەتى. ھەر بۆيە ەمىدى سەر كۆنە كرد كە مۆلەتى پىداوھ.

رۆژى دوايى لاي نيوەرۆ لە خەو ھەستا و وەبىرى ھاتەوھ چ قورپىكى بۆ خۆي گرتۆتەوھ و تووشى چ بارودۆخىكى خراب بووھ. ئاواتى دەخواست ديسان خەوى لى بگەوئتەوھ و بگەرئتەوھ بۆ نيو دنياي بى خەيالى؛ بەلام ئەوھ نەدەلوا. دەبوو ھەول بەدات و چوارسەد رۆبلى دەستەبەر بكات و بىدات بەو كابرا غەوارەيەى لە قوماردا لىي بردبۆوھ. يەكەم بىر كە بە مئشكىدا ھات ئەوھ بوو كە نامەيەك بۆ براكەى بنووسى. دەستى كرد بە نووسىنى نامەكە و داواي لە براكەى كرد پىنجسەد رۆبلى بە قەرز بەداتى و لە ھەمبەردا ئەو ئاشە ھەلگرى بۆ خۆي كە پىكەوھ شەرىك بوون. پاشان نامەى بۆ خزمىكى پژد مستقووچاوى خويان نووسى و داواي لىكرد پىنجسەد رۆبلى بە قەرز بەداتى و بۆ بەھرەكەشى دەمى خۆي قەپان بى و ھەر چەندىك بلى دەيداتى. دواي ئەوھ چوو بۆ لاي ەمىد. دەيزانى ئەو و ماریا پارەيان بە دەستەوھ ھەيە، بۆيە داواي لىكردن پىنجسەد رۆبلى بە قەرز بەدەنى.

ەمىد گوتى: «من ھىچ قسەيەك نىيە بەلام ماشا ناھىلى. ئەو ژنەتيوھ ھىندە چكووس و نىئوكوشكە ھىچى لە دەست ھەلناوهرى. ژنان ھەموويان ھەروان و شەتيان دەرەقەتيان نايە. بەلام ھەر چونىكە دەبى چارەسەرىك بۆ ئەو كىشەيە بدۆزىيەوھ. بلىي خاوەنى مۆتيلەكەى گەرەك نەيىن بە قەرز لىي وەرگرى؟»

چوو بۆ لاي كابرای خاوەن مۆتيليش، بەلام بە دەستى خالى و ھىوابراوى گەپايەوھ. تەنيا ھىواي بووتلىر براكەى و ئەو خزمە جەبوون و توكيسەيان بوو.

بيست و دوو

حاجى مراد داواى بى هيومانه وه له چيچين، گهرايه وه بۇ تقليس. هر كاتيک بيويستسياه دهيوانى بچيت بۇ سهردانى قورونتسوف، داواى له نايب سهلته نه ده كرد بهنديه سياسيه كان له گهل بنه ماله كهى بگورپته وه دهىگوت هه تا بنه ماله كهى ئازاد نه بن و له و بابه ته وه خاترجه م نه بن ناتوانى بۇ له نيو بردنى شامل يارمه تىي رويسه كان بدات قورونتسوف قيش دهستى دهستى پيده كرد و هر جارهى بيانويه كى ده دوزيه وه. دهىگوت ده بى ژينرال ئارگووتينسكى⁸⁷ بيت بۇ تقليس بۇ ئه وهى له و باره وه قسه بكن و بريار له سهر ئه و كاره بدن.

حاجى مراد داواى له قورونتسوف كرد ريگهى پى بدات بيت بۇ نووخا⁸⁸ و ماوهيك له وى بژى. نووخا شارىكى لاپه رى ناوچهى قهفقاز بو. پىي وابو له وى باشتر ده توانى له گهل شامل و دهست و پيوهنده كانى دانوستان بكات و بنه ماله كهى رزگار بكات. جگه له وهش نووخا شارىكى موسلمان نشين بو و دهيوانى بچيته مزگهوت و پينج فه رزهى نويزه كانى به جى بينى كه نويز كوله كهى دىنى ئيسلامه. قورونتسوف له و باره وه راپورتىكى نارد بۇ پترزبورگ به لام ريگهى به حاجى مراد نه دا بچيت بۇ شارى نووخا.

كىشه كهى حاجى مراد به لاي قورونتسوف وه زور گرينگ بو، بۇ كاربه دهستانى بالاي پترزبورگ و ئه و كه سانهش كه پيشينهى حاجى مرادىان ده زانى هه موو ئه و رپوداوانه دوخىكى له بار بوون و پينان

87- Argutinski

88- Nukha

وابوو بابہ تیکی زور سہرنج پراکیشہ و قازانجی شہری قہفقازی لئ
 دہکے ویتہوہ؛ بہ لآم بؤ حاجی مراد قہیران و بارودوخیکی زور تال و
 دژوار بوو، کہ و تبووہ گیزاوی کیشہیہ کی مہترسیدارہوہ و نہیدہزانی
 چی بکات و چ ریوشوینیک بگریتہ بہرہ بہتایبہت لہم دوایبیانہدا
 ہستی دہکرد کہ وتوتہ چالیکہوہ ہر دوو بہری ئاگرہ و رزگار
 بوونی مہ حالہ. ہوی پراکردنی لہ کوستان رزگار کردنی گیانی خوئی
 و بیزاری و نہ فرہت لہ شامیل بوو. کاتی ہلالتن لہ کوستان
 سہرہ پای کیشہ و دژواری زور ہستی بہ شادی و نازادی دہکرد.
 ماوہیہ کیش زور بہ دلخوشی دہژیا و پلانی بؤ لہ نیو بردنی شامیل
 دادہرشت. بہ لآم رزگار کردنی بنہ مالہ کہی، کہ بوی دہرکہ و تبوو
 کاریکی سانا نییہ، زور لہوہ دژوارتر بوو وا بیری لیدہ کردہوہ.

شامیل بنہ مالہ کہی بہ بارمتہ گرتبوو و ہرہ شہی دہکرد ئہ گہر
 حاجی مراد نہ گہر پیتہوہ و خوئی بہ دہستہوہ نہدا ژنہ کانی ہر کام
 بؤ گوندیک دوور دہخاتہوہ و چاوی کورہ کہشی دہر دہہیتی، یان
 دہیکوژی.

حاجی مراد ہاتبوو بؤ شاری نووخوا تاکوو بہ یارمہ تیی ئہو
 دؤستانہی کہ لہ داغستان بووی، پیلانیک داریژی و بہ فیئل و تہلہ کہ
 یان شہر و نازایہ تی بنہ مالہ کہی لہ چنگی شامیل رزگار بکات. دوایین
 سیخور کہ ہات بؤ شاری نووخوا ہوالی ہینابوو کہ ئاقاریاییہ کانی
 گیانفیدای ئہو ئامادہن لہ ہلمہ تیکدا بنہ مالہ کہی رزگار بکہن و
 بیانہین بؤ لای رووسہ کان. بہ لآم پیوستیان بہ ہیژی زیاتر ہہیہ بؤ
 ہیرش کردنہ سہر گوندی قیدونؤ کہ بنہ مالہ کہی حاجی مراد لہوئی
 دیل کرابوون. تہنیا کاتیک دہیانتوانی بنہ مالہ کہی نہجات بدہن کہ لہ
 قیدونؤ رایانگویزن و بیانہن بؤ شوینیکی تر. حاجی مراد پھیامی بؤ

لايه نگره کانی نارد و رایگه یاند هر که س بنه مالله که ی رزگار بکات سی هزار رۆبلی خه لات دهکات.

له نوو خا مالیکی چکۆله ی پینچ هۆده بیان له نزیك مزگه وته که و مالی حاکم دابوو به حاجی مراد و له ویدا ده ژیا. ئەفسه ره کانی هاوری و دیلمانج و مریده کانیشی له و مالله دا ده ژیان. ژیا نی حاجی مراد له چاوه پروانیدا تیده په ری و هه میشه چاوه ری بوو قاسیدیک له کوستانه وه بیت و هه والی رزگار بوونی بنه مالله که ی بو بینی. یان جاروباره ده چوو بو ئەسپ سواری له دهره وه ی شار و ریگه ی ئەوه ی پیدرا بوو.

رۆژی بیست و چواری ئاقریل دوا ی گه رانه وه له ئەسپ سواری، ئاگادار کرا کاتی نه بوونی ئەو قاسیدیک له لایه ن قورۆنتسوۆفه وه هاتوه. له گه ل ئەوه ی تامه زرۆ بوو بزانی قاسیده که چ په یامیکی هیناوه، رۆیشت بو ژووره که ی خوی. نویژی نیوه رۆی کرد. پاشان چوو بو ئەو ژووره ی که ئەفسه ری به رپرس و قاسیده که چاوه پروانی بوون. ئەو ژووره ش شوینی دانیشن و میوانداریی حاجی مراد بوو. ئەو قاسیده ی له تفلیسه وه هاتبوو ناوی کریلوف^{۸۹} بوو، به حاجی مرادی راگه یاند که قورۆنتسوۆف ده یه وه ی رۆژی دوازه هه م بچیت بو تفلیس بو ئەوه ی چاوی به ژنیرال ئارگوتینسکی بکه وئ. حاجی مراد روخسار و قه لافه تی قاسیده که ی نه که وته به ر دل و به توورپه یی وه لامی دایه وه: «یاخچی. پاره ت هیناوه؟»
کریلوف وه لامی دایه وه: «هیناومه.»

حاجی مراد گوتی: «بۆ دوو چه وتوو!» سه ره تا هه ر دوو دهستی و پاشان چوار قامکی به رز کرده وه: «بینه بمدهیه.»

قاسید گوتی: «هه ر ئیستا دهیده مه خزمه تان.» دهستی کرد به نیو کیسه ی که لویه له کانیدا و پاره که ی دهره ئتا. پینی وابوو حاجی مراد رووسی نازانی. به زمانی رووسی گوتی: «پاره ی بۆ چیه؟»

حاجی مراد حالی بوو. مؤرهبه کی لیکرد. قاسید که دهیویست پاره که دهره ئینی هه زی ده کرد له گه ل حاجی مراد قسه بکات بۆ ئه وه ی کاتی گه رانه وه بۆ لای فۆرۆنتسوڤ هه والیک ی پی بی. داوای له دیلمانجه که کرد له حاجی مراد بپرسی لیره تا قه تی به سه ر نه چوو ه؟ حاجی مراد به لاچاوایی و به مؤرهبه وه له و پیاوه کورته بالا و سه رسافه ی پروانی که جلو به رگی سقیلی له به ردا بوو، وه لامی نه دایه وه. دیلمانج دیسان پرسیاره که ی دووپات کرده وه. حاجی مراد نیوچاوانی تیک ناو گوتی: «پینی بلی هیچ قسه یه کم نییه، پاره که م پی بدات.»

له سه ر میزه که دانیشت پاره کان بژمیرئ. رۆژی پینج دراوی ئالتوون مووچه ی حاجی مراد بوو. کریلوڤ پاره کانی دهره ئتا. هه وت ریزی ده دانه یی دانا و له به ر ده می حاجی مراد ریزی کردن. حاجی مراد دراوه کانی خسته گیرفانی چه رکه سییه که یه وه و له ناکاو چه پوکیکی به سه ری سافی کریلوڤدا کیشا و هه لیبه زانده وه.

کریلوڤ له جیی خۆی دهره پری و به دیلمانجه که ی گوت: «به حاجی مراد بلی مافی ئه وه ی نییه ئاوا له گه ل من هه لسوکه وت بکات، من کار به دهستی ده وه له تم و پله پایه م به رانه به ری عمیده! ئه فسه ره که ش وته که ی ئه وی پشت راست کرده وه. حاجی مراد ته نیا سه ری له قاند تا کوو تییان بگه ئینی ئه وه ده زانی. هه ستا و له ژوو ره که چوو ه ده ری.»

ئەفسەرى بەرپرس گوتى: «ئەو كىرايە نازانم چىيى لى بىكەين. سەر بخەيە سەرى بە خەنجەرەوہ ئاوقات دەبى؛ ھەر بۇيە قسەى لەگەل نايە. بەلام واپزانم ژان بە جەرگى گەيشتووہ و بۇي تامل ناكرى.»

ئىوارە كاتىك ولات تارىك داھات دوو سىخورى دەمامكدار لە كوستانەوہ ھاتن بو لاي حاجى مراد. بەكيان زىلەلە و پەشتالە و ئەوى دىكەيان پىرەپىياويكى لاواز و دالگۆشت بوو. ئەو ھەوالانەى ھىتابوويان ھىوابەخىش نەبوون. لايەنگرانى حاجى مراد كە بەلئىيان دابوو بنەمالەكەى پزگار دەكەن، لە ترسى شامىل لە بەلئىنەكەيان پاشگەز بووبوونەوہ. شامىل ھەپەشەى كردبوو ھەر كەسىك يارمەتتى حاجى مراد بدات بە توندترىن شىوہ سزا دەدرى. دوای بىستنى ھەوالى قاسىدەكان، حاجى مراد دەستەوئەژنۆ دانىشت و سەرى كرده سەر چۆكى و ماوہىەكى زۆر بەو شىوہىە ماىوہ. بىرى دەكردەوہ. بەشىوہىەكى جىددى بىرى دەكردە. دەيزانى ئەمە لىپراوانەترىن و دوایىن بىر كرددەوہىەتى. دەبوو بىرپارىكى بەجى بدات. لە ئاكامدا سەرى بەرز كردهوہ و ھەر يەكى دراويكى ئالتوونى دا بە قاسىدەكان و گوتى: «بىرۆن.»

«وہ لام چىيە؟»

«بزانىن خودا چىمان وەرى دىنى.»

قاسىدەكان ھەستان و پۆيشتن. حاجى مراد لە سەر مافوورەكە دانىشتىبوو. ئەژنۆى لە باوہش گرتىبوو. ماوہىەكى زۆر دانىشت و بىرى كردهوہ.

"چىكەم؟ بىروا بە قسەكانى شامىل بىكەم و خۆم بە دەستەوہ بدەم؟ بەلام ئەو ھىندە فىلەبازە دەلىنى رىويىيە! تەنانەت ئەگەر فرىويشىم نەدات، ناتوانم لە بەر دەستى ئەو سوورھوولى چل درۆيەدا كار بىكەم.

مه‌حاله بتوانم بگه‌ریمه‌وه بۆ لای، چونکه هاتوومه‌ته پال پروسه‌کان و هه‌تا هه‌تایه دلای لیم پاک نابیته‌وه و متمانه‌م پی ناکات.

ئه‌وه ئه‌فسانه‌یه‌ی چپانشینه‌کانی وه‌بیر هاته‌وه. "مرۆقه‌کان هه‌لۆیه‌کیان گرت و هینایان بۆ نیو خویان. هه‌لۆکه‌ دوا‌ی ماوه‌یه‌که ژیان له‌گه‌ل مرۆقه‌کان، زه‌نگوله‌یه‌که له‌ملدا گه‌رایه‌وه بۆ کویستان و چووه نیو هاو ره‌گه‌زه‌کانی. هه‌لۆکان ریگه‌یان پینه‌دا و له‌ خویان تاران. گوتیان: بگه‌ریوه بۆ لای ئه‌وه که‌سانه‌ی زه‌نگوله‌یان له‌مل کردی. هه‌لۆکه نه‌یده‌ویست له‌ چیا و هیلانه و هاو‌ره‌گه‌زه‌کانی دوور بکه‌یته‌وه؛ پینی چه‌قاند و نه‌رۆیشه‌ته‌وه بۆ لای مرۆقه‌کان. هه‌لۆکانیش چه‌زیان نه‌ده‌کرد هه‌لۆیه‌کی زه‌نگوله‌ له‌ مل له‌ نیو ئه‌واندا بی، هه‌ر بۆیه هینده‌یان به‌ دهن‌دووک و چرنووک لیدا هه‌تا کوشتیان.

حاجی مراد بیرى کرده‌وه: "ئه‌گه‌ر بگه‌ریمه‌وه بۆ لای شامیل به‌ دهردی هه‌لۆکه ده‌چم. وا باشتر نییه‌ لی‌ره‌ بمینه‌وه و هه‌موو خاکی قه‌فاز له‌ چنگ یاغییه‌کان دهره‌ینم و پیشکه‌ش به‌ تیزاری بکه‌م؟ ئه‌وه کاته ناوبانگی ئازایه‌تیم هینده‌ی دیکه‌ بلاو ده‌بیته‌وه و ده‌بمه‌ خاوه‌نی ناو و ناوبانگ و مال و سامانیکی زۆر.

له‌ دلای خویدا گوتی: "ئه‌وه‌ش مه‌حاله." بیرى له‌ دیداره‌کانی له‌گه‌ل فۆرۆنتسوڤ و واده و به‌لینه‌کانی شازاده کرده‌وه. به‌لام له‌ دلای خویدا گوتی: "هه‌ر ئیستا ده‌بی بریاری خۆم بده‌م دهن‌ا شامیل بنه‌ماله‌که‌م له‌ نیو ده‌بات."

ئه‌وه شه‌وه هه‌تا به‌یانی خه‌وه‌ نه‌چووه چاوی. هه‌ر وا بیرى ده‌کرده‌وه و بارودۆخ و ریکاره‌کانی هه‌لده‌سه‌نگاند و له‌ بیرى چاره‌سه‌ریکی گونجاودا بوو.

بیست و سئ

له نیوه شه ودا بریاری خوی دا. ده بوو رابکات و بگه ریته وه بو چیا. به هاوکاری ئه و داغستانیانه ی که هیشتا پیی وه فادار بوون، هیرش بکاته سهر قیدونو و یان بنه ماله که ی رزگار بکات یان له و ریگایه دا سهری خوی دانی. به لام هیشتا بیری له وه نه کردبو وه دوای رزگار کردنی بنه ماله که ی ده بی چبکات. بو لای رووسه کان بگه ریته وه، یان بچیت بو خونزاخ و هه لکو تیته سهر هیزه کانی شامیل؟ ته نیا شتیک که ئیستا بیری لیده کرده وه راکردن له لای رووسه کان و روو له چیا کردن بوو. دهسته و به جی دهستی کرد به دارشتنی پلانه که ی.

به شمیتی رهشی بهرداری له ژیر بالیفه که ی دهرهینا. نایه بن باخه لی و چوو بو لای هاو ریکانی له ژووره که ی ئه و بهری دالانه که. دهرگای دهره وه ی دالانه که کرابو وه. ههر که پیی نایه نیو دالانه که وه هه وای فینکی مانگه شه و و شنه ی شیداری شه و بای نیوه شه و له دهموچاوی دا. چریکه ی بولبوله کانی نیو باخی ماله که گوچکه و ههستی لاوانده وه.

کاتیک له دالانه که تیپه ری و دهرگای ژووری هاو ریکانی کرده وه، ژووره که رووناک نه بوو، به لام تریفه ی ته ربیع ی یه که م له په نجه ره که وه ده هاته ژووری. له به ریکی ژووره که میزیک و چوار

کورسی داندرا بون. چوار کس له هاورپیکانی له سهر مافورهی
 تهرکی هۆده که پراکشابون و عه باکانیان به خویاندادابوو. خه نیفه له
 دهره وه لای ئه سپه کان خه وتبوو. گه مزالۆ به بیستنی ته قه ی دهرگا که
 راپه ری. که چاوی به حاجی مراد که وت ناسییه وه. دیسان پراکشایه وه.
 ئیلدار که له پال ئه و دا پراکشا بوو، له ریوه هه ستا به شمیه که ی له
 بهر کرد و چاوه پروانی فه رمانی مورشیده که ی راوه ستا. خان
 محه محه د و قوربان هه روا له خه ودا بوون. حاجی مراد ئه و
 به شمیه ی پیی بوو له سهر میزه که داینا و خرنیگه ی هات.
 خرنیگه که ش ه ی ئه و دراوه ئالتوونانه بوو که به بهری
 به شمیه که یه وه دروو بوو. حاجی مراد دراوه ئالتوونه کانی که ئه و
 رۆژه وه ریگرتبوو دای به ئیلدار و گوته: «هانی ئه وانه شی پیوه
 بدروو.» ئیلدار به شمیت و دراوه کانی لی وه رگرت. خیرا چوو بو بهر
 په نجه ره که و له بهر تریفه ی زیوینی مانگ چه قویه کی چکۆله ی له ژیر
 کالانی خه نجه ره که ی دهرهینا، بهری به شمیه که ی کون کرد،
 دراوه کانی تیخت و دهستی کرد به دروونی. که مزالۆ هه ستا و چوار
 مه شقی دانیشته. حاجی مراد گوته: «گه مزالۆ! هه ستن تفه نگ و
 شه شلوه له کان و فیشه ک و ته قه مه نی ئاماده بکن. سبهینی ریگایه کی
 دوورمان له به ره.»

گه مزالۆ له وه لامدا گوته: «گولله شمان هه یه و بارووتیش. هه ر
 ئیستا هه مووی ئاماده ده که یین.» دهیزانی بو چی حاجی مراد دهلی
 تفه نگه کان پرکه ن. له بهر خویه وه گوراندی و بزه یه که نیشته سهر
 لیوی. له سه ره تاوه ئه و ته نیا ئاواتیکی هه بوو: هه تا ئه و جیه ی
 ده توانی و له دهستی دی ئه و سه گه رووسیانه بکووژی و به
 خه نجه ره هلیاندری و روو بکاته وه کوستان. ئیستا که بو ی

دهرکه وتبوو حاجی مرادیش دهبه وئ ئه و کاره بکات، شاد و دلخوش بوو.

دوای رۆیشتنی حاجی مراد، گه مزالو هاورپیکانی له خه و ههستاند. هه ر چواریان دهستیان کرد به پرکردنی تفهنگ و شه شللول و ئاماده کردنی فیسقوفلاسقی تایبه تی و سازوبه رگی جهنگی. ئه و چه کوچول و له تکانه ی چه پله ک بووبوون، هه موویان گوپی و بارووتی تازه یان کرده نیو ئاگردانی تفهنگه کانه وه؛ گولله کانیان له تیتوله په رۆی چه ور پیچا و بو هه ر فیشه کیک به راده ی پیویست بارووتی تازه یان تیکرد و فیشه که کانیان پر کرد. شمشیر و خه نجه ره کانیان چه ور کرد و تیغه کانیان تیژ کرده وه.

به ر له هه لاتنی خو ر حاجی مراد دیسان هات بو دالانه که و مه سینه یه کی پر کرد له ئاو بو ده ستنۆیژ گرتن. چریکه و ورینگه ی بولبوله کان له و به ره به یانه فینکه دا ولاتی داگرتبوو و شادیی به دلان ده به خشی. له ژووری هاورپیکانییه وه خشه و کره کپی زووره و سیسوو ده هات و دیار بوو خه ریکی تیژ کردنه وه ی خه نجه ر و شمشیره کانن. حاجی مراد مه سینه که ی پر کرد له ئاو هیشتا نه گه یشتبووه ژووره که ی خو ی جگه له خشه خشی زووره و سیسوو، دهنگی نه رم و له سه ره خو ی خه نیفه ی هاته گو ی که له به ر خو یه وه گو رانیی ده گوت. راوه ستا و گو یی بو شل کرد. باسی داستانی ئازایه تی که سیکی ده کرد به ناوی هه مزه که له گه ل هاورپیکانی ره وه یه ک ئه سپی ره وسه کان راده دا و کاتی که ئه وه هه واله به شانزاده ی ره وسی ده گا، به هیزیکی زوره وه ده که ونه شوینیان و به نیو لی ره واریکدا تیده په رن، به لام به داخه وه له وه به ری ره وباری ته ره ک گه مارویان ده دن. گو رانییه که باسی چونییه تی شه ره که و ئازایه تی

همزه‌ی ده‌کرد که چوَن ئه‌سپه‌کان ده‌کووژئ و به‌جنده‌که‌کانیان مه‌ته‌ریز بو خوی و هاو‌ریکانی دروست ده‌کات. همزه و هاو‌ریکانی هه‌تا دوایین فیشه‌ک شه‌ر ده‌که‌ن و پاشان ده‌ست به‌خه‌نجر ئاوقای هیزه‌کانی رووس ده‌بن و ده‌بیته شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه. همزه به‌ر له‌وه‌ی گیانی له‌ده‌ست بدات چه‌ند مرای به‌ئاسمانه‌وه‌ده‌بینی و رووی ده‌می ده‌کاته ئه‌وان و ده‌لی:

ئه‌ی بالداره‌کان، بفرن، بفرن، بفرن

به‌ره‌و ماله‌کانی ئیمه‌بال لی‌یده‌ن!

پرۆن به‌دایک و خوشکان و کچانی

رووسوورمان بلین

ئیمه‌له‌ریگای سه‌ربه‌ریزی نیشتماندا

خه‌باتمان کرد و شه‌هید بووین.

پیتیان بلین ته‌رمه‌که‌شمان له‌نیو گو‌ردا

هه‌دا نادا و قه‌ت ناخه‌وی

گورگ و چه‌قه‌ل جه‌رگ و دل‌مان هه‌لده‌دپن و

دال و سیارک و قشقه‌ره‌گلیته‌مان هه‌لده‌کوئن.

به‌لام ئیمه‌قه‌ت نامرین، قه‌ت نامرین...

ئه‌م گورانییه‌به‌هه‌وایه‌کی خه‌مناک و دلته‌زین کو‌تایی ده‌هات و

باتا به‌دنگه‌به‌هیزه‌که‌ی له‌گه‌لی ده‌گوته‌وه‌و به‌لاله‌لاله‌و هاوار و

بانگ ته‌واو ده‌بوو.

دیشان بی‌دنگی. هیچ ده‌نگیک نه‌ده‌هات جگه‌له‌ورینگه‌ی بولبولان

و خشه‌ی لیک ساوینی به‌رد و پولا.

حاجی مراد و هه‌ها که‌وتبووه‌گو‌می بیر و خه‌یاله‌وه‌نه‌یده‌زانی

مه‌سینه‌که‌ی خوار کردوته‌وه‌و هه‌موو ئاوه‌که‌ی پژاوه. بو لومه

کردنی خوئی سهری راوه‌شاندا و دیسان گه‌رایه‌وه بو ژورره‌که‌ی. دواى نۆیژی به‌یانی تفه‌نگه‌که‌ی هینا، به وردی چاوی لیکرد و تاقیی کرده‌وه. پاشان چوو له سهر ته‌خته‌که دانیشته. هیچ کاریکی تری نه‌بوو بیکات. بو ئه‌وه‌ی بپروات بو ئه‌سپ سواری ده‌بوو مؤله‌ت له ئه‌فسه‌ری به‌رپرس وه‌رگرئ. هیشتا هه‌وا روون نه‌بوو بووه و ئه‌فسه‌ری کیشک له خه‌و هه‌لنه‌ستابوو.

گۆرانیه‌که‌ی خه‌نیفه ئه‌و شیعره‌ی وه‌بیر هینایه‌وه که دایکی دواى له دایک بوونی ئه‌و هۆنیه‌بوویه‌وه و به هه‌واى لایه لایه ده‌یگوت. گۆرانیه‌که بو باوکی حاجی مراد بوو و زۆر جار له دایکی بیستبوو؛ ئه‌و گۆرانیه‌ی که بو لۆریس ملیکوژی گوتبوو.

ئیسته ده‌تگوت دایکی له به‌ر چاویه‌تی؛ به‌لام نه‌ک وه‌کوو دوایین جار به ده‌موچاوی چرچولۆچ و سهری سپی و ده‌می بی ددانه‌وه، به‌لکوو جحیل و شوخوشه‌نگ و توندوتۆل؛ هینده به هیز و توندوتۆل بوو ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ی ئه‌م مندالیکى شه‌ش سالانی قورس و پهل قه‌ویش بوو به کۆلیدا ده‌به‌ست و به کو‌یستاندا هه‌لده‌گه‌را و ده‌بیرد بو لای باوه‌گه‌وره‌ی. بیره‌وه‌ری مندالی، ئه‌وی خسته بییری کوره‌ خوشه‌ویسته‌که‌ی، ئه‌و کاته‌ی بو یه‌که‌م جار به ده‌ستی خوئی سهری بو تاشیبوو. ئیسته یۆسفی کورپی گه‌نجیکی ئازا و به‌جهرگ بوو. ئه‌وی به‌و جوړه هاته به‌ر چاو که بو دایین جار دیتبووی:

ئه‌و پۆژه‌ی له (تسلمیس) هاته ده‌ری. یۆسف ئه‌سپه‌که‌ی بو هینابوو ده‌ری و داواى لیکردبوو ریگه‌ی پیدات له‌گه‌لی بچی. یۆسف گورج و ئاماده و چه‌ک له شان هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرتبوو. ده‌موچاوی جوان و سووره‌لگه‌راوی جوامیری و ئازایه‌تی لى ده‌باری، قه‌لافه‌تی باریکه‌له و له‌باری، هیندیک له باوکی که‌له‌گه‌تتر

بوو. حاجی مراد هه موو ئه وانه ی هینابوو بهر چاوی خوئی و له تاوی بنه ماله که ی ئوقره ی لیهه لگیرابوو. حاجی مراد رۆح و گیانی له لای کوربه که ی بوو و کاتیک دهیدی سه ره رای ته مه نی که م، گه نجیکی به هیزه و نیوشانی پان و نیوقه دی باریکی و باسک و باهوئی به هیزی و هه لسوکه وتی چالاکانه ی دههینایه وه بهر چاوی خوئی، له خویشیانا گه زگه ز بالای ده کرد.

حاجی مراد گوتبووی: «واباشتره تو هه ر لیتره بمینییه وه. تو ئیستا ته نیا پیاوی مالیی. ده بی ئاگات له دایکت و دایه گه وره ت بی.»
وه بییری هاته وه یوسف به سه ر بهر زانه و به بزیه کی پر له ره زایه ته وه وه لامی دابوو هه تا ئه و کاته ی زیندوو بی هیچ که س ناتوانی ئازار به دایکی و دایه گه وره ی بگه یینی. له گه ل ئه وه شدا هه تا قه راغ چۆمی به سواری ئه سپ باوکی به ری کرد و له وی گه رایه وه. له و کاته وه ئیتر حاجی مراد دایکی و ژنه کانی و کوربه که ی نه دیتبوو. ئیستا شامیل هه ره شه ی ده کرد چاوی یوسفی کوری ده رده هینی. سه باره ت به ژنه کانیشی چیان به سه ردی و چ بی ری زییه کیان پی ده کری، نه یده ویست بیر بکاته وه.

ئه و بیر و خه یالانه وه های تووشی خه م و دله راوکی کرد بوو ئاراقارای لیهه لگیرا بوو. به په له هه ستایه سه ر پی و به شه له شه ل رویشت بو بهر ده رگاکه و ئیلداری بانگ کرد. هیشتا خو ر هه لئه هاتبوو، به لام هه وا به ته واوی رووناک بوو بوو. بولبه له کان هه روا ده یان چریکاند. گوتی: «بچو به ئه فسه ری کیشک بلی ده مه هوئی بچم بو ئه سپ سواری. ئه سپه کانیش زین بکه ن.»

بيست و چوار

له هه موو ئه و ماوه يه دا فيكر و زيكرى بووتلير له لاي شيعرى خه باتگيران بوو. له بهر خوويه وه ويره و ويرى دههات و ئه و شيعرانه ي دهگوت. نهك له كاتى دهوامدا بهلكوو له ژيانى تاييه تى رۆژانه شدا هه روا له سه ر ليوى بوو. جلو به رگى چه ركه سى له بهر ده كرد. به ئه سپ ته راتينى ده كرد و ئه و شيعر و ئاوازانه ي دهگوته وه. دوو جار له هه لمه تى شه وانه ي بوگدانو قچدا⁹ به شدارى كرد. به لام نه كه سيكى كوشت و نه كه سيكىشى ده ستگير كرد. نزيكى و دو ستايه تى له گه ل بوگدانو قچ شانازيه كى گه ره بوو، چونكه ئه فسه ريكي زور به جه رگ و چاونه ترس بوو. ئه و دو ستايه تيه وه ره ي پى ده به خشى. قه رزه كه ي بو دابو وه. به به ره ره يه كى زور قه رزى له جووله كه يه كى سووت خو ر وه رگرتبوو. له راستيدا كيشه كه ي چاره سه ر نه كر ابوو، ته نيا ماوه يه ك وه دوا خرابوو. نه يده ويست بير له بارودوخى خو ي بكاته وه. بو له بير بردنه وه ي خه م و كيشه كانى ته نيا په ناي بو چرينى شيعر و ئاوازي خه باتگيرانه نه ده برد، مه شروو بيشى ده خو ارده وه. رۆژ له گه ل رۆژ له بارى ئاكار و ره فتاره وه كه سايه تى داده به زى و له بهر چاوى ده ورو به ريه كانى سووك ده بوو. ئيتر ئه و يو سفه دا وينپا كه نه بوو كه گرنگى به ماري ا ديمتيرى يو قنای زله يخا شيوه نه دات و خو له ئه شق و هه وه س بيـ ويـرى. به پـيـچه وانه زور بيـ شـهـرمانه و به رووه لمالدارويه كى ئاشكراوه ده يو يست له خسته ي به ريـت، به لام

وهها توند و راشكاوانه ماریا دهستی به پروویه وه نا، له گه‌ل ئه‌وه‌ی تووشی سه‌رسوو‌رمان بوو، هه‌ستی به شه‌رمه‌زاریش کرد.

له کوتایی مانگی ئافریلدا تا قمیگ ئه‌فسه‌ر و سه‌رباز که دوو مه‌فرزه له لیوای کابارادا بوون هاتن بو قه‌لا. باریاتینسکی ده‌یویست به یارمه‌تی ئه‌و هی‌زانه هه‌موو خاکی چی‌چین داگیر بکات، کاریک که هه‌تا ئه‌و کاته مه‌حال بوو. به پیی داب و نه‌ریتی قه‌فقاز ئه‌وانه میوانی لیواکانی کوورین بوون. سه‌ربازه‌کانیان له سه‌ربازخانه نیشه‌جی کرد و جگه له ئاشی گه‌نمه ره‌شه، گوشت و قو‌دکاشیان پی‌ده‌دان. ئه‌فسه‌ره‌کانیش له گه‌ل ئه‌فسه‌ره‌کانی دانیشه‌تووی کوورین بوونه هاومه‌نزل. بو ری‌زگرتن له میوانه‌کان میوانیه‌کی گه‌وره‌یان به‌ریوه برد و به‌زم و گو‌رانی و باده‌نووشی گه‌رموگوپ و شاهانه بوو. عه‌مید پی‌ترۆف هی‌نده مه‌ست بوو هۆشی له لا نه‌ما بوو. به ره‌نگی بزرکاوه‌وه له سه‌ر کورسییه‌که تخیل بوو بوو. شمشیره‌که‌ی له کالان ده‌رکیشابوو، هی‌رشه‌ی ده‌کرده سه‌ر دوژمنیکی خه‌یالی و جنیوی ده‌دا و پی‌ده‌که‌نی. جاروبار یه‌کیکی له باوه‌ش ده‌گرت و دواتر به هه‌وای گو‌رانییه‌ک که هه‌زی پی‌ده‌کرد، ده‌ستی ده‌کرد به سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی:

شامیل شو‌رشی کردوه

له سالانی رابردوودا

ده‌له‌ی له‌له‌ی، له‌له‌ی له‌ی

له سالانی رابردوودا...

بووتلی‌ریش له‌وی بوو. ده‌یویست له‌و کو‌رپه‌شدا وه‌ک خه‌باتگێریکی به‌جه‌رگ هه‌لسوکه‌وت بکات. به‌راستی به‌زه‌یی به‌عه‌میددا ده‌هات، به‌لام هیچی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات. که دیتی سه‌رخووشی خه‌ریکه ئه‌ویش له پی بخت، ده‌ره‌دزه‌ی دایه و به هی‌واشی له کو‌رپه‌که چوو ده‌هه‌ری.

مانگی چارده، ماله كان و سهنگه پرشی كۆلان و شه قامی سپی هه لگیزا بوو. هینده رووناك بوو دهتوانی زهنگیانهی له بهر بگریه وه، خیز و گه لا و په له پووش و چالوچۆلی كۆلان هه مووی مه علوم بوو. له نزیك مائی چاوی به ماریا كهوت شالیکی له سه ر و ملی هالاند بوو. دواي ئه و سارد و سرپی و بی مه یلییهی پیوهی دیوو، بووتلیز به شه رمه زارییه وه پرووی لی وه رده گیزا و خوئی لی به دور ده گرت. به لام له و مانگه شه وه خو شه دا و له و په پی مه ستیدا، به دینی ماریا گه شایه وه و ویستی دیسان خوئی لی نزیك بکاته وه.

لیی پرسى: «دهچی بو کوی؟»

ماریا به میهره بانیه وه وه لامی دایه وه: «دهچم بزانه پیره پیاو حالی چونه.»

ماریا راست و راشکاوانه له گه ل بووتلیز ده دوا، به لام كه دهیدی ماوهیه كه ئه و خوئی لی ده بویری و دوره په ریزی لیده كات، هیندیك دلی لی ره نجا بوو.

«خه مت نه بی. زوو دیته وه بو مائی.»

«دهتوانی؟»

«ئه گه ره به پیی خوئی نه توانی بیته وه، دهیه یینه وه.»

«هه روایه. به باشی نازانه بچم بو لای. وانیه؟»

«به لی، واباشتره نه چی، وهره باپروینه وه بو مائی.»

ماریا دیمتیری یوئنا گه رایه وه. به ره و مائی وه ری كه وتن. مانگه شه وه هینده رووناك بوو دهتگوت خه رمانه یه كه تریفه دوری سییه ره كه ی ئه وانى داوه. بووتلیز چاوی له و تریفه رووناكه ی مانگ ده كرد و دهیویست به ماریا بللی ئه شق و خو شه ویستی ئه و هه روا له دلیدایه، به لام نه یده زانی چونی بدرکینی و له کویوه دهست پییکات. ژنه

چاوه پروان بوو بووتلیز قسه بکات. بهو شیوهیه ههنگویان دهنه و هیچیان متهقیان نه ده کرد. گه یشتبوونه نزیک مائی، چاویان به چند ئه سپ سوار كهوت به ره و كۆلانه كه بايان دایه وه، ئه فسه ریک بوو به چند سه ر بازه وه.

ماریا دیمتیری یوقنا خوئی کیشا دواوه و گوتی: «ئوه کییه به ره و ئیره دی؟» مانگ له پشت سه ری سواره كه وه تریفه ی داده باراند. ماریا نه یناسییه وه هه تا گه یشتنه په نایان. کامینیف^{۹۱} بوو؛ ئه فسه ریک كه بیشتتر هاوکاری عه مید بوو، هه ر بویه ماریا ئه وی دهناسی.

ماریا سه ری هه لبری و گوتی: «پیتیرنیکو لاییچیج^{۹۲} ئه وه توئی؟» وه لامی دایه وه: «به لئی خووم. بووتلیز ئه وه توئی؟ هیشتا نه خه و تووی؟ له گه ل ماریا دیمتیری یوقنا پیاسه ده کن؟ و اباشه وریابی و پئی زیادی دانه کیشی، دهنه عه مید پیت ده لی پووتیک چند سیه یه! ئه ی عه مید له کوئییه؟»

ماریا سه ری بو لای دهنگی به زم و گۆرانییه كه سووراند و گوتی: «خه رکی باده نوشییه!»

«چی بووه؟ به چ بۆنه یه كه وه ئه و به زمه یان ساز کردووه؟»
«چند كه س له ئه فسه رانی هه سا ف - یوورت^{۹۳} هاتبوون. میوانییه كه بو ئه وان گیراوه.»

«چهنده باش و له کاتی خویدا گه یشتم. هیندیک ئیشم به عه میده.»
بووتلیز لئی پرسی: «ئیشی فه رمی؟»
«که م تا کورتی.»

91- Peter Nikolaevich

92- Hasav Yurt

93- Chikhirev

«چاک یان خراب؟»

کامینیف پیکه‌نی و گوتی: «فهرق ناکا؛ بۆ ئیمه باشه و بۆ هیندکه‌یش خراب.»

ئوستا گه‌یشتبوننه مالی عه‌مید. کامینیف گوران‌دی به‌ سهر یه‌کیک له‌ کازاخه‌کاندا: «چیخیرنیریف^۹ وهره بۆ ئیره.»
یه‌کیک له‌ کازاخه‌کان هاته‌ پیشی. یونیۆرمی ئاسایی کازاخه‌کانی دۆنی له‌ به‌ردا و چه‌کمه‌ی مل دریزێ له‌ پیدای بوو. توربینیکیشی به‌ ده‌سته‌وه بوو.

کامینیف له‌ کاتی دابه‌زیندا گوتی: «ده‌ری هینه.»
کازاخه‌که دابه‌زی. کیسه‌یه‌کی له‌ خورجینه‌که‌ی ده‌ره‌ینا. کامینیف کیسه‌که‌ی لێ وهرگرت. ده‌ستی کرد به‌ نیۆ کیسه‌که‌دا و گوتی: «ماریا دیمیتری یۆفنا ناترسی؟»

ماریا وه‌لامی دایه‌وه: «له‌ چی بترسم؟»
کامینیف سه‌ری برآوی مرۆفیکی له‌ کیسه‌که‌ ده‌ره‌ینا. له‌ به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و پیشانیدا. «که‌وايه‌ بروانه‌ بزانه‌ ده‌یناسییه‌وه؟»
سه‌ریکی تاشراو بوو به‌ جووتی برۆی پر و ریش و سمیلی کورت و په‌شه‌وه؛ یه‌کیک له‌ چاوه‌کانی زه‌ق و ئه‌وی دیکه‌یان نیوه‌ قووچاو بوو. ته‌پلی سه‌ری بریندار بوو برینه‌که‌ی ده‌می کردبۆوه. لووتی خوینی پیوه‌ ده‌له‌مه‌ بووبوو. خاوییه‌کی خویناوییان له‌ ملی پچابوو. سه‌ره‌رای برینی زۆری ده‌موچاوی، بزه‌یه‌کی میهره‌بان و مندا‌لانه‌ی له‌ سه‌ر لێو بوو.

ماریا دیمیتیری یوڤنا چاوی لیکرد. به بی ئه وهی زمانی بگه ری پروی
وهرگیرا و به پهله خوئی کرد به مالیدا.

بووتلیز نهیده توانی چاو له سهر ئه و سهره برپاوه سامناکه هه لگری:
سهری حاجی مراد بوو، ئه و پیاوه خه باتگیره ی ماوه یه که له مه و بهر
شه وانیکی زور پیکه وه دانیشتبوون و قسه یان کرد بوو.

کامینیڤ گوتی: «ده یویست رابکات، به لام گرتمان وه.» که لله
سهره که ی دایه وه به کازاخه که و له گه ل بووتلیز چوونه ژووری.

کامینیڤ گوتی: «زور قارمانانه گیانی له دهست دا.»

«به لام بو کوژرا؟ چی پروی دا؟»

هیندیگ سه برکه. عه مید بیت هه موو پروداوه که تان به وردی بو
ده گیرمه وه. ده بی ئه و که لله سهره به هه موو قه لا و گوند و شاره کاند
بگیرین!»

ناردیان به دوا ی عه میددا. عه مید له گه ل دوو ئه فسه ری تر که
ئه وانیش وه ک خوئی به دمه ست بوون، هاته وه. کامینیڤی له ئامیز گرت
و به خیر هاتنی کرد.

کامینیڤ گوتی: «سهری حاجی مرادم بو هیناوی.»

«نا! شتی وا نه لئی کوژرا!»

«به لی، ده یویست رابکات.»

«هه همیشه ده مگوت فیلیکی له ژیر سهردایه و ئه و هاتنه ی به راستی

نییه. کوا؟ سهری کوا! پیشانم ده.»

بانگی کازاخه که یان کرد. کیسه که ی هینا. عه مید به چاوی مهسته وه

ماوه یه که تیی راما.

«له گه ل ئه وه شدا پیاویکی ئازا و به شه ره ف بوو. ده مه هوی ماچی

بکه م.»

یه کیچ له ئەفسەرەکان گوتی: «بەلێ، بەراستی پیاویکی بەجەرگ و چاونه ترس بوو.»

داوی ئەوهی هەمووان چاویان له کەلەسەرەکه کرد، دایانەوه به کازاخەکه. ئەویش خستییهوه نیو توورەکه که و به هیواشی له سووچیک داینا.

ئەفسەرەکه پرسیری کرد: «جەنابی کامینیف ئەو سەرە پیشان دەدهی، وتاریش پیشکەش دەکهی؟»

عەمید دەنگی هەلبەری: «نا، لیم گەرین باماچی بکهەم. ئەو شمشیریکی به دیاری دابهەمن.»

بووتلیز چووە دەری، له بەر هەیوانەکه راوهستا.

ماریا دیمیتیری یۆقنا له سەر پلیکانی دووهەم دایشتبوو. پرووی کردە بووتلیز و به توورەیی سەری هەلینا. بووتلیز لێی پرسی: «ماریا دیمیتیری یۆقنا، چی بووه؟»

«ئێوه پیاو کوژن... ئێوه دلرەق و خوینەرژن... رقم لیتانە و نامهوی بتانینم... ئێوه پیاو کوژن!»

بووتلیز نهیدهزانی بلێ چی؛ گوتی: «ئەوه بەلایه که لهوانهیه هەموو کەس به سەری بی. شەر ئەوهیه ئیترا!»

ماریا بهگریانهوه دەنگی هەلبەری: «شەر! ئەوه چ شەریکه؟ ئەوه قەسابیه! تەرمی مردوو دەبی به خاکی بسپین، نهک ئاوا بیکه نه مه لحه که. پیاو کوژانه! پیاو کوژانه!» به دەم گریان و شەپۆرەوه له دەرگای پشتەوه چووە ژووری.

بووتلیز گەرپاوه بو هۆدهکه و داوی له کامینیف کرد چۆینه تی پووداوه که یان بو بگێریتهوه

کامینیف گوتی:

پووداوه که به م شیوهیه بوو:

بیست و پینج

حاجی مراد ریگه‌ی ئه‌وه‌ی پیدرابوو به سواری له ده‌وروبه‌ری شار بسوورپیته‌وه، به‌لام هه‌میشه گورووپیکی کازاخ‌ی له‌گه‌لدا بوو. سه‌رجه‌می ئه‌و سه‌ربازانه‌ی له‌نووخا خزمه‌تیان ده‌کرد بیست که‌س بوون، ده‌که‌سیان پاریزه‌ری حاجی مراد بوون و ده‌که‌سه‌که‌ی دیکه‌ش خزمه‌تکاری ئه‌فسه‌ره‌کان بوون. که‌وای به‌پیی ئه‌و فه‌رمانه‌ی پیمان کرابوو، ئه‌گه‌ر لانیکه‌م ده‌سه‌ربازمان بکرده‌یه‌ته‌ پاریزه‌ری حاجی مراد، ده‌بوو ئه‌و ده‌که‌سه‌هه‌موو رۆژی له‌گه‌لیدا بن. هه‌ر بۆیه‌ دوای چه‌ند رۆژ مانه‌وه‌ی له‌نووخا، بریار درا له‌وه‌به‌دواوه‌ته‌نیا پینج که‌س پاریزه‌ری بن و له‌گه‌لیدا بچن. داوا حاجی مرادیش کرا هیچ کات هه‌موو هاو‌ریکانی له‌گه‌ل خۆی نه‌بات. به‌لام رۆژی بیست و پینجه‌می ئافریل، حاجی مراد له‌گه‌ل هه‌ر پینج هاو‌ریکه‌ی وه‌ریکه‌وت. کاتی‌ک ویستی بروات، ئه‌فسه‌ری فه‌رمانده‌ پیی راگه‌یانده‌ که‌ نابج هه‌موو هاو‌ریکانی له‌گه‌ل خۆی ببات. حاجی مراد وای نوانده‌ گوویی لی نه‌بووه‌ و ملی رپی گرت. ئه‌فسه‌ریش ئیتر پیداکری نه‌کرد.

ئەفسەرىك بە ناوى نازارۆف⁹⁵ فەرماندەى سەربازەكان بوو، چەن كەپەت نىشانى قارەمانىتىيى وەرگرتبوو. لاويكى بەهيز و مووخورمايى و گورجرگول و زيرەك بوو. ئەو نۆبەرەى بنەمالەيەكى هەژار و دەستكورت بوو. باوكى كۆچى دوايى كرد بوو و دايكە پيرەكەى و سى خوشك و دوو براى بەخيو دەكرد.

ئەفسەرى فەرماندە گوتى: «نازارۆف چاويكت بكة چوار چاو و وريابه. له بىرت نه چى زور وريابه!»

نازارۆف له وهلامدا گوتى: «به چاوان گهورهم!»

پيى نايه سەر ركيّف، تفەنگەكەى له شانى كرد و له سەر مالى زين دانىشت تفەنگەكەى به شانييه وه راسته وپاسته كرد و به سواری ئەسپە شىي يال به ژەنگار و سینه بەرز و كەفەل پان دەستى كرد به يورغه و وهپى كهوت. چوار كازاخ له گەلى رويشتن: فيرايونتوف⁹⁶ كه له گەت و به له باريكه و له زاتى خويدا دز و دەست پيس؛ ئەو بوو هينديكى بارووت به گەمزالو فرۆشتبوو؛ ئيگنانوف⁹⁷ وەرزيپيكي گەپاوهى به توانا بوو، ئەگەر چى هيندهى نه ما بوو خزمه ته كەى كوتايى پى بى، به لام هيشتا به هيزى شان و باهوى خوى دهنازى؛ ميشكين⁹⁸، گەنجيكي لاواز و زەردل بوو هەمووان گالته يان پيدەكرد و

95- Nazarov

96- Ferapontov

97- Ignatov

98- Mishkin

کلاویان له سهر دهنه؛ پتراکوف^{۹۹} گهنجیکسی قژکالی
 سهروپووخوش و دهم به پیکه نین و تاقانه کوری دایکی بوو.
 به یانیکی فینک بوو، ته مومژ ولاتی داگرتبوو. پاشان ته مه که
 رهوی و ههواکهی تاووساو بوو. میړگ و سهوزه لانییه کی
 بهربلاو، گژوگیای ته پ و تازه، گهرمه شانی تازه رسکاو و
 پووباری پر ته وژم و که فچرین که به لای راستی ریگاکه دا
 هارهی دههات و دهیلرفاند، هه موو له ژیر تیریژی خوردا
 ددرهوشانه وه.

حاجی مراد ئارام و له سه ره خو ئه سپه کهی ده ئاژوا.
 هاوپریکانی و کازاخه کان به دوایدا به نهرمی دهرویشتن. زور
 به هیواشی له ریگاکه ی ئه و بهری قه لا تیپه رین. به پال ئه و
 ژنانه دا پرویشتن که قه رتاله یان له سهر سه ریان دانابوو، چهند
 سه رباز عاره بانه یان لیده خوری و چهند هیلینگه ش گامیش و
 بارگین رایانده کیشان. له وان دوور که وتنه وه. یهک میل و نیو
 ریگیان بری، حاجی مراد زه بریکی هیواشی له ئه سپه کهی دا و
 خیراییه کهی زیاتر کرد. هاوپریکانی و کازاخه کان بو ئه وهی
 دوا نه که ون ناچار بوون ئه سپه کانیاں بخه نه چوارنال.

فیراپونتوف گوتی: «ئه سپه کهی زور ئه سپی چاکه. ئه گهر
 نه هاتبایه ته پالمان و دوژمنمان بوايه، دهمکرد به قوربان
 گولله یهک و ئه و ئه سپه بی وینه یه م هه لده گرت بو خوم!»
 «به لئ هاورئ. له تفلیس سیسه د رولیان پیدا نه یفروشت.»

نازاروڤ گوتى: «ئەگەر ئىشتيام لى بى بەو ئەسپەي خۆم
وەپىشى دەكەوم.»

«وەپىشى دەكەوى؟ ئەو خەيال پلاو!»

حاجى مراد جار لەگەل جار خىرايىيەكەي زياتر دەکرد.
نازاروڤ كە دەيوست بە حاجى مراد بگاتەو دەنگى ھەلبېرى:
«ھاوړى ھىواشتەر؛ ئەوئەندە خىرا مەرۆ.»

حاجى مراد ئاورپىكى دايەو ھىچى نەگوت، خىرايىيەكەشى
كەم نەكردەو.

ئىگناتوڤ گوتى: «واديارە كارىكيان لە ژېر سەردايە!
دیتووتە چەندە بە پرتاو دەرۆن!»

يەك مىلى تر بەرە و كوستان پىگيان بېرى.

نازاروڤ دەنگى ھەلبېرى: «دەلیم ئەوئەندە بە پرتاو مەرۆ!»
حاجى مراد نە وەلامى دايەو، نە ئاورپى دايەو.
خىرايىيەكەشى زياتر كرد. ئىستا بە چوار نال دەرۆيشت.

نازاروڤ نەراندی: «نەگبەتى! ناھىلم خۆت دەربازكەي.»
قەمچىيەكى لە ئەسپەكەي راکىشا. لە سەر زىنەكە ھەستا،
بەرەو پىشەو ھاھاتەو بەپرتاو غارى دا بو ئەوئەي پىسى
بگاتەو.

ھەواكەي زۆر پووناك و سامال بوو، ژيانىش بە لای
نازاروڤقەو كە لەگەل ئەسپەكە بووبوونە يەك جەستە و ھەك
باي شەمال دەفېرى، ھىندە جوان و رازاوە و پرنەشە بوو،
پوودانى كارساتىكى دلتەزىن و خەماوى بە زەينىشيدا
نەدەھات. لەوئەي كە جار لەگەل جار لە حاجى مراد نزيكتر
دەبوو، كەيفى دەکرد.

حاجی مراد به خرمنی سمی ئەسپه‌که‌ی دواوه‌یدا بۆی دەرکه‌وت خه‌ریکه‌ پێی بگاته‌وه. به‌ ده‌ستی راستی شه‌شلووله‌که‌ی دهره‌ینا و به‌ ده‌ستی چه‌پی هیندیک هه‌وساری ئەسپه‌که‌ی کیشا که‌ خرمنی سمی ئەسپه‌که‌ی دواوه‌ی تووشی هه‌یه‌جانی کردبوو؛ نازارۆف به‌ حاجی مراد گه‌یشتبۆوه و له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی ده‌ستی درێژ کردبوو و ده‌یویست هه‌وساری ئەسپه‌که‌ی حاجی مراد بگری، ده‌ینه‌راند: «پیت ده‌لیم نابێ...» به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستی بگاته‌ هه‌وساری ئەسپه‌که‌ شه‌شلووله‌که‌ی ده‌ستی حاجی مراد شریخه‌ی لیوه‌هات. نازارۆف ده‌ستی به‌ سینگیه‌وه‌ گرت و هاواری کرد: «ئه‌وا چی ده‌که‌ی؟ کورپنه‌ بیانگرن!» نووشتایه‌وه‌ و به‌ سینگه‌وه‌ که‌وته‌ سه‌ر زینه‌که‌.

هاورپییانی حاجی مراد چونکه‌ له‌وان خه‌باتگێرتر و نازاتر بوون ده‌ستیان کرد به‌ ته‌قه‌ کردن و به‌ شمشیره‌وه‌ هه‌لیانکوتایه‌ سه‌ریان.

نازارۆف خۆی به‌ ملی ئەسپه‌که‌یدا هه‌لواسیوو و ئەسپه‌ خووداره‌که‌ی بی ئۆقره‌ هه‌لده‌سوورا و به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌خولایه‌وه‌. ئەسپه‌که‌ی ئیگناتۆفیش گلا و هه‌ر دوو لاقی شکا. دوو که‌س له‌ چیانشینان بی ئەوه‌ی له‌ ئەسپه‌کانیان دابه‌زن ئیگناتۆفیان دایه‌ به‌ر زه‌بری شمشیر. پتراکۆف ده‌یویست بچیت بۆ یارمه‌تی هاوکه‌تاره‌کانی، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بگاته‌ لایان دوو گولله‌ له‌ پشت و لاقه‌برغه‌ی درا و وه‌ک ته‌رمه‌که‌ گیا له‌ سه‌ر ئەسپه‌که‌ی که‌وته‌ خواری.

میشکین به‌ چوار نال به‌ره‌و قه‌لا تی ته‌قاند. خه‌نیفه و خان محهمه‌د که‌وتنه‌ دوا، به‌لام هینده‌ دوور که‌وتبۆوه پێی

نه گه یشنه وه. که دیتیان پیی ناگه نه وه، گه پانه وه بو لای
هاورپیکانیاں.

پتراکوڤ به زگی هه لدر اوه وه له سهر زهوی ره هیل بو بوو.
رووی له ئاسمان بوو و زاری داچاقاوی پر بو بوو له خوڤ و
خوین؛ وهک ماسیی له ئاو دابراو ده می به یه کدا ددها. گه مزالو
که به شمشیر حیاتیی له ئیلناتوڤ بریبوو، زه بریکیشی له
نازاروڤ دا و له سهر ئه سپه که وه خستیه خواریی. خان
مه ممد کیسه ی فیشه که کانی نازاروڤی هه لگرت. خه نیفه
دهویست ئه سپه که ی نازاروڤ بگری، بلام له و کاته دا حاجی
مراد بانگی کرد. به پرتاو رویشتن و له گوږه پانی شه ره که
دور که تنه وه. ههر پینج سواره چیانشینه که به دوا ی حاجی
مراد دا به چوار نال ده رویشتن و ئه سپه که ی پتراکوڤ که
دهویست له گه لیان که وی بو دوا وه رایاندا. گه یشتبوونه
چه لئوکچاره کانی نوو خا و نزیکه ی شهش میل له قه لاکه دور
که وتبوونه وه؛ ته قه یه ک به نیشانه ی ئاماده باش و له ئارادا
بوونی مه ترسی له بورجی قه لاکه ی نوو خا وه هات.

فه رمانده ی قه لاکه ئاگادار کرا حاجی مراد رایکردوو، ههر
دوو دهستی به لاجه سه ری وه گرت و له دلی خویدا گوتی:
«خودایه، خودایه، خودایه، خودایه گیان! دیتت چ قورپکم به
سه ردا کرا؟» گوئی بو قسه کانی میشکین راگرتبوو و دهیگوت:
«ئه و نا که سانه هه لیان خه له تان دین!» له هه موو لایه که وه ئاماده
باشیان را گه یاندا. نه ک هه موو کا زاخه کان، به لکوو هه موو
خه لکانی سفیلی لایه نگری رووسه کان و گونده کانی ئه و ده قهره
دهستیان دایه چه ک و شمشیر و که وتنه دوا ی حاجی مراد و

هاورپیکانی. رایانگه یاند هر که سیک بتوانی به مردوویی یان به زیندوویی حاجی مراد رادهست بکات هه زار رۆبل خه لات ده کری. دوو سهعات دواي هه لاتنی حاجی مراد و هاورپیکانی زیاتر له دووسه د کازاخ، به چوار نال به دواي ئه فسهری فه رمانده دا غاریان ده دا بو ئه وهی بگه نه سه ریان و ده ستگیریان بکه ن.

دواي چه ند میل تاودان به جادهی سه ره کیدا، حاجی مراد هه وساری ئه سپه که ی کیشا، که له تۆز و ئاره قه دا خووسا بوو و که وتبووه هه ناسه برکی.

له لای راستی جاده که، مالی گوندنشینان و مناره ی بندرژیک^{۱۰۰} و له و به ری دیکه شه وه کیلگه و مه زرا، له و لاتریشه وه رووباریک وه بهر چاو ده که وت. ئه گه رچی ریگای کوستان له لای دهسته راست هه لکه وتبوو، به لام حاجی مراد به لای چه پدا بایدايه وه. دلنیا بوو شوینگی ره کان به لای راستا ده رۆن، به لام ئه و دور له جاده که، دواي تیپه رین له ریگایه کی نیوبری ئه و لای ئالازانه وه^{۱۰۱}، ده گه یشته شوینیک که هیه که س چاوه روانی ئه وهی نه ده کرد. به شانی رووباره که دا داده گه را هه تا ده گه یشته لیپه وار که، پاشان دواي په ری نه وه له رووباره که ده گه یشته کوستان. به پیی ئه و پلانه به لای چه پدا رۆیشت.

به لام په ری نه وه له رووباره که مه حال بوو. ئه و چه لتوکچارانه ی ده بوو پییدا تیپه رن، ئاویان لینرا بوو و

100- Benerdzhik

101- Alazan

ئەسپەكان ھەتا چۆكیان تێدەچەقی. بۆیە حاجی مراد و ھاورپیکانی ناچار بوون جارێک بە لای راستدا و جارێک بە لای چەپدا بڕۆن بۆ ئەوێ زەووییەکی وشکتر بدۆزنەوێ. بەلام تەواوی چەلتووچارەكان ئاویان لێنرا بوو و دەتگوت ھەموو ئاوی ڕووبارەکیان لەو دەشتە ئاژین کردووێ.

ئەسپەكان کاتیەک لاقیان لە قورپەکە دەچەقی و دەریان دەھینایەوێ تلیپە دەھات و دەتگوت چۆپەمۆ لە سەری بەتلیک دەرینی. ناچار بوون چەند ھەنگاو بڕۆنە پێشی و ڕاوەستن بۆ ئەوێ ئەسپەكان پشوو بدەن. وەھا لەو قور و زیلافیەدا گیریان کرد، ھەوا تاریک داھات و ئەوان ھیشتا نەگەشتبوونە ڕووبارەکە. لای دەستە چەپیان زەووییەکە بەرزتر و پڕ لە بنچک و دەون بوو. حاجی مراد بریاری دا بچیتە ئەو شوینە، شەوێ لەوێ بمیننەوێ و ئەسپەکانیش پشوو بدەن و بلەوەرین. ھاورپیکانی نان و پەنیریان دەرھینا و ملیان نا لە خواردن. ولات تاریک داھات. سەرھەتا مانگ لە لای ڕۆژاواوێ ھیندیک تریفی دابارند، بەلام زۆر زوو ئاوا بوو و تاریکی بالی بە سەر دەشت و کیو و ڕووباردا کیشا. لە نیو بنچک و دەونەدکاندا بولبول ورنیگەیان دەھات. دوو بولبول لە نزیک ئەوان لە نیو دەوونیکدا بوون. تا ئەو کاتە حاجی مراد و ھاورپیکانی دەنگیان دەھات ئەوان بیدەنگ بوون، بەلام کاتیەک ئەوان ڕاکشان و ھەست و خوستیان لە خۆیان بڕی، بولبولەکان کەوتنە سەر بەزمی خۆیان و ئەویندارانە دەیانچریکاند و بۆیە کتریان دەساندەوێ.

حاجی مراد گوێی بۆ ھەموو دەنگ و چرپە و خشپەیک شل کرد بوو، دەنگی بولبولەکان سەرنجی ڕاکیشا و ئەو ئاوازی

همزه كه و ته وه يادى كه شهوى رابردوو كاتى دهسنوئژ گرتن وهبىرى هاتبؤوه. به خه ياليدا هات كه ئه و يش تووشى ئه و چاره نووسه ده بئت. له ناكاو وره ي هاته وه بهر و ههستا عه باكه ي راخست و نوئژى دابه ست. هيشتا سلاوى نوئژه كه ي نه دابؤوه ههستى به خشپه يه ك كرد؛ بؤى دهركه وت خشپه كه لئيان نزيك ده بئته وه. جگه له خشپه كه جلقه ي پئى ئه سپش ده هات كه به نئو چه لتوو كجاره ئاو لئيرا وه كه دا ده رپوئشتن.

خان محه ممه دى چاوتئژ و وريا چوو بؤ قه راغ ده وه نه كان. له و تاريكئيه دا چه ند تارمايى و تاپؤى دى: چه ند كه س به سواره و پياده ده هاتنه پئشى. خه نيفه ش، له و لايه ي ديكه وه چه ند تارمايى چاوپئكه وت: كارگانؤف^{۱۲} فه رمانده ي ناوچه كه بوو له گه ل هئزه كانى.

حاجى مراد بىرى كرده وه: «زؤر باشه. ئيمه ش وهك هه مزه به ربه ره كانى ده كه ين و هه تا دوايىن پشو و شه ر ده كه ين.»
دواى ئه وه ي بؤيان دهركه وت حاجى مراد رايكردوه، فه رمانى شوين هه لگرتنى ده ركرا. كارگانؤفله گه ل تا قمئك كازاخ و چه كدارى ره شوكى كه وتنه شوينى، به لام هئچ شوين پئيه كيان بؤ نه دؤزرايه وه. لاي عه سر شه كه ت و هئوا براو، ده يانوئست بگه رپئنه وه، چاوى به پيره پياوئك كه وتبوو و لئى پرسىبوو چه ند سوارى نه ديوه؟ پيره پياو له وه لامدا گوتبووى: به لئى ديتوومه؛ شه ش سوار بوون له نئو چه لتوو كجاره كه دا گىريان خواردبوو و سه ريان لئ شئو ابوو، پاشان رويان كرده

نیو دوهنجاړه‌که، من هه‌میشه ده‌چم له‌وی ئیزنگ و سووته‌م‌نی ده‌ی‌نم. کارگانو‌قله‌گل پیره‌پیاو گه‌رایه‌وه. که چاوی به گیزو‌گولینگی سه‌ری ئه‌سپه‌کان که‌وت، دلنیا بوو حاجی مراد له‌وی‌یه. هیزه‌کانی ئاگادار کرد و دوهنجاړه‌که‌یان گه‌مارو‌دا. راوه‌ستا هه‌تا هه‌وا روونی بکات و حاجی مراد به مردوویی یان زیندوویی ده‌ستگیر بکات.

حاجی مراد بوی ده‌رکه‌وت گه‌مارو دراوه. جو‌گه‌یه‌کی وشکی له نیو دوهنجاړه‌که‌دا دوزییه‌وه. هاوړیکانی ئاگادار کرده‌وه که واباشه گل و خو‌ل له که‌ناری جو‌گه‌که هه‌لده‌نه‌وه، بیکه‌نه مه‌ته‌ریز و هه‌تا دوا‌یین فیشه‌ک و دوا‌یین دل‌وپی خو‌ین به‌ر به‌ره‌کانی بکه‌ن. هاوړیکانی ده‌ستیان کرد به برینی بنچک و دوه‌ون و هه‌لکه‌ندنی زه‌وی. به خه‌نجه‌ره‌کانیان زه‌وویان هه‌لده‌کو‌لی و خو‌له‌که‌یان هه‌لده‌دایه‌وه. حاجی مراد خو‌شی یارمه‌تیی ددان.

کاتیک هه‌وا روون بو‌وه، فه‌رمانده‌ی سواره‌کان چووه سه‌ر بستوویه‌ک و ده‌نگی هه‌ل‌بری: «حاجی مراد! خو‌ت بده به ده‌سته‌وه! ئیمه هی‌زیکی زو‌رین و گه‌مارو‌مان دا‌ون. دلنیا‌به ده‌ره‌قتمان نایه‌ی. ئیوه شه‌ش که‌سن و ئیمه هی‌زه‌کانمان زو‌ر و پو‌شته و په‌رداخن.»

له وه‌لامی فه‌رمانده‌دا ته‌قه‌یه‌ک هات و باقه‌یه‌ک دوو‌که‌ل له جو‌گه‌که‌وه هه‌ستا. گولله‌که ئه‌سپی یه‌کیک له چه‌کداره ره‌شو‌کییه‌کانی گلاند. پاشان قرم‌ژنی گولله دوهنجاړه‌که‌ی دا‌گرت و له هه‌موو لایه‌که‌وه کا‌زاخ و چه‌کداره ره‌شو‌کییه‌کان دوهنجاړه‌که‌یان گولله‌باران کرد. له هه‌موو لایه‌که‌وه ویزه‌ی

گولله دههات و لق و پهلی دار و دوه‌نه‌کانی ده‌شکاندوه و له گلی هه‌ل‌دراوه‌ی لیواری جوگه‌که دهدرا، به‌لام حاجی مراد و هاوړیکانی جیگاکیان ئه‌من بوو. تهنیا گولله‌یه‌ک له سه‌ری ئه‌سه‌په‌که‌ی گه‌مزالو درا، ئه‌ویش سله‌مییووه له ئه‌سه‌په‌کانی تر دوورکه‌وتبووه. وه‌ک ئه‌سپی هه‌وسار پساندوو به‌نیو بنچک و دوه‌نه‌کاندا غاریدا و که گه‌یشته لای ئه‌سه‌په‌کانی تر به‌لادا که‌وت و دوا‌ی توژی لاقه‌فرتی گیانی ده‌رچوو. خوینی به‌سه‌ر گزوگیای تازه رسکاودا پږا و سووری هه‌ل‌گیران. حاجی مراد و هاوړییانی، تهنیا کاتی‌ک ته‌قه‌یان ده‌کرد که یه‌کیک له چه‌کداره‌کان وه‌دیار ده‌که‌وت. که‌م وابوو نه‌پییکن. سی که‌س له چه‌کداره‌ره‌شوکییه‌کان بریندار بوون، ئه‌وان نه‌ک نه‌یانویرا هه‌ل‌کوته‌سه‌ر سه‌نگه‌ری ئه‌وان به‌ل‌کوو پرنیگانه‌وه و پاشه‌کیشیان کرد. جار و بار له دووره‌وه ته‌قه‌یان ده‌کرد. سه‌عاتیک به‌و شیوه‌یه‌ تیپه‌ری. هه‌تا و بالا پیاویک هاتبووه سه‌ری. حاجی مراد له بی‌ری ئه‌وه‌دا بوو خو‌ی هه‌ل‌داته سه‌ر ئه‌سه‌په‌که‌ی و خو‌ی بگه‌یه‌نی‌ته‌رووباره‌که؛ به‌لام هه‌روا و قرموقالی‌تاقمیک به‌رز بووه که دیار بوو تازه گه‌یشتوونه‌ته شوینی تیکه‌ه‌ل‌چوونه‌که. حاجی ئاغا مه‌ختوولی و چه‌کداره‌کانی بوون. نزیکه‌ی دووسه‌ده‌که‌س بوون. حاجی ئاغا و حاجی مراد هاوړیی یه‌ک بوون و هه‌ر دووکیان دانیش‌تووی کوستان. حاجی ئاغا ماوه‌یه‌ک بوو چووبووه ریزی هیزه‌کانی رووسه‌وه. کوړی ئه‌حمه‌د خان دوژمنی قه‌سته سه‌ری حاجی مرادیش له‌گه‌لیدا بوو.

حاجى ئاغاش وەك كارگانوڭ سەرەتا داۋاي لە حاجى مراد
 كرد خۆى بە دەستەو بەدات. وەلامى ئەویشيان بە گوللەيەك
 دايەو. حاجى مراد فەرمانى دا شمشىرەکانيان ھەلکەشن و
 خۆشى شمشىرەكەى ھەلکەشا و ھاوار و گورپەى سەدان کەس
 لە و دۆل و دەریەدا دەنگى دايەو. چەكدارە رەشۆکییەکان
 ھىرشیان کرد بو نىو دەو ھەنجارەكە. بەلام لە نىو
 سەنگەرەکانەو بەردەوام تەقە دەکرا و سىئ کەس لە
 ھىرشکەرەکان کەوتن. ھىرشکەرەکان دەورى دەو ھەنجارەكەيان
 گرتبوو و تەقەيان دەکرد. بە دەم تەقە کردنەو لە سەنگەرەكە
 نزىک دەبوونەو. چەند کەس بە گەللەى حاجى مراد و
 ھاورپىکانى پىکران و بوونە قوربانى. حاجى مراد گوللەى بە
 خەتەر نەدەدا. گەمزالۆش کەم وابوو گوللەى بە خەتەر بچى.
 ھەموو جارىک کە ھىرشکەرىكى دەپىکا، لە خۆشياندا ھاوارى
 دەکرد و شادىيى خۆى دەردەبرى. قوربان لە سەر لىۋارى
 سەنگەرەكە دانىشتبوو و بویرانە و کۆلنەدەرانە تەقەى دەکرد و
 گۆرانىيى دەگوت؛ زۆربەى گوللەکانى بەخەتەر دەچوون. ئىلدار
 توورە و ئۆقرە لىبراو دەيوست دەست بەداتە خەنجەرەكەى و
 ھىرش بکاتە سەر ھىزەکانى دوژمن، ھىندەى رىق ھەستا بوو
 ھەموو گىانى دەلەرزى. چاۋى لە سەر حاجى مراد
 ھەلنەدەگرت. خەنىفەى تىسکن بە قۆلى ھەلکراو ھە لىرەش
 ئەركى نۆکەرىيى خۆى بەجى دەھىنا و ئەو تەفەنگانەى حاجى
 مراد و قوربان پىيان دەدا، بە خىرايى پرى دەکردنەو. خان
 محەممەد بە پىچاۋانەى ھاورپىکانى لە سەنگەردا نەمايەو،
 ھەلات بۆ لای ئەسپەکان بۆ ئەو ھى بيانبات بۆ شوينىكى ئەمنتر.

به ردهوام دهیگوراند، به بی ئه وهی سیړه بگری ته قه ی ده کرد. یه که م کهس بوو پیکرا. گولله یه که له ملی درا. دانیشیت. ده کوخی، خوین به دهمیدا ده هاته خواری و جنیوی دها. حاجی مرادیش دوا ی ئه وهی پیکرا. گولله یه که له شانی درا و هه لیدری. ئاته گی به شمیشته که ی دادری و توند برینه که ی به ست. دهستی کرده وه به ته قه کردن.

بو سیه مین جار ئیلدار هاواری کرد: «با به شمشیره وه هیرشیان بکهینه سه را!» سه ری هه لبری و ویستی له سه نگره که بیته ده ری، هر له و کاته دا پیکرا و له بهر ده می حاجی مراددا تخیل بوو. حاجی مراد چاویکی لیکرد. چاوه جوانه کانی به شیوه یه کی ئاشقانه له حاجی مراد بریبوو. ده می کو کرد بووه و لیوی سه ره وه ی وه ک لیوی خونچه ی مندالان ده چوو، بی ئه وه ی بکریته وه ده جوو لایه وه و ده تگوت به دم خه وه وه مه می دایکی ده مژی. که وتبوو به سه ر لاقی حاجی مراددا، لاقی له ژیر ته رمه که ی ئیلدار ده رهینایه وه و دهستی کرده وه به ته قه کردن. خه نیفه به سه ر ته رمه که ی ئیلداردا نووشتایه وه گولله کانی نیو فیشه کلغه که ی ده رهینا و کردیه گیرفانی خو یه وه. قوربان بی ئه وه ی میثیکی میوان بی تفه نگره که ی پر ده کرده وه و گورانیی ده گوت و ته قه ی ده کرد.

هیزه کانی دوژمن هاتوهاواریان ساز کرد بوو، ده ون به ده ون ده هانته پیشی و نزیک ده بوونه وه. گولله یه کی تر له قه برغه ی چه پی حاجی مراد درا. له نیو جوگه له که دا خو ی دریژ کرد. ده ستمالکیکی تری له ئاته گی به شمیمیته که ی دادری و له زارکی برینه که ی ئاخنی. ههستی کرد خه ریکه ده مرئ. چونکه

ئەو بىرىنەي لاکەلەكەي زۆر قورس و كارى بوو. بىرەوهرى و خەيالەكانى رابردوو يەك بە دواى يەكدا و بە پرتا و بەزەينىدا تىدەپەرىن و لىيى دوور دەكەوتنەوہ. ئەبوو نوتسال خانى پالەوانى دەدى خەنجەرى بە دەستىكەوہ گرتووه و بە دەستەكەي دىكەي رومەتە ھەلدراوہكەي گرتووه و ھىرش دەكاتە سەر دوژمن؛ پاشان روخسارى زەردەل و چرچولۇچى قۇرۇنتسۇقى پىر بە زەينىدا ھات، دەتگوت پىرە رىويىكەي فىلەبازە. پاشان يۇسفى كورى و سوونىاي ژنى، ھەر وەھا دەموچاوى رەنگ بزرکاو و درى دوژمنەكەي، واتە شامىلى دەدى بە رىشى سوور و چاوى نىوہقوچاوهوہ.

ھەموو ئەو وىنە خەيالپانە بە زەينىدا تىدەپەرىن و بە ھىچ شىوہىك ھەستىان نەدەجوولاندى. نە داخ و ھەسرەت، نە توورەيى، نە تامەزروىيى. ھەموو ئەوانە لە ھەمبەر ئەم رووداوى ئەمپۆ و ئەو ھەستەي ئىستا لە ناخىدا سەرى ھەلدا، يان پىشتەر سەريان ھەلدابوو، زۆر ھىچ و بى بايەخى دەنواندى. جەستە بە ھىز و پىر تواناكەي، خەرىكى درىژە پىدانى ئەو كارە بوو كەوا دەستى پىكردبوو.

دوايىن وزە و ھىزى خۆي كۆ كردهوہ. لە نىو سەنگەرەكەيدا ھەستايە سەر پى و شەشلوولەكەي نا بە سنىگى ئەو پىاوہ ھىرشكەرەوہ كە چەند ھەنگاوى ماپوو بگاتە سەرى و تخىلى كرد. حاجى مراد دەست بە خەنجەر لە سەنگەرەكەي ھاتە دەرى و بە شەلە شەل ھىرشى كرده سەر دوژمنەكانى. چەند گوللەيان پىوہنا. حاجى مراد كەوت و تلۆر بووہ نىو مەتەرىزەكە. چەند كەس لە چەكدارە رەشۇكىيەكان ھاوارى

شادییان دهربرپی و هۆمه نیان برد بۆ جهسته له خوین گهوزیه که ی. به لام ئه و تهرمه که ی که پییان وابوو سارد بۆته وه، له ناکاو جوولایه وه. سه ره تا سه ری پووت و خویناوی و تاشراوی بهرز کرده وه؛ پاشان دهستی به ساقه ته ی دهرختیکه وه گرت و هه موو ئه ندای و هک په یکه ره یه کی قایم و شه لالی خوین به پیوه راوه ستا. هینده ترسناک بوو هیرشکه ره کان له جیی خویان ویشک بوون. له ناکاو تهرمه که له رزییه وه و دهمه روو کهوت؛ تهرمی پاکشاوی ده تگوت قانگه لاشکی تهره که وتوته بهر گهوزی مه له غان و ئیتر جووله ی لیبرا.

نه ده جوولایه وه، به لام هیشتا گیانی له له شدا بوو. حاجی ئاغا له پیش ئه وانی دیکه وه گه یشته سه ری و به خه نجه ره گه وره که ی له سه ری پاکیشا. حاجی مراد پیی وابوو به کوتک کیشایان به سه ریدا، نه یده زانی کی لییدا و بۆ؟ ئه وه دوایین هه ست بوو له جهسته یدا. ئیتر ههستی به هه یچ نه کرد. دوژمنه کانی جهسته یه کی له خویندا شه لال و دابیزدابیژ کراویان دابوو بهر پینلاقه و شمشیر که ئیتر هه یچ پیوه ندییه کی به حاجی مراده وه نه بوو.

حاجی ئاغا لاقی له سه ر پشتی تهرمه که دانا و به دوو زهبری شمشیر سه ری لی کرده وه. به نووکی لاقی و زور به پاریزه وه بۆ ئه وه ی پۆستاله کانی خویناوی نه بن تالندی و له تهرمه که ی دوور خسته وه. خوینی گهش له شاده ماره کانی ملی تهرمه که وه فیچقه ی ده کرد، که لله سه ره کهش خوینی رهشی لی ده چورا و گیاوگژه کانی ده خووساند.

کارگانوڤ و حاجی ئاغا و ئەحمەد خان و ھەموو چە کدارە
پەشۆکییەکان و ھەک ئەو پراوچیانیەتی چەند ئازەلیان کوشتیی، لە
دەوری تەرمەکەتی حاجی مراد و ھاوپیانی کۆ بوونەو و لە
نیو ئەو دووکەل و بۆنی باپووتەدا کە دەوہنجارەکەتی
داگرتبوو، سەر کەوتنی خۆیان کردە جیژن و ھەروا ھاواری
شادیان و ھەریخست.

بولبولەکانی نیو دەوہنجارەکە ھەتا ئەو کاتەتی تەقە کردن
دریژەتی ھەبوو، بیدەنگ بوون، پاشان دەستیان کردەو و بە
خویندن، سەرەتا یەکیان لە نزیکەو، پاشان ئەوانەتی دوورتر
بوون.

قانگەلاشکی تەر کە بە گولە بنەوشەکانییەو لە نیو
شیوہردەکەدا پیشیل کرابوو، ئەو مەرگەتی دلتەزینەتی و ھبیر
ھینامەو.

.....

سەرچاوە: حاجی مراد، اثر لئوتولستوی، ترجمەتی ھمایون
صنعتی زادە، چاپی اول. ۱۰۹۰ تھران انتشارات کتاب پنجرە.

فهره‌نگۆک

ئاخیزگه: سه‌رچاوه.
ئاخیز کردن: هه‌ستان، کیل بونه‌وه.
پاچقه: وه‌رگی‌ران. (ترجمه)
چپر: چروپر، دارستانی چر. (جنگل انبوه)
چینک: می‌رگ، سه‌وزه‌لانی. (مرغزار)
تووته‌ک: ک. نه‌بوو، تاقتا‌کهره. (بوم)
ته‌ربیع: چونیه‌تی جی‌گیر بوونی مانگ له دوو قوناخی خۆیدا (شه‌وی
حه‌وته‌م وشه‌وی بیست و یه‌که‌می مانگی کۆچی) به‌رانبه‌ر به‌زه‌وی.
(تربیع)
جه‌نده‌ک: که‌لاک، لاشه، ته‌رم. (لاشه)
چلدرۆ: بریتی له که‌سینک که درۆ زۆر ده‌کات.
چینک: می‌رگ، چیمه‌ن. (مرغزار)
چه‌نه‌ویرغه: بریتی له چه‌قه‌سرۆیی، زۆربله‌یی. (کنایه از حرافی زیاد)
خاپینۆک: فریوده‌ر، کلاوچی، فیله‌باز. (حقه‌باز)
خاکه‌را: خو به‌که‌م زان. (متواضع)
زووره: به‌ردیکی زبره‌چه‌قو و خه‌نجه‌رو... هتدی پی تیز ده‌که‌ن.
(سنگ سوهان)
سه‌لکه‌بزووت: چوممه‌ت، داری نیوه‌سووتاو. سه‌ره‌بزووت.

سیسوو: بربەند، موورەت. (سوهان)
 شووتە: ھۆرنی وریاکەرەوہ (ئازیر)
 شیروشەپال: بەیبوون. (بابونە)
 فحیل: بخشراو. (تبرئە)
 قانگەلاشک: درووی کەنگر. (گل گنگر)
 قورساخ: بە ویقار. (با وقار)
 قیرات: گەرماپیو. (دماسنج)
 کاتور: زەویی پووتەن و بی داروگیا.
 کاشە: خیشکی سەر بەفر. (سورتمە)
 کۆلاس: چەخماخە. (گلنگدن)
 کۆماج: بوغاری، کوانووی نیو دیوار. (شومینە)
 کولەبال: پەستەک، ھیلەگ. (نیم تنە)
 کەرکە: عەبا، کەوای دریژ. (ردا)
 کەلپۆس: بالتوی کەولی ئاژەل. (پوستین)
 گتگرتن: تۆزە راوہستان. (مکث)
 گەزیچار: داریکی خۆرسکی قەراغ چۆمە و شوول باریکەکانی دەگەن
 بە گەسک.
 ماریز: مارز، زالم، دیکتاتور.
 مدریک: زیرەک، وریا. (زیرک)
 نشووک: تووتنی زۆر کوتراوی تالەبیژکراو کە ھیندی کەس دەیکەنخە
 لووتیانەوہ. (انفیە)
 نشوک دان: توتن دان. (انفیەدان)
 ھەنتەش: حوزوور.

بەرھەمەكانى ئەمىن گەردىگلانى

- (1) تاپۇى وەرزيكى سەوز، كۆمەلەشيعر، چاپخانەى شوعاع تەوريز، ۱۹۹۷.
- (2) شەوہژانى ئەستيرەيەك، كۆمەلەشيعر، تاران، نشر عابد، ۲۰۰۰.
- (3) مەرگەخەون، كۆمەلەشيعر، تاران، نشر پيام امروز، ۲۰۰۳
- (4) ديسان لەو شەقامانەوہ، كۆمەلە چيروكى بيژەنى نەجدى، وەرگيران، ئاراس، ۲۰۰۳ ھەولير
- (5) تەپلى ئاور، كۆمەلە چيروكى بيانى، وەرگيران، ئاراس، ۲۰۰۵ ھەولير
- (6) جىگاي بەتالى سلوچ، پۇمان، مەحموودى دەولەت ئابادى، وەرگيران، موكريانى، ھەولير ۲۰۰۶
- (7) خور و لاو، كۆمەلە شيعرى مندالان، بۇكان، چاپخانەى داھاتو ۲۰۰۷.
- (8) يەكگرتن، چيروكى مندالان، قودسى قازى نور، وەرگيران، ئاراس، ۲۰۰۷ ھەولير
- (9) برايانى كارامازوف، پۇمان، فيودور دوستويفسكى، وەرگيران، موكريانى، ھەولير ۲۰۰۷
- (10) خولياى نووسين، كۆمەلە وتار- پەزا بەراھەنى، وەرگيران. موكريانى، ھەولير ۲۰۰۸.
- (11) فەرھەنگى ريتزگە (ئەو وشانەى لە ھەنبانە بۇرينەدا نەھاتون)، موكريانى ھەولير ۲۰۰۹
- (12) كەلەشيري و رگن، چيروكى مندالان، فۆلكور؛ نووسينەوہ، بۇكان، ئيزيرتوو، ۲۰۰۹

- 13) تازیه بارانی به یه‌ل، رۆمانی غولامحوسین ساعیدی، وەرگیڤان، موکریانی ۲۰۱۱ هه‌ولیر
- 14) مه‌رگی ئیفان، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڤان، موکریانی، هه‌ولیر ۲۰۱۱
- 15) دار وپه‌پووله و رووبار، چیرۆکی مندالان، فه‌ریده شه‌بانفه‌ر، وەرگیڤان، ۲۰۱۱
- 16) دیلی قه‌فقان، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڤان، موکریانی، هه‌ولیر ۲۰۱۱
- 17) باوکه سیرگی، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڤان، موکریانی، هه‌ولیر ۲۰۱۱
- 18) ئاغا و نۆکه‌ر، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڤان، موکریانی، هه‌ولیر ۲۰۱۱
- 19) هاوسه‌رگیری به‌خته‌وه‌رانه، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڤان، هه‌ولیر، خانه‌ی کتیبی ئاویر ۲۰۱۲
- 20) نارنجی فرین، کۆچیرۆک، وه‌زاره‌تی پۆشنییری، سلیمان، ۲۰۱۲
- 21) ئانا کارنينا، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڤان، موکریانی، هه‌ولیر
- 22) سترانی شه‌پۆله‌کان، شیعری هاوچه‌رخى فارس، وەرگیڤان. یه‌کیه‌تیی نووسه‌ران مه‌له‌ه‌ندی گشتی، هه‌ولیر.
- 23) شنه‌ی پشکووتن، دیوانی شیعری ناوه‌ندی بلاوکرده‌وه‌ی کۆله‌پشتی، تاران ۲۰۱۳

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپن:

- 1) كازاخەكان، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران
- 2) پىگايەك بەرەو ھەتاو، كۇمەلەچىرۇك، وەرگىران
- 3) شارەزايىە بنەپەتتايەكانى ژيان، دووروتى رىچ، وەرگىران
- 4) شەيتان، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران
- 5) سۇناتاي كرۇيتىزىر، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران
- 6) پۇلىكۇشكا، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران
- 7) پەسلان، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران

